

Odbor administrativy a zpracování informací MZV ČR

Zahraniční politika

České republiky

dokumenty

I-III/2013

Ministerstvo zahraničních věcí ČR, duben 2013

ISSN 1210-5619

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.

Vydává odbor administrativy a zpracování informací

Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.

Odpovědná redaktorka: Mgr. Jaromíra Borecká

Obsah

Prezident České republiky.....	4
<i>Leden 2013.....</i>	4
Odpovědi prezidenta V. Klause na otázky médií po jednání s nejvyššími představiteli Spolkové republiky Německo v Berlíně.....	4
Prezident V. Klaus zaslal kondolenční telegram prezidentovi Polské republiky	5
Projev prezidenta V. Klause na summitu EU-Latinská Amerika v Santiagu de Chile.....	6
<i>Únor 2013</i>	7
Rozhovor prezidenta V. Klause pro polský týdeník Do Rzeczy.....	7
Vyjádření prezidenta republiky V. Klause k abdikaci papeže Benedikta XVI.....	12
Úvodní řeč prezidenta V. Klause na setkání s šéfy diplomatických misí	13
Rozhovor prezidenta republiky V. Klause pro Passauer Neue Presse a Deník.....	14
Rozhovor prezidenta republiky V. Klause pro slovenskou tiskovou agenturu TASR.....	17
<i>Březen 2013.....</i>	19
Projev nově zvoleného prezidenta Miloše Zemana u příležitosti setkání s velvyslanci	19
Prezident M. Zemana zaslal blahopřejný telegram papeži Františkovi.....	20
Prezident M. Zeman zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Čínské lidové republiky	21
Prezident M. Zeman zaslal blahopřejný telegram znovuzvolenému prezidentovi Arménské republiky.....	22
Parlament České republiky	23
<i>Leden 2013.....</i>	23
Komentář poslance Václava Kubaty (TOP09)	23
<i>Únor 2013</i>	24
Komentář poslance J. Bauera (ODS): Je v našem zájmu oslabit Camerona?	24
Reakce poslance F. Bublana (ČSSD) na rezignaci papeže Benedikta XVI.....	25
Vyjádření poslance A. Černého (KSČM) k jednání sněmovního výboru pro obranu o vyslání českých vojáků na misi do Mali	26

Tisková zpráva senátora Jaromíra Štětiny (TOP09) k situaci zemí Jižního Kavkazu	27
Poslanec J. Vidím (ODS): Poslanci posvětili vyslání vojenských instruktorů do mise EU v Mali....	28
Vyjádření poslance V. Filipa (KSČM) k vystupování premiéra Petra Nečase během jeho návštěvy Bavorska.	28
Březen 2013.....	29
Komentář poslanec J. Bauera (ODS) k evropské dluhové krizi	29
Poslanec J. Bauer (ODS): Urychlená integrace dluhovou krizi na jižním křídle EU nevyřeší	30
Komentář senátora T. Jirsy (ODS) ke kyperské finanční krizi	31
Komentář poslance J. Bauera (ODS): Německé plány dostavbě Temelína nesvědčí	31
Vláda České republiky	34
Leden 2013.....	34
Premiér P. Nečas: Odebrání licence ČEZ v Albánii vnímám velmi negativně	34
Únor 2013	35
Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s předsedou vlády Turecka Recepem Tayyipem Erdoganem.....	35
Rozhovor s ministrem průmyslu a obchodu Martinem Kubou pro portál Průmysl.cz.....	40
Tisková konference po jednání vlády ohledně působení příslušníků Armády ČR v Mali	45
Tiskový brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady	50
Prohlášení premiéra P. Nečase: Výroky bulharských představitelů vůči ČEZu jsou nestandardní	55
Březen 2013.....	56
Ministr M. Kuba v pořadu Impulsy Václava Moravce.....	56
Tisková konference ministra M. Kuby k exportní strategii ČR.....	68
Prohlášení premiéra Petra Nečase ke zvolení papeže Františka.....	71
Tisková konference předsedy vlády Petra Nečase po jednání Evropské rady	71
Vyjádření ministra životního prostředí Tomáše Chalupy k osobě nového papeže Františka	77
Tisková konference po jednání vlády za účasti prezidenta Miloše Zemana	78
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky	83
Leden 2013.....	83

Prohlášení MZV ČR k 20. výročí navázání diplomatických styků mezi Českou republikou a Ruskou federací.....	83
Prohlášení MZV k teroristickému útoku na východě Alžírsko	83
Únor 2013	84
Společné tiskové prohlášení MZV a MO ČR: Po pěti letech končí práce rekonstrukčního týmu v Lógaru.....	84
Prohlášení MZV k zastřelení Šokriho Belaida, generálního tajemníka tuniské strany Demokratických vlastenců	85
Prohlášení MZV k výsledkům vyšetřování teroristického útoku v Burgasu	85
Prohlášení MZV ČR k provedení severokorejské jaderné zkoušky dne 12. 2. 2013	86
Komentář ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga k partnerství USA a EU	86
Projev ministra K. Schwarzenberga na 22. zasedání Rady pro lidská práva v Ženevě	87
Březen 2013.....	90
Ministr K. Schwarzenberg zaslal blahopřejný dopis prezidentovi RFE/RL.....	90
Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí České republiky k volbám v Keni.....	91
Prohlášení MZV k případu Sergeje Magnitského	92
Čeští zástupci v evropských strukturách	93
Leden 2013.....	93
Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „ Češi a Slováci – 20 let spolupráce samostatných států a jejich působení v EU a NATO“	93
Projev eurokomisaře Štefana Füleho na setkání „ European Endowment for Democracy“	96
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s předsedou arménského parlamentu .	98
Vystoupení místopředsedy Evropského parlamentu O. Vlasáka na Plenárním zasedání EP.	99
Projev eurokomisaře Š. Füleho k vedoucím delegací sousedských zemí EU.....	100
Europoslanec M. Cabrnoch: EU chce nařídít právo na práci	103
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s generálním tajemníkem Arabské maghrebské unie	105
Eurokomisař Š. Füle: Shrnutí bodů projednávaných na neformálním setkání ministrů zahraničí v Dublinu.....	106

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s alžírským ministrem zahraničí	107
Komentář europoslance H. Fajmona: Budoucnost zemědělství v EU - protekcionismus, kvóty, diskriminace	108
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady Evropy.....	110
Společné prohlášení komisaře pro rozšíření Š. Füleho a prezidenta Parlamentního shromáždění Rady Evropy Jean-Claude Mignona	111
Projev eurokomisaře Š. Füleho v Parlamentních shromáždění Rady Evropy.....	112
Společné prohlášení vysoké představitelky EU Catherine Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám v Jordánsku	118
Komentář europoslance L. Roučka k britskému postoji k EU.....	119
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s předsedou výboru pro evropskou integraci Ukrajiny	121
Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci: Západní Balkán na cestě k EU v Bruselu.....	121
Únor 2013	124
Projev eurokomisaře Š. Füleho na jednání Evropského Parlamentu ke kurdské otázce.....	124
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s ukrajinskou vládou	126
Projev eurokomisaře Š. Füleho v ukrajinském parlamentu.....	127
Projev eurokomisaře Š. Füleho na Kyjevsko-mohylské akademii	132
Komentář europoslankyně O. Sehnalové: Evropský rozpočet a česká chytrá horákyňe	136
Úvaha europoslance O. Vlasáka: Francie se staví rezervovaně k dalším úsporám	137
Rozhovor s europoslanci H. Fajmonem a O. Sehnalovou pro pořad „ Stalo se dnes“	138
Komentář europoslankyně A. Češkové: Evropský parlament se postavil proti ohrožování lidských práv a svobod žen.....	142
Komentář europoslance J. Zahradila: Cameron s Nečasem si z Bruselu odvázejí vítězství.....	143
Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k vývoji v Gruzii.....	144
Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k posledním událostem v Ázerbájdžánu	145
Místopředseda EP O. Vlasák v rozhovoru pro pořad „Hyde Park“	145
Tisková konference Š. Füleho na neformálním setkání Dialogu Východního partnerství.....	174

Komentář europoslance H. Fajmona: Dobrý rozpočet pro EU?	175
Tisková konference Š. Füleho po trilaterálním ministerském setkání EK – Chorvatsko – Bosna a Hercegovina.....	177
Komentář europoslankyně A. Češkové: Úspěch, europarlament odblokoval schvalování "českého protokolu"	178
Společné prohlášené vysoké představitelky EU C. Ashton a komisaře Š. Füleho k volbám v Arménii	179
Komentář europoslance H. Fajmona: Volný obchod mezi EU a USA? Ano!.....	180
Komentář poslance EP J. Kohlíčka k výsledku parlamentních voleb v Itálii.....	181
Březen 2013.....	183
Společné prohlášení eurokomisaře Š. Füleho, zpravodaje EP o FYROM R. Howitta a bývalého předsedy EP J. Buzka k jejich misi ve Skopje	183
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k Albánii	184
Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k politickému vývoji na Ukrajině	184
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho na konci návštěvy v Libanonu	185
Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „Perspektivy rozšiřování“	187
Rozhovor s europoslanci J. Zahradilem a L. Roučkem v pořadu „Ozvěny dne“	190
Komentář europoslance I. Strejčka: My vám napíšeme rozpočet a vy zaplatíte cizí dluhy, vzkazuje Brusel státům	193
Komentář europoslance H. Fajmona: Reforma zemědělské politiky EU - zatím zklamání.....	193
Tisková konference eurokomisaře Štefana Füleho na konci návštěvy Tuniska	195
Komentář europoslance J. Zahradila: Útok na kyperské střadatele je špatnou zprávou pro celou EU	196
Tisková konference eurokomisaře Štefana Füleho při návštěvě Kosova	197
Projev eurokomisaře Š. Füleho k Národní radě evropské integrace v Přištině	198
Projev eurokomisaře Š. Füleho v zahraničním výboru a výboru pro evropskou integraci kosovského parlamentu	200
Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k výzvě Abdullaha Öcalana Straně kurdských pracujících.....	203

Komentář europoslance J. Zahradila: ODS by měla kandidaturu V. Klause podpořit	203
Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „Just Be“ v Tiraně	204
Společné prohlášení mluvčího vysoké předstítelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k přijetí dodatku gruzínské ústavy.....	209
Projev eurokomisaře Š. Füleho na univerzitě v Záhřebu	210
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s chorvatským premiérem.....	213
Komentář europoslance H. Fajmona: Držme se koruny XI.....	215
Komentář místopředsedy EP O. Vlasáka: Klaus by byl dobrý kandidát na předsedu Komise ...	216
Rozhovor europoslance J. Zahradila pro Hospodářské noviny: Brusel chce Kypr zneužít k další integraci.....	220
Komentář místopředsedy EP O. Vlasáka: Předsednictví EU trochu jinak.....	224
Zahraniční politika na ostatních úrovních	225
<i>Leden 2013</i>	225
Kardinál D. Duka kondoluje představitelům polské církve.....	225
Usnesení předsednictva TOP 09 k otázce Fiscal Compact.....	225
Pozdrav kardinála D. Duky členům freisingké biskupské konference.....	226
<i>Únor 2013</i>	227
Prohlášení KSČM: KSČM nepodporuje účast českých vojáků na misi v Mali.....	227
Prohlášení ČSSD: ČSSD je ochotna souhlasit s vysláním českých instruktorů do mise EU v Mali	228
Vyjádření členů Křesťansko-sociální platformy (ČSSD) k papežově abdikaci	229
5 podmínek ČSSD k přijetí fiskální ústavy.....	229
Stanovisko ČSSD k plnění úkolů v Provinčním rekonstrukčním týmu v Lógaru.....	230
<i>Březen 2013</i>.....	231
Překlad projevu Intigama Alijeva při převzetí ceny Homo Homini, kterou uděluje společnost Člověk v tísni.....	231
Vyjádření soustrasti ÚV KSČM s úmrtím venezuelského prezidenta Huga Cháveze.....	234
Vyjádření kardinála D. Duky k novému papeži Františkovi	234
Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška k situaci na Kypru.....	235

Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška k postoji ODS k EU	236
--	-----

Prezident České republiky

Leden 2013

9. 1. 2013

Odpovědi prezidenta V. Klause na otázky médií po jednání s nejvyššími představiteli Spolkové republiky Německo v Berlíně

Byla to nesmírně pozitivní a nesmírně přátelská návštěva. Ukazuje šíři, hloubku a kvalitu česko-německých a německo-českých vztahů, o čemž jsem se mohl přesvědčit jak při jednáních s prezidentem Gauckem, tak v parlamentu a zejména nyní s paní kancléřkou Merkelovou. Jsem opravdu velmi spokojen, myslím, že naše vzájemné vztahy jsou velmi pěkné. Je také cílem této návštěvy, abychom to potvrdili.

Můžete konkretizovat, o čem jste se bavil s paní kancléřkou Merkelovou? Dotkli jste se také evropských otázek?

Dotkli jsme se za tu tři čtvrtě hodinu spousty otázek. Neřešili jsme nějaké konkrétní věci, východiskem byla debata o česko-německých vztazích, které oba považujeme za velmi pozitivní. Za těch 23 let v politice jsem byl – a myslím, že to všichni moji němečtí partneři dobře vědí – v Německu nespočetněkrát. Určitě vícekrát, než oni všichni dohromady byli v České republice. Pan velvyslanec Jindrák mi před chvílí vypočítal, že jsem za těch deset prezidentských let byl zde v Německu dvaadvacetkrát, což na šíři a hloubku našich vztahů jednoznačně poukazuje.

Zmínili jsme také samozřejmě sousední země, ale oni se velmi vyptávali na Českou republiku a na jedno hlavní téma – na přímou volbu prezidenta, na její osudy a co to všechno může pro nás znamenat. Jednoznačně mi bylo vykládáno panem prezidentem Spolkového sněmu, že pro Německo by nepadalo v úvahu takovou chybu jako přímou volbu udělat, že by to totálně rozházelo celý německý ústavní systém. Já si to myslím o našem také, a proto jsem se zájmem poslouchal jeho ostrou reakci.

Nepokusil jste se paní kancléřku Merkelovou na poslední chvíli zlomit, aby současné směřování EU vedla někam jinam?

Jak bych toho mohl nevyužít? Dobře víte, že je to hlavní téma mého života. Ona také ví, že je to hlavní téma mého života, a proto s tím hned začala, takže jsme o tom chvíli hovořili. Navíc byla příležitost věnovat jí moji knížku o Evropě, která vyšla v němčině.

Slíbila, že si ji o víkendu přečte, že není tak dlouhá a tlustá, takže se jí bude určitě věnovat, a jestli se potkáme za 14 dní na summitu EU-Latinská Amerika v Santiagu de Chile, že mi sdělí, co si o ní myslí.

Nedávno jste se zmínil, že s Vaším odchodem z prezidentského úřadu ztratí Česká republika obhájce v sudetoněmecké otázce. Myslíte, že ho potřebujeme a že tato otázka bude v našich vztazích ještě hrát nějakou roli?

Zejména při obědě s prezidentem Gauckem, ale i při jednání s paní kancléřkou Merkelovou jsme jasně připomínali rok 1996 a 16 let českoněmecké deklarace, která řekla: „Orientujme se na budoucnost, nikoliv na minulost.“ Oni si jsou vědomi, že to je téma, které jsem v českoněmeckých vztazích vždy velmi silně prosazoval. Myslím, že by v tom mí nástupci měli pokračovat.

www.klaus.cz

25. 1. 2013

Prezident V. Klaus zaslal kondolenční telegram prezidentovi Polské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pátek dne 25. ledna 2013 v souvislosti s úmrtím Jeho Eminence kardinála Józefa Glempa kondolenční telegram prezidentovi Polské republiky Bronisławu Komorowskému.

Vážený pane prezidente,

s hlubokým zármutkem jsem vyslechl zprávu o skonu Jeho Eminence kardinála Józefa Glempa. V jeho osobě odešla významná a silná osobnost polského politického a společenského života. Kardinál Józef Glemp byl nejen symbolem boje polského národa za svobodu a demokracii, ale také moudrým a rozvážným člověkem, kterému nebylo lhostejné lidské utrpení. Jsem přesvědčen, že jeho odkaz nebude zapomenut a že zůstane navždy ve vzpomínkách a srdcích polských občanů.

Dovolte mi, abych Vám i všem polským občanům vyjádřil jménem svým i jménem občanů České republiky upřímnou soustrast.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

27. 1. 2013

Projev prezidenta V. Klause na summitu EU-Latinská Amerika v Santiagu de Chile

Vážený pane presidente Piñero, vážení kolegové,

děkuji Vám za pozvání na toto významné setkání a za jeho perfektní organizaci. Jen počasí by mohlo být přívětivější, méně teplé.

Někteří z nás se před dvěma lety zúčastnili minulého summitu EU-Latinská Amerika v Madridu a považovali ho za podnětný a užitečný. Je důležité být konfrontován s odlišnými názory, pohledy a zkušenostmi. Summity jako tento nás motivují dívat se na politické úkoly a výzvy v našich zemích a v celém světě novým způsobem.

Ti z nás, kteří pocházíme z Evropy, jsme si vědomi skutečnosti, že Latinská Amerika dosáhla v posledních několika desetiletích pozoruhodného rozvoje, který na tomto kontinentu viditelně změnil životní podmínky desítek či stovek miliónů lidí. Ani Váš kontinent se samozřejmě nemohl vyhnout negativním důsledkům finanční a ekonomické krize, ke které došlo na konci uplynulého dvacetiletí, ale podařilo se Vám neupadnout do pastí recese, což se stalo v Evropě. Bylo to možné díky tomu, že země Latinské Ameriky – nebo většina z nich – pokračovala v implementaci racionální, pro-růstové hospodářské a sociální politiky.

Když jsem v Latinské Americe, automaticky se mi vybaví známý ekonom Raúl Prebisch a jeho Havanský manifest z roku 1948. Nesouhlasím samozřejmě s jeho pesimistickým názorem, že „selhaly trhy“. Nebyla to pravda tehdy a není to pravda ani dnes. Ale mám pochopení pro názor profesora Prebische, že Latinská Amerika potřebovala hospodářský rozvoj a že hospodářský rozvoj potřeboval industrializaci. Mezitím se stala celá řada věcí. Terminologie se měnila, ale hovoříme více méně o stejných záležitostech. Zůstává stále stejná otázka: měli bychom nechat trhy fungovat a měli bychom odstraňovat nejrůznější bariéry, které je omezují? Nebo bychom měli organizovat ekonomické, společenské a environmentální procesy shora prostřednictvím státní intervence, která není schopna vycházet z racionálního a efektivnost přinášejícího ekonomického uvažování?

Obávám se, že některé dokumenty tohoto summitu míří tím druhým směrem. Svědčí o tom i název tohoto bloku summitu „Udržitelný rozvoj: podpora investic sociální a environmentální kvality“.

- Považuji za nutné říci, že pojem udržitelný růst (či rozvoj) není ekonomickým pojmem, ale politickou doktrínou s dalekosáhlými ekonomickými důsledky a

- **nejlepším podporovatelem kvality životního prostředí a sociálních podmínek je ekonomický růst.** Historie ukázala, že optimální odpovědí na sociální a environmentální problémy je upuštění od politik, které omezují či blokují ekonomický růst.

Tento můj postoj není podceňováním sociálních a environmentálních problémů. Klíčová je však posloupnost, jak ji vidíme – teprve ekonomický růst umožňuje **dosáhnout ne-ekonomických cílů a ambicí.** Opačně to nejde. Větší bohatství a větší lidský kapitál znamená schopnost zavádět technologie, které jsou čistší a ohleduplnější k životnímu prostředí.

O naše lesy, řeky, moře i o čistotu ovzduší ve městech se starat musíme, ale měli bychom přestat bojovat s neexistující hrozbou, kterou nám vnucuje ideologická doktrína o nadměrném, člověkem způsobeném globálním oteplování, které údajně ohrožuje planetu a celé lidstvo. Považuji za nadějně, že tento katastrofický názor na budoucnost již překročil svůj zenit. V našem úsilí zajistit prosperující budoucnost pro oba kontinenty, pro Evropu a pro Latinskou Ameriku, bychom měli odmítnout tuto politicky motivovanou environmentální agendu.

Děkuji Vám za pozornost.

www.hrad.cz

Únor 2013

11. 2. 2013

Rozhovor prezidenta V. Klause pro polský týdeník Do Rzeczy

Po dvou volebních obdobích opouštíte prezidentský úřad. Co je pro Vás tím největším, čeho jste ve funkci dosáhl a čeho litujete?

V roce 2003 jsem do funkce prezidenta nevstupoval v nějakém přelomovém období naší země – na rozdíl od toho, kdy jsem se stal ministrem financí a následně předsedou vlády o jednu dějinnou fázi dříve. Tehdy šlo o jistý zakladatelský okamžik, teď už více méně „jen“ o běžné fungování země, navíc oslabené naším členstvím v Evropské unii, které možnost země autonomně se rozhodovat výrazně snižuje.

Mým celoživotním úsilím – jako důsledek tolika let života v komunismu – je prosazování skutečně svobodné společnosti a v tom jsem se i v období svého

prezidentování snažil dělat maximum. Žádný velký úspěch v tomto ohledu si však připisovat nemohu – svoboda je v roce 2013 u nás, v Evropě, i ve světě omezenější než v roce 2003. O tom se snažím říci více ve své knize *My, Evropa a svět*, která vyjde koncem února 2013.

Jak hodnotíte stav, v němž se nyní nachází Evropa a Evropská unie? Co ve Vás vzbuzuje optimismus a co naopak je pro Vás zdrojem znepokojení?

Mnoho důvodů k optimismu bohužel není. O ubývání svobody jsem již mluvil, neúspěch ekonomického vývoje Evropy snad také vidí každý, kdo má otevřené oči. Zesílila politická korektnost, svou moc nad námi, občany, neuvěřitelně rozšířila média, trh je stále více a více oslabován tisíci stále narůstajícími etatistickými opatřeními, nesmyslná doktrína obviňující lidi z globálního oteplování přes veškerou kritiku v celém světě dominuje (i když je už snad za svým zenitem), transnacionální ambice oslabují národní státy a vedou k předávání rozhodovací moci od volených a následně kontrolovaných (či kontrolovatelných) politiků k nadnárodním organizacím, které žijí v naprostém vzduchoprázdnu, tedy bez kontaktu s občanem. Je nás málo, kteří se tomu všemu zpěčujeme.

Jakou pozici by měly mít v EU státy jako je Polsko a Česká republika? Jakým způsobem můžeme bojovat o to, abychom se nestali subjektem [správně pouhým „objektem“ dění – pozn. VK]? Je to vůbec možné s ohledem na nárůst faktických rozhodovacích pozic velkých unijních hráčů?

Subjektem už dávno nejsme, to si nenamlouvejme. Pozici máme slabou, Polsko větší, protože je větší, i když se to možná Polákům nebude zdát, protože spolu více táhnete za jeden provaz než my Češi.

Přijetí Lisabonské smlouvy způsobilo v Evropě nezanedbatelnou změnu a právě ta výrazně posílila, abych použil Váš termín, pozici „velkých unijních hráčů“. Věděl jsem to, a proto jsem proti ní bojoval asi nejsilněji ze všech vrcholných politiků v Evropě. V polovině ledna jsem na konferenci ve Vídni poslouchal vystoupení Vašeho Jerzyho Buzeka. Na otázku, co je největší změnou v Evropě za poslední léta, odpověděl s evidentním souhlasem s tím, že se to stalo: „Máme svého evropského prezidenta van Rompuye, tedy svého Obamu. Role jednotlivých států se snížila, což je vidět na tom, jak se snížila role země, která má rotující předsednictví“. To sice není přesný citát, ale přesné shrnutí jeho odpovědi to je, za to ručím. K tomu snad není co dodávat. Chce mít Polsko takto omezenou pozici? Já takovou pozici pro Českou republiku nechci.

Řada publicistů srovnává Vaše působení s Vaším předchůdcem Václavem Havlem. V čem se s ohledem na filosofii myšlení o státnosti liší Vaše působení od období, kdy byl prezidentem Váš předchůdce?

Václav Havel (a jeho specifická ideologie, pro kterou nemám lepší název než havlismus) byl absolutně jiný svět. Trh nazýval hokynářstvím, místo demokracie chtěl elitářskou postdemokracii, místo konzervatismu a tradičních hodnot prosazoval modernistické boření existujícího lidského řádu. Byla to spíše ozvěna francouzského jakobínství než britský konzervativní princip klasického liberalismu. Bylo to extrémní levičáctví. Tyto věty jsou jen stručným naznačením zásadních rozdílů mezi námi dvěma, není to vážné pojednání o Václavu Havlovi.

Měl bych ale snad také alespoň zmínit jeho kosmopolitismus proti mé důvěře ve stát, ve kterém žijeme. Byl to také výbojný zahraničně-politický intervencionismus (a humanitární bombardování) místo respektu ke kterékoli zemi světa. Ale to už začíná být spíše než odpověď na Vaši otázku nástin osnovy k delšímu textu na toto, pro naši zemi stále ještě, nebo spíše zase znovu tak klíčové téma. Myslím, že i Poláci tomu dobře rozumějí.

Míjí dvacet let od rozhodnutí o rozdělení Československa. Zopakoval byste dnes rozhodnutí zrušit společný stát?

Zcela jednoznačně ano. Navíc to nebylo mé rozhodnutí. Mojí úlohou byla realizace rozhodnutí, které de facto učinilo Slovensko. Slováci chtěli mít svůj vlastní samostatný stát. To jsem respektoval a nesnažil jsem se jim to rozmlouvat. Výhody většího společného celku jsem jim však zdůrazňoval. Právě připravuji projev na konferenci České národní banky ke 20. výročí rozdělení československé koruny na dvě samostatné měny. Znovu jsem si díky tomu připomněl a posbíral nejrůznější argumenty:

- proč bylo rozdělení nezbytné;

- jaká výhoda byla v tom, že jsme rozdělení země a měny udělali připraveně, organizovaně, nechaoticky a hlavně přátelsky, s plným respektem k ambicím druhé poloviny našeho původního společného státu;

- proč je naše klidná „měnová odluka“ v únoru 1993 poučením pro dnešní Evropu, která se podobných, neméně potřebných kroků strašlivě bojí (nebo možná předstírá, že se bojí).

Já sám jsem se zkušeností s rozdělením Československa, které jsem si nepřál, poučil hlavně v tom, že bojácné, opatrné uchování statu quo za každou cenu nikam nevede.

Změnil se za Vašeho politického působení Váš pohled na Polsko?

Do jisté míry ano. Více jsem ho poznal, i když už i do okamžiku pádu komunismu jsem byl v Polsku nejčastěji ze všech zemí světa. Někdy v roce 1957 (či 58) jsem prvně

hrál v Krakově basketbal jako dorostenecký reprezentant Československa. Potom jsem tam začal jezdit jako ekonom, nejdříve jako vědecký pracovník v Československé akademii věd. Nikdy jsem ale v Polsku nebyl na výletě či na dovolené. Teď mě napadá, že jsem si jednou, kvůli účasti na ekonometrické konferenci v Sopotech v době Solidarnosci, musel v bance, která mne na tuto konferenci samozřejmě neposílala, vzít dovolenou.

Polska si vážím, považuji ho za „zdravou“ zemi, která si váží sebe sama. Říkám to záměrně jako porovnání se zemí, která je mou vlastí. Nedávná volba prezidenta České republiky však dává v tomto smyslu určitou naději, i když současně platí, že přímá volba prezidenta (a její způsob mediálního manipulování) zemi výrazně rozdělila.

Velmi jsem si vážil mimořádně pěkného přátelství s prezidentem Kaczyńským. Chybí mi, i když jsem moc rád, že se mi podařilo pozitivní vztah navázat i s jeho nástupcem, s prezidentem Komorovským.

V Polsku nebývá pochopen Váš otevřený přístup k Rusku. Nevnímáte v Ruské federaci odklon od demokracie?

Vaše otázka mne nutí k jistému pousmání. Rusko bylo „odkloněno“ od demokracie snad vždycky ve své tisícileté historii a teprve teď se k demokracii těžce, klopotně, nespojitě, čili nikoli trvalým lineárním vzestupem, přibližuje. Že je dnes v Ruské federaci jiná míra demokracie než v České republice nebo Polsku je mimo veškerou pochybnost a nám by se určitě nelíbilo, kdybychom takovou demokracii měli doma, ale že by mělo Rusko někdy – v 90. letech (?) – demokracii a teď se od ní odklání, považuji za naprosté nepochopení dnešní ruské reality, na kterou se ale necítím být žádným odborníkem.

Polské historické, po staletí trvající osudy vzhledem k Rusku byly daleko tragičtější než ty české, to víme i my Češi velmi dobře. U nás to začalo být bezprostřednější až po II. světové válce. Navíc nejsme – naštěstí – s Ruskem nebo s následnickými státy bývalého Sovětského svazu bezprostředními sousedy, a i proto se na to díváme trochu jinak. A hlavně si myslím, že „otevřený“ přístup k čemukoli, i k té či oné zemi, je lepší než „neotevřený“, aprioristický, předsudečný, fundamentalistický.

Pro mne je Rusko velká, významná země, kterou musím brát na vědomí. Mám rád její předsovětskou kulturu, zejména literaturu, vždy jsem pozorně sledoval i knihy kritiků sovětského režimu, vnímám nesmírné utrpení, které Rusové v minulém století díky komunismu prožívali. Nic více a nic méně. Dnes ale cítím pro Českou republiku jako aktuální jiná nebezpečí než Rusko. Rusko dnes neurčuje můj život. Daleko více ho určuje Evropská unie.

V době volební kampaně se objevily názory, že na poválečné dekrety prezidenta Beneše je potřebné nahlížet jako na porušení lidských práv. Bylo vůbec možné se vysídlení Němců vyhnout?

Tzv. Benešovy dekrety, přijaté následně jako standardní zákony československým parlamentem, když se po ukončení okupace naší země konečně mohl sejít, byly součástí tragického kontextu II. světové války. Nebyly žádným izolovaným krokem. Byly reakcí na to, co se stalo předtím. Odrážely tehdejší realitu, tehdejší pocity lidí. Nejen prezidenta Beneše. Ohledně odsunu Němců z československého území s nimi souhlasily v Postupimi i vítězné velmoci II. světové války. Jsou neměnnou součástí našeho právního řádu, jakkoli z nich už nemohou vyplývat žádné nové kroky či opatření v současné době. Pro nás jsou však zárukou, že není ohrožován a zpochybňován existující status quo. I to jistě Poláci cítí spolu s námi.

Zpochybnění Benešových dekretů v prezidentské kampani jedním z kandidátů považuji za skandální a ničím neomluvitelné. Jasně tím demonstroval, že není autentickým Čechem. Konec konců, i jeho první rozhovor po volbách (Právo, 28. ledna 2013) ukázal, že to nebylo žádné uřeknutí.

Vžít se dnes do uvažování Čechů (a stejně tak i Poláků) hodiny či dny po skončení hrůz II. světové války, nikdo neumíme. Ani já se o to nepokouším. Ani v této věci, ani v jakékoli jiné, nezkoušejme proto historii přepisovat, opravovat či vytvářet znovu. Viníky II. světové války a desítek milionů jejích obětí známe. Necítím potřebu to dnes nějak novátorsky rozebírat. Současné politicky korektní pohledy na v minulosti uskutečněné odsuny jakýchkoli skupin lidí uvnitř Evropy jsou nejen bezcenné, ale svými dnešními záměry i záludné a zákeřné. Doufejme, že už nikdy nebudeme v Evropě řešit důsledky jakékoli další války.

Jak jste přijal nedávno učiněné varování Davida Camerona před evropským superstátem? Má dnes ještě smysl přijímat společnou evropskou měnu?

Před evropským superstátem varuji – a to daleko radikálněji a zásadněji než David Cameron – už mnoho let. V jeho projevu jsem se v tomto smyslu nic nového nedozvěděl. Možná jsem ale ještě lépe pochopil jistou polovičatost či rozpornost jeho postojů. Ohledně svých pozic odkazují na svou nedávnou knihu „Evropská integrace bez iluzí“.

Společná evropská měna evidentně selhala a její přijímání bych v současnosti určitě nikomu dalšímu nedoporučoval. Na dálku se mi však zdá, že už k tomu tento krok udělat má dnešní polská, Tuskova vláda velmi blízko. Na loňském listopadovém summitu EU-Asie v Laosu byl Váš premiér daleko větším obhájcem eura, než kterýkoli z prezidentů či premiérů zemí, které euro dávno mají. Pousmál jsem se, proč už ho tedy ve své zemi dávno nezavedl. Nebo to byla jen snaha zalíbit se – jak Vy říkáte – „velkým unijním hráčem“?

Byl soudobý liberalismus přijat evropskou levicí? Co liberalismus vlastně dnes znamená?

Pro mne „soudobý“ liberalismus není liberalismem v tom smyslu, jak já tomuto slovu rozumím. Je opakem klasického liberalismu, ke kterému se hlásím. Dnešní liberalismus obamovského ražení je postmodernistickou, antidemokratickou, antiliberální ideologií, které podléhá stále větší část západního světa. Tato ideologie evidentně patří na levici politického spektra, ale bohužel nemá protivníka. Pravice je dnes strašně oslabená. V Evropě skoro není. Detailně to sice moc neznám, ale doufám, že v Polsku stále ještě existuje.

Jakou roli dnes může sehrávat národní hrdost a tradice?

Nevím, jakou roli hrát může, dovedu si představit, jakou roli by hrát měla. Soudobí globalisté si to nepřejí a já vím, že je naším zásadním úkolem jejich útokům na národní hrdost a tradice čelit. Velmi pozitivně mne překvapilo, že Češi v prezidentských volbách vybírali i podle toho. Už jsem to – na rozdíl od Polska – skoro neočekával. Ukazuje se, že přes neuvěřitelný mediální nátlak lidé svůj rozum neztratili. Je to nadějí do budoucna.

Prezidentské volby v České republice vyhrál Miloš Zeman. Jakou radu byste dal svému nástupci?

Žádné rady nedávám a dávat nebudu. Miloš Zeman vždy stál a stojí i dnes vůči mně na jiné straně ideologické barikády (na rozdíl od jeho protikandidáta, který nestojí na žádné straně), ale hráli jsme spolu stejnou sportovní disciplínu – „pouze“ jako konkurenti. Věřím, že se své role zhostí dobře a že si je vědom obrovské hodnoty, kterou český stát pro nás Čechy představoval a představuje.

www.klaus.cz

12. 2. 2013

Vyjádření prezidenta republiky V. Klause k abdikaci papeže Benedikta XVI.

Zprávu o abdikaci Benedikta XVI. jsem přijal s lítostí. Ať již byly důvody pro toto překvapivé papežovo rozhodnutí jakékoli, jsem z něho smutný.

Benedikt XVI. byl osm roků nejen duchovním vůdcem katolické církve, ale i významným světovým státníkem. Z našich setkání – jak při jeho návštěvě České republiky, tak ve Vatikánu – ale i z řady jeho veřejných vystoupení, projevů a textů jsem v řadě oblastí vnímal blízkost našich postojů. Patřil k nevelkému počtu

osobností současného světa, kteří se nevezli na laciné vlně všeobecného pokrokářství. Uvědomoval si nebezpečí plynoucí ze ztráty tradičních hodnot, nebezpečí plynoucí z rozpadající se instituce rodiny a národního státu i z překotného evropského integračního projektu a uměl to dát najevo. Byl proto často mediálně atakován – čemuž jsem také velmi dobře rozuměl.

Papež Benedikt XVI. za svůj relativně krátký pontifikát zanechal ve světě výraznou stopu. Jeho rezignaci považuji za symbolickou součást příznaků konce epochy, v níž varovné hlasy nad směřováním současného světa ještě zněly nahlas. Tak také rozumím špatně ukryvané radosti těch, kteří jeho nečekané gesto přijali s pokryteckou chválou. Ti, kteří v něm ztrácejí významného politického a intelektuálního spojence, se neradují. Poděkování za svůj statečný, byť nedokončený zápas si papež Benedikt XVI. určitě zaslouží.

Václav Klaus, Pražský hrad, 12. února 2013

www.hrad.cz

21. 2. 2013

Úvodní řeč prezidenta V. Klause na setkání s šéfy diplomatických misí

Opening Statement of the President at the Farewell Meeting with the Heads of Diplomatic Missions

Excellencies, ladies and gentlemen, let me welcome you here most sincerely. Thank you for joining us at this small ceremony at the end of my presidential mandate.

It has been an honor for me to serve as the President of the Czech Republic for the past ten years. I can assure you that my meetings with you and your predecessors belonged to my pleasant duties, and not only duties, I learned a lot as well. It is a memory I will always cherish.

This is not an occasion for another presidential speech here now. You have heard plenty of them from me. This is an occasion to say goodbye to you. My wife and I wanted to get a chance to express our gratitude for what you have been doing in developing the relations between your respective countries and the Czech Republic. I would also like to express my recognition for your work and for your cooperation with me and my office.

In the past ten years I have visited most of the countries you represent. Even I must admit that I did not realize that I have made 278 visits abroad, many of them together

with my wife, and that I have received 337 official guests here, from many countries of the world. The Prague Castle has been hosting 36 state visits. I have given priority to the relations with our neighboring countries, with our partners in the North Atlantic Alliance, with our colleagues in the European Union, but I have also been looking quite often beyond the borders of Europe, especially with respect to the Czech economic interests.

Some of you know that I do not plan to get retired. As of March 8, I will have a new job, chairing the Václav Klaus Institute here in Prague which will work as a think-tank. I hope it will be visible and audible abroad as well. This think-tank will formulate and promote public policies based on the principles of free enterprise, limited government and individual freedom. I also plan to continue traveling and hope that I will have more time to be active in the academia and to be able to attend various international meetings and conferences.

Once again, thank you for joining us here this afternoon.

www.hrad.cz

22. 2. 2013

Rozhovor prezidenta republiky V. Klause pro Passauer Neue Presse a Deník

Brzy, pane prezidente, opustíte po 10 letech Pražský hrad. Hodláte v budoucnu komentovat politický vývoj z ústraní nebo zamýšlíte, že své zkušenosti ještě aktivně využítujete v politice?

Mou prvotní ambicí je posadit se do mnou nedávno založeného Institutu Václava Klause, který je vybudován ve stylu amerických „prezidentských knihoven“, a být tedy vedle politiky. Ne přímo v politice. Ale před aktivní politikou si nechci zabouchnout dveře. Uvidíme.

S Vaším nástupcem, levicovým liberálem Milošem Zemanem, přichází na Hrad prezident, kterému jste ve volebním boji otevřeně vyjádřil sympatie. Proč pro Vás jeho konzervativní protivník Karel Schwarzenberg nepředstavoval alternativu?

Na myšlenkách a politické aktivitě kandidáta, který ve finále neztvítězil, jsem toho moc konzervativního neviděl. Alespoň v tom smyslu, jak já chápu konzervatismus. Miloš Zeman, jako můj dlouholetý politický protivník, byl pro mne volbou menšího zla. Myslím, že bude lépe vyjadřovat zájmy České republiky.

V předvolební prezidentské kampani hrály velkou roli 68 let staré Benešovy dekrety: Jak je to možné? Nebyl tento problém snad vyřešen už v Česko-německé deklaraci z roku 1997?

Toto téma začalo hrát v prezidentské kampani významnou roli až v momentu, kdy ho tam vnesl pan Schwarzenberg. Když jsem v roce 1997 podepisoval s Helmutem Kohlem česko-německou deklaraci, opravdu jsem věřil, že už jsme si to základní navzájem řekli a že bude možné soustředit se na dnešek a na budoucnost. Mrzí mne, že se to nestalo.

Jak hodnotíte česko-německé vztahy za uplynulých 20 let? Je už jejich potenciál vyčerpán? Kde vidíte deficity?

Došlo k nesmírně pozitivnímu vývoji, ale jistá asymetrie stále ještě přetrvává. Češi znají Německo více než Němci Čechy a Moravu. Motivace k poznávání je u nás silnější, což je do jisté míry pochopitelné – Německo je větší a významnější země.

Česko by mělo brzy začít s rozšiřováním atomové elektrárny Temelín. Jak byste našim čtenářům ve východním Bavorsku vysvětlil, že jste se přimlouval, aby byla výstavba přiklepnuta ruskému a nikoliv americkému zájemci? Jak hodnotíte radikální proměnu německého energetického sektoru tzv. Energiewende? Dokážete si představit něco podobného v České republice?

Nikdy jsem ještě ani slovo o tom, kterého výrobce jaderné elektrárny bych preferoval, ze svých úst nevyslovil. To jen moji političtí odpůrci o mně něco takového říkají. Výběr, který povede firma ČEZ, bude jistě zcela férový. Bude navíc pod mimořádnou veřejnou kontrolou.

Opustit v Německu jadernou energetiku považuji za naprostý omyl, za vítězství zelené ideologie nad lidským rozumem a nad elementární ekonomickou kalkulací.

Jste známým kritikem evropské integrace: Co Vám na ní nejvíce vadí? Neměl byste chuť, zkusit se svými konzervativními britskými přáteli prosadit Vaše představy v Bruselu?

Evropská integrace – ve smyslu maximální spolupráce, vzájemného otevírání se, zbavování se všech zbytečných bariér na hranicích jednotlivých evropských států – je dlouhodobě probíhajícím procesem, který jednoznačně podporuji. Vytváření evropského supranacionálního státu, centralizace, kontrola a regulace shora jsou však věci, které naprosto odmítám. Bohužel, dnešní fáze evropského integračního procesu je spíše to druhé než to první. Proti tomu budu vystupovat i nadále.

Mezi ekonomy a evropskými vrcholnými politiky jste zdaleka neostřejším kritikem eura. Kolik času ještě společně měně dáváte? Případně, jaké oběti bude muset eurozóna přinést, aby euro zachránila?

Doba, kdy euro přinášelo více pozitivních než negativních efektů je už dávno pryč. Už teď je to nesmírně nákladná a kontraproduktivní věc. Už teď na ni Evropa hodně **doplácí** – jak finančními transfery do nejvíce zadlužených zemí eurozóny, tak – **a to je daleko nepříjemnější – dlouhodobou evropskou stagnací. Ani jedno, ani druhé však bruselským politikům nevadí, proto může euro existovat ještě dlouho.**

Zejména Němci mají mylný pocit, že platí Řecku. Oni platí euru, resp. oni platí za zachování eura.

Přesně před dvaceti lety bylo pod Vaším vedením dosaženo úspěšného rozdělení československé koruny a ustavení samostatné české měny. Jakou radu byste na základě svých zkušeností dal dnešní eurozóně?

Nedávno jsem na toto téma pronesl projev na konferenci v České národní bance. Naše zkušenost říká zcela jasně, že

- rozdělení měny lze uskutečnit bez velkých ekonomických nákladů (a společenských otřesů);
- rozdělení měny musí být pečlivě a zodpovědně organizováno, nesmí být chaotickým procesem;
- rozdělení měny vyžaduje určitou velkorysost a pocit vzájemné spoluodpovědnosti všech zúčastněných.

Ve Vašem novoročním projevu k dvacetiletému výročí od vzniku České republiky jste vyhlásil dalekosáhlou amnestii, v jejímž rámci byla mj. zastavena otevřená trestní stíhání, která probíhala více než osm let a u kterých by předpokládaný trest ležel pod hranicí 10 let. V České republice to vyvolalo rozruch: Cítíte se nepochopen?

Nemyslím, že jsem byl nepochopen. To bych musel připustit, že obsah amnestie a její záměry nebyly srozumitelné. Došlo však k něčemu úplně jinému. Amnestie byla mediálně neuvěřitelně zkarikována a běžní lidé pak „nepochopili“ její karikaturu. Souboj s mediální nadvládou je nesmírně obtížný, v krátkém období se vyhrát nedá, dlouhodobě jsem optimistický. Dříve či později politická hra skončí a bude možné vrátit se k podstatě.

Vašeho nástupce budou v budoucnu srovnávat s Vámi. Vy sám jste byl poměřován s Václavem Havlem. Co si myslíte o takovémto srovnávání? Vaše nejnovější kritika Havla jako „extrémně levicového kosmopolity“ se nasetkala všude s pochopením!

Vytrhnout z kontextu se dá všechno, a některá naše média jsou v tom mistři. Můj rozsáhlý rozhovor pro jeden polský týdeník vůbec nebyl o Václavu Havlovi. Navíc jsem tam jen zopakoval svá dávno vyslovovaná hodnocení Václava Havla. Nic nového jsem neřekl. Že byl ode mne vždy ideově nalevo a že mířil ke globálnímu vládnutí a k odklonu od národního státu je více než evidentní. A řekl a napsal jsem to už mnohokrát.

Pane prezidente, co byly Vaše jeden, dva největší zážitky ve Vaší dlouhé politické kariéře?

Hlavním „zážitkem“ byla hned na počátku má vlastní proměna z nesvobodného obyvatele komunistického Československa v občana a politika ve svobodné zemi. Na počátku jsem toho také jako ministr financí musel vykonat nejvíce. Další posuny do vyšších funkcí – předsedy vlády a prezidenta republiky – už pro mne byly změnami daleko menšími. Rozhodující pro mne nepochybně byla radost nad zvládnutím přechodu od komunismu ke svobodné společnosti, parlamentní demokracii a tržní ekonomice.

Jaká byla Vaše jedno až dvě největší zklamání?

Lidé se bojí svobody, chtějí jistotu, chtějí stát, chtějí štedrý sociální systém, bojí se foukat proti větru. Ale v tom asi nejsou Češi nijak specifictí.

Deník, překlad z němčiny, originál rozhovoru byl publikován v Passauer Neue Presse

25. 2. 2013

Rozhovor prezidenta republiky V. Klause pro slovenskou tiskovou agenturu TASR

V tomto roku si pripomíname 20.výročie vzniku Českej a Slovenskej republiky. Ako sa počas tohto obdobia zmenili oba štáty?

Na straně jedné oba zůstaly samy sebou, což je určitě dobře. A mělo to tak být. Rozdělení československé federace k tomu určitě pozitivně přispělo, jakkoli tomu na počátku mnozí nevěřili. Přesto je třeba říci, a já to neříkám s žádným smutkem, že se oba státy vyvíjejí v nemalé míře odlišným způsobem. Schopnost a ochota zorganizovat televizní soutěž Česko Slovensko má talent s tímto mým pocitem není v rozporu.

Slovensko v čase rozdelenia federácie ekonomicky zaostávala za Českou republikou. Dará sa mu dobiehať svojho suseda?

Ekonomický růst Slovenska byl v uplynulém dvacetiletém období evidentně rychlejší než v České republice – zhruba dvojnásobný. To jsem Slovensku vždycky přál a přeji mu to i nyní. Což samozřejmě vůbec neznamená, že bych byl spokojen s tím, jak probíhá ekonomický vývoj u nás.

Ste známy kritik spoločnej meny euro. Ako vnímate fakt, že Slovensko túto menu prijalo. Bol to dobrý krok podľa vás?

Jednou věcí je to, je-li euro jako společná evropská měna přínosem pro Evropu jako celek. O tom, že nikoliv, jsem stoprocentně přesvědčen. Vývoj evropské ekonomiky v posledních zhruba pěti letech to ukazuje více než jasně. Druhou věcí je přínos eura pro jednotlivé země a to už tak jasné není. Některé země na přijetí eura vydělaly, jiné nikoliv. Ač je to v médiích a v pocitech lidí interpretováno většinou úplně opačně, vydělaly země evropského severu, zejména Německo a prodělaly země evropského jihu, které jsou ekonomicky slabší, které vstoupily do eurozóny s nadhodnoceným měnovým kurzem a které mají zcela neúnosnou a neudržitelnou sociální politiku, která vůbec neodpovídá jejich ekonomickým možnostem.

Kde se v tomto pohledu (a to jsem to vyjádřil velmi zkratkovitě) nachází Slovensko, nechci příliš suverénně hodnotit. Vaše ekonomika úspěšně roste, ale deficit státního rozpočtu je vysoký a i míra nezaměstnanosti příznivá není. Je-li správné číslo míry nezaměstnanosti v prosinci 2012 14,4 %, pak musím říci, že je to pro nás číslo téměř nepředstavitelné.

Ako sa zmenili česko-slovenské vzťahy počas posledného desaťročia, keď ste boli v prezidentskom úrade. Sme si napriek tomu, že máme dva štáty, bližší alebo nie?

Když k tomu přidáme mou „rozlučkovou“ návštěvu Bratislavy v posledních dnech února 2012, byl jsem za těchto deset let na Slovensku 13krát. Prezident Gašparovič byl u nás 12krát. Mnohokrát jsme se navíc potkávali na nejrůznějších mezinárodních akcích. Věřím, že jsme oba přispěli k tomu, že jsou naše vztahy tak dobré, jaké skutečně jsou.

Česko a Slovensko rokuje o viacerých spoločných projektoch napríklad v rámci obrany, funguje povedzme spoločný trh s elektrickou energiou. Je to cesta do budúcnosti, aby sa obe krajiny spájali pri výhodných projektoch?

Určitě je lepší nacházet společné projekty, které mohou obohatit obě země, než abychom pouze pronášeli slavnostní projevy při nejrůznějších událostech a poklepávali se při tom na ramenu.

V politice ste od prosince 1989. Patříte v rámci Česka a Slovenska k najdhšie slúžiacim politikom. Čo z tohto pohľadu považujete za Váš najväčší úspech?

Největší úspěch bylo to, co jsme udělali ještě ve společném státě v letech 1990 – 1992. Tehdy se provedly – a to si troufám říci, že jsem to zásadně ovlivnil – základní nezbytné kroky radikální ekonomické transformace, která zrušila komunistickou ekonomiku a převedla nás k ekonomice tržní. Tento krok jsme udělali s menšími náklady, měřeno tempem ekonomického růstu a mírou inflace, než kterákoli jiná postkomunistická země. To byl riskantní okamžik a ten jsme zvládli.

Kam budú Vaše kroky smerovať po skončení funkčného obdobia v prezidentskom paláci? Čím sa budete zaoberať?

Založil jsem – nikoli zcela na zelené louce, protože už od roku 1999 funguje mnou řízené Centrum pro ekonomiku a politiku (CEP) – novou instituci nazvanou Institut Václava Klause (IVK), která bude klasickým „think-tankem“. Ten se bude zabývat politicko-ekonomicko-sociálními tématy. Současně budu spolupracovníkem významného amerického CATO Institute, kam hned po inauguraci nového českého prezidenta 8. března odlétám.

www.klaus.cz, Tlačová agentúra Slovenskej republiky

Březen 2013

11. 3. 2013

Projev nově zvoleného prezidenta Miloše Zemana u příležitosti setkání s velvyslanci

Vaše Excellence, dámy a pánové,

je pro mne velkým potěšením přivítat Vás poprvé na Pražském hradě a poprvé po mém uvedení do úřadu, i když jsem se s mnohými z Vás setkal na neformálních jednáních před mou inaugurací a s některými z Vás jsem se setkal i před mým zvolením. Takto bych chtěl poděkovat velvyslancům, kteří odhadovali můj úspěch.

Nicméně bych, jako inaugurovaný prezident, chtěl vyjádřit ve velmi krátkém projevu základní principy, které navrhuji pro naši komunikaci. Zaprvé musíme respektovat naše hodnoty a nesmíme zasahovat do vnitřních záležitostí kterékoliv země. Zadruhé se pokusím podpořit rozvíjející se součinnost a spolupráci mezi Českou republikou a zeměmi, které zastupujete. Tato spolupráce nebude založena pouze na výměně

hodnot a názorů, ale především na výměně studentů, turistů a v neposlední řadě na ekonomické výměně.

Vím, že téma hospodářské spolupráce je velmi nezajímavé, ale mám dva základní, nudné - pokud si přejete, principy. Zaprvé se budu snažit přilákat zahraniční investice z Vašich zemí do České republiky. Protože, jak víte, Česká republika je vybavena vysoce kvalifikovanou, leč bohužel levnou pracovní silou, která představuje **komparativní výhodu pro zahraniční investory.**

Za druhé se pokusím podporovat české exportéry a během svých návštěv ve Vašich zemích mne budou doprovázet poměrně velké mise českých podnikatelů. Mohu Vás ale ujistit, že se bude jednat pouze o úspěšné podnikatele, nikoli o bankrotující podnikatele.

Posledním třetím principem, který Vám hodlám sdělit, je náš společný boj proti mezinárodnímu terorismu, jakožto hlavnímu nepříteli civilizace. Nezáleží na tom, zda se jedná o terorismus, který je založen na náboženském vyznání nebo na nějaké **politické ideologii.** Je to jednoduše terorismus, který zabíjí nevinné civilisty, a já pevně věřím, že boj proti němu je opravdu naším společným úkolem.

Chtěl bych Vás přivítat nejen na Pražském hradě, ale také v Praze, jak víte, v nejkrásnějším městě na celém světě, a budu se těšit na naše budoucí bilaterální setkání.

Mockrát vám děkuji za Vaši pozornost.

www.hrad.cz

14. 3. 2013

Prezident M. Zemana zaslal blahopřejný telegram papeži Františkovi

Prezident republiky Miloš Zeman zaslal ve čtvrtek dne 14. března 2013 blahopřejný telegram Jeho svatosti papeži Františkovi v souvislosti s jeho zvolením do funkce.

Vaše Svatosti,

dovolte, abych Vám touto cestou jménem svým a jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení do čela římskokatolické církve. Do zodpovědného poslání Vám přeji vše dobré, hodně zdraví, duševní i fyzické síly, vitality a pevné vůle.

Chtěl bych využít této příležitosti a tlumočit Vám pozvání, které zaslal již můj předchůdce ve funkci prezidenta republiky papeži Benediktovi XVI., na oslavy 1150. výročí příchodu věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu v červenci tohoto roku na Velehradě. Bylo by pro nás všechny velkou ctí, kdybyste se mohl slavnosti osobně zúčastnit.

S přáním všeho dobrého

Miloš Zeman
prezident České republiky

www.hrad.cz

15. 3. 2013

Prezident M. Zeman zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Čínské lidové republiky

Prezident republiky Miloš Zeman zaslal v pátek dne 15. března 2013 blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Čínské lidové republiky Si Ťin-pchingovi.

Vážený pane prezidente,
dovolte mi, abych Vám pogrataloval k Vašemu zvolení prezidentem Čínské lidové republiky.

Naše země spojuje úzká spolupráce v mnoha oblastech, především pak v ekonomice a obchodě. Čínská lidová republika se řadí mezi významné české obchodní partnery a tradičně patří mezi největší dovozce do České republiky. Pevně věřím, že se vzájemné česko-čínské partnerství bude úspěšně rozvíjet i v následujících letech.

Přeji Vám, pane prezidente, pevné zdraví a mnoho úspěchů ve Vašem osobním i profesním životě.

S úctou

Miloš Zeman
prezident České republiky

www.hrad.cz

19. 3. 2013

Prezident M. Zeman zaslal blahopřejný telegram znovuzvolenému prezidentovi Arménské republiky

Prezident republiky Miloš Zeman zaslal v úterý dne 19. března 2013 blahopřejný telegram znovuzvolenému prezidentovi Arménské republiky Serži Sarkisjanovi.

Vaše Excellence,

prosím přijměte mé co nejupřímnější gratulace k Vašemu znovuzvolení prezidentem Arménské republiky.

Arménii považuji za důležitého partnera a jsem si jistý, že vzájemně výhodné a přátelské vztahy mezi Českou republikou a Arménií se budou dále rozvíjet ve všech oblastech ku prospěchu a prosperitě obou našich zemí.

Využívám této příležitosti, abych Vás ujistil, že Česká republika podporuje Vaše úsilí k posílení demokratických principů v sociálním a politickém životě Vaší země a úsilí úspěšně provádět nezbytné reformy v různých oblastech, zejména v politické a ekonomické sféře. Jsem přesvědčen, že tyto reformy usnadní Váš cíl přibližovat se k Evropské unii a dále podpoří Vaši spolupráci s NATO.

Dovolte, abych Vám popřál mnoho úspěchů ve Vaší odpovědné funkci. Zároveň prosím přijměte vyjádření mé nejhlubší úcty.

Miloš Zeman

prezident České republiky

www.hrad.cz

Parlament České republiky

Leden 2013

24. 1. 2013

Komentář poslance Václava Kubaty (TOP09)

Na právě probíhajícím plenárním zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku jsme včera projednali dvě klíčové rezoluce o Ázerbájdžánu.

Dokument 13084 – Plnění povinnosti a nasazení Ázerbájdžánu, vyplývající z monitoring procesu demokratizace země. Druhým dokumentem byl pak Dokument 13079 – vývoj situace politických vězňů v Ázerbájdžánu.

Prvním dokument, připravený zpravodajem panem Pedro Agramuntem ze Španělska, věrně monitoruje vývoj situace v Ázerbájdžánu, detailně popisuje plnění doporučených změn v legislativě, procesu demokratizace a i jasně pojmenovává otázku dodržování lidských práv a charakterizuje problematiku politických vězňů. Tento dokument byl bez problémů po otevřené diskusi **odsouhlasen**

Druhý dokument, připravený panem Christophem Strässerem z Německa, vyjmenovává krom jiného podrobný seznam tzv. politických vězňů. Samo o sobě by toto nemuselo být na závadu, právě naopak, ale má dvě zásadní pochybení. Za prvé v době zadání ještě nebyla shoda nad definicí politický vězeň a za druhé je seznam mimořádně nepřesný. Obsahuje celou řadu osob, které již dávno nejsou ve vězení, dokonce je na seznamu i osoba, která byla propuštěna a již nežije a zřejmě i některé osoby, které by bylo zřejmě možné klasifikovat jako zločince.

Domnívám se, že v otázce lidských práv a politických vězňů obzvláště, si nemůžeme dovolit nejen nejasný postoj, ale ani nepřesnosti, které by poškodili jednotlivce či samotné státy. Dnes je již jasné, že v době před závěrečným **projednáváním**, byly známy chyby v seznamech politických vězňů a teprve den před závěrečným projednáváním se pokusil zpravodaj seznam zpřesnit. To je ale málo! Postavil nás do velmi kontroverzního postavení, kdy jsme museli volit s vědomím, že to „možná není v pořádku“. To jsem nemohl, a proto jsem tuto zprávu nakonec nepodpořil.

Podle mne selhal nejen zpravodaj, který měl šanci projednávání zastavit, resp. posunout až do doby zpřesnění, a to naprosto důvěryhodným způsobem. Zároveň selhalo vedení samotného Parlamentního shromáždění Rady Evropy včetně vedení příslušných výborů. Tito vůbec neměli připustit, aby paralelně vznikly dva dokumenty

řešící to samé a to jinými zpravodaji anebo měli prostě konat a projednat dokumentu, kde bylo známo, že jsou pochybnosti o jeho přesnosti, prostě zastavit.

Naše země vždy stála a stojí na straně ochrany lidských práv, nespravedlivě stíhaných a vězněných politických vězňů, ale nemůžeme dopustit nespravedlnost a nepřesnost. Stojíme při všech nespravedlivě stíhaných politických vězňích a to bez rozdílu, z které země pocházejí. Jsou-li pochybnosti o věznění politických vězňů v Ázerbájdžánu, je třeba se tomuto dále věnovat, a to naprosto transparentním a nezpochybnitelným způsobem.

www.top09.cz

Únor 2013

5. 2. 2013

Komentář poslance J. Bauera (ODS): Je v našem zájmu oslabit Camerona?

Miroslav Kalousek tvrdí, že neexistuje žádný důvod, proč ihned nepřistoupit ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, zjednodušeně nazývané jako fiskální pakt. Ve skutečnosti jsou minimálně dva zásadní.

První je právní a koncepční, druhý se jmenuje David Cameron.

Prvním důvodem je, že fiskální pakt je smlouva, která podle právní analýzy vlády ČR není v souladu s primárním právem EU, tedy tzv. zakládajícími smlouvami. Jinak řečeno, fiskální pakt porušuje primární právo Unie. Například tím, že zavádí de facto hlasování obrácenou kvalifikovanou většinou v Radě Evropské unie (která je vrcholným orgánem EU) při přijímání nápravných opatření v těch zemích EU, které překračují výši zadlužení stanovenou fiskálním paktem. Nebo tím, že ukotvuje reálný přenos pravomocí jednotlivých států na orgány Evropské unie.

V zájmu České republiky je úspěšný rozvoj Evropské unie a úspěšné řešení dluhové krize v eurozóně. V zájmu České republiky proto není podporovat takové změny v legislativě EU, které porušují základní a všemi zeměmi schválený právní rámec EU, protože porušování nebo ohýbání základních smluv může vést k podkopání základů, na kterých evropský projekt stojí, a nakonec k jejich rozpadu. A pokud tak česká vláda někdy činí, tak proto, že česká neúčast nebo veto by blokovalo řešení aktuální krize. To však není případ našeho nepřistoupení k fiskálnímu paktu.

Naopak, bylo by chybou se k fiskálnímu paktu nyní připojit a nepřímo tak deklarovat, že Česká republika bude napříště přikyvovat porušování primárního práva EU, které

bude vynucováno aktuální krizovou situací. Kroky toho typu, ke kterým řadím i překotnou hlubší integraci – federalizaci – Evropy zahájenou v loňském roce evropským prezidentem a Evropskou komisí, mohou postupnou integraci Evropy ohrozit.

Dokonce už k tomu dochází. Veřejné mínění ve Velké Británii je k Evropské unii stále kritičtější, část veřejnosti požaduje vystoupení země z EU. Na začátku jmenovaný David Cameron se snaží Británii v EU udržet, odvrátit referendum (zatracená přímá demokracie, že?), a proto ve svém nedávném projevu navrhl novou vizi budoucnosti Evropské unie, která je alternativou k současným snahám EU federalizovat. A to je podle mého názoru druhý dobrý důvod, proč se nyní nepřipojovat k fiskálnímu paktu. V zájmu ČR je, aby se kolem návrhů britského premiéra rozproudila diskuse, protože právě Cameronův návrh může být tím správným řešením, jak nadále budovat společnou a úspěšnou Evropu, nebo alespoň Velkou Británii udržet v Evropské unii. Pokud se nyní připojíme k fiskálnímu paktu, bude to na úrovni EU interpretováno, případně zneužito k oslabení pozice Velké Británie, již je v evropských otázkách Česká republika často jediným spojencem.

Lidové noviny

13. 2. 2013

Reakce poslance F. Bublana (ČSSD) na rezignaci papeže Benedikta XVI.

Rezignace nejvyššího představitele římskokatolické církve vyvolává mnoho komentářů, hodnocení jeho postojů a působení na tomto postu, přetřásá se jeho minulost, názorovost a naplnění úkolu, který před 8 lety přijal.

Mně, jako studentu teologie, se neustále vrací obraz Josepha Ratzingera jako teologa, který ve své mladší době patřil spolu s Hansem Küngem a Edwardem Schillebeeckem k novátorům především dogmatické a pastorální teologie. Dogmatika se řadila k nejtěžším předmětům a rozložení této nauky do 6 semestrů bylo zcela na místě, neboť autorem skript byl právě J. Ratzinger, který se svou německou důkladností zpracoval tuto disciplínu do několika tlustých knih. Pravdou je, že v pozdějších letech se moderní teologové více zajímali o díla H. Konga, Ratzinger zůstal na své pozici a dá se říci, že malinko couvl ve svých názorech zpět. Z toho také pramení jeho nálepka konzervativního teologa, ale spravedlivé je přiznat, že tomu tak vždy nebylo a jeho myšlenky dokázaly oslovit a možná podnítit i ty, kteří jsou dnes nositeli moderní teologie.

Kromě této vzpomínky chci ještě zmínit dva postoje, kterými mne Benedikt XVI. výrazně oslovil. Prvním jsou tato jeho slova: „Ekonomická a finanční paradigmatata,

kteřá platila v posledních letech, musí být změněna, nový ekonomický pořádek musí zohledňovat lidskou důstojnost a vzájemnou solidaritu.“ Asi není třeba k tomu nic dodávat, jsou to slova i do našeho prostředí a určení skutečných hodnot - na prvním místě je lidská důstojnost, ekonomika jí musí být podřízena.

Druhý postoj, který kladně hodnotím, není nic překvapivého, je to jeho rezignace. Václav Klaus se mylí, když děkuje Benediktu XVI. za jeho nedokončený zápas a má tím na mysli skončení jeho pontifikátu. Papež bývá v církvi označován jako servus servorum, tedy služebník služebníků a pokud uzná a je přesvědčen, že z nějakých důvodů nemůže tuto službu svým bratřím poctivě vykonávat, není to odchod z nedokončeného zápasu. Zápas je skončen, začíná jiná kapitola, obojí však má svůj význam a svoji hodnotu. V tom se liší vnímání věřícího, třeba i vysokého hodnostáře od vnímání některých politiků, pro které je odchod z postu téměř konec světa a ztráta jimi vnímaných hodnot a priorit. Církevní život a jeho hierarchie se politickému životu a jeho systému nepodobá, je to téměř nesrovnatelné, ale jako příklad služby by mohla rezignace současného papeže posloužit i našemu politickému životu.

Benediktu XVI. je za co děkovat a současně mu popřát, aby v nové službě měl dost síly a také ji dokončil v pravdě.

Mgr. František Bublan

www.cssd.cz

14. 2. 2013

Vyjádření poslance A. Černého (KSČM) k jednání sněmovního výboru pro obranu o vyslání českých vojáků na misi do Mali

Bude mise do Mali skutečně jen výcviková?

Komunisté nepodpořili při čtvrtém jednání sněmovního výboru pro obranu vyslání našich vojáků do navrhované mise EU v Mali. Postupovali tak proto, že některé argumenty, které by nás opravňovaly vyslovit takovému návrhu podporu, nebyly přesvědčivě doloženy.

Kromě rezoluce Rady bezpečnosti OSN požadujeme žádost legitimního představitele státu, v němž mají naši vojáci působit. V důvodové zprávě se ale hovoří jen o jakési přechodné maliské vládě a přechodném maliském prezidentovi, ale ani přítomný zástupce ministerstva zahraničí nám nebyl schopen vysvětlit, co to je vlastně za instituci.

Navíc se s přibývajícím časem mění charakter mise. Zdá se, že to má být výcviková mise, ale z celkových 15 měsíců, o kterých je zatím řeč, budou naši vojáci po dobu devíti měsíců plnit jiné než výcvikové úkoly. Konkrétně mají poskytovat ochranu silám přispěvatelských zemí. Ani tuto činnost nebyli schopni předkladatelé návrhu přesněji specifikovat.

Přestože máme zájem na stabilitě ve zmíněném regionu, nemůžeme souhlasit s vysláním vojáků na misi, která je ne zcela jasně vymezena.

www.kscm.cz

19. 2. 2013

Tisková zpráva senátora Jaromíra Štětiny (TOP09) k situaci zemí Jižního Kavkazu

Velvyslanec Ázerbajdžánu pan Tahir Taghizade nepravdivě informoval zahraniční výbor Poslanecké sněmovny o tom, že v roce 1992 v době karabašské války arménské jednotky brutálním způsobem usmrtily několik set bezbranných civilistů.

Na základě této informace přijal zahraniční výbor PSP 7. února 2013 usnesení, v němž tento údajný arménský masakr odsuzuje. Senátor Štětina, který v té době v Chodžaly a ve Stepanakertu jako novinář dlouhodobě pobýval, vyvrací tvrzení ázerbajdžánského velvyslance a informoval o tom předsedkyni Poslanecké sněmovny paní Miroslavu Němcovou.

Senátor Štětina zdůrazňuje, že usnesení zahraničního výboru PS nepřispívá k vyváženým a korektním vztahům České republiky k zemím Jižního Kavkazu a přispívá k růstu napětí v této oblasti. Senátor Štětina doporučuje, aby toto usnesení, o kterém již zahraniční výbor PSP hlasoval, které však dosud oficiálně předseda zahraničního výboru nepodepsal, bylo anulováno.

Ázerbajdžánský tisk a ministerstvo zahraničních věcí Ázerbajdžánu již dnes rozšířily zprávu, že Parlament České republiky jako jediný z parlamentů zemí EU odsoudil tzv. masakr v Chodžaly.

V Praze 19. 2. 2013

Jaromír Štětina
senátor

www.senat.cz

19. 2. 2013

Poslanec J. Vidím (ODS): Poslanci posvětili vyslání vojenských instruktorů do mise EU v Mali

Poslanecká sněmovna dnes vyslovila souhlas s vysláním kontingentu až 50 vojáků do výcvikové mise Evropské unie v africkém Mali (EUTM, European Union Training Mission Mali).

Čeští vojáci budou v této africké zemi od 1. dubna po dobu 15 měsíců a jejich úkolem bude vycvičit příslušníky malijské armády. Do přímých bojů s islamisty na severu země čeští vojáci nezasáhnou.

„Česká republika převezme zodpovědnost za výcvik malijských vojáků jako jeden z patnácti členských států EU, kteří do oblasti vysílají vojáky. Na základně v blízkosti města Bamako budou působit po boku například Němců, Španělů, nebo Poláků. Za rozhodnutím podílet se na misi EU v této válkou rozvrácené západoafrické zemi není horlivost vlády, ale prostý fakt, že můžeme partnerům v EU nabídnout vysoce kvalifikované lidi a odborné zázemí,“ uvedl po hlasování expert ODS na oblast obrany Jan Vidím. Podle něj je zásadní stabilizovat situaci v zemi a obnovit ústavní pořádek. „Je v zájmu Evropské unie, včetně České republiky, aby se situace v této zemi stabilizovala a místní armáda byla schopna zasahovat proti islamistickým skupinám, které terorizují sever země a ohrožují její územní integritu. Rozvrácené Mali se může lehce změnit v líheň teroristů přímo před branami Evropy,“ dodal Vidím.

Mise českých vojenských instruktorů si vyžádá náklady v maximální výši 270 milionů korun, které poplynou z rozpočtu ministerstva obrany. Otevřená zatím zůstává možnost, že se Česká republika zapojí také do vyzbrojení malijské armády.

www.ods.cz

21. 2. 2013

Vyjádření poslance V. Filipa (KSČM) k vystupování premiéra Petra Nečase během jeho návštěvy Bavorska.

Nečas prokazuje v Bavorsku svou neschopnost

Poníženecký postoj Petra Nečase při návštěvě Bavorska je jen dokladem toho, že není schopen vykonávat funkci předsedy vlády suverénního státu Evropské unie. Nehledě na skutečnost, že návštěva spolkové země náleží podle Ústavy ČR spíše hejtmanům sousedících krajů.

www.kscm.cz

Březen 2013

26. 3. 2013

Komentář poslanec J. Bauera (ODS) k evropské dluhové krizi

Zapomněli, že sedíme na sudu s prachem?

V souvislosti s děním okolo evropské dluhové krize se již nějaký čas ozývají podivné hlasy s podivnou argumentací, vyzývající Německo, aby se více obětovalo pro záchranu zadlužených zemí jižního křídla eurozóny.

Německo by podle nich mohlo touto formou splatit poválečnou pomoc v podobě Marshallova plánu (jako by ji nedostala celá západní Evropa), má tuto povinnost, protože kdyby celá Evropa nekupovala německá auta, nebylo by Německo bohaté, a dokonce se objevil hlas, že by Německo své finanční sebeobětování mělo vnímat jako válečné reparace...

Absurdní a směšné? Nejdříve ano, ale od okamžiku, kdy některé italské deníky přirovnaly dnešní Německo k třetí říši, a italský premiér namísto obrany Německa vyzval vlády evropských zemí, aby se učinily nezávislejší na národních parlamentech (zajímalo by mě, jak by to měly udělat...), mi to směšné nepřipadá.

My Evropané po staletí sedíme na sudu s prachem, který čas od času vybuchne, někdy více, někdy méně, ale někdy s devastujícími účinky. Připomeňme si válku třicetiletou a obě války světové. Sedíme na sudu prachu doposud? Netroufám si to posoudit, ale jsem si jistý, že demokracie a blahobyt jsou těmi hlavními pojistkami pro případ, aby už žádný nevybuchl.

Takže na první pohled by se mohlo zdát, že zachování alespoň určité míry blahobytu (v porovnání s opravdu chudými zeměmi světa) v zadlužených evropských zemích je v zájmu nás všech a Německo by mělo sáhnout hlouběji do kapsy.

Já si ale myslím, že vůbec největší hodnotou a pojistkou pro Evropu je právě bohaté a demokratické Německo. Rozzlobit německé voliče obětováním jejich úspor a rozkolísat demokracii v Německu otevřením dveří pro extrémistické strany by bylo největší chybou, kterou můžeme my Evropané udělat.

Myslím si tedy, že by se proti nemístným reminiscencím na druhou světovou válku a na podporu Německa měli postavit evropští politici, kteří nejsou přímými aktéry řešení dluhové krize a kteří mají tu výhodu, že stojí doposud stranou, protože jejich země nejsou přes příliš zadlužené a nehrozí jim, že záchranou eura příliš zchudnou.

iDNES.cz

26. 3. 2013

Poslanec J. Bauer (ODS): Urychlená integrace dluhovou krizi na jižním křídle EU nevyřeší

Ohledně řešení aktuální dluhové krize v eurozóně jsem toho názoru, že ČR by měla podpořit všechna opatření, která jsou uskutečnitelná v krátkodobé perspektivě a která mohou reálně přispět ke stabilizaci hospodářské situace především v zemích eurozóny.

Ohledně dlouhodobých plánů na hlubší integraci EU jsem toho názoru, že fiskální, hospodářská a politická integrace je v určitém rozsahu nutná v zemích eurozóny, ale neměla by oproti současnému stavu znevýhodnit země mimo eurozónu, a naopak by měla umožnit integraci různého druhu a hloubky mezi jednotlivými státy a regiony EU nezávisle na tom, zda jsou či nejsou členy eurozóny.

Na druhou stranu si myslím, že Evropská komise se pod zástěrkou řešení současných ekonomických problémů snaží evropskou integraci uměle urychlit. Překotná integrace by mohla být kontraproduktivní a poškodit celý evropský projekt, a to by bylo špatně. Evropa musí k hlubší integraci dospět a tato integrace nesmí být uměle implementována úředníky shora. K vyřešení současné bankovní a dluhové krize jižních států EU nepotřebujeme další integraci. Měly by stačit intervence ECB spojené s dohledem nad reformami v těchto zemích a dodržování již existujícího fiskálního paktu, který omezuje růst zadlužení evropských zemí. Nemá smysl přicházet s novými významně ambicióznějšími cíli, když ani fiskální pakt není dodržován.

iDNES.cz

27. 3.2013

Komentář senátora T. Jirsy (ODS) ke kyperské finanční krizi

Od začátku se nehrálo podle pravidel

Diskuse LN na téma kyperské finanční krize konstatovala, že ani Kypr, ani EU po řadu let nedodržovaly společná pravidla.

Ale copak i počátek problému, tedy vstup Kypru do EU, byl podle pravidel? Kypr je členem EU od roku 2004, ale již od roku 1974 je téměř polovina ostrova okupována Tureckem, které ustanovilo na okupovaném území v podstatě nezávislou Severokyperskou tureckou republiku. Kyperská republika má de jure svrchovanost nad celým ostrovem a přilehlými vodami, de facto je pod správou Kyperské republiky pouze cca 59 procent ostrova.

Kdo se byl na Kypru podívat a koupil si zájezd do Tureckem okupovaných území, musel projet přes hranici obehnanou ostnatými dráty a po celou dobu pobytu viděl turecké tanky, turecké vojáky a hlavně cca 200 tisíc dosídlených Turků, kteří jakékoli řešení problému "lidsky" zabetonovali. Měl-li přispět vstup okupovaného Kypru do EU k řešení problému s Tureckem, tak ani toto rozhodnutí se Unii nepovedlo.

Lidové noviny

27. 3.2013

Komentář poslance J. Bauera (ODS): Německé plány dostavbě Temelína nesvědčí

Minulý čtvrtek se uskutečnila schůzka předsedů zemských vlád s kancléřkou Angelou Merkelovou a výsledkem jednání je jednoznačná podpora dalšího pokračování přechodu Německa na novou, obnovitelnou energetiku.

Šéfové jednotlivých spolkových zemí souhlasili s tím, že na spolkovou vládu převedou některé své pravomoci v zájmu urychleného vybudování nových vysokokapacitních přenosových vedení, především ze severu na jih Německa, a že připravovaná novela zákona na podporu alternativních zdrojů elektřiny nebude zpětně měnit výši podpory, kterou dostávají. Jak silný je to signál, že Německo chce svůj plán na totální přebudování své energetiky dotáhnout do konce, dokazuje fakt, že půl roku před volbami se takto dokázala dohodnout kancléřka za CDU a šéfové jednotlivých zemí, převážně reprezentující nyní opoziční SPD. A že téma vybudování nové energetiky je pro Němce zásadní (byť obtížné), dokresluje výrok spolkového ministra životního

prostředí Petera Altmeiera, který je označil za "největší projekt od poválečné obnovy Německa".

Německo chce tedy v budování nových větrných a solárních elektráren nadále pokračovat, což českému plánu na dostavbu jaderné elektrárny Temelín nesvědčí, protože pokud Němci uspějí, může se stát, že až uvedeme nové bloky Temelína do provozu a budeme chtít elektřinu prodávat za cenu okolo 70 eur za MWh, budeme si ji moci z Německa koupit za 40 eur, což je její aktuální cena na burze v Lipsku.

Bohužel, Evropská komise v řešení současných potíží energetického sektoru příliš nepokročila. Materiál o další podpoře jednotného trhu s energiemi, který dala členským zemím k diskusi (výbor pro EU českého Parlamentu se jím zabýval 28. února), se vůbec nezmiňuje o deformovaných cenách silové elektřiny způsobených dotacemi obnovitelných zdrojů a o pravidlech, na základě kterých budou v EU provozovány nebo budovány klasické typy elektráren schopné pokrýt spotřebu elektřiny v obdobích, kdy nebude foukat vítr ani svítit slunce, říká pouze to, že je nutno tato pravidla vytvořit.

Česká vláda sice připravuje pravidla pro podporu nízkoemisních zdrojů elektřiny, pomocí kterých by mohla být elektřina z nových temelínských bloků dotována, ale je to spíše opatření k tomu, aby se za současné situace mohla dostavba Temelína rozjet, než že bychom předpokládali, že k tomu opravdu dojde. Situace, kdy by jihočeští občané, podnikatelé a průmyslové podniky měli dotovat elektřinu z jaderné elektrárny, kterou ve svém regionu tolerují, by byla smrtící jak pro politickou reprezentaci, která o dostavbě Temelína rozhodla, tak pro politickou reprezentaci, která bude v době uvedení do provozu u moci.

Práce pro českou diplomacii

Aby nám nové temelínské bloky po roce 2025 přinesly ten užitek, který od nich očekáváme, musí česká diplomacie vytvořit pro provoz Temelína vhodné podmínky (tedy pro případ, že snaha Německa přebudovat svoji energetiku neztroskotá). Možné to jistě je, protože jak Německo, tak EU právě v této době vypracovávají pravidla pro provoz a výstavbu klasických elektráren, které by zajistily dostatečnou produkci elektřiny v obdobích, kdy by alternativní zdroje produkovaly málo (zjednodušeně řečeno – Německo se na tento úkol dívá z mírně odlišné perspektivy než EU). Tato pravidla budou jistě obsahovat i dotace ceny elektřiny z těchto zdrojů nebo kompenzace za to, že elektrárny nevyrábějí, ale jsou drženy v pohotovostním režimu. Pokud by nový Temelín byl začleněn do tohoto systému, byla by ekonomičnost jeho provozu zajištěna. Na rovinu je potřeba dodat, že schválené kompenzace či dotace (nazývejme je jakkoliv) pro elektřinu z Temelína by měly negativní dopad na státní rozpočet, a tedy i na peněženky všech spotřebitelů elektrické energie, stejně jako jej dnes mají dotace na obnovitelné zdroje energie.

Proto je důležité dokončit výběr dodavatele nových temelínských bloků co nejdříve, aby byly všechny podstatné parametry projektu jasné, včetně ceny a doby výstavby. Česká diplomacie pak bude v komfortní pozici, kdy v rámci EU nebo při bilaterálních jednáních s Německem bude moci nabízet výstavbu nového, klasického a ekologického zdroje.

A naopak – bylo by velmi nešťastné zahájit výstavbu nebo se k ní smluvně zavázat dříve, než bude jasné, zda bude efektivita provozu Temelína v rámci Unie nebo v rámci našeho střeoevropského regionu zajištěna.

To by se pak naše diplomacie dostala do role opačné. Do role prosebníka, který nemá žádné trumfy v rukou.

Lidové noviny

Leden 2013

22. 1. 2013

Premiér Petr Nečas: Odebrání licence ČEZ v Albánii regulačním úřadem vnímám velmi negativně

Odebrání licence největšímu českému investorovi v regionu, společnosti ČEZ, albánskými úřady vnímám jako velmi negativní signál pro tradičně velmi dobré a přátelské vztahy obou zemí.

Postup albánských úřadů vůči ČEZ je velkým zklamáním. Základním předpokladem každé země aspirující na členství v Evropské unii je schopnost zajistit fungování právního státu a zdravé investiční prostředí včetně ochrany zahraničních investic.

Byl jsem přesvědčen, že Albánie mezi tyto země patří. Česká republika proto nemůže ignorovat přístup k českému investorovi ani v kontextu albánských integračních aspirací. Pro členství v Evropské unii musí Albánie prokázat, že je právním státem, který dodržuje základní pravidla, na kterých funguje standardní tržní prostředí. I s ohledem na tradičně přátelské vztahy mezi Českou republikou a Albánií věřím, že albánská vláda bude mít zájem vytvořit podmínky pro uspokojivé vyřešení situace, dosažení dohody a zabrání tak další eskalaci problému.

Společnost ČEZ má moji plnou podporu při vymáhání škod, které jí byly postupem albánské strany způsobeny. Nicméně i vedení ČEZ by mělo vyhodnotit zkušenosti z této rizikové investice, vyvodit důsledky vůči autorům tohoto projektu a do budoucna se vyvarovat podobných investic.

Petr Nečas, předseda vlády ČR

www.vlada.cz

4. 2. 2013

Tisková konference po setkání premiéra Petra Nečase s předsedou vlády Turecka Recepem Tayyipem Erdoganem

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, začíná tisková konference po jednání delegací předsedy vlády ČR Petra Nečase a předsedy vlády Turecké republiky Recepta Tayyipa Erdogana. V úvodu proběhne podpis dvou smluvních dokumentů. Prosím proto pana ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kubu a ministra hospodářství Turecké republiky Zafera Çaglayana, aby přistoupili k podpisu protokolu z pátého zasedání Česko-turecké smíšené hospodářské komise.

Zasedání Česko-turecké smíšené hospodářské komise na úrovni ministrů se uskutečnilo dnes. V protokolu jsou uvedeny náměty na rozvoj obchodně-ekonomické, investiční a průmyslové spolupráce obou zemí. Během zasedání se obě strany informovaly o možnostech zahraničních investic a o průmyslových oborech, ve kterých je možné rozvíjet spolupráci. Jedním z dynamických odvětví je energetika. V této oblasti by v nejbližší době mělo dojít k podpisu memoranda o strategickém partnerství. Děkuji.

A nyní prosím předsedy vlád ČR a Turecké republiky, aby přistoupili k podepsání společného prohlášení o vzájemné spolupráci v oblasti kulturních center.

Páni premiéři prohlášením vyjadřují záměr rozvíjet vzájemné porozumění v oblasti kultury, vzdělávání a historie a rozšířit spolupráci, která probíhá na základě dohody o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu z roku 2003. V současné době probíhají expertní jednání o uzavření příslušné rámcové smlouvy.

Děkuji za podpis společného prohlášení a prosím předsedu vlády ČR Petra Nečase o vyjádření.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, pro mě je dnes skutečně potěšením a ctí, přivítat v ČR a v Praze předsedu vlády Turecké republiky pana Erdogana. ČR a Turecko mají tradiční a dlouhodobé velmi dobré vzájemné vztahy a skutečnost, že pan premiér přijel v doprovodu hned několika členů svého kabinetu, jen dokazuje, jak velmi dobré tyto vztahy jsou. Máme vynikající příležitost navázat na dosavadní dobrou spolupráci, ale také ji dále rozvíjet. Turecko pro nás představuje velmi důležitého partnera. Chci zdůraznit, že jsme spojenci v rámci Severoatlantické aliance a že Turecko je zároveň klíčovým partnerem nejen pro ČR, ale pro celou Evropskou unii v regionu východního Středomoří. Já jsem proto velmi rád, že ČR patří mezi

tradiční podporovatele integračního úsilí Turecka do Evropské unie a my nadále zastáváme postoj, že Turecko by po splnění přístupových kritérií mělo mít možnost stát se plnoprávným členem Evropské unie.

Já jsem velice rád, že se nám daří i intenzivně rozvíjet vzájemné ekonomické vztahy. Chci zdůraznit, že za posledních deset let se vzájemná ekonomická výměna, ekonomický obchod mezi ČR a Tureckem zvýšil více než sedmkrát. Nicméně já i pan předseda vlády Erdogan jsme dnes jednoznačně konstatovali, že se s tímto nemůžeme a nemáme spokojit. Že je tady obrovský potenciál pro další rozvoj. Velké perspektivy skýtá spolupráce v oblasti energetiky. Čeští dodavatelé se v tuto chvíli podílejí již na několika projektech, které jsou důležité z hlediska energetiky, počínaje výstavbou a modernizací uhelných a paroplynových elektráren, až po oblast alternativních zdrojů energie. My také máme velký zájem na spolupráci na třetích trzích, kde by mohly spolupracovat české a turecké firmy. Jsem také velice rád a ocenil jsem, že jsme měli možnost diskutovat i o energetické bezpečnosti. Turecko mimo jiné představuje i klíčovou energetickou křižovatku z hlediska dopravy ropy a plynu z Asie směrem do Evropské unie. My proto vítáme každé zapojení Turecka do projektu tzv. Jižního koridoru, protože máme zájem i na tom, aby se např. uskutečnila i záležitost týkající se dopravy plynu do střední Evropy v projektu Nabucco, kde upřednostňujeme trasu Nabucco West.

Máme samozřejmě i další oblasti spolupráce v oblasti kultury, vzdělávání, bezpečnostní oblasti, kde spolupracujeme v rámci NATO, ale i v rámci boje proti mezinárodnímu terorismu a organizovanému zločinu. I tady velmi dobře fungují vztahy mezi našimi zeměmi v rovině policejní spolupráce.

My jsme dnes podepsali i společné prohlášení, ve kterém jsme deklarovali zájem spolupracovat při realizaci záměrů turecké vlády otevřít v Praze turecké kulturní centrum. Jsem přesvědčen, že o něj bude velký zájem a že opět přispěje k intenzivním česko-tureckým vztahům. Dohodli jsme se také s panem předsedou vlády, že máme zájem na vzájemném strategickém partnerství, na tom, aby co nejvíce spolu komunikovali i ministři turecké a české vlády, protože obě dvě naše země se shodují v tom, že potenciál vzájemné ekonomické spolupráce je tady velký. Takže, vážený pane předsedo vlády, ještě jednou vítejte v Praze.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. A o slovo prosím předsedu vlády Turecké republiky Recepta Tayyipa Erdogana.

Recep Tayyip Erdogan, předseda vlády Turecké republiky: Vážní zástupci médií, vážení účastníci, dámy a pánové. Srdečně vás tímto zde zdravím. V srdci Evropy, v krásném městě s krásnou architekturou, které patří mezi nejkrásnější hlavní města v Evropě, v Praze. Je pro mě skutečně velkou ctí, že zde mohu trávit čas a že mě přijal můj vážený kolega a přítel, pan Petr Nečas. Jako Turecko klademe velký důraz na naše vztahy s ČR. To je třeba na úvod říci. Vnímáme ČR jako pevného přítele v Evropě

a jako spojence v Severoatlantické alianci. Naše země sdílí globální hodnoty a souvisí to samozřejmě i se stabilitou a blahobytem této oblasti. ČR se na tomto civilizačním procesu podílí velmi významně. Konstatovali jsme, že vztahy mezi našimi zeměmi jsou skvělé, probrali jsme všechny aspekty našich vztahů a shodli jsme se na faktu, že naše vztahy lze a je třeba rozvíjet ve všech sférách do dalších úrovní. Ať už se týká vztahu na bilaterální úrovni či dalších, je třeba tyto vztahy rozvíjet.

Mezi našimi státy existuje spolupráce ve vojenské, politické i v ekonomické oblasti a existuje zde obří potenciál. Dále se zajímáme o společné regionální a mezinárodní otázky. Shodli jsme se v mnoha věcech, že sdílíme stejný názor. Naše názory na upevnění mezinárodního míru a stability se z velké míry překrývají. Vyjádřil bych v tuto chvíli radost nad tímto faktem. K prohloubení naší spolupráce a našeho partnerství jsme se domlouvali, jak posunout naše strategické partnerství do další úrovně. Shodli jsme se, že mezi ČR a Tureckou republikou by se podepsala dohoda o strategickém partnerství. Zjišťujeme, že je zde prostor na meziresortní jednání na vysoké úrovni, zejména kontakty našich ekonomických ministrů by se měly konat minimálně jednou ročně. A věřím, že i my jako premiéři, jako předsedové vlád se na rozvoji našich vztahů budeme osobně podílet. To je významný krok, který dále přispěje k propojení našich národů. Zároveň to umožní větší návštěvy našich podnikatelů, studentů, akademiků. A věřím, že to bude začátek nové éry našich vztahů. A věřím, že tato naše návštěva se podílela na posílení těchto vztahů. Co se týče ekonomických vztahů mezi Českou a Tureckou republikou, je současné číslo nedostačující vzhledem k potenciálu. V současné chvíli je objem našeho zahraničního obchodu ke konci minulého roku zhruba ve výši 2,5 mld. amerických dolarů. Neodpovídá to možnostem našeho zahraničního obchodu. Věřím, že Česká a Turecká republika by zde měly učinit další krok do nových zítřků a během několika málo let navýšit tuto částku minimálně na úroveň 5 mld. dolarů. Můžeme to dokázat a věřím, že Turecká a Česká republika disponují dostatečnou silou, aby tento cíl dokázaly. Věřím, že tento výkon společně dokážeme. Můžeme tento krok učinit.

Dalším významným krokem jsou investice. V sektoru investic je ČR velmi zkušená ve výstavbě energetické infrastruktury. Je zde obrovské know-how, jsou zde velké zkušenosti. Turecko v této oblasti čeká velký posun, zejména ve výstavbě a rehabilitaci tepelných, vodních, plynových elektráren. Když jsme nastoupili do vlády, plynové elektrárny měly podíl na celkové výrobě zhruba 52 %. V současné chvíli jsme snížili tento podíl na 46 % a dále budeme snižovat. Věřím, že obnovitelné zdroje, vodní elektrárny a další formy zisku elektřiny dále sníží podíl tepelných elektráren, těch plynových na celkovém instalovaném výkonu. Co se týče rehabilitace tepelných elektráren uhelných a plynových, zahájili jsme společné úkony, snažíme se konat konkrétní projekty a dokonce i v oblasti jaderné energetiky se domnívám, že je možná učinit konkrétní kroky. První náš krok v jaderné energetice jsme učinili v Mersinu, druhý projekt vzniká v Sinopu a v tuhle chvíli je třetí výstavba třetí jaderné elektrárny plánována ministerstvem energetiky. I v této oblasti se domnívám, že je prostor ke

spolupráci, která by opět posílila naší dlouholetou, trvající spolupráci. I toto může posílit naše vzájemná čísla a věřím ve společný postup do následujících let.

V tuto chvíli je zde velká výměna vzdělaných osob mezi Českou a Tureckou republikou, domnívám se, že tyto kvalifikované pracovní síly budou tvořit čím dál tím větší podíl na vzájemných návštěvnicích. Je důležité, že jednou z pěti nejvýraznějších turistických destinací pro české občany je Turecko. To mě osobně velmi těší. Měl jsem včera možnost Prahu navštívit, projít. Potkal jsem zde mnoho tureckých občanů na ulicích, to mě velmi těšilo. V současné chvíli jsou v Turecku školní prázdniny. Zjistil jsem, že mnoho tureckých spoluobčanů využilo tuto příležitost k návštěvě Prahy. I tento proces bychom měli dále nastartovat a podpořit. Aby Turci mohli navštěvovat ČR, aby čeští občané, naši čeští přátelé mohli navštěvovat Turecko, nás bude velmi těšit.

Zejména katedra turkologie na Karlově univerzitě v Praze je velmi úspěšná, to nás taktéž velmi těší. A dalším důležitým krokem je záměr na výstavbu tureckého kulturního centra Yunise Emreho v Praze, které dále více propojí naše národy a náš lid. ČR stejným způsobem může v Istanbulu nebo v Ankaře, dle svého uvážení, postavit své kulturní centrum, to by nás také velmi potěšilo. A chtěl bych zde deklarovat veškerou ochotu podpořit vznik takového centra.

Na závěr bych českým úřadům velmi rád poděkoval za tři památníky pro padlé turecké vojáky, které se nachází na české půdě. Kde je uloženo 1 100 padlých tureckých vojáků. Velmi rád bych vám, pane premiére, poděkoval, a vašim úřadům za čest, kterou nám tím prokazujete.

Česká televize, Václav Černošský: Prosazujete plnohodnotné členství Turecka v Evropské unii a jsou z pohledu ČR nějaké podmínky, které by Turecko mělo splnit ve chvíli, kdy by ČR o tom musela jako člen Evropské unie rozhodovat? Ať už kurdský problém nebo severní Kypr, které se v této souvislosti často zmiňují. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jak jsem již řekl, my jsme přesvědčení zastánci otevřenosti Evropské unie, tzn. jejího dalšího rozšiřování. Jsme zastánci toho, aby se Evropská unie rozšířila i o Turecko poté, co se úspěšně dokončí všechna jednání. Vždy jsme litovali toho, že tato jednání stagnovala a vítáme momentální signály, které přichází např. z Francie, které by mohly odblokovat tato jednání. To, že je zde celá řada problémů, my jsme přesvědčení, že jsou řešitelné jednáním a jsme přesvědčení, že Turecko má mít před sebou perspektivu členství v Evropské unii a má zde plnou podporu ČR.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. Otázka pro Fox TV.

Fox TV: Zmínil jste, že brzy navštívíte Brusel. Na kdy plánujete svou další návštěvu Bruselu a jaké vzkazy chcete poslat Evropské unii? Pokud nebude pokračovat žádaný

přístupový proces s Evropskou unií, je pro vás variantou šanghajská spolupráce v této pětici?

Recep Tayyip Erdogan, předseda vlády Turecké republiky: Máme zde konkrétní postup, to mne těší. V tuto chvíli zástupci ministerstva zahraničních věcí a náš ministr pro evropské záležitosti se velmi úzce denně zabývají tímto procesem a v termínu, který nám bude stanoven, navštívíme Brusel. Návštěva Bruselu má samozřejmě mnoho rozměrů, má rozměr Evropské unie a má i rozměr mimo Evropskou unii. Jedná se např. i o státní návštěvu v Belgii. Oba tyto body bychom spojili v rámci jedné pracovní návštěvy. Témata, která budeme projednávat, kde bychom začali, je tam 35 kapitol. Začínám tímto, je tam 35 kapitol, ale historie ČR v Evropské unii není tak dávná, jedná se zhruba o desetileté členství ČR v Evropské unii, a my, i když pořádáme summit leaderů Evropské unie, tak jsme se účastnili setkání 15 států. V další fázi bylo přijato dalších deset států, v další fázi byly přijaty dva další státy. V tuto chvíli má Evropská unie 27 členských států. Pokud se budeme o žádost o vstup Turecka do Evropské unie, tak stojíme před branami Evropské unie již 50 let od roku 1959 a v roce 1963 začal oficiální přístupový rozhovor. Takové zdržování Turecka v rámci tohoto procesu je neopustitelné. Když se někoho zeptáte, proč takový stát, jako je Turecká republika, držíte 54 let před dveřmi, co nesplnila tato země? Tak mají jedinou odpověď, Ankarský protokol. Tak se pojďme podívat trochu dále, než je Ankarský protokol. Tak se již dívat nechtějí.

My jsme si vědomi toho, že je současně třeba činit mnoho úkonů a prací na naší straně, nicméně se domnívám, že mnoho evropských zemí nesplňuje dnes spoustu evropských kritérií, které Turecká republika splňuje. Co se týče Maastrichtských kritérií, mnoho evropských států je v současné chvíli nesplňuje. Podívejte se, co říká Anglie, co říká Spojené království. Pan Cameron učinil prohlášení, že v roce 2015 pokud zvítězí ve volbách, vyhlásí referendum o setrvání v Evropské unii. Proč asi? Co se týče monetární unie, Anglie se od začátku neúčastnila eurozóny. Proč se jí nikdo nezeptal na nevstoupení do monetární unie. Anglie v tomto svém postupu pokračovala a v současné chvíli užívá výhody toho, že do té eurozóny nevstoupila. Ti, kteří jsou v eurozóně v současné chvíli, za to platí výraznou cenu. Lidé se bouří. Já budu pracovat a z mých daní se budou platit dluhy cizích států, to není možné.

My jako Turecko teď stojíme na vlastních nohou. Ani v této době, ani v době ekonomické krize jsme nepodlehli krizím a pokračovali v úspěšném tažení. V posledních deseti letech jsme takřka splatili 23 mld. dluh vůči MMF. V květnu vynulujeme náš dluh vůči MMF. Už nečiníme dohody s MMF a Světovou bankou. Naše centrální banka velmi posílila. V tuto chvíli naše centrální banka posílila pětinasobně. Dosažení takové síly deklaruje a posiluje naši pozici. Naše spolupráce a solidarita s evropskými zeměmi samozřejmě bude pokračovat, i pokud nás Evropa nepřijímá mezi sebe, ale naším přáním by bylo, aby Evropa i přesto, že nás nepřijala, si uvědomila, že na území Evropské unie žije 5 mil. našich občanů. Vy jste nás

nepřijali, ale turečtí občané už jsou stejně součástí Evropy. Říkáme, nezdržujte to, pojdme to dokončit.

Jak jistě víte, Evropská unie vznikla jako aliance na výrobu a obchod s uhlím a ocelí. Pak to procházelo různými fázemi, společenstvími. Současná situace je tedy sociálně-obchodně-politická unie. Na světě existuje mnoho dalších struktur. Na jedné straně je to např. ta pětice Šanghajské úmluvy, jsou tam někteří členové s privilegovaným partnerstvím, jsou tam pozorovatelé. Turecko v současné chvíli bylo přijato již do šanghajské pětky jako pozorovatel a jako dialogový partner. Jedná se o Šanghajský pakt, o pěťici, ale i o další pozorovatelské státy, které mají ekonomické vazby. To je jasné. My jsme v tomto učinili kroky a budeme v této oblasti rozvíjet obchodní spolupráci. Nicméně se nejedná o vzájemné alternativy, nejedná se o buď, anebo. To bych zde rád deklaroval. Rádi bychom žádali pana Füleho, syna ČR, aby nás podpořil v našich snahách. Děkuji vám.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji oběma předsedům vlád za jejich vystoupení a vám za účast. Hezký den.

www.vlada.cz

5. 2. 2013

Rozhovor s ministrem průmyslu a obchodu Martinem Kubou pro portál Průmysl.cz

Martin Kuba: České firmy mohou v jihovýchodní Asii výrazně uspět

V uplynulých dnech jste vedl delegaci českých podnikatelů do jihovýchodní Asie? Které země jste při této příležitosti navštívili?

V průběhu šestidenní pracovní cesty jsme postupně navštívili Vietnam, Thajsko a Myanmar.

Proč právě tyto země?

Jedná se o země, které jsou součástí dynamicky se rozvíjejícího integračního seskupení ASEAN, jež je počtem spotřebitelů a potenciálních zákazníků srovnatelný s EU. Rozdíl je v tom, že zatímco do EU směřuje 83 procent našeho vývozu, tak do ASEANu s 580 milióny spotřebiteli pouze půl procenta.

To jsou ale nesrovnatelné veličiny. Orientace českého vývozu na sousední a evropské trhy má přeci svou logiku?

To určitě ano a skutečnost, že se naše firmy prosazují na náročných evropských trzích, svědčí o jejich konkurenceschopnosti. Stejně tak ovšem platí, že Evropa dnes není schopna generovat takový růst, který potřebuje naše ekonomika. Nebude tomu ani tak v příštích letech. Je tudíž nasnadě, že se musíme ohlížet po dalších trzích a nových partnerech. Velmi mne těší, že si to české firmy uvědomují.

Vraťme se však k Vaší cestě. Čím je například pro české firmy zajímavý Vietnam?

Vietnam je zemí s celou řadou příležitostí a také výzev. Z minulosti tam zůstala řada rozpracovaných a nadějně vyhlížejících projektů nedotažena. To musíme změnit, zejména vezmeme—li v úvahu, že ve Vietnamu o spolupráci s českými firmami skutečně stojí.

Jak toho hodláte dosáhnout?

Půjde o souběh kroků, které chceme realizovat v partnerství s podnikatelským sektorem. Předně musíme zlepšit tok informací. Firmy potřebují data, jež pro ně mají reálnou hodnotu. Je to také o schopnosti poradit, zejména menším a středním firmám, jak nejlépe vstoupit na vietnamský trh a podnikat na něm. Dále zmíním financování, které je v podmínkách ostré konkurence klíčové. Přirozeně je to také o partnerech, s nimiž české firmy ve Vietnamu spolupracují.

Chcete říci, že naše firmy nemají ve Vietnamu spolehlivé partnery?

Ne, tam má poznámka nesměřovala. O žádném paušalizování nemůže být řeči. Skutečností ovšem zůstává, že když jsem s vietnamskými partnery jednal o některých problémech, s nimiž se naše firmy potýkají, často jsem od nich slyšel doporučení, že by měly věnovat větší pozornost volbě partnerů. S jejich výběrem či ověřením jsou ochotni pomoci, což je nabídka, kterou budeme chtít určitě využít a našim firmám ji zprostředkovat.

Co ještě dalšího uděláte, abyste zvýšili šance na úspěch českých firem v boji o nové zakázky ve Vietnamu?

Abychom zkvalitnili a rozšířili servis pro vývozce, posílíme kapacitu našich lidí v místě. Ještě většímu počtu firem zprostředkujeme prezentaci na výstavách a veletrzích. Nastavíme dostatečný úvěrový a pojišťovací rámec ČEB, resp. EGAP a budeme prosazovat klubovou spolupráci těchto dvou institucí s privátními bankami. Zaměříme se na menší a střední firmy. V mé delegaci jich byla řada a určitě neplatí, že takto vzdálené trhy jsou pouze pro velké hráče. Budeme chtít také vytvořit jakousi jednotnou platformu, na níž by se české firmy podnikající ve Vietnamu potkávaly, vyměňovaly si informace, případně hledaly vzájemné synergie. Ostatně, to je také jeden z poznatků mé cesty. Našim firmám by navíc slušelo větší partnerství. V zemích jako je Vietnam má schopnost se spojovat pod jednou značkou svou hodnotu. Značka

České republiky je přítom ve Vietnamu hodně ceněná. Musím také zmínit, že budeme pracovat na tom, aby dostali představitelé vietnamské vlády a podnikatelských struktur možnost přesvědčit se přímo v ČR o potenciálu a schopnostech českých firem. Proto jsem také pozval členy vietnamské vlády na návštěvu naší země a proto je zde také úvaha o vytvoření vzdělávacího programu pro vietnamské firmy u jejich českých partnerů.

Co konkrétního naše firmy během pobytu ve Vietnamu vyjednaly a na jaké obory se zejména zaměřují?

Předně je nutné říci, že podobné cesty jsou primárně o vytváření pozitivního rámce, o hledání nových partnerských vztahů a prosazování českých řešení u projektů, které se chystají. V tomto konkrétním případě jsme vedli jednání o projektech, jež by českým podnikům mohly přinést nové zakázky v objemu zhruba 20 miliard korun, přičemž jde o velmi střídmý odhad. Ty zakázky se koncentrují do oblastí energetiky, těžby surovin, rozvoje infrastruktury, komunálního hospodářství, budování a modernizace zdravotnických zařízení, obranného a bezpečnostního průmyslu.

Přejdeme nyní k Thajsku. To je přeci země nám všem dostatečně známá, mimo jiné i z toho, že v ní každoročně tráví dovolenou desetitisíce českých občanů.

To je určitě pravda. Ale kromě toho, že známe Thajsko turisticky, musíme tuto zemi poznat lépe také ekonomicky. Častější kontakty na politické úrovni a cesty podobné té mé, kdy jsem byl ale prvním českým ministrem průmyslu a obchodu, který pracovně navštívil Thajsko po téměř dvaceti letech, tomu mohou velmi výrazně pomoci.

V čem spatřuje příčiny tak dlouhé absence?

Těch důvodů je celá řada. Teď ke ale nutné dívat se směrem kupředu. Má jednání s klíčovými členy thajského kabinetu a také jednání na firemní úrovni jednoznačně potvrdila, že zájem je na obou stranách. Abychom tomuto zájmu dali systémový charakter, posílili jsme smluvní rámec vztahů mezi oběma zeměmi. Nově sjednaná mezivládní dohoda o hospodářské spolupráci, kterou jsem v Bangkoku podepsal spolu s místopředsedou thajské vlády, vstupuje ihned v platnost. To však nestačí. **Proces vzájemného ekonomického propojování chceme akcelarovat tím, že už ve druhé polovině letošního roku se v Praze uskuteční zasedání smíšené komise, jež se bude věnovat konkrétním možnostem spolupráce v jednotlivých oblastech.** Půjde přitom o zasedání, jemuž budu na obou stranách předsedat ministři.

O jaké oblasti vzájemné spolupráce půjde konkrétně? Thajsko je zemí, v níž působí většina velkých hráčů. Všude je patrná silná přítomnost zejména asijských partnerů.

To je sice pravda. Ale nenechme se mýlit. V konečném důsledku jde vždy o známé klíčové faktory úspěchu v obchodních jednáních — cenu, kvalitu, časové lhůty a

konkurenceschopné financování. Jsem přesvědčen, že naše firmy mají na to, aby i v tak náročné soutěži uspěly. Obory, kterých se to dotýká, jsou přitom velmi podobné těm, které jsem zmínil v souvislosti s Vietnamem. Vždyť například v oblasti infrastruktury mají být v následujících několika málo letech rozdány zakázky v hodnotě 70 miliard dolarů. Další 12 miliard půjde na protipovodňová opatření umožňující čelit ničivým následkům záplav podobných těm, jež postihly Thajsko v roce 2011. Prostor vidím rovněž pro zvýšení obchodu službami, zejména v sektoru služeb finančních, dopravních a v oblasti cestovního ruchu.

Jak důležitým partnerem je pro Thajsko Česká republika?

Určitě větším nežli si většina z nás a také našich thajských partnerů představuje. Dokládají to statistická čísla, z nichž vyplývá, že každoročně dovážíme zboží původem z Thajska a ve formě vstupů do výroby u nás v hodnotě přesahující 1,3 miliardy dolarů. Většinou se ale jedná o nepřímé dovozy, přes evropské prostředníky. Určitě by stále minimálně za úvahu se na tyto obchodní toky podívat podrobněji s cílem jejich napřímení a zvýšení konkurenceschopnosti českých firem tím, že by měly možnost přímé komunikace se svými dodavateli.

Co tedy pro zvýšení české hospodářské přítomnosti v Thajsku a více vyrovnaný obchod hodláte učinit?

Leccos jsem již zmínil. Konečně zde máme smluvní rámec vztahů odpovídající **potenciálu našich ekonomik a oboustrannému zájmu o jejich větší propojení**. Jsme připraveni využít novou dohodu a v jejím rámci vytvořený smíšený výbor k identifikaci nových obchodních a investičních příležitostí a pro české firmy a jejich přetavení do úspěšných obchodů. **S podnikatelskými reprezentacemi jsme dohodnuti, že obdobně jako ve Vietnamu, tak i v Thajsku posílíme naši personální kapacitu.** Budeme hledat cesty, jak zatraktivnit pro letecké dopravce úvahu o navázání přímého leteckého spojení mezi Bangkokem a Prahou. Určitě jako u Vietnamu, tak i v případě Thajska podpoříme, aby byla co nejdříve dokončena jednání EU o volném obchodu s oběma zeměmi.

Poslední zemí na Vaší pracovní cestě byl Myanmar. Jedná se o ekonomiku, která figuruje na seznamu nejméně rozvinutých zemí, která spíše nežli obchod potřebuje zřejmě více pomoc. Opravdu si myslíte, že zde mají české firmy šanci rozvíjet spolupráci na komerční bázi?

Tak tady musím předně zdůraznit, že má návštěva neměla pouze ekonomický, nýbrž také důležitý politický rozměr. Mou přítomností jsme chtěli potvrdit podporu procesu politických, společenských a ekonomických reforem, k nimž na Myanmaru dochází. Nyní se tato země otevírá vnějšímu světu, který musí být připraven náležitě reagovat. Jsem rád, že v tomto ohledu byla ČR jednou z prvních evropských zemí, jež vypravily do Myanmaru takto početnou delegaci podnikatelů.

To je určitě chvályhodné. Buďme však konkrétnější, pokud jde o to, jak by české firmy mohly být užitečné a zároveň, aby jejich angažovanost v Myanmaru pro ně byla ekonomicky zajímavá?

Půjde o to, abychom byli schopni navázat na to nejlepší z tradice vztahů mezi oběma zeměmi. Mám tím na mysli celky, které české firmy v minulosti do Barmy dodaly. Některé z nich jsou ještě dnes funkční. Určitě to platí o závodech na výrobu traktorů a pneumatik. V úvahu přicházejí dodávky textilních strojů a strojů na zpracování kůže. Myanmar je zemí s významnými zásobami nerostných surovin. Jejich geologický průzkum a následné osvojení prostřednictvím českých technologií je oblastí možné spolupráce. Další potenciál pro české firmy vidím v oblasti energetiky. Země dlouhodobě trpí nedostatkem elektrické energie, potřebuje budovat nové energetické zdroje. Zajímavá je i oblast zemědělsko—průmyslového komplexu.

Kdo však tyto případné projekty zaplatí. Již byla zmínka o aktuální ekonomické situaci v Myanmaru a jeho možnostech financovat nové projekty z vlastních zdrojů?

Vše mají primárně v rukou orgány státní správy Myanmaru. Na nich bude záležet, jaké prostředí vytvoří, aby bylo dostatečně atraktivní pro zahraniční investory. První signály zde jsou. Například nový investiční zákon, který je koncipován způsobem, který může podnikatele zaujmout. V úvahu přichází financování prostřednictvím mezinárodních institucí, s jejichž pomocí jsou projekty v Myanmaru realizovány. Do země vstupují také velké developerské firmy z okolních zemí, jež hodlají využít vhodnou polohu Myanmaru k výstavbě nových průmyslových kapacit. Z jedné z takových firem se měli možnost potkat i naše podniky. Budeme—li uvažovat o dvoustranných projektech zahraniční rozvojové spolupráce, bude role ČEB a EGAP klíčová. Záležet bude ale také na tom, aby si myanmarská ekonomika vydělala sama na sebe. K tomu potřebuje trhy. EU je připravena ten svůj otevřít prostřednictvím opětovného zařazení Myanmaru do systému celních preferencí umožňující bezcelní dovoz myanmarského zboží na jednotný vnitřní trh. ČR tento proces velmi podporovala.

Otázka na závěr. Jak hodnotíme průběh a výsledky cesty?

V této chvíli velmi pozitivně. Opět se ukázalo, jak je prospěšné a důležité, když umíme potáhnout za jeden provaz. Mám tím na mysli orgány státní správy, naše zastupitelské úřady působící v dotčených zemích a zástupce podnikatelské sféry. Ještě spokojenější však budu, když dostanu informaci, že se jednání, která jsme vedli, začínají objevovat v zakázkových knihách našich firem a v číslech o našem vývozu a investicích. Já osobně a mí spolupracovníci uděláme vše pro to, abychom k tomu přispěli.

www.prumysl.cz

6. 2. 2013

Tisková konference po jednání vlády ohledně působení příslušníků Armády ČR v Mali

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Vláda ČR dnes zahájila své jednání schválením mandátu pro předsedu vlády pro jednání na evropské radě, která se uskuteční zítra a pozítří, a bude se týkat víceletého finančního rámce, ale např. i záležitostí obchodní politiky a vnějších vztahů. Ohledně víceletého finančního rámce stávající podoba je pro nás akceptovatelná jen velmi těžce.

Současně vláda ČR se dnes zabývala bodem, který se týká působení příslušníků Armády ČR ve výcvikové misi Evropské unie v Mali. Vláda ČR s tímto návrhem vyslovila souhlas, tzn., že by do 50 vojáků Armády ČR se podílelo na výcviku mechanizované pěší jednotky malijské armády, zpravidla ve velikosti jednoho praporu. Tato mise by trvala 15 měsíců, jak je plánována Evropskou unií. Je to výcviková mise, nikoli bojová mise. Tzn., členové mise se nebudou účastnit bojových akcí. Je skutečností, že je zájmem celé Evropské unie stabilizovat tento prostor, protože zde mohou vzniknout základny různých teroristických skupin, včetně Al-Kaidy a z tohoto pohledu je to věc, která je v zájmu bezpečnosti Evropské unie i v zájmu ČR.

Další materiál, který vláda schválila, bylo schváleno nařízení vlády, kterým se stanoví pravidla pro nízkoemisní zóny. Materiál blíže představí pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Co ale považuji za důležité je, že vláda v rámci projednávání legislativního plánu prací se na můj návrh velmi silně přiklonila k postoji, že v následujících dvou rozpočtových letech, tzn. 2013 a 2014 již v zájmu stability podnikatelského prostředí, nebude pohybovat daněmi. Nebude provádět změny daňových sazeb. Je to něco, co umožní podnikatelskému prostředí jistou stabilitu po tyto dva roky. Vláda je di plně vědoma toho, jaké problémy byly způsobeny podnikatelskému sektoru na konci loňského roku, kdy až do vánoc nebylo jasné, jaké budou sazby DPH v letošním roce. Zda se náhodou nestane, že v průběhu ledna, února, či března e nebudou tyto daňové sazby měnit. My jsme si pevně vědomi toho, jako komplikace toto způsobilo podnikatelským subjektům. Jsme si vědomi toho, že neustálé diskuse o daňových změnách a samotné změny té, nebo oné daně nejenom státní správě, ale především podnikatelským subjektům velmi komplikují život, a proto se vláda přiklonila k tomuto mému návrhu, aby bylo takto stabilizováno daňové prostředí, včetně toho, že by to znamenalo odklad proti tomu původnímu politickému záměru a potvrzení stávající platné a účinné legislativy, tzn., jednotné inkasní místo by fungovalo od 1. ledna roku 2015 tak, jak je to uvedeno ve stávajícím znění zákonů.

Nyní k pravidlům pro nízkoemisní zóny pan ministr Chalupa.

Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí: Dámy a pánové, dobré odpoledne. Víte, že nízkoemisní zóny, tedy tento princip je součástí nového zákona o ochraně ovzduší, který vstoupil v účinnost 1. září loňského roku. Systém, který máme, je systém, který je velmi dobře znám zhruba jednomu stu tisíců řidičů v ČR, kteří již nyní mají emisní plakety pro vstup do nízkoemisních zón vyhlášených v desítkách německých měst. Pro vaši představu takto podle nařízení vlády budou vypadat jednotlivé plakety. Vládní nařízení stanovuje, že ty plakety musí být umístěny z pohledu zevnitř na pravém dolním rohu předního skla vozidla. V případě motocyklu musí být součástí dokumentů, tedy musí je mít řidič u sebe.

Co se týká ceny a podmínek, cena bude stanovena podle tohoto nařízení na 80 korun, přičemž tyto prostředky budou rozděleny na dvě části. Čtyřicet korun bude směřovat Státnímu fondu životního prostředí a Státní fond životního prostředí je povinen za to vytisknout plakety a zajistit jejich distribuci. A čtyřicet korun tomu subjektu, který bude ty plakety distribuovat. Počítá se podle zákona, že by to měly být obce s rozšířenou působností a zároveň všechny subjekty, které se na tom s ministerstvem dohodnou. Předpokládáme, že to budou, tak, jako je běžné, stanice technické kontroly, které disponují systémem registru vozidel a také v případě obcí, které nejsou obcemi s rozšířenou působností, ale uvažují na svém území o zavedení tohoto systému, že by to mohly být i tyto obce. To je typický příklad Klimkovic, které jsou asi nejdále.

Co se týká režimu uznávání, v tuto chvíli máme za sebou další jednání, trůfám si tvrdit finálního jednání s Německem, které proběhlo na konci ledna. Další jednání proběhne na přelomu února a března a my doufáme, že se nám podaří předložit mezinárodní dohodu v horizontu několika měsíců tak, aby mohlo dojít k vzájemnému uznávání tohoto systému mezi námi a Spolkovou republikou Německo. Jak víte, bylo to také součástí jednání s Polskem, které uvažuje o zavedení toho systému i dalších zemí, ale ten systém s ohledem na Německo je nejvíce zaveden.

Co to prakticky znamená pro obce. Obec na základě tohoto nařízení musí vyhláškou stanovit podmínky pro nízkoemisní zónu, pokud se tak rozhodne na svém území. Tedy jednak její rozsah, jestli to je celá obec, nebo jen nějaká její část. Za druhé musí stanovit přísnost, tedy určit, zda to omezení se bude týkat pouze na vozidla splňující tu nejpřísnější, tedy na ty zelené plakety, anebo na tu nejměkčí, řekněme červená. Zákon umožňuje, aby obec stanovila dočasné, nebo trvalé výjimky pro určité typy svých občanů. Např. pokud se rozhodne, že chce podpořit podnikání, tak pro některý podnikatelský subjekt, např. zaměstnance firmy sídlící v obci po určitou dobu a zároveň je možné, aby zvažila, zda po určitou dobu nebo po celou dobu výkonu platnosti vyhlášky se bude, nebo nebude ta vyhláška vztahovat i na osoby žijící uvnitř té zóny. Zkrátka, naše snaha je, aby obec byla nadána širokou kompetencí a mohla na svém území rozhodnout o tom, jaké konkrétní podmínky zvolí, ale zároveň aby ten

systém z hlediska svého značení, z hlediska plaket, systému registrace byl jednotný v celé ČR. My nikoho nebudeme nutit, nebudeme žádné obci nařizovat, že to musí tehdy a tehdy na svém území vyhlásit. Na druhou stranu musím říci, že už nyní vedeme jednání s celou řadou měst a obcí v ČR, které projevují zájem o spolupráci při zavedení tohoto systému a jak jsem zmínil, je známo, že obec Klimkovice v Moravskoslezském kraji je nejdále, takový pionýr v té oblasti a také je ta, se kterou jsme spolupracovali při tom nařízení, protože nám přinášela pohledy z praxe, jaké věci je potřeba ještě dořešit a v tomto ohledu chci za tuto spolupráci poděkovat.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jenom vzkaz do Klimkovic. Průkopníci jsou. Mohli by se urazit, kdybychom je označili za pionýry.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: A nyní je prostor pro vaše dotazy.

Český rozhlas: Bude obec rozhodovat i o případných trestech?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano, hledání ministra obrany je v procesu. V pravý čas.

Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí: Co se týká toho systému, tady je to tak, že v okamžiku, kdy obec vydá vyhlášku, tak účinnost té zóny nesmí nastoupit dříve než rok po platnosti té vyhlášky, aby byl v té dané obci nejméně roční čas na to, aby se na to mohli občané připravit. Co se týká toho systému porušování pravidel, to je obecné ustanovení přestupkového zákona sankcí z hlediska zákona o ovzduší. Jak moc přísná bude obec z hlediska městské policie, na začátku toho systému, to je také o tom, jaká se nastaví pravidla, ale výše pokut vyplývají z obecně právních předpisů.

Česká televize: Kolik má stát ten štítek, a kdy jej budou moci ty obce začít zavádět.

Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí: 80 korun. Jak jsem zmínil, ještě jednou. Výše ceny jedné plakety vláda tímto nařízením stanovuje na 80 korun. Jediná cena, která by k tomu mohla být přičtena, je v případě, kdy žadatel bude žádat, aby mu byla zaslána poštou na základě elektronické žádosti, tak bude muset zaplatit poštovné. Co se týká toho, kdy by mohla být nejbližší zóna zavedena, je to o tom, že na základě účinnosti tohoto nařízení je možné vydat vyhlášku, a po platnosti této vyhlášky nejméně rok musí uplynout čas pro to, aby se občané mohli připravit na konkrétní účinnost určité zóny v určité obci.

Aktuálně: Vláda projednávala otázku nových velvyslanců.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano. Ten materiál je vyhrazený, jako vždy. Je klasifikovaný, protože dokud není agrément pro nového velvyslance, tak se důsledně jména velvyslanců nezveřejňují.

Právo: Jak budou vojáci ochráněni? Ministerstvo obrany – proč ten proces tak dlouho trvá?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Protože je politicky komplikovaný, vyžaduje souhlas všech tří předsedů koaličních stran.

Co se týče vojáků v Mali, chci zdůraznit, že budou působit na základnách malijské armády, mimo oblasti bojů, bude probíhat ten výcvik. Čili, to je základ té ochrany.

Televize Prima: ministr vnitra měl požádat o navýšení rozpočtu na policisty, kteří pomáhali při volbách. Na co budou ty finanční prostředky použité?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tento materiál pan ministr vnitra předložil, vláda ho projednala a schválila s tím, že součástí celkových výdajů v souvislosti se zajištěním přímé volby prezidenta republiky se jedná o částku ve výši 17 mil. korun na platy zaměstnanců ozbrojených sborů a složek ve služebním poměru a související výdaje s určením pro Policii ČR. Tyto prostředky jsou zabezpečeny pro letošní rok v kapitole všeobecná pokladní správa na položce výdaje na volby celkem. Vláda schválila usnesením v září loňského roku systemizaci příslušníků policie v počtu 38 996 příslušníků ve služebním poměru. Celkový objem na jejich služební příjmy platů je více než 14 mld., čili tím chci jen demonstrovat, že těch 17 mil. pokryje tyto náklady, ale v porovnání s celkovými ročními výdaji, včetně souvisejících výdajů, tzn. odvodů, je to téměř částka 19,5 mld. Tak těch 17 mil. není taková razantní částka. Nicméně, policie s tím měla zvýšené výdaje, a proto jí budou kompenzovány.

Mediafax: Sociální demokraté již avizovali, že vojenská akce by měla být placena z rozpočtu Ministerstva obrany...

... nový zákon o odpadech?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My jsme s představiteli ČSSD o tomto návrhu působení příslušníků naší armády ve výcvikové misi v Mali jednali, protože pro toto vyslání je nutný souhlas obou komor Parlamentu ČR nadpoloviční většinou. Čili bez nejsilnější opoziční strany není možné, aby vláda k takovému kroku přistoupila. Takže já jsem na to téma jednal i s předsedou ČSSD panem Sobotkou. A je skutečností, že nebude to vyžadovat navýšení rozpočtu Ministerstva obrany. Ta částka bude zhruba do poloviny roku 2014, kdy je limitována ta 15 měsíční operace, ve výši zhruba 220 mil. korun, a bude zabezpečena z rozpočtové kapitoly ministerstva obrany bez jejího navýšení pro letošní a příští rok je to dáno mimo jiné tím, že se snižuje náš kontingent v Afghánistánu, kde dochází k postupnému snižování. Čili, ty prostředky tam jsou disponibilní pro jiný typ operace.

Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí: K tomu vašemu druhému dotazu. Tady se jednalo zjevně o nedorozumění. Práce na kvalitní odpadové legislativě nadále pokračují a budou pokračovat.

ČTK: ...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já předpokládám, že s vysokou pravděpodobností to bude na březnové schůzi Poslanecké sněmovny. Po schválení mohou vyjet první vojáci, čili předpoklad zahájení operace je v dubnu letošního roku.

Dotaz: Věříte tomu, že do konce tohoto volebního období finanční ústavu prosadíte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem již dříve řekl, že jsme připraveni na kompromis s ČSSD. Vyžaduje to získání ústavní většiny v obou komorách Parlamentu. Tzn., širší politickou shodu a my jsme připraveni na kompromisy přistoupit a dohodnout se na nich. Bude-li tady elementární vůle ze strany sociální demokracie, tak tento návrh by měl být schválen do konce tohoto volebního období. Konec konců, když se sociální demokracie tak vehementně hlasitě hlásí např. k fiskálnímu kompaktu, tak je třeba zdůraznit, že tam je jedno z klíčových ustanovení této smlouvy je právě zavedení tzv. proti dluhové brzdy, čili to, co v sobě obsahuje česká finanční ústava.

Dotaz: Ještě jeden dotaz na znečištění ovzduší v Moravskoslezském kraji. Jak v tomto budete postupovat, a jaký postup zvolíte?

Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí: Já musím říci, že tu žalobu vnímám více jako akt politický, než jako akt právní. Tak, jak jsem hovořil po svém nástupu na ministerstvo s představiteli Moravskoslezského kraje i jednotlivých obcí, tak spíše spočívala v nečinnosti jejich pohledu a jejich přesvědčení o nečinnosti státu při řešení této problematiky v minulosti. Pochopil jsem také v době mých zelených předchůdců. Z tohoto pohledu musím říci, že každý, kdo vidí mé působení poslední dva roky v Moravskoslezském kraji, tak věru není o nečinnosti.

Dotaz: ...jestli tam budou nějaké zbraně od nás...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vláda schvaluje v souladu s Ústavou vyslání vojsk. Zda budou případně poskytnuty i nějaké zbrojní systémy, nebo zbraně, nebylo předmětem materiálu, který nyní schválila vláda. Čili, nemůžeme ani potvrdit, ale do budoucna to nechceme ani vylučovat, protože ta možnost vyzbrojit třeba jednotku malijské armády tady pořád je otevřena. Nicméně vláda se tím meritorně nezabývala a je to věc, která je do budoucna otevřená.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Dámy a pánové, děkujeme.

www.vlada.cz

8. 2. 2013

Tiskový brífink premiéra Petra Nečase po jednání Evropské rady

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Michal Bucháček, tiskový mluvčí Stálého zastoupení ČR při EU: Dobrý den dámy a pánové. Vítám vás na tiskové konferenci předsedy vlády ČR, pana Petra Nečase po právě skončené Evropské radě, která byla věnována převážně finančnímu rámci. A nyní bych poprosil o úvodní slovo předsedu vlády, pana Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Hlavním tématem této Evropské rady byl víceletý finanční rámec, čili jednání, které navazovalo na neúspěch listopadové Evropské rady. Toto jednání bylo velmi komplikované. Nepopírám, že i poměrně náročné. Mimo jiné i proto, že u tak komplexního materiálu vždy platí, že **dokud není dohodnuto úplně všechno, není dohodnuto nic.**

Já jsem přijel do Bruselu na summit se silným mandátem vlády ČR, měli jsme jasně definované a dané podmínky našeho souhlasu. My jsme především požadovali, aby rozpočet byl moderní, aby podporoval konkurenceschopnost, **ale aby také byl férový.** Aby obsahoval základní principy férového zacházení s členskými státy. To byly naše požadavky proto, abychom případný kompromis schválili.

Dohoda stanovila výdaje rozpočtu Evropské unie. V závazcích se jedná o částku 957 mld. Euro, v platbách je to částka zhruba 908 mld. Euro. Tedy ve stálých cenách z roku 2011. Do toho jsou zařazeny některé další fondy, které obnáší částku 37 mld. Euro. ČR získává v kohezní politice více jak 20,5 mld. Euro v cenách roku 2011, tzn., zhruba 23 mld. Euro v běžných cenách a to při snížení celkového objemu unijního rozpočtu. Já bych chtěl připomenout, že na rozdíl o minulého programovacího období, které končí v letošním roce, jsou výdaje tohoto evropského víceletého rámce **nižší, tzn., došlo k úspoře.** Nám se podařilo v konečné fázi vyjednávání navýšit prostředky na kohezní politiku o 900 mil. Euro, tzn. zhruba o více než 1 mld. v běžných cenách. Právě tato suma výrazným způsobem změnila rovnováhu mezi kohezními státy podle propočtu, které máme k dispozici, jsme se v národní alokaci na hlavu dostali na 4. místo v rámci Evropské unie.

Chci, abychom si v prvé řadě uvědomili, že je to skutečně úsporný víceletý finanční rámec, tzn., výdaje jsou nižší, než výdaje tohoto programovacího období. ČR má v

porovnání s nynější finanční perspektivou vyšší ekonomickou prosperitu, protože zaznamenala pozitivní ekonomický vývoj, což samozřejmě snižuje nárok na finanční prostředky z evropských fondů a při rozdělení alokací mezi kohezními státy bylo bráno v potaz i to, která země je případně v ekonomických problémech, která prochází dlouhodobější krizí, a která má třeba nezdravé veřejné finance, nebo nezdravou ekonomiku. Nic z tohoto ČR nesplňovala, tzn., i tento víceletý finanční rámec je jistý nástroj solidarity s těmi, kteří mají problémy a nejsou v takové dobré ekonomické kondici. My jsme respektovali tento princip solidarity, bylo však nutné zachovat základní míru férovosti. Proto jsme usilovali o získání rozumné dostatečné alokace v míře odpovídající naší hospodářské situaci. Již v listopadu jsem konec konců indikoval, že bych za úspěch považoval umístění mezi zhruba prvními pěti, nebo šesti státy podle alokace na obyvatele a to se nám podařilo dosáhnout. Jak říkám, ty předchozí předběžné propočty ukazují, že bychom pravděpodobně měli být na 4. místě.

Také je třeba říci, že se nám podařilo dosáhnout rekordního nárůstu čisté pozice. Zatímco ve stávajícím období tvořila čistá pozice tedy rozdíl mezi příspěvkem, které platíme do unijního rozpočtu a příjmy z tohoto unijního rozpočtu, zhruba 1,3 % HDP. V novém programovacím období bude tvořit něco přes 2 % HDP. Tzn., stali jsme se silnějšími čistými příjemci v porovnání se stávajícím programovacím obdobím. Tento nárůst ze 1,3 % HDP čisté pozice na více než 2 % HDP je jeden z největších nárůstů mezi členskými státy Evropské unie. Ta čistá pozice je v podstatě naprosto zásadním údajem, protože přece jen ukazuje, kolik se podaří do té ekonomiky dostat reálně finančních prostředků.

Za další úspěch můžeme rovněž považovat zachování míry spolufinancování projektů pro méně vyvinuté regiony ve výši 85 %. V ČR se týká všech regionů, s výjimkou Hlavního města Prahy. Dále jsme patřili mezi státy, které spolu prosadili požadavek uznatelnosti DPH u kohezních projektů. To byl jeden z našich klíčových cílů již od listopadových jednání.

Rád bych rovněž zmínil, že se podařilo zavést pravidlo n+3, které poskytuje větší časový prostor pro čerpání prostředků kohezní politiky v tomto novém programovacím období. Samozřejmě můžeme říci, že celkovou podobu rozpočtu bychom si dokázali představit i jinak. Rozhodně bychom preferovali více prostředků na konkurenceschopnost, vědu a výzkum a kohezní politiku, méně prostředků na zemědělství, či administrativu. Rozpočet je sice úspornější, ale šetří velmi často právě tam, kde by se šetřit nemělo. Je to sice modernější rozpočet, než na stávající programovací období, nicméně z našeho pohledu ne dost moderní. Mohl být zkrátka modernější. Přesto jsme spokojeni s tím, že bylo možné dosáhnout férové dohody.

Co se týče zemědělské politiky, ČR získává 2,4 mld. Euro na přímé platby, tedy to uvádím ve stálých cenách roku 2011 a 1,9 mld. Euro na rozvoj venkova. V oblasti zemědělství se nám pak podařilo prosadit, aby za stropování přímých plateb pro velké

farmy bylo pouze na dobrovolné fázi. Jinými slovy, je to na rozhodnutí národních států. My jsme více než dva roky bojovali s tím, že tady byl požadavek za stropovat příjmy pro velké farmy v rámci celé Evropské unie. Což při naší struktuře zemědělství, která je založena z historických důvodů po listopadu 1989 především na větších zemědělských podnicích, by bylo velmi nevýhodné.

Vždy jsem opakoval, že pro ČR není na prvním místě důležitá absolutní výše získaných peněz, jakkoli jsme dosáhli čtvrté nejvyšší alokace na hlavu, ale především smysluplnost a efektivita jejich využití. Rozpočtová disciplína i na evropské úrovni tudíž platila i mezi naše priority. Proto velmi vítáme celkovou úsporu téměř 100 mld. Euro v cenách z roku 2011 ve srovnání s původním návrhem Komise. O tolik se nakonec snížil rozpočet tohoto víceletého finančního rámce. Chci říci, že to pro nás bylo výhodné, znamená to snížení českého příspěvku do sedmiletého rozpočtu ve výši 1,2 mld. Euro. Tzn., tím, že se snížil celkový rozpočet Evropské unie, snížil se i náš příspěvek. Ta 1,2 mld. Euro odpovídá zhruba našemu ročnímu příspěvku v tom sedmiletém období. Jinými slovy, jeden rok z těch sedmi let budeme v uvozovkách zadarmo v Evropské unie, bez toho, abychom platili příspěvek. Kdybych to řekl s trochou nadsázky, jako předseda vlády a předseda jedné z politických stran, předseda ODS, tak díky tomuto kroku příští rok, když zařadíme ten jeden rok z těch sedmi na začátek tohoto sedmiletého období, tak budeme v EU zadarmo. Protože znovu opakují, ta částka odpovídá zhruba roční platbě příspěvku. Dobrou zprávou přitom je, že se podařilo omezit škrty v kapitole kohezní politiky a také ve svém důsledku nakonec ty škrty v oblasti zemědělské politiky, jsou nakonec vyšší, než v oblasti kohezní politiky. To také byla jedna z našich priorit, a jsem rád, že se nám toho podařilo dosáhnout.

Čili my považujeme tento výsledek jednání za úspěch, za kvalitní výsledek a jsme přesvědčeni, že teď je nezbytné se napřít především směrem k efektivnímu využívání evropských prostředků u nás v ČR, protože největší nedostatky nemáme v tom celkovém objemu, ale v tom, abychom efektivně a transparentně dokázali používat tyto prostředky u nás doma.

Dámy a pánové, děkuji, a jsem připraven zodpovídat vaše dotazy.

ČTK: Dobrý den, pane premiére. Tři krátké dotazy. Zmínili jste, problém nemáme v objemu, nýbrž v efektivním čerpání. Jakým způsobem to hodláte změnit, protože ty problémy, které jsme měli, jsou poměrně velké. Možná o část peněz bychom mohli přijít. Druhý dotaz: hovořil jsem o tom, že máme velmi dobrou čistou pozici pro toto programovací období. Nicméně co pro to příští, myslíte si, že v tom příštím budeme čistými plátcí? Další věc, hovoříte o té dohodě, že už je hotová, nicméně chybí tady ještě Evropská parlament. Martin Šulc se nechal slyšet, že okolo 960 mld. Euro je nepřijatelná. Jakým způsobem je chcete přesvědčit, a myslíte si, že ta dohoda bude poslanci schválena?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Děkuji. Já začnu tou transparentností. My vezmeme velmi pečlivě c potaz negativní zkušenosti, které máme s tohoto programovacího období při přípravě nového programovacího období. Mimo jiné se ukazuje, že struktura operačních programů, které u nás byly, byla nastavena příliš komplikovaně, příliš složitě, že máme příliš velký počet operačních programů, který neodpovídá, řeknu zjednodušeně, i personální kapacitě, z hlediska řízení, kontrolingu, auditu těchto programů, apod. Tzn., mimo jiné i cesta poměrně razantního snížení počtu operačních programů, jejich větší kontrolovatelnosti a kvalitnějšího řízení by měla být cestou, která povede k jejich větší transparentnosti, a tím pádem i k více efektivnímu využití finančních prostředků.

Co se týče toho dalšího programovacího období po roce 2020, je to věštění z křišťálové koule, ale s vysokou pravděpodobností je zde možnost, že po roce 2020 se překlopíme do pozice čistého plátce. Mimo jiné i to byl jeden z motivů, proč jsme chtěli úsporný rozpočet již na toto programovací období. Protože nikoli náhodou na úsporné rozpočty tlačí především čistí plátcí. Je to poměrně logické.

Co se týče postoje Evropského parlamentu, ano, já jsem zaznamenal jak mediální výroky Martina Šulce, tak jeho výroky přímo na jednání Evropské rady. Na druhé straně řeknu velmi otevřeně, představa, že by tento víceletý finanční rámec Evropský parlament zamítl, a představa, že to Evropská rada dojedná znovu a jinak, ta je z říše pohádek. Takže věřím, že zvítězí zodpovědnost, že tady nebude snaha každý rok poměrně komplikovaně schvalovat roční rozpočet bez víceletého finančního rámce a očekávám, že Evropská parlament vezme v potaz i to, jak dlouhá komplikovaná cesta byla k dohodě při schvalování tohoto víceletého finančního rámce.

Český rozhlas, Ondřej Houska: Dobrý den, pane premiére. Vy jste zmínil celkem otevřeně možnost českého veta před zahájením toho summitu a pak ve finále ta debata byla v řádu stovek milionů Eur z hlediska ČR, pominuly věci, jako uznatelnost DPH, ale podobný zájem měli i další země. Jak byste tedy vysvětlil tento boj o řád stovek milionů Eur za situace, kterou jste zmínil, že máme obrovské problémy s tím tu alokací čerpat. S velkou pravděpodobností ani do toho programovacího období všechny peníze nevyčerpáme. Proč tedy boj o něco, co možná nevyčerpáme. Hrozba vetem, jak byste to zdůvodnil těm čistým plátcům, kteří to ve finále zaplatí při vědomí těch problémů? A druhá věc, ČR říkala, že chce rozpočet, který bude zaměřen na hospodářský růst a že bude moderní. V čem ČR k nalezení takového rozpočtu konkrétně přispěla při vědomí toho, že dominantně jsme prosazovali z našeho pohledu navýšení kohezních prostředků, ale podle nezávislých analýz kohezní peníze přispívají k růstu jenom u zemí s nízkou mírou korupce, což nevím, jestli se dá říct o ČR.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Začnu tím, že veto mělo smysl, protože nám umožnilo dosáhnout toho, co jsme dosáhnout chtěli. Řeknu velmi otevřeně, kdybychom nepoužili této hrozby, a chci zdůraznit, že jsme to mysleli vážně, tak bychom zlepšení

naší pozice ve vazbě na kohezní prostředky nedosáhli. Velmi často v evropské politice platí, že vás začnou brát vážně až tehdy, když nějakým způsobem váš morální požadavek je, řečeno s Theodorem Rooseveltem, vyfutrován klackem. V tomto případě tedy obrazným klackem v podobě hrozby veta. Mělo svůj smysl, protože se nám podařilo dosáhnout navýšení prostředků na kohezi a já jsem tomu velmi rád.

Za další, jenom tak bych neodbyl ten požadavek na uznatelnost DPH u infrastrukturních projektů. Chci připomenout, že to bude pro český státní rozpočet znamenat 2,8 mld. Euro, podle předběžných propočtů. Jako příjem státního rozpočtu. Takže je to poměrně značná část. Že to chtěli i ostatní, ano, ale pro nás to byla skutečně jedna z klíčových priorit, ne nějaká bokovka, kterou získáme jenom ta, že se to nakonec odsouhlasí.

Co se týče modernosti toho rozpočtu, já jsem to řekl, je to určitě modernější rozpočet, než byl na toto programovací období, ale my bychom si ho představovali trochu jinak. Pro nás není dost moderní, mimo jiné proto, že jsme přesvědčeni, že např. právě prostředky na vědu, výzkum a inovace by mohly a měly být větší. Že škrty v zemědělské politice mohly a měly být větší. A konec konců i díky našim krokům, které jsme udělali přesunem některých prostředků v rámci naší národní alokace, nakonec vedly k tomu, že přece jenom ty škrty ve společné zemědělské politice byly větší, než v kohezní politice.

Český rozhlas, Ondřej Houska: V čem je podle vás koheze moderní?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Podle mého hlubokého přesvědčení přispívá k hospodářskému růstu více, než společná zemědělská politika, především její složka tvořená přímými platbami. Tam naopak mám silný pocit, že přímé platby likvidují konkurenceschopnost evropského zemědělství v porovnání s globální konkurencí.

Právo, Michal Mocek: Uvedl jste platby pro zemědělce. Předpokládám, že je to na příštích sedm let. Jaká je celková suma, se kterou by ČR mohlo příštích sedm let počítat a jaká je tato suma pro oblast výroby a podpory konkurence.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že teď z paměti vám ty konkrétní položky kolik je v 41A, kolik je v 1B... Jak jsem již řekl, ta celková výše na kohezi je přes 20 mld. Euro. Uváděl jsem, že na zemědělství jde 2,4 mld. přímé platby a 1,9 mld. jde na venkovský rozvoj.

Dotaz: K tomu jednání, bylo docela dlouhé, sám jste to zmínil.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Velmi dlouhé, ano. Mino jiné, proto moje intelektuální svěžest na této tiskovce není zrovna na takové úrovni, na kterou já sám jsem zvyklý.

Dotaz: Kolik jste měl jednání s van Rompuyem, bilaterálky,...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Např. pro ilustraci uvedu, že správa českých vzdělávacích prostředků, že to první bilaterální jednání a klíčové, kde se nám podařilo dosáhnout přeci jen průlomů v tom, že se národní alokace na kohezi začala zvyšovat, neproběhlo o půl sedmé ráno, jak uváděli české sdělovací prostředky, ale od 3:45. Tedy samozřejmě brzy ráno.

Česká televize, Bohumil Vostál: Co hodláte dělat s českou nezaměstnaností. Podle posledních údajů statistického úřadu překročila hranici 20 %.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Je to vývoj, který je nepříznivý, vývoj, který nikdo nevidí rád. Není úplně překvapivý, protože česká ekonomika reálně je v recesi. Projevují se i sezonní vlivy, které jsou v tomto ročním období tradiční. Tzn., výrazný útlum stavebních prací, zemědělských prací a dalších typů sezonních prací.

Na druhé straně chci zdůraznit, že pořád hodnota nezaměstnanosti u nás je sedmá nejvyšší v celé Evropské unii, tzn., je to celoevropský problém a mimo jiné i celá řada kohezních prostředků, které dnes byli uvažovány, směřují do oblasti, jako je např. pracovní příležitosti pro mladé lidi a podobně. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že tím klíčovým prvkem je neházet firemnímu sektoru a živnostníkům, malým a středním firmám klacky pod nohy. Protože pracovní příležitosti nikdy nevytvoří stát a veřejný sektor, ale pouze soukromé firmy, tzn., další otevření trhu, další liberalizace trhu práce, vytváření podmínek především pro malé a střední firmy je tou správnou cestou, jak vytvářet pracovní příležitosti.

Michal Bucháček, tiskový mluvčí Stálého zastoupení ČR při EU: Děkuji za pozornost, přeji vám hezký víkend a především zasloužený spánek.

www.vlada.cz

19. 2. 2013

Prohlášení premiéra P. Nečase: Výroky bulharských představitelů vůči ČEZu jsou nestandardní

Výroky bulharských představitelů vůči ČEZu a dalším zahraničním společnostem považuji ze velmi nestandardní a celý problém vnímám jako silně zpolitizovaný kvůli blížícím se parlamentním volbám. Očekávám, že Bulharsko jako člen Evropské unie bude dodržovat mezinárodní závazky, evropské právo i vlastní zákony včetně těch, které se týkají ochrany zahraničních investic. O nastalé situaci budu mluvit s

generálním ředitelem ČEZu stejně jako budu chtít slyšet od bulharských představitelů důvody, které je vedly k takto bezprecedentnímu kroku.

Petr Nečas, předseda vlády

www.vlada.cz

Březen 2013

5. 3. 2013

Ministr M. Kuba v pořadu Impulsy Václava Moravce

Hostem diskusního pořadu rádia Impuls byl ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS Martin Kuba.

Václav MORAVEC, moderátor:

Hezký dobrý večer vám všem. Série špatných zpráv z ekonomiky nekončí. Ekonomická aktivita v zemích eurozóny v únoru pokračovala v poklesu. Podle organizace Market je zmiňovaný pokles ještě výraznější než v předchozích měsících. Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba chce na české vládě otevřít debatu o možném zrychlení odpisů pro firmy tak, aby podniky byly schopné příští rok víc investovat a snižovat nezaměstnanost. Nejen další kroky, které chce Martin Kuba prosadit, je rozšíření proexportní strategie.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS (záznam):

Absolutní hodnota toho, co bylo vyvezeno z České republiky, byla tři biliony korun. Jenom pro vaši představu v poměru k HDP je to přes 80 procent, který je dneska 3,8 bilionů. Celkový vývoz tedy vzrostl o 6,4 procenta.

Václav MORAVEC, moderátor:

Zaznamenalo na adresu proexportní strategie a jejího fungování právě dnes Rádio Impuls slova českého ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby. V eurozóně se prohlubují rozdíly mezi prosperujícím Německem na straně jedné a problematickými zeměmi jako jsou Francie, Itálie, Španělsko na straně druhé. Nejen o tom bude řeč v následujících minutách, hostem dnešních Impulsů je právě český ministr průmyslu a

obchodu, jinak také místopředseda ODS, a to první místopředseda ODS, Martin Kuba. Vítejte po čase v Rádiu Impuls. Přeji hezký dobrý večer, pane ministře.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Hezký dobrý večer a děkuji za pozvání.

Václav MORAVEC, moderátor:

Připomínám, že dnešní Impulsy jsme připravili i díky vám našim posluchačům. Vaše otázky jste v průběhu dne psali a posílali ve formě SMS zpráv na číslo 774999888, máte-li však ještě jakoukoliv otázku pro ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu, stačí, když ji pošlete k nám sem do Impulsu. Ještě jednou číslo pro vaše otázky ve formě SMS 774999888. Možné zrychlení odpisů pro firmy, toto téma chcete otevřít na vládě jako jedno z možných, které by pomohlo snížit nezaměstnanost v zemi, ta dosahuje rekordů 600 tisíc lidí v České republice bez práce. Neměla by, pane ministře, vláda spíš předložit propracovanější koncepci pro boj s rostoucím počtem lidí bez práce, než takto vytahovat jednotlivé dílčí kroky?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já jsem toto zmínil jenom jako jeden z uvažovaných kroků, o kterých se bavíme. Ono je třeba si říci, když se bavíme o tom, co tvoří ekonomiku České republiky a často jsou to takové vědecké diskuse, které možná posluchačům nezní úplně srozumitelně. Je třeba si říct, že to, co rozhoduje o růstu HDP, tvoříme buď tím, co nakupujeme my každý doma nebo firmy tím, co investují nebo tím, co vyvezeme z České republiky a nebo to, co nakupuje vláda. Jsou to takové, řekněme, čtyři škatulky. Samozřejmě vláda může utratit více korun, ale je třeba si uvědomit, že jsme stále v rozpočtech, kde si půjčujeme na provoz státu, takže taková ta jednoduchá role - utraťte více a zvednete tím růst ekonomiky, ono to není úplně řešením. Kde se nám velmi daří, je ten export. My velmi dobře vyvážíme a ty kroky, které jsme v exportu udělali, se ukazují jako velmi dobré. A pak zbývají, řekněme, dvě škatulky, a to je domácí spotřeba, to znamená, co nakupují lidé a každý z nás. A potom co investují firmy, co utrácí firmy. Tam si myslím, že bychom se měli bavit o tom, jaké kroky by vláda mohla přinést a eventuálně nabídnout zvláště pro toto období té déle přetrvávající ekonomicky horší situace.

Václav MORAVEC, moderátor:

Kdybich vám namítl, že bavit se o tom je už teď pozdě, protože byste měli přijmout konkrétní kroky a minulý týden jasně ukázal, že a vy jste nebyl na jednání tripartity, protože jste byl na pracovní cestě ve Spojených státech amerických, ale že svým způsobem se tripartita úplně rozpadla a zůstala tam jen ministryně práce a sociálních

věcí Ludmila Müllerová. Že by vláda měla být akčnější a místo řeči už konkrétně přijmout nějaký protikrizový plán?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já nemohu komentovat průběh tripartity, na které jsem nebyl. Já jsem toto diskutoval se svými kolegy v ODS a jsem přesvědčen, že my z ODS bychom měli přinést takový koncept, kde ta prorůstová opatření by nebyla pouze na straně vlády. To znamená těch výdajů, jestli zvedneme výdaje o tři nebo čtyři miliardy do Státního fondu dopravní infrastruktury, eventuálně na výstavbu dopravní infrastruktury. Ale abychom se v této chvíli také s dopadem narůstající nezaměstnanosti a stále přetrvávající špatné ekonomické situace bavili, co v těch sektorech té domácí spotřeby, kde vláda nemá příliš nástrojů, jak tam utrácet vlastní peníze, ale může se tam diskutovat. A jsem přesvědčen, že je to debata, která musí velmi rychle proběhnout na úrovni ekonomických ministrů, jestli některé ty stimuly, které byly využity třeba v roce 2009, jako jsou určité zrychlené odpisy pro firmy, které by jim umožnily efektivněji investovat, pokud jsou na to připraveny a využily by ty investice zrovna v tom období, kdy ta ekonomika a domácí spotřeba to potřebují. Tak jestli s tímto řešením rychle nepřijít. Myslím, že...

Václav MORAVEC, moderátor:

Po tom řešení volají, že vstoupím opět do vaší řeči, odbory i zaměstnavatelé. Jasně kritizují vládu, že je příliš pasivní a nejde s prorůstovými opatřeními, i když zaměstnavatelé a odbory se v nich liší, protože odbory říkají, mělo by se víc dát na aktivní politiku zaměstnanosti, ale v některých bodech se shodnou. Je reálné, aby ODS, popřípadě vláda jako celek předložila takový protikrizový plán do konce března na mimořádné jednání tripartity, které se k tomu má konat?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já myslím, že to reálné je. Já se o to budu snažit na úrovni ODS a diskutovali jsme o tom i s premiérem. Tady je třeba říct, že se asi trochu lišíme v představě odborů, jak zvednout ekonomiku a v představě nás pravicových politiků, kteří máme pocit, že by měla mít ta opatření racionální dopad do veřejných rozpočtů. Je třeba si uvědomit, jak hospodáří česká ekonomika. Já často když se bavím o tom, že se hospodáří vlastně u nás s tříprocentním deficitem HDP, což vy, pane redaktore, často používáte v televizi, často politici, a já pak se na veřejných debatách lidí ptám, jestli mají představu, co to je za částku. A zjišťuji, že 90 procent lidí jí neumí přiřadit žádnou částku. Možná je důležité v této chvíli říct, že my vybereme každý rok na těch daních a na poplatecích zhruba tisíc miliard, které máme na příjmech a k tomu si ještě sto miliard korun půjčujeme na provoz státu. To znamená 10 procent fakticky. Velmi jednoduše je to jako v rodině, kde by manželé brali 50 tisíc, to je 600 tisíc za rok, a

každý rok si ještě 60 tisíc půjčili na dovolenou. Tak v té chvíli asi nezvednete ekonomiku té rodiny, že si půjčí ještě více. Tady...

Václav MORAVEC, moderátor:

Zpět ale tedy k tomu plánu. Říkáte, že do března byste mohli za vládu představit nějaký akční plán, který se pokusí snížit nezaměstnanost v zemi, respektive pomoci ke zmírnění špatné ekonomické situace a špatných zpráv, které...

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já jsem přesvědčen, že je doba na to toto přinést, že je doba se zabývat i domácí spotřebou, která není přímo v rukou vlády a kde vláda může využít určitá stimulační opatření, kde třeba určité daňové úlevy by nakonec, pokud zvýší ekonomiku, přidají pracovní místa, tak vám vlastně sníží výdaje, které stát musí dávat na podporu nezaměstnaných a vlastně vyjdou fiskálně neutrálně. Možná vyberete méně na daních, ale o to více ušetříte na těch dávkách. Myslím, že to je třeba teď posoudit a přijít s konkrétními kroky třeba, které v roce 2009 byly v tomto období použity.

Václav MORAVEC, moderátor:

Které kroky tam máte, krom možného zrychlení odpisů firem?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já myslím, že je třeba se podívat i do spotřeby domácností, jaké položky třeba v tom spotřebním koši by mohly být nějakým způsobem zvýhodněny pro obyčejné uživatele a obyčejné občany. Já teď řeknu úplný jednoduchý příklad. Jestli úvaha toho, když by někdo ve svém domě prováděl nějaké drobné stavební úpravy, na které jsou zase vázána pracovní místa těch řemeslníků v průmyslu, jestli by nebylo možno nabídnout i tady nějakou krátkodobou daňovou úlevu, abychom stimulovali lidi, kteří plánují takové věci je v této chvíli udělat, a tak zajistit ta místa v té ekonomice.

Václav MORAVEC, moderátor:

Jak daleko jste tyto plány konzultoval s ministrem financí Miroslavem Kalouskem, protože jak vás tak poslouchám, toho raní mrtvice?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já si myslím, že ta konzultace bude muset potom probíhat na úrovni koalice. Já tady ale nemluví v této chvíli za celou vládu a také neříkám, že je to plán vlády. Já říkám, jak se o těch věcech bavíme s podnikateli a jak se o nich bavíme uvnitř ODS. Ani neříkám, že toto je nějaké finální řešení. Já jsem ministrem, který rád diskutuje o jednotlivých věcech a o jednotlivých modelech a rád se i nechám přesvědčit.

Václav MORAVEC, moderátor:

Pokud byste měl, pane ministře, tedy říci realistické věci, myslíte, že prosadíte možné zrychlení odpisů pro firmy a návrat tohoto protikrizového opatření, jak jsme ho zažili v roce 2009?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já za sebe mohu říct, tak jak dnes vnímám tu situaci a diskutuji s firmami, že by to mohl být krok, který by pro rok 2014 třeba mohl být stimulační pro tu ekonomiku.

Václav MORAVEC, moderátor:

Další takový krok?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Další jsem v této chvíli jmenoval eventuální diskuse o nějakých daňových úlevách v té domácí spotřebě, spotřebě domácností. Ale musí to být vždycky dopočítáno a to si myslím, že s sebou musí ten náš návrh nést a proto ho tu dnes nechci předkládat, jako nějaký návrh, ale spíše náměty k diskusi, abychom vůbec vnímali, v jakých těch škatulkách se pohybujeme a neměli pocit, že ta ekonomika se zvedne tím, že ministr financí nebo ministr průmyslu mávne kouzelnou hůlkou. Tam ta přísná fiskální kritéria, která my držíme a nechceme utrácet peníze, které za nás bude potom někdo něco v budoucnosti splácet, v tom se s panem ministrem financí, myslím si, shodujeme. A je třeba hledat opatření, která by byla fiskálně neutrální a nezatěžovala. To znamená, nestála víc peněz z veřejných rozpočtů.

Václav MORAVEC, moderátor:

Svaz průmyslu a dopravy si zatím v rámci konkrétních kroků vlády pochvaluje dosavadní proexportní strategii. Tady jsou slova prezidenta Svazu průmyslu a dopravy Jaroslava Hanáka, jak je dnes zaznamenalo Rádio Impuls:

Jaroslav HANÁK, prezident Svazu průmyslu a dopravy (záznam):

Export drží tuhle ekonomiku, přes tři biliony je fantastická věc. Meziročně pět procent je ještě lepší zpráva. Takže já jsem optimista. My jsme dokázali trefit správně těch 12 prioritních zemí a navštěvujeme a výsledky pro ekonomiku jsou tam mimořádně zajímavé. Dobře jsme trefili i těch 26 zájmových zemí, i když netvrdím, že zjistíme v průběhu roku, že se můžou rozšířit o další dvě, tři, čtyři země, jak jsme to udělali s Kolumbií třeba.

Václav MORAVEC, moderátor:

Zaznamenalo právě dnes Rádio Impuls slova prezidenta Svazu průmyslu a dopravy Jaroslava Hanáka. Pokud by si měl český ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, host dnešních Impulsů, tipnout, o kolik bude meziroční nárůst exportu v roce letošním, jestliže tady jsme slyšeli slova pochvaly těch pěti procent?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já jsem rád za tu pochvalu. Jsem rád, že se nám za rok 2012 podařilo to, co jsem chtěl a to je, že se daří exportu absolutní růst. To znamená to číslo, které vyvezeme v absolutní hodnotě, roste a snižuje se procento, které vyvážíme do Evropské unie. To je pro nás velmi důležité. Protože o tom je ta naše ekonomika. Když všichni říkáme, ona nám klesá ekonomika, ona nám klesá proto, že je tak velmi svázána s ekonomikou Evropské unie...

Václav MORAVEC, moderátor:

Pokud bych vás poopravil, nejen kvůli tomu. I když jak jsem zmiňoval v úvodu, tak ta ekonomická aktivita v zemích eurozóny v únoru pokračovala v poklesu podle indexu Marketu, protože je tady problém jihu - Itálie, Španělsko, Francie.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já s vámi souhlasím, pane redaktore, byť jsem za poslední dobu s našimi podnikateli projel hodně zemí a já musím říct, že pořád jsem přesvědčen, že česká ekonomika na tom není tak hrozně, jako jsou některé ekonomiky v Evropě a jinde ve světě. Pořád mám pocit, že má velmi zdravý základ a pokud zvládneme strukturální reformy některých věcí, jako je školství, pokud nebudeme zatěžovat naše průmyslníky takovými nápady, jako jsou placení elektrické energie z fotovoltaiek a nebudeme pořád dusit ten svůj průmysl, tak má česká ekonomika velmi dobrý a zdravý základ pro to být v budoucnu úspěšná.

Václav MORAVEC, moderátor:

Abychom se vrátili k tomu exportu, ten letošní nárůst očekáváte v těch zase pěti procentech?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já bych byl velmi rád, kdyby se nám to podařilo. Co by bylo hodně důležité, aby nám ještě více narostl ten export mimo evropské země. A to hlavně proto, že nám to dá vlastně větší stabilitu té naší ekonomiky. Ten export je dnes jediný, který přispívá do toho nárůstu ekonomiky nějak pozitivně. A musím říct, že pro nás je velmi klíčové dále otvírat ty trhy, kde historicky český export měl velmi dobré jméno, kde jsou s našimi výrobky spokojeni a kde se nám dneska daří, že ten export roste v desítkách

procent. Ono je z menších čísel, takže ta procenta jsou vždycky větší, ale je to hrozně klíčový krok pro to, abychom se malinko dokázali odpoutat od celkového vývoje té ekonomiky celé té Evropy. A já doufám, že ten export poroste i v příštím roce a jsem rád, že jsme společně s podnikateli tuto exportní strategii udělali, protože si myslím, že MPO musí být v tomto servisu pro české šikovné firmy, které tady máme.

Václav MORAVEC, moderátor:

Nezaměstnanost podle prezidenta Hospodářské komory Petra Kužela ještě letos poroste a to zhruba o procento nebo dokonce i o dvě. Petr Kužel také před časem v Impulsech jasně řekl, že export je tím tahounem české ekonomiky a ještě dodal:

Petr KUŽEL, prezident Hospodářské komory (záznam):

Jediný export naplňuje kasičku, jinak stavebnictví neustále klesá, spotřeba neustále klesá...

Václav MORAVEC, moderátor:

Automobilový průmysl.

Petr KUŽEL, prezident Hospodářské komory (záznam):

... automobilový průmysl, který byl tahounem ekonomiky, stagnuje a malinko klesá.

Václav MORAVEC, moderátor:

Zaznamenalo Rádio Impuls slova Petra Kužela, prezidenta Hospodářské komory, která před časem pronášel právě v tomto pořadu. Pokud by měl jeho dnešní host, ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, tedy host Rádía Impuls, říci, protože jste pod tlakem nejen Hospodářské komory, ale i Svazu průmyslu a dopravy, že české průmyslové podniky potřebují, aby se co nejdříve nejrychleji začal stavět třetí a čtvrtý blok jaderné elektrárny Temelín. Letos v září má být vyhlášen vítěz onoho temelínského tenderu. Jak těžký pro vás je tento tlak, když tady průmysl jasně říká, dostavte Temelín, na straně druhé ČEZ naznačuje, ekonomický model dostavby Temelína je problematický, potřebujeme státní garance?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

To je poměrně rozsáhlá otázka. To, co je samozřejmě pohled průmyslu, na jedné straně je to velmi významná zakázka, která přinese práci mnoha firmám a lidem v České republice. To znamená, zakázka rozsahem někde kolem 200 miliard korun pro českou ekonomiku v této chvíli velmi důležitá. Proto já jsem tak apeloval na všechny dodavatele nebo zájemce, aby velmi vnímali, že česká vláda chce co nejvíc zapojených českých firem v tomto. Protože nemůžu se jako ministr průmyslu v České republice

dívat na to, jak se u nás utratí v této chvíli 200 miliard korun a budou to dělat firmy ze zahraničí.

Václav MORAVEC, moderátor:

A vy osobně si myslíte, že se opravdu utratí? Když ČEZ naznačuje, že za těchto okolností postavit jakýkoliv zdroj energie je problematický, a proto chce ty státní garance?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

A teď se dostáváme k tomu. ČEZ v této chvíli říká, že je problematické investovat do jakýchkoliv zdrojů a myslím, že v tomto mají energetičtí analytici pravdu. Protože situace v Evropě je dnes v podstatě naprosto netržní. Je velmi pokřivená všemi těmi podporami obnovitelných zdrojů. Protože dneska spousta firem investuje jenom do nich. Protože má garantované zisky, které jim garantují vlády tím, že nutí občany, aby platili za tuto vysokou elektrickou energii. Já jsem ale přesvědčen, že se musíme bavit o Temelínu z pohledu 60 let. To není investice, která se dá rozhodovat z pohledu ceny dnešní elektrické energie, ale musíme se dívat dál. My po roce 2030 pokud chceme snižovat u nás zdroje na uhlí a mám pocit, že jsme se shodli, že chceme, tak bychom se v roce 2030 mohli dostat do situace, že nám začnou chybět naše zdroje a budeme muset elektrickou energii dovážet. To by mohlo být velmi nepříjemné. A náš průmysl, který je průmysl hodně na té energii založený, musí po roce 2030 mít nějakou základnu energie, která se bude vyrábět. Ukazuje se, že to nejsou fotovoltaiky, že to nejsou větrníky. A v této chvíli pokud se bavíme o energii bez emisí, tak jádro je velmi relevantní. Dnes mi můžete říct ano, ono to v dnešní chvíli z krátkodobého pohledu investic analytiků nevychází. To je možné. Ale ta úvaha ministra průmyslu v té chvíli nemůže být pouze úvaha investora a akcionáře ČEZ, ale musí být také úvaha zajištění základny zdrojů pro dlouhodobý provoz českého průmyslu.

Václav MORAVEC, moderátor:

Kdy myslíte, že se musí nejpozději rozhodnout právě v souvislosti s těmi garancemi a kdy chcete mít vy jasno jako ministr průmyslu a obchodu? Jasná odpověď.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já jsem zatím vždycky tvrdil, že garance pro ČEZ v tomto prostě zatím nepřípadají v úvahu. Já jediné, co jsem byl ochoten diskutovat, je Contract for Difference. A pak třeba tady vysvětlit posluchačům, co to je. Je to vlastně dlouhodobá dohoda toho, kdo prodává tu elektrickou energii, tedy řekněme tady ČEZ, za kolik ji bude v tom státě prodávat a má to být ale ne počítáno, jako je to u obnovitelných zdrojů, kde se vezme investice a garantuje se, že se navrátí do deseti let a na to se spočítají ty ceny. Contract for Difference je pouze proti krátkodobým výkyvům cen energie a je nastaven z

ideálního mixu. To znamená, vezmete stát, jako byste měl ideální skladbu těch zdrojů a z toho počítáte tu cenu. To znamená, to není garance, že se vám ty peníze vrátí. To je garance právě proti těm výkyvům cen. A když ta cena bude vyšší, než je ta stanovená, tak ten ČEZ bude vracet ty peníze operátorovi a když bude nižší, tak to ten operátor bude vracet zpátky, aby je nemuseli platit lidé.

Václav MORAVEC, moderátor:

Což tedy by asi doplatil stát s největší pravděpodobností, tedy stejně daňový poplatník. Ale kdy myslíte, že o této věci se musí rozhodnout?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

My v této chvíli připravujeme legislativu, aby pro to byla připravena. Já musím říct, že teď ještě ani nikdo asi neumíme odhadnout časovost průběhu toho tendru. To znamená, dnes došlo k tomu nebo v těchto dnech došlo k tomu, že ÚHOS potvrdil správný postup při vyřazení jednoho z uchazečů, Arevy. Jaký bude další postup v odvolávání té Arevy a jaký to bude mít časový dopad...

Václav MORAVEC, moderátor:

Zeptám se jinak, jestliže Daniel Beneš jako generální ředitel a předseda představenstva ČEZ říká, že věří, že bude dodržen ten zářijový termín vyhlášení, tak o těch garancích zjednodušeně řečeno se rozhodne ještě do září?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já myslím, že je to věc, kdy bychom měli v tomto roce být schopni vydefinovat ty podmínky toho kontraktu. Ale znovu opakuji...

Václav MORAVEC, moderátor:

Před vyhlášením vítěze nebo po?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já myslím, že po. Ale znovu opakuji, vůbec se tady nebavíme o nějaké garantované ceně ve smyslu obnovitelných zdrojů a garanci toho, že někomu garantujeme návratnost. Je to pouze opatření, které má být proti krátkodobým výkyvům té ceny na tom trhu.

Václav MORAVEC, moderátor:

Když se bavíme o Bulharsku, před několika okamžiky bulharský regulační úřad rozhodl o snížení ceny elektrické energie pro domácnosti v průměru o sedm procent. Jde o reakci na masové protesty proti vysokým účtům za elektřinu, které vedly v

Bulharsku k pádu vlády. Dodejme, že to zlevnění půjde na úkor českých distribučních společností ČEZ a EnergoPro a také rakouské EVN. Počítal jste s tím?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Informace je v této chvíli nová. Já musím říct k Bulharsku, řekněme, jenom pár základních informací. Pro mě bylo velmi znepokojující a myslím, že pro nás všechny, když bulharský premiér začal oznamovat, že by měla být odebrána licence. To mám pocit, že v zemích Evropské unie není možné. Má to své legislativní procesy. A tam byl ten náš apel české vlády, že to nesmí být politický proces.

Václav MORAVEC, moderátor:

Ano, on to pak bulharský regulační úřad zjemňoval, takže bylo jasné a je nutné odlišit to politické prohlášení dnes už premiéra, jehož vláda je v demisi a samotného regulačního úřadu. Myslíte si, že bude poškozen ČEZ tím rozhodnutím bulharského regulačního úřadu, když oznámil, že se sníží cena elektrické energie pro domácnosti...

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Poslední informace, které mám, jsou, že bulharský regulátor zahájil s ČEZ to jednání tak, jak to avizoval. ČEZ podal své argumenty a údajně snad 16. dubna, jestli se nepletu, má být jednání o tomto procesu. Trefujeme se tam do předvolebního období v Bulharsku. Čili náš apel na Evropskou komisi a na všechny zúčastněné strany je takový, aby ten proces nebyl politický. Aby nedej bože do takového procesu nezasahovaly nějaké politické vlivy. Pak je bezesporu na ČEZ, aby obhájil, že má všechny své postupy správně. A já nejsem ministrem, který je ochráncem těch akcí ČEZ, což je pan ministr financí Kalousek a ty dotazy musí více směřovat na něj. Já musím říct, že je potom na představenstvu ČEZ, aby dokázali svoje postupy obhájit a já to nechci předjímat, ten výsledek. Já jsem pouze jako ministr české vlády považoval za velmi důležité se ohradit proti tomu, že české investice nesmějí být ohrožovány nějakým politickým rozhodnutím.

Václav MORAVEC, moderátor:

Vnímáte to snížení ceny elektřiny v Bulharsku o sedm procent na základě dnešního rozhodnutí tamního regulačního úřadu svým způsobem za politický krok?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já k tomu nemám informace, takže bych si netroufl to komentovat v tomto smyslu. Já musím říct, že tak, jak jsme dostali informace my na vládě, tak ta investice ČEZ v Bulharsku již byla zisková. To znamená to, co tam ČEZ investoval, již je vyděláno zpátky se ziskem. To znamená, investice se vyplatila. A tuto informaci mám v

podstatě teď od vás velmi krátce a vůbec bych si netroufl ji komentovat, **jestli má nějaký politický či nemá politický podtext. Pouze chci říct, že Bulharsko jako země Evropské unie musí dodržovat legislativu Evropské unie a odebrání licence či jakékoliv zásahy v tomto smyslu regulace musí být apolitické prostředky. Proto jsou ti regulátoři, proto je náš ERÚ nezávislý a neřídí ho ministr. Ministr nemůže říct, teď snížíme cenu. Od toho je ten trh v té Evropě tak nastaven.**

Václav MORAVEC, moderátor:

On výkon akcionářských práv ČEZ spadá pod ministra financí Miroslava Kalouska. I když ministr financí Miroslav Kalousek v souvislosti s investicemi ČEZ v Albánii, v Bulharsku, na Balkáně jako takovém říkal v tomto pořadu právě v návaznosti na pozici i Martina Romana, šéfa dozorčí rady ČEZ a bývalého generálního ředitele a předsedy představenstva, že to je věc premiéra za ODS. Protože je to premiér a ODS, která nominuje šéfa dozorčí rady. Jste vy jako první místopředseda ODS spokojen s výkonem předchozího managementu, s výkonem Martina Romana a jeho současným působením v dozorčí radě?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já kdybych si teď dovolil úsměvný komentář, já když jsem se zastal z Bruselu české investice v Bulharsku, tak mi pan ministr Kalousek tenkrát vzkazoval, že já jsem tím ministrem, který nemá k ČEZ cokoli říkat. Čili teď bych spíše toho využil a řekl, zeptejte se, pane redaktore, kolegy Kalouska, který je tím schraňovatelem.

Václav MORAVEC, moderátor:

Toho jsem se ptal a ten mi řekl, že právě pozice šéfa dozorčí rady je v rukou premiéra za ODS.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Pokud on o tom takhle jedná s panem premiérem a on tu informaci má, pak je třeba asi se zeptat premiéra. Já musím říct, že se mnou pozici předsedy dozorčí rady nikdy nikdo neřešil, ani pan ministr, ani pan premiér.

Václav MORAVEC, moderátor:

Máte tedy názor na to, jak funguje Martin Roman jako předseda dozorčí rady ČEZ? A jestli by neměl někdo z toho vrcholného managementu nést odpovědnost za investici v Albánii?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

My jsme dostali informaci od pana ministra na vládě, že dostaneme podklady ke všem těm investicím, které ČEZ provedl. Pan ministr Kalousek se k tomu na vládě přihlásil. Já předpokládám, že ty materiály budeme mít, protože jsem byl teď týden pryč, takže nejsem si jist, abych mu náhodou tady neříkal, že něco neudělal a možná to již mám ve svém sekretariátu. A myslím si, že o těch investicích je třeba diskutovat a on má určitě mnohem větší přehled jako vykonavatel akcionářských práv, aby na toto odpověděl a aby na to odpověděl i ministrům. A myslím, že ta diskuse bude určitě vedena.

Václav MORAVEC, moderátor:

Vy na vládě také budete projednávat zavedení koncesí na prodej lihovin. Jde o novelu zákona o živnostenském podnikání, která ty koncese zavádí a je z dílny vašeho ministerstva. Projde ten návrh ve vládě?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Byl to úkol, který jsme dostali my na vládě jako reakci na ochranu spotřebitelů v té metanolové aféře. My jsme přišli s určitým návrhem, kde jsme schopni si představit, že by mělo dojít k určité redukci prodeje, aby nebyl tak volný. Protože ono se ukázalo, že právě v té době té etanolové aféry to komplikovalo schopnost dostat se k těm lahvím, které byly pančované a zachytit to v tom řetězci. Je potom pravdou, že tyto situace vyvolávají vždycky mnohem větší tlak, který se potom, když ta situace odezní, zdá jako restriktivní opatření na tom trhu. Najít určitý ten model té restrikce, aby umožňoval ten trh hlídat, ale ještě nebyl omezováním, je zvlášť pro pravicové strany a pravicové politiky, za které se považujeme, složitě.

Václav MORAVEC, moderátor:

Ale on se způsobem těch koncesí, jen pro úplnost, nesouhlasí například prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Zdeněk Juračka, který říká, že navrhovali do přidělování koncesí zahrnout podmínky, než by prodejce dostal koncesi, musel by projít kontrolou účetní evidence, placení daní, zda eviduje tržby?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

A to je právě ta debata, kam až v tom omezování, kontrolování a procesu všech těch kontrol u toho podnikání jít, protože tady se bavíme o tom, že říká kolega Juračka, ještě přitlačte tady, ještě přitlačte tady a na druhé straně se bavíme, brzdí se nám ekonomika, nezatěžujte podnikatele tolik byrokracií. A teď jsme přesně v tom modelu, kdy vyvážit, jestli už to je to byrokracie zbytečná, která opravdu přinese a nebo byrokracie, která opravdu přinese ochranu spotřebitele v tak krizové chvíli, která se ukázala u té metanolové aféry.

Václav MORAVEC, moderátor:

Myslíte, že zítra vláda ten návrh schválí?

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Já mám ještě dnes sezení se svými náměstkyněmi k tomu, chci tam ještě některé věci doladit. Jsem přesvědčen, že pokud se nám podaří vybalancovat ten model, takže by to mohlo být schváleno. Ale považuji to ještě za materiál k diskusi. Mě nejde o to, abychom prosadili něco, co bude tomu trhu škodit. Mně jde o to, abychom přinesli návrh, který bude bránit ten trh v takovém momentu, aby se nestávaly věci, které se staly v období metanolové aféry, ale aby na druhou stranu, když to zjednoduším a použiji to slovo, nebuzeroval zbytečně naše české podnikatele.

Václav MORAVEC, moderátor:

Konstatuje ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, host dnešních Impulsů. Děkuji za rozhovor a těším se na další.

Martin KUBA, ministr průmyslu a obchodu a 1. místopředseda ODS:

Děkuji a hezký večer.

Václav MORAVEC, moderátor:

Takové byly dnešní Impulsy s Martinem Kubou, ministrem průmyslu a obchodu.

www.ods.cz, Rádio Impuls

5. 3. 2013

Tisková konference ministra M. Kuby k exportní strategii ČR

Prosazování exportní strategie snížilo za rok nezávislost ČR na trzích EU a zvýšilo vývoz českých firem do prioritních a zájmových

Čeští podnikatelé hodnotí pozitivně roční plnění vládou schválené exportní strategie ČR na období 2012 – 2020 („strategie“). Správnost cílů strategie potvrzují čísla vývozu do prioritních a zájmových zemí, které prezentoval na úterní tiskové konferenci ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba společně s prezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR (SPD) Jaroslavem Hanákem, prezidentem Hospodářské komory ČR (HK) Petrem Kuželem a Michalem Mejstříkem, prezidentem Mezinárodní obchodní komory.

Výsledky hovoří jasně, vývoz do prioritních a zájmových zemí za uvedené období stoupl o 20 procent. Ve finančním vyjádření to znamená 340 miliard korun do prioritních a 173 miliard korun do zájmových zemí.

„Tyto hodnoty jasně ukazují, že Ministerstvo průmyslu a obchodu společně s podnikateli správně vytypovalo trhy pro český byznys,“ řekl ministr Kuba. Tuto skutečnost potvrzuje i snížený podíl vývozu do Evropské unie z 83 procent na necelých 81 procent, a to i vzhledem k tomu, že celkový vývoz rostl šesti procentním tempem a dosáhl svého historického maxima a poprvé překročil hranici tří bilionů korun.

Na uvedených ukazatelích se podílela aktivní rozsáhlá podpora ze strany MPO v loňském roce. Ministr navštívil celkem 14 zemí. MPO zasedalo ve 23 smíšených komisích a připravilo mezivládní a rezortní smlouvy s Ekvádorem, Irákem a Thajskem.

„I přes velmi dobré dosavadní výsledky, letos ještě zesílíme naše úsilí pro české exportéry. Plánujeme navštívit 15 zemí, včetně subsaharské Afriky. Zasedat budeme alespoň ve 26 smíšených komisích, nadále budeme pracovat na mezivládních smlouvách se zeměmi jako Egypt, Bangladéš nebo Nigérie, které nabízí velké možnosti našim firmám v uplatnění na tamním trhu, nebo dokonce mohou působit jako vstupní brána pro další přilehlé trhy,“ upřesnil ministr Kuba další plány na podporu českého exportu.

Na realizaci exportní strategie se také podílela v loňském roce marketingová podpora v zahraničí. MPO v roce 2012 připravilo tři desítky oficiálních účastí, na kterých se prezentovalo více než 352 účastníků, a v rámci programu specializované výstavy a veletrhy nabídlo více jak 2800 firmám účast na 186 veletržích.

„Rozhodnout společně o dvanácti prioritních zemích a definovat dalších šestadvacet zájmových trhů bylo správné. Za přínosné považuji také to, že do zahraničí budou vysíláni lidé z byznysu,“ uvedl Jaroslav Hanák, prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR, který se vyjádřil i k fungování klíčových institucí podpory exportu České exportní banky (ČEB) a Exportní garanční a pojišťovací společnosti (EGAP). „Věřím, že se definitivně personálně stabilizuje situace v ČEB a EGAP,“ poznamenal.

Současně prezident Hanák přivítal vyjádření ministra financí Miroslava Kalouska o navýšení finančních prostředků pro EGAP. „Vítáme vyjádření ministra financí o tom, že bude prosazovat uvolnění prostředků pro EGAP. Pro naše exportéry je to skutečně jedno z principiálních opatření,“ konstatoval.

Šéf SPD poukázal také důležitost spojení vládních agentur CzechTrade a CzechInvest. „Naše očekávání ohledně spojení agentur CzechTrade a CzechInvest jsou značná.

Pokud k němu dojde, mělo by vést k efektivnějšímu fungování ve prospěch exportérů a investorů,“ dodal.

Úsilí MPO o podporu českých firem v zahraničí zhodnotil i prezident Hospodářské komory ČR Petr Kužel. „Zásadní změnou je skutečnost, že MPO chce právě od nás, podnikatelů, slyšet, kam má směřovat své aktivity, na jaká opatření se má zaměřit a jaké lidi má vybrat pro to, aby měl český byznys v zahraničí kvalitní zástupce, které potřebuje. Nový chod proexportní politiky byl nastaven dobře.“

„Navíc vůbec poprvé v historii, co přizvala naší komoru státní správa a další podnikatelské svazy k výběrovým řízením na obsazení zahraniční sítě MPO, která po svém plánovaném rozšíření bude hájit zájmy českých podniků na 70 pracovištích v 56 zemích světa,“ prohlásil prezident Kužel s tím, že klíčová je také snaha MPO dávat svou politikou důraz na vybrané prioritní a zájmové země pro český vývoz a rovněž lépe koordinovat zahraniční cesty státních představitelů.

Důležitým naplňováním exportní strategie je navíc rozšiřování zahraniční obchodní sítě MPO, která nyní čítá 48 kanceláří z původních 38. Navíc v březnu proběhne výběrové řízení na dalších devět zastoupení s tím, že síť bude do prázdnin pokryta.

V rámci poskytování kvalitnějších a dostupnějších služeb pro exportéry bylo představeno nové portfolio soustřeďující se na poradenství, vzdělávání, informační služby a služby zahraniční sítě. Namísto tradičních individuálních služeb jsou také nyní exportérům nabízeny balíčkové programy, **Basic, Business a Plus**.

„Jsem rád, že tato strategie nezůstala na rozdíl od ostatních pouze na papíře, je naplňována a přináší konkrétní výsledky v praxi,“ uvedl člen NERV a předseda ICC v ČR k plnění Strategie.

„Cenovým zvýhodněním jsme se zaměřili na malé a střední podniky a soustředili pozornost na prioritní a zájmové země. O tom, že se paušály osvědčily, hovoří jednoznačně výsledky, kdy jsme v letošním roce zaznamenali - téměř 60 procentní nárůst firem o exportní služby, což je dobrá zpráva, která naplňuje cíle exportní strategie,“ řekl Zdeněk Vališ, ředitel sekce zahraničního obchodu, pověřený řízením **CzechTradu**.

www.mpo.cz

14. 3. 2013

Prohlášení premiéra Petra Nečase ke zvolení papeže Františka

S upřímnou radostí jsem přijal zprávu o zvolení nového papeže Františka. Jsem přesvědčen, že se jeho neocenitelné zkušenosti osvědčí v náročném úřadě, a to ve prospěch celého společenství víry.

Přeji novému papeži mnoho sil a odhodlání čelit výzvam, které se mohou objevit, pevné zdraví a uspokojení z obětavé služby církvi a společnosti.

Velmi si cením vynikající spolupráce mezi Českou republikou a Svatým stolcem a jsem přesvědčen, že se tyto přátelské vazby budou i nadále posilovat.

RNDr. Petr Nečas
předseda vlády

www.vlada.cz

15. 3. 2013

Tisková konference předsedy vlády Petra Nečase po jednání Evropské rady

Michal Bucháček, tiskový mluvčí Stálého zastoupení ČR při EU: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vítám vás na tiskové konferenci předsedy vlády ČR pana Petra Nečase po dvoudenním jednání Evropské rady a na úvod poprosím předsedu vlády o úvodní slovo a zhodnocení summitu.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, toto jednání Evropské rady se zaměřilo na dvě klíčové oblasti. Tou první byla otázka hospodářské a sociální politiky. Tou druhou vztahy Evropské unie s Ruskem. Evropská rada rovněž vedla diskusi k situaci v Sýrii, v rámci tohoto bodu. V rámci čtvrtletního jednání jsme si potvrdili, že je nutné pokračovat v kurzu finanční konsolidace, tzn., mít rozpočtovou zodpovědnost a zavádět také strukturální reformy. My jsme přesvědčeni o tom, že zdravý ekonomický růst může být postaven pouze na zdravých základech zdravých veřejných financí. Jakákoli jiná cesta vede dříve nebo později k velkým hospodářským problémům. Tzn., že i my otázku snižování deficitů jsme vždy od začátku spojovali s otázkou snižování strukturálních deficitů a také, když se podáváte na vývoj deficitu v ČR, tak zjistíte, že se snižoval nejenom jeho nominální podíl na HDP, ale také strukturální deficit.

V oblasti zaměstnanosti je důležité, abychom měli nadále flexibilní trh práce. Vývoj v Evropě je negativní, zvláště v některých zemích především v oblasti zaměstnávání mladých lidí. Jsou země, kde ve věkové kategorii 25 let je 50 % a vyšší nezaměstnanost. Skutečně se z toho může stát velmi závažný problém. Jsou země, a takto mluvili i někteří představitelé evropských zemí, kde dnes je již druhá nebo třetí generace těch, kteří jsou na sociálních dávkách a nepracovali a vzniká z toho složitější sociální problém. Nicméně prvním předpokladem řešení tohoto problému jsou strukturální reformy na trhu práce, prováděné na národní úrovni. Jakékoliv evropské opatření může mít pouze doplňkový podpůrný charakter, základní kroky musí být skutečně odvedeny národními vládami a národními parlamenty. Velmi často to znamená i reformy nejenom sociálních systémů, ale i reformy trhu práce, které ne vždy jsou populární a ne vždy získávají potlesk na otevřené scéně, nicméně jsou nezbytné. Já bych chtěl zdůraznit, že právě díky strukturálním reformám trhu práce a sociálnímu systému má ČR šestou až sedmou nejnižší nezaměstnanost v rámci celé Evropské unie, čili jednu z nejnižších. Tím nechci zlehčovat míru nezaměstnanosti, která u nás je, a nechci ani říkat to, že se nemáme snažit, aby tato nezaměstnanost klesla.

Evropská rada otevřela i téma dokončení vnitřního trhu, a to v oblastech zásadní důležitosti, konkrétně v energetice a službách. My jsme zdůraznili, že je nezbytné tady přikročit i k opatřením, která umožní větší rozvoj oblasti, jako je digitální ekonomika, internet, informační a komunikační technologie. Zde je prostě obrovský potenciál růstu. Pokud se i podíváme na statistiky z hlediska vytváření pracovních příležitostí v této oblasti ICT, vidíme, že je tam dramatický nárůst počtu pracovních příležitostí, kterému na evropské úrovni neodpovídá nabídka pracovní síly z hlediska absolventů škol. Je také evidentní, že se musí nalézt rozumná míra kompromisu mezi energetickou a klimatickou politikou Evropské unie na straně jedné a politikou průmyslovou na straně druhé, protože implementace některých environmentálních opatření může vést k tomu, že v Evropě bude poškozen některý druh průmyslu těžkého nebo chemického. A bylo by špatné, kdybychom environmentální a klimatickou politikou tento průmysl vyháněli za hranice Evropské unie a je to zvláště důležité pro země jako je ČR, protože u nás v sekundárním sektoru je vytvářeno 40 % našeho HDP a společně se Slovenskem máme vůbec nejvyšší podíl sekundárního sektoru na HDP a tomu i odpovídající podíl zaměstnanosti.

Kromě fungujícího vnitřního trhu je také základem konkurenceschopnosti a růstu stabilní a předvídatelný regulatorní rámec. A to takový, který co nejméně zatěžuje podnikatelské subjekty. Odstraňování administrativní zátěže a zlepšování podnikatelského prostředí jsou dlouhodobými prioritami vlády pod mým vedením, a proto jsem velmi rád, že patříme mezi země, kterým se podařilo do závěru Evropské rady prosadit aktivní deregulaci. Komise musí na podzim tohoto roku předložit návrhy na zjednodušení a snížení regulatorní zátěže a současně i seznam právních předpisů, které se mají zrušit. To je poměrně znatelný krok a poměrně pozitivní zpráva.

Co se týče prohlubování hospodářské a měnové unie, tak toto téma bylo na Evropské radě pouze okrajové, bude se mu věnovat červnové zasedání. Tady musím zopakovat náš základní postoj, že v českém zájmu není přeměna eurozóny na transferovou či dluhovou unii. Jsme také přesvědčeni, že namísto hledání stále nových a nových pravidel a opatření, je nezbytné využívat spíše stávající a využívat je efektivně a respektovat rámec primárního práva.

Co se týče vztahu Evropské unie s Ruskem, musím říci, že málokdy jsem zažil na evropské úrovni takovou míru shody ve vztahu k Rusku. Za prvé, je evidentní, že Evropská unie je si vědoma velmi asertivní politiky Ruska v poslední době. A je také velmi důležité, že Evropská unie je si vědoma toho, že např. oblast energetiky může být využívána jako mocenský nástroj svého druhu. Z tohoto pohledu vnímáme, a dnes to zaznělo poměrně jednoznačně při jednání Evropské rady, energetickou politiku ve vztahu k Rusku jako záležitost, která má strategickou dimenzi, kde je maximální zájem koordinovat postoje, mít pokud možno jednotný postoj a nedovolit, aby přístup Ruska tento jednotný postoj nějakým způsobem erodoval. Na druhé straně, je tady i nezbytný dialog s Ruskem, který musíme zaměřit na další liberalizaci vzájemných obchodních vztahů. Cílem unie by mělo být přesvědčit Rusko k dalšímu otevření svého trhu. Přesvědčit také Rusko, aby nepřijímalo protekcionistická opatření. A za třetí, vyvíjet tlak na zlepšení právního řádu a celkového podnikatelského prostředí v Rusku. Ze vzájemného obchodu mají prospěch oba dva subjekty, tzn. jak Ruská federace, tak Evropská unie.

Co se týče energetiky, tak je velmi dobře, že jednoznačně zaznělo, že bychom měli velmi důrazně prosazovat principy třetího energetického balíčku, to zaznělo z několika úst, včetně mých. I ve vazbě na Rusko bychom neměli ustupovat z tohoto třetího energetického balíčku.

K situaci v Sýrii, tady bylo velmi klíčové vystoupení britského premiéra Davida Camerona a francouzského prezidenta François Hollanda, kteří plédují pro větší pomoc syrské opozici, pro možnosti dodávek zbrojních technologií a zbraní. My patříme mezi státy, které v tomto mají spíše uměřenější stanovisko. Za prvé proto, že jsme přesvědčeni, že v Sýrii je zbraní bohužel více než dost a že dodávky zbraní toho příliš nevyřeší. Za druhé, není zaručeno, že dodávky zbraní skončí vždy v těch správných rukou a že se s nimi nezačne obchodovat i někde jinde. Tady bych připomněl osud zbrojního arzenálu Libye, jejichž zbrojní arzenál je dneska obchodován a transferován po celé Africe a pravděpodobně po celém Blízkém a Středním východě. I možná v některých dalších zemích. My tady máme, jak jsem již řekl, skeptičtější pozici, ten konflikt v Sýrii má do značné míry i znaky občanské války, protože dělicí linie velmi často vedou také po hranicích náboženských a etnických komunit, které v Sýrii žijí. My to vnímáme jako podstatně složitější a ne černobílou situaci. Na toto téma bude jednat Rada ministrů zahraničních věcí. V závěrech Evropské rady k situaci v Sýrii není obsaženo nic, nicméně diskuse tam proběhla.

Tolik, dámy a pánové, mé, nikoli stručné, pouze úvodní slovo a jsem připraven zodpovídat vaše dotazy.

Český rozhlas, Ondřej Houska: Dobrý den, pane premiére. Dovolte mi dvě otázky. Mluvil jste o tom, že by Evropská komise měla na podzim předložit seznam právních předpisů, které by mohla stáhnout. Má ČR nějaké své favority, které právní předpisy by to měly být? Třeba směrnice o diskriminaci znevýhodněného pohlaví apod. Jestli máme typy, které směrnice by pro nás mohly být? A druhou otázku. Slovenský premiér Robert Fico nám včera v noci říkal, že, u vědomí toho, že ČR není v eurozóně, ale přesto se zeptám, premiér Fico říkal, že **Slovensko bude požadovat jako jednu z podmínek pomoci Kypru, aby Kypr poskytl informace o kyperských firmách působících na Slovensku, protože Slovensko má vážné podezření, že za údajně kyperskými vlastníky jsou ve skutečnosti slovenští občané, možná i z řad vysoce postavených politiků. Bude Česko, byť není v eurozóně, požadovat něco podobného?**

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My chceme, aby byly stáhnuty návrhy směrnic, které mají buďto velmi malý, nebo dokonce záporný vliv na hospodářský růst a na konkurenceschopnost. Bezesporu antidiskriminační směrnice různého typu k těm opatřením patří, protože snižují flexibilitu pracovního trhu, zvyšují zátěž zaměstnavatelů a nevytváří přitom lepší podmínky pro život a zaměstnávání osob, které mají různé typy handicapů nebo jsou příslušníky různě definovaných komunit v rámci společnosti. Takže to jsou určitě tyto případy, ale jak jsem již řekl, těch kandidátů na zrušení či omezení je víc, a měly by být skutečně všechny normy posuzovány z hlediska toho, jak přispívají ke konkurenceschopnosti unie a hospodářskému růstu.

Co se týče kyperských firem, nejsme členem eurozóny, nicméně transparentnost vlastnictví je něco, co my jednoznačně podporujeme. Je skutečností, že i z ČR je poměrně velký zájem o registraci firem na Kypru. Důvody mohou být různé, např. daňové, je tam velmi nízká korporátní daň. Ale i zájem zamaskovat skutečné vlastníky. Tedy především tam, a to chci zdůraznit, kde se jedná o vztahy s veřejným sektorem, tzn. veřejné zakázky, dotace z veřejných rozpočtů apod. **je naprosto legitimní mít jasnou a transparentní vlastnickou strukturu. Jít do dalších práv v soukromých společnostech má význam pouze tehdy, jestliže existuje závažný důvod domnívat se, že je tam pokus obejít daňové předpisy. Jakýkoliv jiný důvod neopravňuje podle mého názoru nějaké zásahy státu v tom smyslu, aby čenichal, kdo a kde vlastní v rámci členské země Evropské unie jakou společnost. Ty dva důvody jsou naprosto legitimní, o těch jsem mluvil. Ale jiné důvody legitimní podle mého názoru nejsou.**

ČTK, Stanislav Loudil: Pane premiére, nemluvil jste se svým švédským kolegou o pronájmu gripenů?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem dnes absolvoval dvoje jednání, včera a dnes první s bulharským prezidentem na téma situace českých energetických společností v Bulharsku. Pan prezident mě ujistil, že má zájem na tom, aby tato věc byla vyřešena v souladu s evropskými předpisy a s evropskými zvyklostmi. Je si vědom i poměrně masivních investic českých energetických společností. Já bych připomenul, že ty dosahují jen u dvou největších českých energetických investorů částky 1,2 mld. euro, čili poměrně velká investice a pan prezident vyjádřil i přesvědčení, že je si vědom toho, že jde i o pověst Bulharska jako země, kde platí právní řád, fungují pravidla a funguje se i v souladu s evropským právem.

Vedle toho jsem absolvoval i schůzku se svým švédským kolegou na téma dodávek letounů gripen. Upozornil jsem svého švédského kolegu, že česká strana má dvě možnosti. Vedle pokračování v pronájmu letounů gripen je to i možnost otevření tendru a výběrového řízení, jehož výsledkem by byl výběr stíhacího letounu, který by teoreticky mohl být i jiný než gripen. S tím, že jsem současně zdůraznil, že patříme mezi země, které budou vždy vystupovat v souladu s normami, které jsou zvykem při podobných jednáních, tzn., nebudeme své partnery ničím překvapovat a současně platí to, že my i v režimu úsporných rozpočtů jsme povinni, i kvůli českým daňovým poplatníkům, hledat to nejlevnější řešení a jsme přesvědčeni, že poslední švédská nabídka ještě dejme tomu nevyčerpala veškerý možný potenciál vstřícnosti vůči české straně.

Pan premiér na to reagoval tak, že tato vyjednávání nejsou podle jejich ústavního systému v jeho pravomoci. Je to poměrně důsledně odděleno od úřadu předsedy vlády. I je na to zřízena specializovaná zbrojní vládní agentura ve Švédsku. Nicméně má možnost nepřímého vlivu, respektive jasného poslání signálu. Já jsem přesvědčen, že švédské straně i na základě problémů, které aktuálně mají ve Švýcarsku s dodávkou letounů gripen, kdy horní komora parlamentu neschválila uvolnění finanční částky na nákup letounů gripen, takže švédská strana bude mít zájem, aby jedna z klíčových referencí, což je používání tohoto letounu v členské zemi Severoatlantické aliance, takže bude mít zájem na tom, aby tato reference pokračovala. A protože my využíváme tyto letouny i ve cvičeních NATO a viditelných operacích typu Baltic Air Policing, čili ochrany vzdušného prostoru pobaltských zemí. Když to řeknu zjednodušeně, naše gripeny jsou v rámci NATO vidět. Takže působí i jako vlajková loď pro export gripenů a tohoto by si švédská strana měla být vědoma, že v mnoha ohledech by ona měla potřebovat českou stranu pro své gripeny. Na druhé straně, my nejsme na gripeny odkázáni, jakkoli jsme s těmi letouny po technické a vojenské stránce spokojeni.

Česká televize, Bohumil Vostál: Já bych navázal, protože jste zároveň ministrem obrany. Jestli hodláte po návratu do Česka oznámit jméno svého nástupce na této pozici? A pokud ne, kdy to hodláte udělat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Hodlám to ve chvíli, kdy bude jasné, kdo bude tímto nástupcem, tak v té chvíli to hodlám oznámit.

Česká televize, Bohumil Vostál: Takže teď není jasné, že to bude pan Píček?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přece řekl včera, a znovu ze mě páčíte stejnou odpověď, že nebudu komentovat žádná jména. Nedělal jsem to v předchozích případech, nebudu to dělat ani v tomto případě.

Právo, Michal Mocek: Já se zeptám k Sýrii. Konkrétní kroky, které by se měly udělat? **Jaké použili argumenty a zda zazněly protiargumenty?**

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To jsou spíše dotazy na jiné představitele než na předsedu české vlády. Nicméně ten základní argument je legitimní, v Sýrii dochází objektivně ke krveprolití, kde vládní síly vystupují někdy velmi nemilosrdně vůči civilistům. Na straně druhé zaznívají argumenty, které jsem v podstatě uvedl i já, které jsou víc skeptické, které říkají, že to není úplně černobílý problém, že hranice konfliktu vede právě i po liniích třeba jednotlivých náboženských skupin a že spíše to řešení by mělo být někde u jednacího stolu, než dodávkami zbraní, které se jen zvyšují. Zbraně jsou tam pravděpodobně dodávány z některých arabských zemí syrské opozici. Nelze pominout ani vliv Ruska na syrský režim a dodávky ruských zbraní syrskému režimu.

Právo, Michal Mocek: Co říkáte na sjezd ČSSD?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já se přiznám, že o sjezdu ČSSD, kromě toho, že je a včerejších novin, nemám teď žádné aktuální zprávy.

Právo, Michal Mocek: Předseda ČSSD Sobotka vzkázal, že vláda pravice za posledních sedm let je fiaskem a že ČSSD bude po příštích volbách přebírat vybydlenou zemi. Můžete říci, co na tuto citaci říkáte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Je to komická citace určená publiku sociální demokracie a je vidět, že tam, kde v některých zemích na podobně bizarní argumentaci se musí zřizovat zvláštní strany, které najímají komiky, tak u nás to docela pohodlně zvládne vedení sociální demokracie, vystupovat podobně, jako tito komici v jiných zemích.

Dotaz: Chtěl bych se zeptat k zaměstnanosti především mladých lidí. Už dříve se schválil nějaký program Evropské unie k zaručení zaměstnání.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To nebylo rozhodnutí Evropské rady, to bylo rozhodnutí rady EPSCO. Já jsem vůči podobným opatřením skeptický. Nechci je zlehčovat, ta situace je tíživá, nicméně podobné záruky pracovních míst apod. podle

mého názoru jsou částečně nesplnitelné, částečně dokonce mohou podvázat trh práce, kdy právě vysoká nezaměstnanost mladých lidí v některých zemích jižního křídla byla způsobena právě nadměrnou ochranou pracovních míst, takže se firmy bály vytvářet nová pracovní místa. Protože vytvoření nového pracovního místa s pracovním poměrem na dobu neurčitou znamenalo v případě krize v podstatě tak vysoké náklady na zrušení tohoto pracovního místa, že se do těch nových míst v podstatě vůbec nepouštěly. Tím byli mladí lidé, kteří vycházeli ze škol, nebo z přípravy na povolání vystrkáváni z trhu práce ven. Tam, kde se zavádí v dobré víře různá ochranná opatření, povinnost zaměstnat prakticky ztěžovala propouštění, vytvářejí se ochranné bariéry, tak dříve nebo později se to obrátí proti těm lidem, kteří na trhu práce jsou, nebo na něj chtějí vstoupit. Takže já jsem vůči tomu skeptický. Jako bývalý ministr práce a sociálních věcí si myslím, že vím, o čem mluvím.

Dotaz: Doplňující otázka, jestliže to je závazek z rady EPSCO, tak je přece i ČR povinná...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tam, kde se jedná o nařízení, nikoli doporučení, tak musíme přiměřeně implementovat toto do domácího právního řádu. Nicméně, to neznamená, že nemůžeme vyjadřovat skepsi vůči těmto opatřením. Není to jediné, připomněl bych tady slavné energetické štítky, také vláda pod mým vedením byla povinna předložit zákon prostě proto, že je to evropská směrnice. A přesto si o energetických štítcích mohu myslet své, a také si to myslím.

Dámy a pánové, děkuji vám a přeji hezký den. Na shledanou.

www.vlada.cz

19. 3. 2013

Vyjádření ministra životního prostředí Tomáše Chalupy k osobě nového papeže Františka

Tak trochu jiný pastýř

Svatý otec, papež, ale i představitel Vatikánu jako sídla po staletí budované organizace římskokatolické církve. To jsou atributy, kvůli kterým celý svět s napětím očekával volbu nového papeže. Možná s o to větším napětím, že předchozí hlava katolické církve, Benedikt XVI., odešel z úřadu nejvyššího pontifika abdikací.

Přiznám se, že s napětím jsem čekal i já. A přiznám se, že jméno Jorge Mario Bergoglio, které zaznělo z lodžie Apoštolského paláce, mi mnoho neřeklo. První

vystoupení nového papeže mě ale hned přimělo k tomu, že jsem se o tohoto člověka začal zajímat.

Přirozenost, lidskost, milý úsměv, když mluvil o tom, že ho kardinálové našli na konci světa, modlitba za emeritního papeže a zároveň žádost o modlitbu za požehnání pro výkon svého úřadu, to bylo něco naprosto nečekaného. Nad shromážděním na Svatopetrském náměstí stál v bílém rouchu člověk, který skutečně více připomínal milujícího otce než hlavu církve.

Nový papež přijal jméno František na počest Františka z Assisi. I fakt, že odmítá mít za jménem číslovku „I.“, svědčí o jeho naturelu. Je také prvním papežem z jiného kontinentu, z Jižní Ameriky. A navíc je to první jezuita na papežském stolci. Pravda, v naší společnosti jsou jezuité spojováni především s páterem Koniášem. Negativní konotace je pochopitelná, ale není na místě. Vzdělání, kterému se od počátků řád Tovaryšstva Ježíšova věnuje, má své stopy i u nás v jezuitských kolejích. Je to také řád misijní.

František vystudoval chemii. Má tedy zcela jistě vztah k realitě. A to je bezesporu důležitá kvalita. Přichází z kontinentu, kde lidé nežijí v blahobytu, jaký známe my, Evropané. Je konzervativní v duchu evangelia ke sňatkům a adopci homosexuálů, k euthanasii, ale v lidském rozměru kárá kněze, kteří odmítají pokřtít děti svobodných matek.

Nevím, co se odehrávalo v Sixtinské kapli během druhého březnového úterý a středy letošního roku, ale myslím, že 115 papežových volitelů, kardinálů, opravdu muselo mít zprávu z jiné dimenze. Volba to totiž byla odvážná, v mnoha směrech jedinečná.

Myslím, že František bude tak trochu jiným pastýřem nové doby, kterou lidská civilizace prožívá. Kež tedy své poslání naplní.

Parlamentní listy

20. 3. 2013

Tisková konference po jednání vlády za účasti prezidenta Miloše Zemana

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Dobrý večer, dámy a pánové. Začíná brífink po první účasti prezidenta republiky Miloše Zemana na jednání vlády a až brífink s panem prezidentem skončí, pak předseda vlády vás seznámí s ostatními body, které byly na vládě projednány. Nyní prosím o úvodní vyjádření předsedu vlády Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, dnešní jednání vlády navštívil pan prezident Miloš Zeman. Je to jeho první návštěva vlády po jeho zvolení a inauguraci. My jsme dnes měli zařazený bod, který se týkal **diskuse o aktuální situaci v zahraniční politice, se zvláštním ohledem na evropské otázky.** Mohu konstatovat, že to bylo velmi pracovní, korektní jednání. Vláda ČR i já, jako předseda vlády máme **velký zájem na spolupráci s panem prezidentem v oblasti zahraniční politiky.** Zahraniční politika je zásadním způsobem formována v pomyslném trojúhelníku mezi úřadem vlády, institucí prezidenta republiky a ministerstvem zahraničí. Všechny tři vrcholy tohoto pomyslného trojúhelníku mají zájem na **vzájemné komunikaci a spolupráci.** Považuji za velmi cenné, že jsme si nikoliv překvapivě, protože známe své názory, potvrdili to, že nadále klíčovými prioritami české zahraniční a bezpečnostní politiky bude integrace ČR v Severoatlantické alianci a Evropské unii. **Máme zájem na velmi kvalitních vztazích se všemi našimi sousedy a samozřejmě na udržení silné transatlantické vazby.** Vnímáme také velmi podobně riziko terorismu a toho, že západní svět musí proti terorismu vystupovat. Já považuji za důležité, že tato debata proběhla. Současně členové vlády seznámili pana prezidenta s aktuální tematikou z hlediska fungování Evropské unie v jejich konkrétních resortech. Takže, pane **prezidente, prosím.**

Miloš Zeman, prezident republiky ČR: Děkuji, pane premiére. Chtěl bych **konstatovat, že jednání bylo věcné, troufám si dokonce tvrdit, že i přátelské, a že v jeho průběhu se v podstatě nevyskytly žádné konfliktní body, což je jenom dobře.** Na druhé straně jsem informoval vládu, že existují určité akcenty, které podle mého názoru **prezident republiky bude zdůrazňovat.** Ale myslím si, že tyto akcenty zdaleka nejsou v rozporu s **orientací vlády.**

Zmíním pouze dva body, o kterých jsem vládu informoval, tzn. podpis eurovalu, ale koneckonců, byla to sama vláda, která euroval navrhla, a obě dvě komory parlamentu ho kvalifikovanou většinou přijaly. Takže při příležitosti návštěvy pana Barrosa tento euroval podepíší a předpokládám, že ho bude kontrасignovat pan premiér, který se s panem Barrosem rovněž setká. Druhý akcent, který jsem už zdůraznil při včerejším jmenování pana ministra obrany, je důraz, jak už řekl pan premiér, na boj proti mezinárodnímu terorismu, což konkrétně znamená i podpora našich zahraničních **misí.**

Jinak jsem informoval vládu, že začátkem dubna navštívím Slovensko, někdy po 20. **dubnu Rakousko.** Poprosil jsem jednotlivé ministry, a zejména pana ministra průmyslu, protože s sebou povezu podnikatelskou misi, o případné podněty pro tuto návštěvu, a věřím, že budou-li další setkání, ať už s vládou jako s celkem, s panem **premiérem** anebo případně s jednotlivými ministry stejně pracovní, jako bylo to dnešní setkání, tak se, bez jakékoli ironie, pane premiére, máme na co těšit.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Děkuji za úvodní vyjádření a nyní je prostor pro tři vaše dotazy.

ČTK, Jakub Dospiva: Můžete, pánové, potvrdit, že Barroso přijede 2. dubna? Na pana prezidenta, vy jste v minulosti nešetřil ostrými slovy na některé členy vlády, třeba na paní vicepremiérku Peake, tak zda jsou tyto příkopy v této chvíli zakopány a zda je to začátek nějaké pravidelnější spolupráce, že vás na vládě uvidí častěji než vašeho předchůdce? Děkuji.

Miloš Zeman, prezident republiky ČR: Já jsem sice nepochopil, díky své nízké inteligenci, souvislost mezi panem Barrosem a paní vicepremiérkou Peake, jak vyplynulo z vaší otázky, nicméně předpokládám, že si v souladu s Ústavou na Hrad nikoho nevyjímaje postupně pozvu všechny členy vlády, abych se lépe informoval o jejich problematice. Zapomněl jsem dodat, že už dnes jsem na jeho žádost přijal pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka, protože je zcela pochopitelné, že když je celá vláda, tak nemůžeme jít do detailů, které jsou někdy k objasnění problematiky zapotřebí. Přiznávám se, že pan ministr Bendl mě velmi překvapil a doplnil informaci, že náš tabákový průmysl nám přináší, pane premiére, tuším, že 40 mld. korun ročně. Ale pochopil jsem, že zase pan ministr zdravotnictví Heger měl jisté drobné námítky vůči tomuto ekonomickému pohledu. Takže opakuji ještě jednou, samozřejmě i s paní Karolínou Peake, bude-li si to samozřejmě přát, se velice rád setkám, protože pokud vím, má ve svém resortu jako pracovní náplň boj proti korupci, což je téma, které je pro nás všechny zajímavé.

Český rozhlas, Martina Spěváčková: Já bych se vrátila zpátky k otázce, kdy plánujete příště navštívit vládu, a jak se hodláte zapojovat do jednání? Druhá otázka, zítra míříte také do Senátu, s čím tam jdete? Děkuji.

Miloš Zeman, prezident republiky ČR: My jsme se dohodli s panem premiérem, že se seznámím s legislativním plánem vlády, a samozřejmě vládu hodlám navštívit v okamžiku, kdy bude projednávat nějaký zákon, kde by, a já bych si to velmi přál, hrozilo prezidentské veto. Myslím, že veta se má používat velmi uměřeně, pokud možno vůbec ne, a že prezident jako každý jiný, má říct na vládě své argumenty, pokud má nějaké námítky vůči projednávanému zákonu.

Pokud jde o vaši druhou otázku, mimochodem, já jsem podepsal předevčírem dva zákony, a ani kvůli jednomu z nich bych neobtěžoval vládu svojí přítomností. Jeden z nich byl zákon o výbušninách, kde se podařilo evropské byrokracii poněkud napravit svůj nedávný přešlap a zmírnit podmínky v tomto směr. Druhý byl zákon o zdanění příjmu z prodeje církevního majetku, čímž se odstranila jakási preference jednoho subjektu, jako daňového plátce. Takže vždy bude záležet na konkrétním návrhu zákona, který bude vláda tak či onak projednávat.

Pokud jde o to, co řeknu v Senátu, víte, já jsem člověk výsostně zdvořilý, čehož jste si jistě všimli, a jako zdvořilý člověk nepokládám za vhodné, abych říkal vám dříve než Senátu, co tam hodlám říci. Ale myslím si, že tam také bude brífink a můžete tam klidně přijít.

Česká televize, Zuzana Smiešková: Já mám dotaz na vás, pane prezidente. Chtěla bych se zeptat, vaše vztahy s vládou, je známo, že nejsou ideální, po dnešku se zdá, že se o něco zlepšily. Jak to?

Miloš Zeman, prezident republiky ČR: My jsme projednávali oblast společných zájmů, a to je jak integrace v Evropské unii, tak v boji proti mezinárodnímu terorismu. A zejména hájení zájmů ČR v institucích Evropské unie. Takže nevidím důvod, proč by v této oblasti měly mezi námi vznikat jakékoli konflikty. Ano, jako bývalý prognostik si dovedu představit, že bude nějaký návrh zákona, kde budeme mít odlišné stanovisko, ale to je v demokracii normální.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych dokumentoval, že to nebyla jenom selanka. Pan prezident slyšel jasná rozhodná slova, že nebude k dispozici popelník.

Miloš Zeman, prezident republiky ČR: A právě proto vás, ostrove, a teď si sami vyberte, jaké deviace, zda pozitivní nebo negativní, na chvíli opustím, takže pana premiéra nechám ve vašich spárech. Bylo mně řečeno, že tato místnost je jediná kuřárna ve Strakově akademii, ale odpověděl jsem panu premiérovi, že moje vlastní vláda mě po celé čtyři roky rovněž zakázala kouřit na zasedání vlády, takže v tomto rozdíl mezi levicí a pravicí neexistuje. My se ještě, pane premiére, uvidíme na večeri a děkuji za pozvání.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Takže, dámy a pánové, dovoluji mi ještě k programu zbývajících bodů dnešní vlády ČR. My jsme vedle diskuse o zahraniční politice s panem prezidentem dnes také schválili návrh zákona o prekurzorech drog a o změně zákona o správních poplatcích. Smyslem tohoto zákona je praktická změna, protože dnes se objevují nové a nové látky, které jsou používány při výrobě omamných látek, případně psychotropních látek a je velmi komplikované legislativně měnit zákon, kde jsou tyto látky definované. Čili, tento zákon zavede systém, kdy to bude děláno nařízením vlády. Objeví-li se nová látka, která bude používána při výrobě omamných a psychotropních látek, může být velmi rychle dána na tento seznam. Zrovna tak to bude potom mít vazbu na práci Policie ČR, která bude moci stíhat výrobu a distribuci této látky, případně obchodování s těmito prekurzory drog.

My jsme se také dnes zabývali aktualizací státní politiky v elektronických komunikacích. Tento dokument je postaven na třech pilířích. Na podpoře rozvoje vysokorychlostních přístupových sítí k internetu, na zvyšování dostupnosti a rozvoji digitálních služeb a na posilování digitální gramotnosti a elektronických dovedností. Sledováním, koordinováním a vyhodnocováním této strategie bude ve spolupráci s ministerstvem průmyslu a obchodu pověřena Rada vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost. Takže tolik k několika důležitým bodům dnešního jednání vlády.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Nyní je prostor pro vaše dotazy k vládní agendě.

ČTK, Jakub Dospiva: Projednávali jste protiteroristickou strategii? Co z toho plyne? Vráťím se k otázce, co jsem měl předtím, jestli pan Barroso dorazí 2. dubna?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Mohu potvrdit, že mluvčí pana předsedy Evropské komise Barrosa potvrdila, že dorazí v těchto dnech do ČR. Vláda schválila protiteroristickou strategii, kterou předložilo ministerstvo vnitra.

Televize Nova, Emma Smetana: Vy jste dnes na jednání vlády měli prodej budovy Sazky NKÚ?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ne, tento bod jsme neprojednávali mimo jiné i proto, že pan ministr financí předkládal své body v Senátu, čili se nemohl jednání vlády zúčastnit. Tento bod byl přesunut a budeme ho diskutovat až na dalších vládách.

Televize Nova, Emma Smetana: nesrozumitelné... že je trojnásobně předražena?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Nemá význam, abych teď říkal dopředu, co říkám na výrok toho nebo onoho podnikatele, který hájí své byznysové zájmy, protože má zájem na pokračování pronájmu. Nepovažuji to za jednoduchý problém. Myslím si, že vláda by se neměla měnit v nějakého realitního magnáta, který nakupuje objekty v době úsporných opatření. Nicméně problém budovy NKÚ se musí nějakým způsobem řešit. Takže vláda o tom bude jednat.

Lidové noviny, Jan Kálal: Pane premiére, vy jste zmiňoval otázku zahraniční politiky a toho, že ji tvoří společný trojúhelník vás, ministra zahraničí a prezidenta. Zajímalo by mě, jestli už je jednota na tom, že tento trojúhelník, pokud se v otázce případného zásahu v Sýrii na vás spojenci obrátí, tak že ten trojúhelník bude jednotný v tom, co odpoví?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Myslím, že i z hlediska jednání jednotlivých orgánů, jako je Severoatlantická rada, jako je rada pro zahraniční záležitosti Evropské unie, jako je Evropská rada, vystupujeme jednotně, se stejnými názory.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády: Dámy a pánové, čas tiskové konference se naplnil. Děkujeme za vaši účast. Hezký večer.

www.vlada.cz

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

Leden 2013

1. 1. 2013

Prohlášení MZV ČR k 20. výročí navázání diplomatických styků mezi Českou republikou a Ruskou federací

Dne 1. ledna 2013 uplynulo 20 let od navázání diplomatických styků mezi Českou republikou a Ruskou federací. Ministerstvo zahraničních věcí ČR s potěšením konstatuje, že vztahy mezi oběma zeměmi dosáhly během posledních 20 let vysoké úrovně a existují všechny předpoklady pro to, aby si zachovaly pozitivní dynamiku v blízké i vzdálenější budoucnosti.

Česká republika během uplynulých dvou desetiletí vnímala Ruskou federaci jako svého důležitého partnera, se kterým usiluje o rozšiřování a prohlubování spolupráce založené na vzájemném respektu, vůli k modernizaci společnosti a společném sdílení demokratických hodnot. Jako partneři byly obě země vždy schopny vést otevřený dialog o řadě důležitých dvoustranných a mnohostranných otázek a dovedly si vzájemně naslouchat. Pevně věříme, že tato schopnost otevřeného, upřímného a přátelského dialogu zůstane zásadním rysem česko-ruských vztahů.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR s velkým optimismem hledí na perspektivy rozvoje kontaktů a spolupráce mezi Českou republikou a Ruskou federací. Jsme si vědomi, že existují ještě velké, dosud nevyužité možnosti další spolupráce, na něž bychom se v budoucnu rádi zaměřili.

www.mzv.cz

17. 1. 2013

Prohlášení MZV k teroristickému útoku na východě Alžírka

V souvislosti s teroristickým útokem ve východní části Alžírka ze dne 16. 1. 2013 vyslovuje Ministerstvo zahraničních věcí ČR své rozhořčení a vyjadřuje upřímnou soustrast a účast rodinám a blízkým obětí i zadržovaných osob.

Česká republika jednoznačně odsuzuje tento teroristický čin a ujišťuje všechny postižené země o své solidaritě. Aktuální události v regionu byly debatovány také na mimořádném jednání ministrů zahraničních věcí EU o Mali v Bruselu dne 17. 1. 2013, kde ČR reprezentoval 1. náměstek ministra Jiří Schneider.

www.mzv.cz

Únor 2013

1. 2. 2013

Společné tiskové prohlášení MZV a MO ČR: Po pěti letech končí práce rekonstrukčního týmu v Lógaru

Český Provinční rekonstrukční tým (PRT) Lógar oficiálně ukončil rozvojové a rekonstrukční aktivity ve východoafghánské provincii Lógar. Po pěti letech se tak uzavřela společná mise Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva obrany České republiky.

Oficiálního uzavření na vojenské základně Shank se zúčastnili čeští civilní experti a vojáci, ale také afghánští a koaliční partneři, s nimiž PRT spolupracoval.

Český tým od roku 2008 realizoval celkem 248 projektů (141 velkých rekonstrukčních a 107 menších projektů rychlého dopadu), prioritně v oblastech bezpečnosti, podpory vládní infrastruktury, zemědělství, vodního hospodářství a médií. Kromě toho se však věnoval řadě aktivit i ve školství, zdravotnictví či místní infrastruktuře. Nedílnou součástí činnosti PRT byla i podpora afghánské policie a armády. Z bezpečnostních či jiných důvodů se nepodařilo dokončit pouze 3 projekty.

Největším a nejvýznamnějším projektem PRT je stavba střední zemědělské školy, která se stala první odborně zaměřenou školou v provincii. Vzhledem k tomu, že zemědělství je v Lógaru nejrozšířenější zdroj obživy, může tato instituce s kapacitou 500 studentů významně přispět k hospodářskému růstu regionu.

Kromě rekonstrukcí a staveb čeští experti realizovali celou řadu školení pro místní zemědělce, veterináře, úředníky či novináře. Vojenská část PRT intenzivním výcvikem významně přispěla k zvýšení úrovně místní armády a policie.

„Náš tým byl zásadní pro hospodářský i společenský rozvoj provincie. Výsledky nejsou vidět jen na nových a opravených školách, ale také na rostoucí vzdělanosti či lépe fungující státní správě,“ říká první náměstek ministra zahraničních věcí Jiří Schneider.

Uzavření aktivit PRT souvisí s procesem předávání zodpovědnosti za správu země do rukou afghánských úřadů. Český tým není výjimkou, podobný proces ukončování činnosti probíhá i v okolních provinciích.

„Musím říci, že z jednání s představiteli NATO a ISAF mám velmi dobrý pocit. Máme být na co hrdí. Dosavadní práce jak civilní, tak vojenské části PRT byla zhodnocena velmi kladně. To, co je pro mne nejdůležitější, je, že naše pětileté úsilí rozhodně nebylo zbytečné,“ řekl první náměstek MO Vlastimil Pícek.

Česká republika bude v následujících letech přispívat mezinárodnímu úsilí především rozvojovou spoluprací a podporou bezpečnostních složek.

Český Provinční rekonstrukční tým působil v provincii Lógar od března 2008 jako součást mezinárodní mise NATO ISAF (International Security Assistance Force). V PRT se za pět let jeho existence vystříдалo 39 civilních expertů a téměř tři tisíce příslušníků Armády České republiky.

www.mzv.cz

7. 2. 2013

Prohlášení MZV k zastřelení Šokriho Belaida, generálního tajemníka tuniské strany Demokratických vlastenců

V souvislosti s atentátem na generálního tajemníka strany Demokratických vlastenců Šokriho Belaida, k němuž došlo v Tunisu dne 6. 2. 2013, vyslovuje Ministerstvo zahraničních věcí ČR svou hlubokou lítost a rozhořčení a vyjadřuje upřímnou soustrast rodině a blízkým oběti.

Česká republika jednoznačně odsuzuje tento zločin a ujišťuje tuniské partnery o své solidaritě. K uklidnění situace v zemi může vést pouze dialog mezi všemi demokratickými politickými stranami.

www.mzv.cz

8. 2. 2013

Prohlášení MZV k výsledkům vyšetřování teroristického útoku v Burgasu

Ministerstvo zahraničních věcí ČR s vážností přijalo dosavadní výsledky vyšetřování teroristického útoku v Burgasu, které oficiálně sdělili bulharští partneři. Ministerstvo

zahraničních věcí ČR považuje za nezbytné, aby vyšetřování tohoto činu, který byl spáchán na půdě našeho spojeneckého státu v NATO a v Evropské unii, bylo úspěšně dokončeno a aby pachatelé stanuli před soudem a byli hnáni k odpovědnosti.

Spravedlivé potrestání teroristických činů je nezbytnou součástí boje proti teroristické hrozbě. Česká republika potvrzuje, že se ve spolupráci na účinném potírání terorismu bude i nadále angažovat.

www.mzv.cz

12. 2. 2013

Prohlášení MZV ČR k provedení severokorejské jaderné zkoušky dne 12. 2. 2013

Ministerstvo zahraničních věcí ČR důrazně odsuzuje jadernou zkoušku, o jejímž provedení Korejská lidově demokratická republika (KLDR) informovala dne 12. 2. 2013. Tento jaderný test je jednoznačným porušením mezinárodních závazků KLDR, zvláště rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1718, 1874 a 2087.

Provedení jaderné zkoušky je vysoce nezodpovědný a politováníhodný akt, který vážně ohrožuje stabilitu a mír na Korejském poloostrově i v celém regionu.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyzývá KLDR k okamžitému dodržování všech mezinárodních závazků a naplňování příslušných rezolucí OSN.

www.mzv.cz

18. 2. 2013

Komentář ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga k partnerství USA a EU

Rozhodnutí USA a Evropské unie zahájit jednání o „komplexním transatlantickém obchodním a investičním partnerství“, jinými slovy o vytvoření zóny volného obchodu, je jednou z nejlepších zpráv posledních let. Přichází v pravý čas.

EU byla dlouhé měsíce pohroužena hlavně do svých vnitřních problémů. Řešila, jak přimět vlády chovat se fiskálně odpovědně a plnit své závazky, co se týče rozpočtových deficitů a veřejných dluhů. Těžkopádně hledala cesty k posílení své konkurenceschopnosti. Byla vystavena silným politickým tlakům. Ani z druhé strany

Atlantiku jsme neslyšeli mnoho dobrých zpráv. Na přelomu loňského a letošního roku USA málem přepadly přes hranu fiskálního útesu a svou pozornost stále více obracely k partnerům na druhé straně Tichého oceánu.

Nyní tlak finančních trhů na EU opadá, evropský bankovní sektor se stabilizuje a přijetí dlouhodobého rozpočtového rámce EU ukázalo, že unie je schopna nacházet shodu. Evropa není z krize venku, ale existují důvody se domnívat, že nejhorší má už za sebou. Opatrný optimismus zaznívá i z USA. Skutečnost, že Evropa i USA se rozhodly vytvořit společný ekonomický prostor a odstranit překážky ve vzájemném obchodu, ukazuje, že tuto šanci vidí obě strany. Rozhodnutí obou stran je pevné, posvěcené na jedné straně prezidentem Obamou a na druhé nejvýznamnějšími evropskými politiky i nejvyššími představiteli EU. Je také vítězstvím Česka, neboť patříme mezi země, které v posledních letech po dohodě volaly nejhlasitěji.

V uplynulých dnech bylo možné se na stránkách světového i českého tisku dočíst mnoho statistických údajů o přínosech atlantické zóny volného obchodu. Ekonomický význam vytvoření bezkonkurenčně největší zóny volného obchodu na světě, dotýkající se poloviny světové ekonomiky a zahrnující třetinu obchodních toků, je nepochybný. Liberalizace obchodu a investic je příležitostí i pro proexportně orientovanou českou ekonomiku, která umí vyrábět, nabízet a prodávat konkurenceschopné výrobky a služby. V některých oborech si musíme pohlídat konkrétní parametry konečné dohody. Není ale pochyb, že česká ekonomika jako celek může na vytvoření zóny volného obchodu jen vydělat.

Především bych však rád vyzvedl politický a strategický význam této dohody. Euroatlantická civilizace má společný hodnotový systém i pojetí demokracie. Ty jsou důležité nejen pro byznys. Dohoda by znamenala posílení spojení, které prošlo mnoha historickými zkouškami. Česko patří mezi ty evropské státy, které vedle své ryze evropské identity silně pociťují také tu atlantickou. Dohoda, jejíž dosažení nebude jednoduché a jejíž vyjednávání bude trvat nejméně dva roky, je šancí na nové vzájemné zaujetí mezi Evropou a USA a jejich silnější propojení. Opět je zřejmé, že vody Atlantiku Evropu a Ameriku spojují, a ne rozdělují.

www.top9.cz

26. 2. 2013

Projev ministra K. Schwarzenberga na 22. zasedání Rady pro lidská práva v Ženevě

Dear Mr. President, Your Excellencies, Ladies and Gentlemen,

Today, I wish to talk about an important and irreplaceable actor of human rights promotion and protection: civil society.

Every single day all over the world, civil society contributes to the promotion, protection and advancement of human rights. Whatever they call themselves -- human rights defenders, NGOs, online activists, bloggers, minority rights advocates, artists or student clubs -- civil society actors work for a better future and share the common goals of justice, equality, and human dignity. In other words, as Navi Pillay, High Commissioner for Human Rights, very rightly recently stated: “Human rights will not improve much without the direct participation of a robust, free and independent civil society.”

While respect of human rights and freedoms is an important responsibility of all States, those very States are constantly tempted to trespass against the rights and freedoms of individuals, frequently in the interest of maintaining or expanding their powers over them. Civil society thus represents an independent and necessary check on State powers in each and every society that aspires to be democratic and free.

When a country fails to protect civil society actors; when the actors themselves are at risk because of their work to advance human rights, we, the international community, have a shared responsibility to support and protect them.

Sadly, over the past several years, we have been experiencing a disturbing global trend – a growing backlash against civil society. It is reported that over the last 6 years, 50 governments have issued new restrictions against NGOs. Not to speak about extreme cases, such as DPRK and Eritrea, where civil society is literally non-existent. Elsewhere, activists continue to face traditional forms of repression. I am particularly concerned by cases of disappearances in Sudan or imprisonment and torture in Iran. At the same time, traditional repression techniques are often complemented or pre-empted by more sophisticated measures, including a range of legal or quasi-legal obstacles or barriers such as:

Laws to discourage, burden, or prevent the formation of organizations – I mean laws making it illegal to participate in the activity of an unregistered organization, while only those agreeable to government can register.

Laws to prevent organizations from carrying out their legitimate activities - These are laws prohibiting participation in “political,” “extremist” or “terrorist” activity without defining these terms clearly which allows the state to block NGO activity in legitimate spheres of work or to brand NGOs/ NGO activists as “extremists” or “terrorists”.

Laws to restrict NGOs from engaging in the full range of free expression and public policy advocacy – such as laws prohibiting public discussion of certain issues altogether.

Laws to ban or interfere with peaceful public gatherings and those imposing harsh sanctions or criminalizing taking part in them.

Laws to restrict the ability of organizations to secure the financial resources necessary to carry out their work.

Saying that, it is not surprising that I see as very dangerous some concrete actions taken by certain governments recently:

In 2012 in the Russian Federation, for example, a new law re-criminalized libel, imposed new restrictions on internet content, and introduced curbs on public assemblies, with higher criminal-level fines for any violations. Also, a bill requiring foreign-funded NGOs engaged in political activities to register as "foreign agents" entered into force.

I am also concerned about the ongoing prosecution of Egyptian and foreign-based pro-democracy NGOs in Egypt, which began in December 2011 when security forces raided seventeen groups. The legal proceedings have not been resolved. Furthermore, new laws restricting space for civil society and activists are in the final process of approval.

In Belarus, in that context, laws prohibiting the dissemination of "dishonest" information about the political, economic, or social situation of the country, with a corresponding penalty in prison, have been in place for some time already.

Any such state intervention is unacceptable and at the same time it is a big mistake! I am convinced that no government that has a sincere respect for human rights can afford neglecting civil society and picking up, which of its part should have a right to existence and which should not.

Squeezing space for civil society with restrictive legislation, stigmatizing and criminalizing civic activism lead to overall suppression of both, civic potential and social development. Such a policy represents far greater threat to long term national interests than a mere existence of governmental critics. And I know what I am talking about – 20 years after the regime change in the Czech Republic, we are still facing and fighting the legacy of 50 years of repressions against civil society.

Mr. President,

Ladies and Gentlemen,

I am convinced that in the 21st century, States will succeed (and must succeed, there is no other option) in maintaining the plurality of voices in their societies. For this, all governments have to work hard to sustain the dialogue of their communities in the

broadest sense – including about political, cultural, religious or other sensitive issues. And I see it also as a noble task for the Human Rights Council to preserve the vital space for free and open dialogue between governmental representatives and civil society actors. I appreciate what has already been done by this body in this respect and look forward to further actions.

Thank you.

www.mzv.cz

Březen 2013

1. 3. 2013

Ministr K. Schwarzenberg zaslal blahopřejný dopis prezidentovi RFE/RL

U příležitosti 60. výročí zahájení vysílání Rádía Svoboda do Ruska zaslal dne 28. února 2013 ministr zahraničních věcí České republiky Karel Schwarzenberg blahopřejný dopis prezidentovi Rádía Svobodná Evropa/Rádía Svoboda Kevinu Klosemu.

Vážený pane Klose,

dovolte mi, abych Vám upřímně poblahopřál k nadcházejícímu 60. výročí zahájení vysílání Rádía Svoboda do Ruska.

Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že Rádío Svobodná Evropa/Rádío Svoboda bylo po desítky let neocenitelným zdrojem informací a naděje pro občany Sovětského svazu, Československa a dalších komunistických zemí. Od svého vzniku totiž poskytuje objektivní, necenzurované a vyvážené zpravodajství, podrobné analýzy domácích i zahraničních událostí a prostor pro svobodnou a otevřenou diskusi – tedy vše, čeho se médiím autoritativních režimů nedostává.

Sovětský svaz již neexistuje, mise Rádía Svoboda však podle mého názoru zůstává aktuální. Svobodné a nezávislé vysílání Rádía Svoboda je nezastupitelné a mimořádně důležité i v dnešním Rusku, kde již neplní roli „západního zdroje informací“, ale představuje především kvalitní a profesionální médium věnující se seriózní, nezájaté žurnalistice s akcentem na tolik potřebná a v dalších ruských médiích často i záměrně opomíjená lidsko-právní témata.

Česká republika je hrdá na to, že může být partnerem Rádía Svobodná Evropa/Rádía Svoboda v úsilí o podporu lidských práv a demokracie ve světě. Máme proto mimořádný zájem na tom, aby Vámi vedená instituce plnila své poslání i nadále a její působení bylo úspěšné. Chtěl bych Vám vyjádřit svou plnou podporu a zároveň Vás ujistit, že jsme připraveni Vám při plnění Vaší mise aktivně pomáhat.

Vážený pane Klose,

dovolte mi, abych svůj dopis zakončil osobní poznámkou. Se smutkem jsem přijal zprávu, že Český rozhlas 6 dnem 28. února 2013 končí své vysílání. Když se v roce 2002 původní české vysílání Rádía Svobodná Evropa stalo součástí Českého rozhlasu jako samostatná stanice Český rozhlas 6, byl jsem jeho pravidelným posluchačem. To nejlepší z tradice Rádía Svobodná Evropa se podle mne podařilo zachovat. Zrušením stanice jsem ztratil jeden ze zdrojů důležitých a zajímavých informací. Nezbyvá mi než doufat, že některá z dalších stanic převezme kvalitu a ideje Vašeho vysílání, a nám Čechům přát, aby se čeština již nikdy nemusela stát jedním z vysílacích jazyků Vašeho rádía.

Dovoluji si Vám popřát ve Vaší funkci mnoho úspěchů a ještě jednou Vám i Vašim kolegům srdečně pogratulovat.

S úctou

Karel Schwarzenberg
ministr zahraničních věcí České republiky

www.mzv.cz

11. 3. 2013

Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí České republiky k volbám v Keni

V pondělí dne 4. března 2013 proběhly v Keni všeobecné volby. Nezávislá volební a rozhraničovací komise následně dne 9. března vyhlásila oficiální výsledky.

MZV ČR vysoce hodnotí pokojný a spořádaný průběh voleb a vyjadřuje blahopřání všem úspěšným kandidátům ke zvolení. Ve volbách, které sledoval bedlivě celý svět, vyhrála nejen keňská demokracie, ale především všichni keňští voliči, kteří vyjádřili svojí vysokou účastí ve volebním procesu silný a rostoucí zájem podílet se na politickém uspořádání své země.

Volby jsou v každé zemi jen začátek a je odpovědností všech zvolených představitelů rozvíjet nadále demokracii, zvyšovat respekt k lidským a občanským právům, posilovat soudržnost obyvatel a zlepšovat sociální a ekonomickou situaci.

MZV ČR vyjadřuje zájem na spolupráci s vládou Keni ku prospěchu obou zemí.

www.mzv.cz

22. 3. 2013

Prohlášení MZV k případu Sergeje Magnitského

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že příslušné orgány Ruské federace ukončily vyšetřování smrti právníka Sergeje Magnitského, jenž za nejasných okolností zemřel ve vězení v roce 2009.

V této souvislosti je nutné poznamenat, že podle nezávislého vyšetřování prezidentské komise pro občanskou společnost a lidská práva byl Sergej Magnitský ve vězení vystaven nelidským podmínkám, vědomému zanedbání lékařské péče a mučení.

Kromě toho vyvolává další znepokojení ohledně nestrannosti justice v Ruské federaci fakt, že ruské úřady ve stejnou dobu posmrtně obvinily Sergeje Magnitského z daňového úniku – proces proti němu byl obnoven v březnu a dnes pokračoval.

Ministerstvo zahraničních věcí vyzývá ruské úřady, aby řádně a zcela vyšetřily okolnosti smrti S. Magnitského a zároveň zastavily posmrtné právní kroky proti němu. Kromě toho by zodpovědné ruské instituce měly přijmout příslušné kroky, aby bylo zajištěno, že k podobným případům nedojde v budoucnu.

www.mzv.cz

Čeští zástupci v evropských strukturách

Leden 2013

8. 1. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „ Češi a Slováci – 20 let spolupráce samostatných států a jejich působení v EU a NATO“

Dámy a pánové, děkuji za slovo i za pozvání. Přijal jsem ho rád, protože považuji téma dnešní konference za více než inspirativní a to po všech stránkách.

Vzpomínek či oslav dvacátého výročí rozdělení Československa a vzniku dvou samostatných států proběhla celá řada, ale jen málo z nich se lze zařadit mezi fundované snahy odpovědět si na některé relevantní otázky. Mezi ně určitě patří otázka - jak se nám žilo společně, kdy slovo společně bylo definováno společným státem, a jak se nám žije společně dnes, kdy stejné slovo definujeme spíše společnými hodnotami a zájmy, které se snažíme naplňovat prostřednictvím členství v Euroatlantických integračních a bezpečnostních uskupeních.

Jako člověk s hlubokými kořeny na obou stranách tehdejší federace jsem patřil k těm, kdo zánik Československa po 74 letech jeho existence vnímali mimořádně citlivě. Navíc z kolegů a spolupracovníků československého ministerstva zahraničních věcí učinil Silvestr roku 1992, resp. Nový rok 1993, diplomaty dvou různých států. Spolu s místopředsedou Evropské komise Marošem Ševčovičem sdílíme na tu dobu stejné vzpomínky. Ale zdaleka zde nešlo jen o osobní pocity. Už jen letmý pohled na mapu prozrazoval, že nové - státní - hranice ve střední Evropě budou mít důsledky a to nejen pro tuto část Evropy.

Přesto mi dovoluji takový osobnější pohled na výše uvedené otázky ve světle hlavního zaměření našeho dnešního jednání a to ve formě několika následujících poznámek:

Za prvé: Pro zajištění stability a bezpečnosti v Evropě ale i naší obranyschopnosti byl klíčový vstup do Severoatlantické Aliance. Toto spojenectví, opírající se o článek 5 Severoatlantické smlouvy a transatlantickou vazbu, se stalo důležitou bezpečnostní kotvou pro transformaci naší i celého regionu. Proto byla tak důležitá podpora slovenským snahám o vstup do NATO v době, kdy v sídle Aliance již vlála česká vlajka.

Považuji za pozitivní, že jsme se nestali obětí našich logicky velmi úzkých společných vojenských tradic. Věděli jsme o sobě, ale každý z nás řešil otázky transformace

ozbrojených sil a jejich profesionalizaci v souladu se zájmy a možnostmi našich zemí. Rozdíl pěti let, který uplynul od vstupu Česka a Slovenska do Aliance, se projevil na rozdílných přístupech k základní otázce té doby – jak vyřešit rozpor mezi spojeneckými závazky a našimi vojenskými schopnostmi.

Řešení této výzvy spolu se začleňováním obou zemí do politicko-vojenských struktur NATO vytvořil podmínky pro řadu společných projektů. Společné působení příslušníků našich ozbrojených sil v aliančních misích či úkolových uskupeních považuji za ten nejhodnotnější. A společný přístup k aktuálním otázkám vyzbrojování a vzájemné posilování vojenských schopností až do případného zajištění společné ochrany vzdušného prostoru v rámci aliančního systému, považuji za ten nejperspektivnější.

Jen si musíme uvědomit, že tam, kde jako spojenci používáme angličtinu, nebude a nemůže blízkost našich slovanských jazyků být tím správným základem pro udržení a další posílení, chcete-li pro další kultivaci naší oboustranně výhodné spolupráce ve vojenské a bezpečnostní oblasti. Přitom škrty ve vojenských výdajích přímo volají po takovém posílení, pokud nechceme rezignovat na naše schopnosti a spojenecké závazky.

Za druhé: Do Evropské unie už obě země vstoupily společně (2004). Jednotný trh s jeho čtyřmi základními svobodami, řízení společně sdílené suverenity v jasně vymezených oblastech a prohlubující se ekonomická a politická integrace EU pak vytvořily podmínky pro dokončení transformace v našich zemích a pro kvalitativně vyšší úroveň našich vztahů.

Dovolte mi tady krátké odbočení jako někoho, kdo má v Evropské komisi na starosti rozšíření a sousedskou politiku. Právě jsem zmínil „kvalitativně vyšší úroveň vztahů“. Teprve až s časem, respektive zejména ve světle konfliktu, který se prakticky ve stejném čase odvíjel na Západním Balkáně, jsem ocenil „kultivovanou sametovost“ česko-slovenského rozchodu. A ocenil jsem ještě jednu důležitou věc. Politici tehdy ubezpečovali, že tento rozchod se jen minimálně dotkne osobních a dalších vazeb, kterými byly naše země protknuty. Velkou zásluhu na tom, že na jejich slova došlo, má společné členství nejen v Alianci, ale zejména v Evropské Unii (a samozřejmě i v Schengenu).

Díky tomu nás rozdělení federace prakticky nerozdělilo. Alespoň ne ve smyslu omezení spolupráce a vztahů. Naopak - obojí dostalo „kvalitativně vyšší úroveň“. Počínaje příhraniční a přeshraniční spoluprací. A koordinací na mezinárodní, resp. unijní úrovni konče.

To je velmi silný argument, kterým se snažím spolu s mými kolegy v komisi ukázat cestu těm aspirantským a kandidátským zemím Západního Balkánu, které trpí

kocovinou z dezintegračních procesů v této části Evropy, či se považují za vítěze nebo v opačném případě za oběť takových procesů.

Za třetí: Zpět do Evropské Unie, zpět do střední Evropy - na počátku to byl zápas o vlastní hvězdičku na vlajce EU. Poté pochopení, že nejvyšší hodnotu má hvězdička sdílená.

To platí i bez ohledu na skutečnost, že v posledních pár letech se liší naše postoje na klíčové otázky evropské integrace a zejména pak naše cesty v otázkách aktuálně se prohlubující ekonomické, měnové a politické unie. V této souvislosti se nabízí srovnání. Troufám si totiž říct, že Slovensko je dnes dál než Česko a to prostřednictvím svého členství v eurozóně.

Ne tohle není o spekulacích, kdy a zda vůbec naplníme náš politický závazek o přijetí Eura, v referendu již jednou schválený, ani o srovnávání řady ekonomických ukazatelů, které jsou o něco vstřícnější vůči našim východním eurosousedům, než vůči nám.

V současnosti se totiž eurozóna stává faktickým těžištěm další etapy evropské integrace. A začínají procesy, v jejichž důsledku se může Česko i Slovensko v relativně krátkém čase dalších 20-ti let dostat na úplně jinou úroveň z hlediska svého postavení v EU. Mnohvrstevnatá Evropská Unie v sobě totiž skrývá sílu vynést obě naše země do různých pater integračního procesu. Nemyslím, že to je ten správný recept na posílení našich vztahů. Asymetrie našich zájmů může totiž vést k asymetrickému modelu vztahů mezi Prahou a Bratislavou.

A já nevidím jediný důvod, proč by to mělo být v zájmu kohokoliv z nás. Naopak, jsem přesvědčen, že v našem společném zájmu je zůstat pohromadě. Koneckonců Svatoplukovy pruty máme ve společné mytologii.

S ohledem na odkaz Velkomoravské říše by nás takové rozdělení bezpochyby oslabilo. V dnešním globálním světě, kde znovu platí, že velikost rozhoduje. Ale když budeme postupovat společně, můžeme z toho pro zajištění našich zájmů jen vytěžit. Ještě jednou chci zdůraznit, že o směru, hloubce a rozsahu další integrace se rozhoduje nyní. Bratislava i Praha by neměly být jen pasažéry v tomto procesu.

Za čtvrté – poslední a opravdu osobní poznámka: Za těch posledních dvacet let, co uplynulo od vytvoření svrchovaných států – České republiky a Slovenské republiky, vyrostla celá jedna nová generace. S jejím příchodem ale bohužel v Česku odešla schopnost rozumět takovým krásným slovům jako omrvienky, hmla, žeriov či rozprávka.

Domnívám se, že v našich sdělovacích prostředcích je dost prostoru, aby u nás zaznělo o trochu víc slovenštiny. Naše děti zase začnou více rozumět rozprávám a

politici zase začnou dávat stejným slovům stejný význam. Euro, amnestie – ale to již hovořím na jiné téma.

www.europa.eu

9. 1. 2013

Projev eurokomisaře Štefana Füleho na setkání „European Endowment for Democracy“ v Bruselu

Ladies and Gentlemen,

I am delighted to have the opportunity to address this second meeting of the Board of Governors of the European Endowment for Democracy. Today's meeting is a real sign of progress and confirmation that you are turning words into action and getting down to your operational activities.

The dramatic changes that have been taking place in the European Union neighbourhood since 2011 clearly justify this new initiative. After years of relative stagnation, democracy has started taking root in the neighbourhood spurred on by the democratic revolutions in the Southern Mediterranean.

While the general trends points towards more democracy, more accountable forms of governance and increased respect for human rights and fundamental freedoms, there are areas where progress has been limited, areas essential for ensuring the sustainability of political reforms. In some countries progress has stalled or there are signs of regression.

In Algeria human rights defenders face restrictions to their freedom of expression, association and assembly and suffer intimidation and judicial harassment. In Morocco some civil society organisations working on sensitive issues such as the monarchy face bureaucratic obstacles to register.

In Azerbaijan civil liberties continue to be severely curtailed while in Belarus the situation is far from improving since the severe deterioration following the December 2010 crackdown on the opposition and civil society in the wake of the presidential elections.

In addition, women are now confronting attempts to exclude them from public life in several Southern Mediterranean countries. Acts of discrimination and violence are being perpetrated with impunity by extremist groups and in some cases by security forces.

It is vital that steps are taken to establish equal rights between men and women as the very foundation of democratic societies. It is equally vital that full ownership of

the democratic transition is ensured and that it is not perceived as being "imposed" by others.

A vibrant civil society and a functioning democracy depend on the right of citizens to freely exercise their right to peaceful assembly and association. This nurtures open debate in society, providing safeguards against conflict and instability.

I see the Endowment for Democracy as a strengthened effort, supporting democratisation and peaceful forces that work for democratic changes to happen, supporting the actors of change in our neighbourhood, the emerging players that face obstacles in accessing European Union funding.

With this new initiative we are sending a clear message of solidarity to the peoples of the Neighbourhood, assuring them that their democratic aspirations and their fight for human rights will be heard and supported by the European Union. The European Union can also bring its experience and know how to help them address the challenges of transition from authoritarianism to democracy.

Ladies and gentlemen,

Allow me to make two key points about the endowment:

First, it is important that the Endowment adds value and is complementary to all our instruments and in particular those with a specific focus on the support for democracy, notably

the European Instrument for Democracy and Human Rights;

the European Neighbourhood Instrument which includes the Civil Society Facility;
and

the Instrument for Stability.

It is essential to maximise the impact and build synergies between the various European Union initiatives and a "must" in the current economic crisis.

The Endowment's added value will come from rapid and flexible support for actors who are not yet supported, or who are insufficiently covered or have difficulties in obtaining support from existing European Union instruments; the most obvious cases being non-registered NGOs and emerging political and pro-democratic movements.

Second, we need to build on the current momentum and take all the necessary steps to ensure that the Endowment will be fully operational as early as possible with its own identity and credibility in the international sphere.

The recent progress in developing the Endowment has been remarkable. It was only last June when the statutes were adopted and now the governing bodies and rules of procedure are in place, the first financial and non-financial commitments have been made and Switzerland has been accepted as a new member.

These are all excellent signs of the concerted effort by European Union Institutions and Member States to advance democracy in our Neighbourhood and beyond.

To conclude, allow me to congratulate the Member States, the European Parliament and the European External Action Service for making the European Endowment for Democracy a reality.

www.europa.eu

9. 1. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s předsedou arménského parlamentu Hovikem Abrahamyanem

Press statement by Commissioner Štefan Füle following his meeting with Hovik Abrahamyan, President of the Armenian National Assembly

Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Štefan Füle met with Mr. Hovik Abrahamyan, President of the Armenian National Assembly in Brussels today.

The meeting provided an opportunity to discuss how to accelerate the reform and modernisation of Armenia for the benefit of the country and its citizens and how the EU can support those changes.

Commissioner Füle commended the recent developments in EU-Armenia relations, notably the good progress on the Visa Facilitation and Readmission Agreement and the signature of last December's Visa Facilitation Agreement. The Commissioner expressed the hope that a good track record of its implementation will allow the journey towards visa liberalization to be taken to a next level. The Commissioner also expressed his appreciation for the unilateral lifting of visa requirements by Armenia for EU citizens.

He welcomed progress in the negotiations on an Association Agreement, including a Deep and Comprehensive Free Trade Area. This Agreement is of the utmost importance in moving the EU-Armenia relationship to a higher level. It goes far beyond a normal free trade agreement. Through the Agreement the EU will open up portions of its acquis related to the internal market. But beyond this it encompasses

changes that affect citizens in their daily lives in areas like consumer protection, air quality and road safety, offering a protective umbrella of high democratic standards and real guarantees for their rights.

The upcoming Presidential elections were also discussed during the meeting: "Successful – free and fair - elections really matter and are crucial for EU-Armenia relations; without them the continuous reform which we want to see could be undermined. Before the elections next month, further progress is needed in the implementation of the current legislative framework, as recommended by the OSCE/ODIHR, while in parallel the longer-term process of updating electoral legislation for polls in the future should also continue." said Commissioner Füle.

Broader regional cooperation was also raised, with an emphasis on the fact that good neighbourly relations are of strategic importance for Armenia, in particular as regards Russia. It is in the EU's interest to see good Armenian-Russian relations; they can in turn benefit also from Armenia's partnership with the EU.

Issues concerning the Nagorno-Karabakh settlement process were discussed, including the issue of possible flights to the airport in Nagorno-Karabakh. Commissioner Füle reiterated EU's continued support for the OSCE Minsk Group co-chairs and their efforts in facilitating a peaceful settlement. He also stressed the need for the sides to seek a diplomatic solution to issues relating to this airport and to avoid any actions that could fuel tensions in the region.

www.europa.eu

14. 1. 2013

Vystoupení místopředsedy Evropského parlamentu Oldřicha Vlasáka na Plenárním zasedání EP.

Oldřich Vlasák: Informovanost a konzultování pracovníků, předvídání a zvládnutí restrukturalizace

Vážený pane předsedající,

smiřme se se skutečností, že o potřebě restrukturalizace a nutnosti propouštění se dají zaměstnanci přesvědčit jen těžko. Z praxe víme, že zaměstnanci a jejich odborové organizace se zpravidla snaží využít všech možných prostředků, včetně soudních procesů, k různým obstrukcím a zpomalení restrukturalizací.

Nezbytnou podmínkou úspěšnosti restrukturalizace a zachování sociálního smíru je ráznost, rychlost a důslednost v provedení tohoto kroku všude tam, kde je potřebný.

Musí být jednoznačná, založená na předem stanovených jasných a průhledných pravidlech, o nichž není třeba diskutovat, jen je prostě uvést ve známost. V tomto ohledu souhlasím se zpravodajem, že je žádoucí zajistit maximální informovanost pracovníků, už jenom proto, aby ti, kteří mají zůstat, nebyli v práci demotivováni.

Nemohu však souhlasit s tím, že je potřeba tuto oblast regulovat, že je třeba na evropské úrovni přijímat právní akt o informovanosti a konzultování pracovníků či vytvářet dohledová opatření nad činnostmi podniků.

www.vlasak.net

14. 1. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho k vedoucím delegací sousedských zemí EU

Meeting with Heads of Delegations of the Neighbourhood region

On the overall ENP framework

2012 has been a challenging year in our neighbourhood. Democratic transitions in southern neighbours are proving long and often difficult, despite some advances on democratic elections. In the Eastern neighbourhood also, the democratic transition remains uneven, although there has been more signs of positive developments from Moldova in particular.

Everywhere, the economic situation has been negatively affected by the crisis in Europe. This makes it more difficult for partners to embark and implement complex reform.

The EU itself has been absorbed by its own crisis and difficulties. This is of course making it more difficult to project our policy and launch new initiatives that also involve some short term economic pains or political courage.

We have also heard more voices calling into question the new approach to the European Neighbourhood Policy decided in 2011. It is not the time to change our course. We need to show strategic patience, focus on implementation and on making our offer more attractive to our partners, and more in line with their needs.

We also need to explain better the positive short term and long term consequences of the engagement with the EU under the ENP.

Challenges in implementing the ENP, in particular more for more, and other new incentives.

The next ENP package will be adopted on 20 March. It will include a communication, twelve country progress reports, two regional reports on East and South and a report with quantitative indicators of progress towards reform.

Our intention is that the package will be issued earlier than last year, so that the assessments of the progress reports can be better taken into account for the annual programming of financial assistance to partners, according to the principle of "more for more".

A key challenge in implementing more for more is how we assess progress. The assessment needs to be based on open consultation with a large number of stakeholders including civil society and verified against international indicators. Our assessment is captured in the ENP country progress reports.

Progress reports should be increasingly clear on what the EU regards as key to democratic transformation in each neighbour partner country.

The latest progress reports you have prepared show that some progress has been made in 2012 towards free and fair elections in the neighbourhood, but that much remains to be done in particular in the areas of civil freedoms and rule of law.

The EU will continue to offer partners as tangible incentives the 3Ms (money, market access and mobility of people) as well as technical cooperation sectors such as transport, energy, environmental protection and many others.

Main messages of 2013 communication

The Communication will focus on the state of implementation of the ENP and examine the general trends across our neighbourhood. It will point out that progress on the 2012 key recommendations for each partner was limited and concerned mainly the organization of free and fair elections. More work will be needed in 2013 to implement all key recommendations.

The Communication will stress the need for differentiation and for joint ownership with partners. It will call for a comprehensive approach to ENP also including CFSP and CSDP tools.

The Communication will also stress the need for better communication with stakeholders in partner countries, including civil society.

Outcome of consultations with stakeholders and importance to maintain these consultations also at local level

EEAS organised meetings with senior officials of Southern partners on 5 November and of Eastern partners on 4 December. The meetings took stock of ENP implementation so far and looked at challenges ahead. We had good discussions in a spirit of joint ownership.

Partners stressed the principle of differentiation. Southern partners asked for more sustained political dialogue with the EU. Eastern partners wished to make progress in relations with the EU by the November Eastern Partnership Summit in Vilnius.

We stressed the need for enhanced reform particularly in the area of deep and sustainable democracy, which would lead to stronger relations between partners and EU.

We agree that it is useful to ensure regularity in these senior officials meetings, with at least one meeting per year in a regional setting and a third one combining officials from both the South and Eastern regions.

As for civil society, numerous civil society organisations responded to our call for contributions and provided valuable information and data on the ENP implementation, in view of the preparation of the next progress reports. They also reminded the legal constraints on their activities in several partner countries.

I would like to stress my firm commitment to the involvement of civil society in the ENP and I encourage Delegations to hold a regular dialogue not only with authorities, but also with civil society in their countries ("structured dialogue").

Let me also briefly mention some of the suggestions which came out of a meeting I had last December with a group of think tanks and academics on ENP implementation. One of the ideas proposed is the engagement of the business circles. Business communities can potentially be important allies in stimulating transformation in partner countries. Think tanks also thought we need to better publicise our achievements and the benefits of our policy for the people if we want to gain support in partner countries. This is an important issue for Delegations, which have much greater knowledge than headquarters about concrete EU actions and their benefits. On this aspect, we count on your active involvement.

Update on ENI preparation and Programming

Negotiations on the future European Neighbourhood Instrument in the context of the next MFF have entered into a trilogue phase, with 3 meetings already having taken place.

An increased financial envelope for the ENI, as proposed by the Commission, would allow for enhanced EU cooperation with ENP partners and reflect the priority of EU

relationship with its neighbours, though we hardly need to add that the climate for the budget negotiations remains difficult.

In terms of timing, we hope all the pending issues should be settled by the first trimester of 2013 in order not to jeopardize the programming of aid required for a seamless continuation of implementation of our support, but this is not assured.

The new Neighbourhood policy implies that every major change in the level of assistance is seen as a political message, either to encourage progress or signal reservations with regard to the implementation of the reforms. We will seek to avoid a mechanistic approach involving pre-determined amounts and country shares.

One of the key aspects for the ENI in the new MFF will be the implementation of the “incentive based approach” (“more-for-more”). There will be a direct link between progress reports and extra assistance. Therefore, Delegations need to report rapidly and accurately on Action Plan priorities.

We hope the future ENI Regulation will allow for the necessary flexibility to respond effectively and swiftly to challenges in partner countries and reward their performance. Let me add that Mutual Accountability also means that we must deliver promptly on our own promises.

Important for Delegations to ensure donor coordination on the ground, in consultation also with EU MS and civil society. Let me also stress that we see a lot of merit in joint programming and would encourage you to be proactive in this exercise. There is much added value to be gained by joint programming around the commonly EU defined objectives set out in the ENP Action Plans.

www.europa.eu

16. 1. 2013

Europoslanec M. Cabrnoch: EU chce nařídít právo na práci

Socialisté v Evropském parlamentu navrhuji zavést právo na práci. V tuto chvíli pro mladé nezaměstnané. Namísto podpory vzdělávání a větší pružnosti pracovně právních vztahů prosazují povinnost pro zaměstnavatele či stát nabídnout každému mladému nezaměstnanému pracovní místo. Myslet si, že se dá nařízením vytvořit pracovní místo, je čirá utopie. Nařízeným právem na práci se pouze utratí další peníze z rozpočtu a ještě více oslabí odpovědnost mladých lidí za vlastní budoucnost.

Právo na práci skrývá tvrdě socialistická předsedkyně výboru pro zaměstnanost Pervenche Berés pod název Záruky pro mladé. Ve svém usnesení vyzývají socialisté členské státy EU, aby se na tomto opatření urychleně shodly. Doufám a veřím, že si ministři naopak uchovají zdravý rozum.

Je skutečností, že nezaměstnanost mezi mladými lidmi dosáhla nepřijatelných mezí. Miliony mladých lidí nemají práci. Není překvapením, že hodně z nich žije v zemích, které mají vysokou zákonnou ochranu zaměstnanců a problémy s veřejnými rozpočty (z jisté části způsobenými nepřiměřenou a neodpovědnou sociální politikou). Příčinami vysoké nezaměstnanosti mladých je (1) příliš rigidní pracovní právo, které nepřiměřeně zvýhodňuje zaměstnance před zaměstnavateli a také zaměstnané před nezaměstnanými, a (2) velká závislost podnikatelů na veřejných rozpočtech, které (3) prochází současnou krizí důvěry. Zaměstnanec je zákonem tak chráněn (podmínky výpovědi, odstupné...), že jej zaměstnavatel v nejisté době raději nezaměstná. Nepřiměřená zákonná ochrana zaměstnance jej tak paradoxně nakonec chrání před získáním práce.

Socialisté navrhuji nesmyslné řešení: zaručit mladým do 25 let (a absolventům vysokých škol do 30 let) právo na zaměstnání (nebo další vzdělávání či učňovské místo) nejdéle po čtyřech měsících bez práce. Současně navrhuji, aby systém záruk (rozuměj takto vytvořená umělá a nepotřebná pracovní místa) byl financován ze zdrojů EU (zejména ve státech s nejvyšší mírou nezaměstnanosti mladých). Aby byl příběh kompletní, navrhuji socialisté současně zřízením nového evropského úřadu pro zaměstnanost, který by takové nesmyslné plýtvání kontroloval.

Ve skutečnosti nejde o nic jiného, než o populistické pokračování v nesmyslné rozhazovačné sociální politice a o dalším kanálu pro přerozdělování peněz od úspěšných k neúspěšným, od odpovědných k neodpovědným. Vše pochopitelně zaplatí ti, kdo pracují, ze svých daní. Současně není pochyb o tom, že by prosazované opatření krátkodobě zlepšilo finanční situaci mladých nezaměstnaných, ale rozhodně by nepomohlo vytvořit kvalitní, potřebná a tedy stabilní pracovní místa. Mladí lidé rozhodně nebudou k práci, která jim byla na základě jejich "práva" přidělena, přistupovat odpovědně. Zaměstnavatelé potom zcela jistě budou žádat od státu kompenzaci nákladů spojených se zřízením pracovního místa, které nepotřebují.

Správné řešení je jinde. Rozhodně k němu nevede univerzální evropské doporučení či nařízení. Vláda každé země si dobře uvědomuje nebezpečí nezaměstnanosti, nejen mladých lidí, a hledá nástroje, jak svou situaci ve své zemi řešit. Podmínky jednotlivých zemí jsou různé a proto musí být různá i řešení. Žádat o další peníze z jiných zemí přes rozpočet EU je jistě lákavé, ale jen pro příjemce, a není to řešením, pouze odkládáním a zhoršováním celého problému.

Skutečné řešení leží v oblasti pracovního práva, které musí být mnohem více flexibilní. Práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů musí být vyvážené.

Zaměstnavatel se nesmí bát přijmout pracovníka do práce. Je lépe, aby pracovník pracoval po dobu, kdy pro něho zaměstnavatel práci má, než aby pod hrozbou vysokého odstupného práci vůbec nezískal. Flexibilní pracovní právní vztahy jsou přínosné pro nezaměstnané, pro zaměstnavatele i pro společnost.

www.ods.cz

18. 1. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s generálním tajemníkem Arabské maghrebské unie

Remarks following the meeting with Habib Ben Yahia, Secretary General of the Arab Maghreb Union

I am glad that President Barroso and I could welcome Secretary General of the Arab Maghreb Union Habib Ben Yahia here in Brussels - only few weeks after the Commission adopted the Joint Communication on Supporting Closer Cooperation and Regional Integration in the Maghreb.

Just to remind you, this Communication is part of the EU's wider response to developments in the Southern Mediterranean and reflects our willingness and determination for a deeper engagement there

The Maghreb is a region rich in potential. But it remains one of the least integrated regions in the world. I hope that the Communication will allow the EU to take a more proactive stance in support of the integration of the Maghreb.

This is of course put forward in a spirit of partnership with practical suggestions for ways in which the EU could accompany initiatives for closer cooperation between the Maghreb countries.

We, in the EU, have considerable experience with integration and would benefit too from improved economic integration in the Maghreb and joint efforts to combat regional challenges, like terrorism or climate change.

Clearly, events in Mali make cooperation with individual Maghreb countries and the Maghreb region as a whole even more relevant.

Today with Mr Ben Yahia we have already discussed how we can act to implement at least a part of our proposals, how can we launch concrete initiatives in areas like energy, private sector development, transport, rural development, agriculture and what is also very important - developing stronger links with the civil society.

But this is just a start and I look forward to continuing our discussion and what is more important – practical actions to advance the integration in the region and the cooperation between the EU and Arab Maghreb Union.

Remarks following the Informal Council of Ministers for European Affairs with the Irish Presidency

www.europa.eu

21. 1. 2013

Eurokomisař Š. Füle: Shrnutí bodů projednávaných na neformálním setkání ministrů zahraničí v Dublinu

European Monetary Union

In our discussions over the last two days, we have been focusing on how to strengthen democratic legitimacy and accountability as the European Union moves forward with far reaching changes in the field of economic and monetary union.

Some of the ideas under consideration had been set out in the blueprint presented by the Commission and today was an excellent opportunity offered by Irish Minister of State for European Affairs, Lucinda Creighton and the Irish Presidency to deepen at the beginning of a broad debate our discussion with Member States, representatives of the national parliaments and the European parliament.

There was broad consensus that the deepening of Economic and Monetary Union will require parallel steps towards a European union that is more accountable and democratically reinforced.

One of the points we touched on were the respective roles of the European Parliament and national parliaments where we all agreed that both had an important and complementary role to play. National parliaments play an important role through ensuring the legitimacy of Member States' actions in the European Council and Council, as well as in the conduct of national fiscal and economic policies, even if more closely coordinated within the EU. And at the European level, democratic accountability and scrutiny is ensured by the European Parliament. It is quite clear that as we move to further economic integration, we will also see a greater involvement from the European Parliament.

The discussion was in many areas very concrete: not just concentrating on future long term initiatives requiring Treaty change but concrete ideas that can already be implemented now, examples being the willingness of the Commission to engage with

national parliaments in discussions on both the Annual Growth Strategy and country specific recommendations.

Another example is the "Economic Dialogue" providing for discussions between the EP, the Member States, the Commission, the European Council and the Eurogroup.

There was also a feeling that we needed to intensify inter-parliamentary exchanges to make sure all parliaments were properly informed and aware of the interdependencies of their decisions.

Enlargement

We also have had good informal exchanges with our partners from candidate and aspirant countries on a wide range of issues.

These took place against the background of the quite ambitious December Council conclusions that will keep us and Lucinda and her team rather busy in the coming months

They were also a rather important reminder that enlargement remains a key European policy and that aspirant and candidate countries can rely on our commitment and also creativity to keep up the momentum of enlargement. The discussions this morning showed clearly that the EU that the aspirant countries will join one day, will look quite different from the EU as we know it today.

On our side we are already finding ways how to further associate enlargement countries to the EU's emerging economic governance, as well as implementing measures to support their economic recovery. But one point we made strongly to our partners is that the key to success is very much in their hands now. It is crucial that the momentum of enlargement is maintained and that the reforms necessary for progress on the EU path in the enlargement countries are pursued with vigour and commitment.

www.europa.eu

22. 1. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s alžírským ministrem zahraničí

Statement by Commissioner Štefan Füle following his discussion with Algerian Foreign Minister Murad Medelci

"Today, I have spoken to Mourad Medelci Foreign Minister of Algeria to express my sympathy to the families of the Algerian victims of the terrorist attack at in Amenas. This follows on the statements made by the High Representative of the European Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the European Commission Cathy Ashton on 17 and 20 January.

During my conversation with Minister Medelci, I have expressed my support for the Algerian authorities and their commitment to fight terrorism and to free the hostages held by the terrorist group.

I have reaffirmed my commitment to deepen cooperation with Algeria on issues of common concern, notably the security in the Sahel/Sahara region.

www.europa.eu

24. 1. 2013

Europoslanec H. Fajmon: Budoucnost zemědělství v EU - protekcionismus, kvóty, diskriminace

Zemědělci z nových členských států budou i nadále dostávat menší dotace, než jejich kolegové ve "starých" členských státech. Významná část půdy má zůstat ležet ladem kvůli boji proti změnám klimatu. Velké podniky mají být potrestány a cukr bude i nadále zdražovat. Taková je perspektiva pro české zemědělství i spotřebitele podle představ zemědělského výboru Evropského parlamentu.

"Návrhy týkající se budoucnosti Společné zemědělské politiky EU, které zatím schválil zemědělský výbor Evropského parlamentu, jsou pro Českou republiku krajně nevýhodné," komentoval hlasování mluvčí ODS pro zemědělství Hynek Fajmon. "Jde spíše o směs byrokracie a sociálního inženýrství, než o reformu zemědělské politiky, kterou by EU naopak nutně potřebovala."

Novým členským státům končí letos přechodné období pro zemědělské dotace, od příštího roku se mělo jejich postavení zrovnoprávnit. K tomu ovšem nedojde, finanční podpora má podle komise i europarlamentu oscilovat v pásmu dvaceti procent kolem celoevropského průměru. "Je to jisté zlepšení, původně navrhoval Evropský parlament dokonce čtyřicetiprocentní pásmo, faktem ale zůstává, že někteří si budou i nadále rovnější, než ostatní," říká Hynek Fajmon.

Další problém pro Českou republiku i některé další státy představuje tzv. capping neboli zastropování plateb podle velikosti farmy. "Je to jedno z řady umělých a diskriminačních kritérií, která nemají žádnou ekonomickou logiku a povedou ke

zvýšení administrativní zátěže," myslí si Hynek Fajmon. "V praxi to znamená, že podniky budou moci získat na dotacích maximálně 300 tisíc eur, ale sankcionovány mají být už od úrovně 150 tisíc eur. To už představuje pro české zemědělství ztráty v řádu miliard korun, i když si budou moci odečíst náklady na zaměstnanost."

Europoslanci ODS, stejně jako čeští zemědělci, nesouhlasí ani s představou, že by v roce 2018 mělo být pět procent zemědělské půdy vyřazeno z produkce v rámci tzv. greeningu neboli "ozelenění" zemědělské politiky. "Evropské i české zemědělství má být konkurenceschopné a má produkovat potraviny, ne sloužit boji s klimatickou změnou. Je nesmysl, aby v České republice leželo ladem 250 tisíc hektarů zemědělské půdy. Toto ekoinženýrství bude mít snadno předvídatelné důsledky: další zdražování potravin, další deformace trhu a úpadek konkurenceschopnosti," říká Hynek Fajmon.

Zdražení přinese podle Hynka Fajmona i prodloužení platnosti kvót na výrobu cukru. "V důsledku poslední unijní reformy cukrovarnictví v roce 2006 vzrostla cena cukru o padesát procent, zatímco na evropském trhu chybí každý rok tři až čtyři miliony tun této komodity.

To samozřejmě vyhovuje velkým francouzským a německým cukrovarům, které na evropském trhu jasně dominují a díky deficitu a absurdním kvótám ženou ceny nahoru. Česká republika má ve výrobě cukru velkou tradici, na kterou bychom mohli v případě liberalizace trhu snadno navázat. Pokud budou kvóty pokračovat až do roku 2020, můžeme se s touto nadějí rozloučit," vysvětluje Hynek Fajmon.

K budoucnosti Společné zemědělské politiky se teď musejí vyslovit ministři jednotlivých členských států, kteří mohou některá kontroverzní opatření odmítnout. České republice se již v minulosti podařilo vytvořit tzv. blokační menšinu, která svými hlasy bránila zastropování plateb podle velikosti farmy.

Podle Hynka Fajmona je však už nyní jisté, že se nová pravidla nestihnou schválit včas a čeští zemědělci tak budou od ledna 2014 hospodařit v rozpočtovém provizoriu. To by sice neohrozilo vyplácení přímých plateb, ale zastavily by se například dotace z programu Rozvoje venkova.

"Evropský parlament se k materiálu schválenému zemědělským výborem vrátí na svém březnovém plenárním zasedání. Budeme tedy znovu podávat pozměňovací návrhy, abychom zemědělskou politiku přiblížili realitě a skutečným potřebám zemědělců," uzavírá Hynek Fajmon.

www.ods.cz

24. 1. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání Rady Evropy

Statement by Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy at the press conference with the Council of Europe

"My presence here today; the fact that I am about to speak to the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, as well as my frequent meetings with President Mignon and Secretary General Jagland; all this just proves the high level and quality of the cooperation between the Council of Europe and the European Union - in particular when it comes to advancing the values of democracy, rule of law and human rights in our immediate and broader neighbourhood.

Shortly I will speak to the Assembly in detail about the challenges and opportunities of our cooperation in the enlargement area and in the Eastern and Southern neighbourhood.

This year, 2013, will be crucial for maintaining the momentum of enlargement to underline the credibility of the process and its transformative power.

It is also very important that all enlargement countries are associated to the on-going changes in economic governance of the EU.

On the Neighbourhood – I'd like to stress once again our commitment to accompany the transformation process there, based on the “more for more” principle and putting an emphasis on the implementation of the key recommendations as well as reaching out to the citizens, trying to make our offer more understandable and attractive to the people – especially in the Southern Neighbourhood.

To make a difference for citizens in the region in terms of improvements of the democratic standards, freedoms and rule of law, cooperation with the Council of Europe is indispensable.

The coordination between the EU and the Council of Europe is crucial for effective actions so that we can deal with the challenges and use the opportunities.

The overall aim of this is clear: to provide the best support for the democratic process in the partner countries and to advance our common objectives and shared values as far as possible.

Because ultimately, it is for the benefit of the citizens here in Europe and in the partner countries."

www.europa.eu

24. 1. 2013

Společné prohlášení komisaře pro rozšíření Š. Füleho a prezidenta Parlamentního shromáždění Rady Evropy Jean-Claude Mignona

Pan Jean-Claude Mignon, prezident Parlamentního shromáždění Rady Evropy , a pan Štefan Füle, eurokomisař pro rozšíření a sousedskou politiku EU, dnes vydali následující prohlášení po návštěvě eurokomisaře v Parlamentním shromáždění Rady Evropy:

“Our close and joint cooperation and engagement with our partners in the East and in the Southern neighbourhood represents a powerful instrument to support their process of transformation and the development of deep rooted democracy. Our co-operation is part of a well-defined strategy and the European Union-Council of Europe joint programmes provide the countries with real support and practical, visible results.

In order to boost the impact of our action still further, we wish to expand the parliamentary side of our joint assistance and co-operation programmes, focusing in particular on increasing the capacity of national parliaments in the areas of drafting legislation and developing the skills of parliamentary staff, as well as the establishment of parliamentary procedures which fully respect political pluralism in parliaments.

We are also determined to offer our support and assistance to countries in our immediate neighbourhood that share our values and seek to implement our standards. Our cooperation through the EU-funded Council of Europe Eastern Partnership Facility is already making a real difference in partner countries. We are engaged in the same spirit also with our neighbours to the South in particular through the Programme “Strengthening democratic reform in the Southern neighbourhood” (South Programme), launched in January 2012 by the European Union and the Council of Europe

Parliamentary diplomacy makes a major contribution to building dialogue between elected representatives in countries affected by “frozen” conflicts. Confidence-building measures and direct dialogue between elected representatives are the best ways of establishing a climate conducive to resolving these conflicts and we warmly encourage any corresponding initiatives.

The accession process requires far-reaching reforms to be carried out in terms of institutions, legislation and administrative practices so that the countries concerned fully take on board the ‘acquis communautaire’, and the Council of Europe is one of the right institutional frameworks for helping move forward such reforms. The future and the success of the European project depends both upon deepening the

integration and being able to offer a clear European perspective for all European countries which show an unequivocal will to make real progress in respecting our common values. Although this is a long and complex process, it is both rewarding and responds to the most fundamental needs and wishes of the citizens of those countries."

www.europa.eu

24. 1. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho v Parlamentních shromáždění Rady Evropy

Address to the Parliamentary Assembly of the Council of Europe

Mr President, Mr Secretary General, Honourable Members,

I am delighted to have the opportunity to address the Parliamentary Assembly today. The timing is good, coming as it does after the adoption of the 2012 Enlargement Package in October and the Council conclusions on enlargement of last month which have set an ambitious programme for the first half of 2013. We're also looking forward to the adoption of the next European Neighbourhood Policy package in March.

Allow me to start by expressing my appreciation for the close and efficient cooperation between the European Commission and the Council of Europe, particularly with regard to the implementation of the Copenhagen political criteria by candidate countries and potential candidates in the field of protection of democracy, rule of law and human rights. I also recognise the crucial role of the Council of Europe with our neighbours to the east and south, strengthening democracy and safeguarding human rights.

Honourable Members,

The past year has seen major progress by a number of enlargement countries on their road towards the European Union. Croatia is very much on its way to becoming the 28th member state, Serbia is a candidate country and accession negotiations have opened with Montenegro.

In 2013 it will be essential for the credibility of our policy that the momentum of enlargement is maintained. This means continuing to engage with government authorities and other important stakeholders to move the enlargement agenda

forward, so that in twelve months' time we can look back and say that our efforts have been rewarded.

The Council of Europe is a key partner in various aspects of the enlargement process. Our cooperation in joint programmes and projects such as the Sarajevo Process on Refugees has been excellent and we also appreciate the activities of the Council of Europe on fighting discrimination and promoting Roma inclusion.

The Commission also fully supports the investigation under EULEX auspices into the alleged crimes committed in the period during and after the conflict in Kosovo, and addressed in the Marty report endorsed by this Assembly.

Before taking you through the enlargement agenda for the year ahead, let me touch on three horizontal issues which I think are extremely important and which will define enlargement this year.

The first is the credibility of the enlargement process. We are aware of how important it is to take the lessons of the past into account throughout the enlargement process, to keep it credible and maximise its transformative power for candidate and aspirant countries. The clearest example I can give you of this is the core theme of the 2012 Enlargement package, our focus on the rule of law. This is central to the whole enlargement process, and it makes a critical difference by strengthening democratic institutions, improving the daily lives of citizens. Our approach to chapters 23 and 24 of the acquis, which have the greatest focus on the rule of law, has evolved to take into account our experiences: we now open these chapters at the start of negotiations, and close them at the end, to allow countries to develop a solid track record of performance in this area. I believe this shows our commitment to making the enlargement process work for everyone involved.

The second is open bilateral issues and here we face a challenge because we clearly say that:

(a) we don't want bilateral issues to be imported into the European Union; and

(b) we don't want bilateral 'mines' to explode in the middle of the accession process, which could hold up or derail the process.

And that begs the question: how are we going to handle this open bilateral issues? Some may be solved easily between parties concerned, others may be solved with the help of the European Union, and as Croatia and Slovenia have shown, an arbitration mechanism could help. Ultimately we have the International Court of Justice in The Hague. What is most important in 2013 is that this issue is acknowledged as a major element of good neighbourly relations, a principle to which we will refer more and

more as we move to the next stage of enlargement. And it is important that we start to tackle these issues so that they don't hold up the accession process.

The third horizontal issue which will be very important in the coming year is how to reconcile the 130,000 or 140,000 pages of the acquis, of the legislation adopted over the past years, with what is in the pipeline and what is being decided in each and every Council and European Parliament session. The crisis has shown that as it is important to deliver on the acquis, it is also important that not only candidate countries, but also aspirant countries are associated to the changes in economic governance of the European Union.

Looking to the work that lies ahead on enlargement, in the Spring the European Commission will publish its last monitoring report on Croatia and also a series of reports, on the basis of which the Council will consider whether, if sufficient progress has been made, to open accession negotiations with Serbia and the former Yugoslav Republic of Macedonia, and whether to approve a mandate to start negotiations with Kosovo on a Stabilisation and Association Agreement.

Depending on progress, a report on Albania is also possible and I look forward to the advancement of accession negotiations with Montenegro, hopefully with Turkey and also with Iceland after the April elections. 2013 should also see progress in the visa dialogue with Kosovo and the launch of the visa dialogue with Turkey.

Let me now also turn to Bosnia and Herzegovina. You are familiar with the stalemate regarding the so-called Sejdić-Finci ruling of the European Court on Human Rights.

A year before elections is not the ideal time for compromises, but Bosnia and Herzegovina does not have a choice. Secretary General Jagland made it clear that the next elections could not be seen as meeting European standards, if this issue was not solved. And I fully support him on this issue.

Furthermore, non-implementation of the Sejdić-Finci ruling is keeping both the Stabilisation and Association Agreement as well as a credible EU membership application on hold. And only once the Stabilisation and Association Agreement enters into force will the EU be in a position to support Bosnia and Herzegovina in addressing the structural shortcomings of Dayton.

The Head of Delegation and EU Special Representative Sorensen received a reinforced political mandate during his visit in Brussels last week. Baroness Ashton and I made clear that he enjoys our full support for intensified engagement with political leaders and government representatives in an effort to reach a solution.

I am also making it clear to Bosnia and Herzegovina's representatives that two myths should be dispelled when it comes to implementing the Sejdić-Finci ruling. First, it is

not true that EU Member States would eventually lower the bar for a credible membership application, if Bosnia and Herzegovina's authorities continued to fail in their efforts to reach a shared solution. Second, it is equally not true that procrastinating on the Sejdić-Finci ruling implementation would lead to a situation which was more conducive to a solution after the elections – because we would not consider such elections up to the necessary standards. A solution is needed now.

In this regard, the role of the Strasbourg-based institutions in assisting Bosnia and Herzegovina's authorities is crucial – this includes you as the Assembly, Honourable President Mignon, and Secretary General Jagland. I would like to thank you for your cooperation so far, and to plead for your continuous active engagement.

Honourable Members,

In these difficult times for Europe, enlargement continues to be a part of the solution. The European Union has never been about building walls but about eliminating dividing lines through values and principles. There is no more powerful an instrument of transformation than enlargement. We need to continue using it wisely.

Let me turn now to our European Neighbourhood Policy.

Following the May 2011 review, the European Union has increased the emphasis in its Neighbourhood Policy on a shared commitment to human rights, democracy and rule of law. We have put 'more for more', differentiation and joint ownership with partners at the heart of our approach. The implementation of the 'more for more' approach is based on this: more progress towards reform in exchange for a stronger relationship with the European Union.

The new approach to the neighbourhood also means we have to reach out to citizens. It means not only working with governments, but also extending the hand of partnership to civil society. I have seen first-hand the tremendous work done by civil society across the European neighbourhood, and it is essential that we build lasting, sustainable assistance to enable civil society to continue to deliver on our shared objectives. We have started to do so with the establishment of the Civil Society facility, the creation of the European Endowment for Democracy and reinforced dialogue with civil society. But more needs to be done.

Our new approach also provides us with an opportunity to deepen our interactions with other agents of change and reform, including the Council of Europe. I am clear that as events in the European neighbourhood affect us all, so the European Neighbourhood Policy is not just for the EU institutions to consider. We need to open the ENP in an inclusive way that allows other non-governmental actors, countries and international organisations to share in its aims and contribute towards its success.

We plan to publish the next ENP package in March. It will notably include a communication and twelve country progress reports. The progress reports will include valuable input from the Council of Europe, for which I am very grateful.

The Council of Europe has a key role to play here, and in our March communication, we will focus on the state of implementation of the ENP and examine the general trends across our neighbourhood. We recognise that progress on the 2012 key recommendations for each partner was uneven and concerned mainly the organisation of free and fair elections. More work will be needed in 2013 to implement all key recommendations, particularly in the areas of civil freedoms and rule of law, so that our ambitious commitments make a practical difference on the ground.

We believe it is time for improving the comprehensive approach to ENP, also making Common Foreign Security Policy and Common Security and Defence Policy tools more effective in tackling the security challenges and protracted conflicts of our neighbourhood.

In this overall context, cooperation with the Council of Europe is strategic. The Council of Europe has indisputable assets: its unique pan-European dimension, its varied experience of drawing up legal standards, monitoring their application, and its experience in building up democratic institutions and harmonising legislation.

We are particularly interested in relying on the Council of Europe's expertise and added value on five key areas:

- first, constitutional governance,
- second, justice reform,
- third, the fight against corruption and money laundering,
- fourth, the promotion of European democratic values, and
- fifth, consolidation of democracy with a particular interest in the aspects of freedom of association and assembly and intercultural dialogue.

Honourable members,

Our experience of cooperating with the Council of Europe in our Eastern Neighbourhood shows how important its support is in the establishment of sustainable democracies. Working together through the EU-funded Council of Europe Eastern Partnership Facility, multilateral cooperation in the framework of the Platform on Democracy, Good Governance and Stability are making a real difference

in our Eastern neighbourhood. This Platform and related Panels work to achieve high standards in elections, judicial reform and the fight against corruption, and also play an important part in supporting the fight against cyber-crime.

In November, the third Eastern Partnership Summit will take place in Vilnius. The Summit will focus on the implementation of the reform process in partner countries based on the Eastern Partnership Roadmap. Partner countries' efforts to vigorously implement reforms will provide the best possible setting for the Vilnius Summit. We have always been clear that for countries in the Eastern Partnership, the possibility offered by Article 49 of the Treaty on European Union remains alive – by this, I mean the possibility of joining our shared European project if they share our principles of freedom, democracy and respect for the rule of law.

The Council of Europe and the EU share a common interest in supporting and working together with our neighbours to the south. I would like to recognise the Council of Europe's efforts, which include:

- the adoption of the Partners for Democracy status;
- the on-going cooperation dialogue with Morocco, Tunisia and Jordan;
- the identification of cooperation priorities for Morocco, Tunisia and Jordan; and
- the opening of Council of Europe offices in Tunis and Rabat.

I also recognise the important support that the Council of Europe's specialised bodies could offer to other partners in the region, in particular the support of this assembly and the Venice Commission.

Together with the Council of Europe, we are facing the challenge of making our offer more attractive to the people of the South. They need to be convinced that stronger engagement with the EU, and adherence to the values defended by the Council of Europe, is in their interest, reflecting their legitimate aspirations.

For the EU, we see the ultimate goal for this region being integration in the EU internal market, enlarging the European economic zone to include partners, and projecting our norms and standards. I recognize that it is challenging to explain the benefits of this long term ambition to citizens, and more complicated than for our partners in the East. But I believe we need to make this ambition much more visible, concrete and explain its benefits to people on the ground.

Honourable Members,

Coordination between the European Union and the Council of Europe is crucial for coherent and effective action. We rely on each other's efforts to advance our common objectives and support our shared values. I am absolutely clear that the key is to work hand in hand to provide the best support possible for the democratic process in the partner countries. I hope that in the future we will have the opportunity to expand our collaboration to make it even more stable and strategic.

Thank you for your attention, I look forward to our discussion....

www.europa.eu

24. 1. 2013

Společné prohlášení vysoké představitelky EU Catherine Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám v Jordánsku

Joint Statement by the High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the parliamentary elections in Jordan

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission and Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made the following statement:

“We welcome the peaceful conduct of the legislative elections in Jordan and congratulate the Jordanian people for exercising their civic rights.

These elections are an important part of the political reforms initiated by Jordan in 2011 and of an on-going process aiming to improve representation, governance and democratic accountability.

An EU Election Observation Mission (EU EOM), led by MEP David Martin, has observed the electoral process. The mission will release its initial statement shortly. The EU EOM will provide at a later stage a comprehensive analysis of the elections and a set of recommendations, which can serve as a reference point for future electoral reforms.

The EU will continue to assist Jordan including through measures and initiatives supporting the strengthening of democracy and the rule of law.

We also encourage the Jordanian authorities to continue reaching out to all political and social groups while continuing to engage in the political and economic reform process.”

www.europa.eu

24. 1. 2013

Komentář europoslance L. Roučka k britskému postoji k EU

Britský premiér David Cameron včera v Londýně pronesl zásadní projev o vztahu své země k Evropské unii.

Hlavním poselstvím byl příslib referenda o setrvání v EU pro případ, že konzervativci vyhraji volby v roce 2015 a podaří se jim vyjednat nové podmínky členství Velké Británie v Unii. Náš premiér Petr Nečas přispěchal v dnešních Lidových novinách s poněkud devótním poděkováním britskému premiérovi za konstruktivní a věcný příspěvek k debatě o budoucnosti EU („Řešením je pružná integrace“, LN 24. 1. 2013). Je to bizarní interpretace Cameronova textu, jehož hlavní poselství bylo adresováno domácímu publiku.

Britští konzervativci prostě začali předvolební kampaň o dost dříve, než je obvyklé. Cameron je pod velkým tlakem eurofobního křídla ve vlastní straně a zprava ho tlačí rostoucí zisky šovinistické strany UKIP, jejímž hlavním a jediným programem jsou dva body: potírání imigrace a vystoupení z EU. Právě UKIP ubírá konzervativcům hlasy. Cameronův plán je jednoduchý: vyjednat si vůči EU nové výjimky z pravidel platných pro všechny a prezentovat následně ústupky EU jako třetí cestu mezi vystoupením z Unie a plným členstvím. Rozehrává se tu hazardní hra, neboť vše nasvědčuje tomu, že tento plán britským euroskeptikům nevyjde. Britové si během evropské integrace vyjednali řadu extrabuřtů a většinou Evropanů se tato neochota táhnout s ostatními za jeden provaz už léta zajídá. Velká Británie si vyjednala výjimku z měnové integrace, ze Schengenského prostoru, neratifikovala Chartu základních práv EU, což znamená, že britští občané nepožívají stejných práv jako občané EU. Nyní Londýn hovoří o opuštění evropské justiční a policejní spolupráce (pokud toto nastane, bude pro jiné členské země daleko těžší dosáhnout na pachatele, kteří utečou na britské ostrovy). Londýn se neúčastní fiskálního paktu a odmítl zavést daň z finančních transakcí. Po nějakém konstruktivním příspěvku k EU z londýnské dílny zkrátka není vidu ani slechu. David Cameron proklamuje, že některé politiky by se měly vrátit na národní úroveň. Jeho pravým cílem je ovšem EU ve formě pouze volného trhu. Mnohé státy se již nechaly slyšet, že nebudou trpět britské vyzobávání rožinek ze společného koláče. Bilaterální otevírání stávající Smlouvy o EU by znamenalo otevřít Pandořinu skříňku: následovala by lavina národních požadavků,

na jejímž konci by byl totální rozpad EU. A to si nikdo soudný v Evropě nepřeje. Už proto žádné další zásadní výjimky pro Londýn nebudou. Pokud chce Británie prosadit reformy EU, bude muset spolupracovat s ostatními členskými zeměmi, s Evropským parlamentem a Evropskou komisí. Žádné jednostranné požadavky ani hrozby londýnské vládě potřebné spojení nepřinesou. Zatímco Petr Nečas Camerona pochválil, na světové i domácí scéně drtivě převažují kritické reakce. Za oceánem zaznělo jasné varování: USA, největší spojenec Britů v zahraniční a bezpečnostní politice, si důrazně přejí silné Spojené království v silné EU. V samotné Velké Británii považují příslib referenda za nezodpovědný hazard nejen opoziční labouristé, ale také vládní liberálové.

Vůbec nejsilnější nevole k vystoupení z EU však zaznívá z britských hospodářských kruhů. Významní podnikatelé ve společném otevřeném dopise (zveřejněném ve Financial Times) upozornili, že už samotná myšlenka na uspořádání referenda může napáchat velké škody. Nikdo přece nezačne v Británii podnikat za nejistoty, jaké podmínky budou na trhu platit v budoucnu! Jako obchodní mocnost má Británie velký zájem na spouštění pravidel obchodu a investování. Švýcarský model je pro britské hospodářství s klíčovým podílem sektoru služeb zcela nevhodný. Dokonce i Dánsko a Švédsko, které stojí také mimo eurozónu a obvykle sdílejí britský názor na vývoj evropské integrace, zaujaly odmítavý postoj k plánu Davida Camerona. Podle Švédů je Unie víc než jen síť volně obchodujících subjektů, je to společenství s jasnými pravidly hry.

Všem, kromě britských konzervativců a českých euroskeptiků, je jasné, že EU lze reformovat, pouze pokud jste jejím aktivním členem, nikoli tím, že se napřed sunete na její okraj a pak vydíráte ostatní. Právě odmítavá reakce jinak europragmatických Dánů, Švédů a Nizozemců jsou dobrou příležitostí, aby se naši euroskeptici chytli za nos. ODS by si měla vzít z reakcí na projev britského premiéra ponaučení a varování. Také ODS staví svou přítomnost v EU na vydírání, ale marná sláva, Velká Británie hraje jinou ligu než Česká republika. Navíc, na rozdíl od britských konzervativců naše hlavní vládní strana neví, čeho by konkrétně v EU chtěla dosáhnout. Omezuje se na vágní tlachání o pružné integraci a zároveň dodává, že z EU vystoupit nechce. To je však pro desetimiliónovou zemi v srdci evropského kontinentu silně hospodářsky napojenou na západního souseda trochu málo. Jakkoli je s některými body Nečasovy reakce třeba souhlasit (má pravdu, že naším zájmem není EU bez Britů), členské státy EU i Evropská komise musí postupovat vůči Velké Británii zásadově a zároveň tvrdě. Nikdo nechce Brity z EU vylučovat (snad s výjimkou Francouzů, jimž by odchod Británie hrál do karet), ale nelze jednomu členskému státu dovolit, aby si vybíral z evropských smluv jako z obědového menu.

www.cssd.cz

28. 1. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s předsedou výboru pro evropskou integraci Ukrajiny

Press statement by Commissioner Füle following his meeting with the Chairman of the Committee on European Integration in Ukraine's Parliament, Hryhoriy Nemyria

"I am confident that these conclusions provide a good basis both for the government and the parliament in Kyiv, including the opposition to work together constructively on the European modernization of the country. They provide an ambitious goal for the benefit of the Ukrainian people."

The Council Conclusions also confirm EU's policy of engagement with Ukraine and the commitment to sign the Association agreement provided there is determined action and tangible progress on addressing the issues of selective justice, elections and Association agenda reforms. Commissioner Füle and Mr Nemyria stressed the need for early and determined action in this respect.

Speaking about the domestic situation in Ukraine, Commissioner Füle expressed concern about recent news related to Yulia Tymoshenko as well as investigations involving her close allies, including Mr Nemyria himself.

www.europa.eu

29. 1. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci: Západní Balkán na cestě k EU v Bruselu

Speech: Western Balkans on their road towards the European Union

Mr Chairman,

I am delighted to have the opportunity to attend this conference on the Western Balkans' European perspective. These exchanges of views, notably with Members of the European Parliament, have enabled me to understand the position of key stakeholders and collaborate with others in driving forward our policy since the beginning of my mandate as Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy.

The past year has seen major progress by a number of countries of the Western Balkans on their road towards the European Union. Croatia is a few months away

from becoming the 28th member state, Serbia is a candidate country and accession negotiations have been opened with Montenegro.

In 2013, it is crucial that the momentum for enlargement is maintained and that the reforms necessary for progress on the European path in the enlargement countries are pursued with vigour. Maintaining the momentum of enlargement and the momentum for reforms are two sides of the same coin. Both are crucial for the credibility of our enlargement policy.

A credible enlargement policy is part of the solution to some of the problems that our continent is facing, and not – as some would argue – part of the problem. Enlargement means promoting economic and financial stability and supporting increased trade and business opportunities in the aspiring countries which, with our interconnected economies, is in all our interests since it translates into more growth and jobs. At the same time, taking account of the major challenges facing the European Union, enlargement policy should reflect a prudent, cautious approach based on strict conditionality.

Following the adoption of the Commission's Enlargement Package in October, the Council conclusions on enlargement of last month have set an ambitious programme for the first half of 2013. This will involve considerable work for all concerned. First and foremost it will be for the enlargement countries to meet the expectations and to deliver on the necessary conditions.

Before taking you through the enlargement agenda for the Western Balkans countries in the year ahead, let me touch on a couple of horizontal issues which I think are extremely important and which will define enlargement this year.

The first is bilateral issues and here we face a challenge because we clearly say that: we don't want major bilateral issues to be imported into the European Union; and we don't want bilateral 'mines' to explode in the middle of the accession process.

And that begs the question: how are we going to handle bilateral issues? Some may be solved easily between parties concerned, others may be solved with the help of the European Union, and as Croatia and Slovenia have shown, an arbitration mechanism could help. Ultimately we have the International Court of Justice in The Hague. What is most important in 2013 is that this issue is acknowledged as a major element of good neighbourly relations, a principle to which we will refer more and more as we move ahead. And it is important that we start to tackle these issues so that they don't hold up the accession process.

The second horizontal issue which will be very important in the coming year is to reconcile approximation with the acquis, all 130,000 or 140,000 pages of it, with what is in the pipeline and what is being decided in each and every Council and European Parliament session. The crisis has shown that as it is important to deliver on the acquis, it is also important that all enlargement countries are associated to the changes in economic governance of the European Union.

It is clear that the European Union must continue to evolve if it is to overcome the significant challenges it is facing and if it is to be successful in an increasingly competitive global economic environment. The European Union that the Western Balkan countries should eventually join will no doubt look quite different from the European Union of today.

In its 2012 Strategy paper the European Commission underlined the importance of further associating enlargement countries to the strengthening of the European Union's economic governance, as well as implementing measures to support economic recovery. Familiarising enlargement countries already now with the changes underway in the European Union will not only support economic reforms but also strengthen accountability in these countries.

Looking to the work that lies ahead on enlargement, in the spring the European Commission will publish its last monitoring report on Croatia and also reports on several candidates and potential candidates. On the basis of these reports, if sufficient progress has been made, the Member States will consider whether to open accession negotiations with Serbia and with the former Yugoslav Republic of Macedonia, and whether to approve a mandate to start negotiations with Kosovo on a Stabilisation and Association Agreement.

Depending on progress, a report on Albania is also possible, while the prospect of a credible membership application from Bosnia and Herzegovina remains open, subject to well-known conditions. In 2013, I also look forward to the advancement of accession negotiations with Montenegro and progress in the visa dialogue with Kosovo.

Mr Chairman,

For all the countries of the Western Balkans, important milestones on the European path are within reach, if the conditions are met.

We look forward to everyone playing their part to facilitate further progress on the enlargement agenda in the coming period, so that we can deliver on the ambitious programme set out in the December Council.

We are ready to do our part.

Thank you for your attention, I look forward to our discussion.

www.europa.eu

Únor 2013

5. 2. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na jednání Evropského Parlamentu ke kurdské otázce

Dialogue for a peaceful solution of the Kurdish issue in Turkey

"A successful outcome would not only put an end to a conflict that has claimed tens of thousands of lives over the past three decades. It would solve many outstanding problems in Turkey, and play a crucial role in fostering political and constitutional reforms; it would be a strong incentive for the adoption of the fourth judicial reform package, actually addressing the key problems related to freedom of expression and other fundamental rights and it would facilitate the redrafting of the constitution, with respect to the right of citizenship." said Commissioner Štefan Füle at the plenary debate in the European Parliament.

In this regard, a solution of this issue would have a strong impact on the accession process of Turkey as such, as it would further consolidate the role of the European Union as a benchmark for reforms in Turkey.

In turn, putting the accession negotiations back on the right track would also be a strong incentive for supporting a solution to this issue and to the reform process in general.

In the meantime, I welcome steps such as the recent adoption of the law allowing for the defence in Kurdish in Courts as an important confidence building measure in the context of the on-going talks.

Regarding the redrafting of the constitution, we have understood that it has entered a critical stage. While all parties are to be congratulated for the constructive attitude so far, now is the time for results in the spirit of compromise and I cannot underline enough the importance of keeping up the participatory process.

Finally a few words on the tragic events which occurred in Paris last month.

We are aware of the distress this triple murder has provoked. We are confident that the on-going investigations by the French authorities will shed full light on this crime. We encourage all parties involved not to let this horrible incident or other possible provocations in the future distract them from their goal to achieve peace.

Honourable members,

It is crucial that the European Union as a whole conveys its strong and clear support for these on-going efforts. It remains equally important that we coordinate our messages of support to Turkey.

The Commission stands ready to assist where it can, including on using our financial assistance under our Instrument for Pre-Accession to support a post conflict and reconciliation strategy and to expand further the socio economic development as well as the political and cultural rights of the citizens of Kurdish origin.

Thank you!

Concluding remarks

First of all, since some of you have raised the issue, you need to know that our progress report, like for a number of previous years, has been translated by our Delegation in Ankara into Turkish and has been put on the website of the Delegation.

Second point: I was happy to note, in my meeting yesterday evening with representatives of the BDP (I see a number of them being with us today to observe this debate), that the Kurdish politicians and civil society remain fully committed to a successful outcome of the talks. I can only encourage them to maintain this constructive, solution-oriented approach and to resist any provocative action aiming at distracting them from the search of a peaceful solution.

Regarding what we can do concretely to support this effort: on the one hand, the Commission monitors the compliance of Turkey with the political criteria, of which respect for the rights of people belonging to minorities are an important component. We raise issues of concern on a regular basis with the Turkish authorities and assist them where we can in their reforms. I can mention the work done in the Working Group for the chapter on Judiciary and Fundamental Rights (23) under the positive agenda, in which we are working with Turkey on notably the adoption of a Human Rights Action Plan.

We also have a number of projects financed by the Instrument for Pre Accession in South East Turkey, such as a project aimed at the empowerment of Women, a training project for Children on mines and other wastes of conflict or a project in support of local research on disappearances, unsolved murders and mass graves in

South-East Turkey. We currently run projects of more than 400 million euros of IPA funds which benefit directly or indirectly the Southeast of the country.

Obviously, should a wider effort be requested to support a post-conflict and reconciliation strategy, the Commission would be ready to support it including through its financial assistance.

A last point: I understand this debate as a strong support for a peaceful solution of the Kurdish issue and for the current talks, stressing, as you did, the wider context of the reform process in Turkey. And because of that it is being a good debate.

www.europa.eu

7. 2. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání s ukrajinskou vládou

Remarks by Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, to the press after the meeting with members of the Ukrainian Government

This is my seventh visit to Ukraine but for the first time I participated in a unique event meeting with key members of government whose portfolios relate to the European agenda. This is a unique moment and unique testimony of the special relations we have.

My message I brought from Brussels is very clear: It is time for Ukraine to take its place among those countries that are shaping and actively facing global challenges together. It is time to join the fellowship of trust and confidence. We have a window of opportunity to move forward. But time is short.

The European Union is committed to signing the Association Agreement, including the part on economic integration called DCFTA, provided there is determined action and tangible progress on the three key issues: selective justice, shortcomings of the October elections and advancing Association Agenda reforms. If there is delivery, the signature is within reach, possibly by the time of the Eastern Partnership (EaP) Summit in Vilnius in November.

We have been talking about the roadmap between now and the Vilnius summit on what needs to be done. I talked about it not only here but also in the European Parliament in Strasbourg and also to both Presidents Cox and Kwasniewski about their mission which has been extended. It is important that there is tangible progress and that the Ukrainian side provides this mission with substantial assistance.

Today I repeated over and over again that 2013 is a year of opportunities. It is a year not only to intensify the relations between Ukraine and the European Union, but also to strengthen the political, economic and legal base of our cooperation.

All these years we have been preparing for and talking about getting Ukraine closer to the European Union. Now we have concrete program how to do it and how to build more EU in Ukraine.

After several recent setbacks in Ukraine, there is a need to regain confidence that Ukraine could emerge as a modern European country.

So, I focused together with the Prime Minister and his key ministers on the government's commitment to undertake the necessary measures and to take stock of progress in view of the upcoming EU-Ukraine Summit in Brussels on 25 February.

www.europa.eu

7. 2. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho v ukrajinském parlamentu

Speech: Address to the Members of the Ukrainian Parliament

Honourable members of the Verkhovna Rada,

It is a real pleasure to be here in Kyiv and to be able to address you in this important venue, the Verkhovna Rada, the cradle of Ukrainian democracy, at this important moment in relations between the European Union and Ukraine.

I have been to Ukraine many times – [seven, if I remember correctly] - since I took office as Commissioner back in 2010, but this visit feels particularly timely and also necessary!

Inclusive and bi-partisan association with the EU

It is very important for me personally to be able to come and speak to such a large number of directly elected members of the assembly. All main Ukrainian political parties are present and I have an important message from the European Union. A message which expands on the one I conveyed earlier today to the government - we would like the process of political association and economic integration with the European Union to be inclusive, building on the contribution of all parties. The newly elected Parliament still has to set its agendas and formulate its visions, so I am glad that my intervention comes at the very beginning of your tenure.

I would like to focus my intervention on the present and on the near future. I not only say “near future” but “common future” because this is what is on the table.

But what kind of future is it if it does not offer a reflection of the past. The last year was difficult in European Union-Ukraine relations. It was marked by leaders of the opposition facing trials whose conduct fell short of international standards or parliamentary elections which showed a mixed picture, with several shortcomings. These need to be dealt with in order not to poison the future.

You all have a special responsibility for Ukraine's European Union agenda. That involves a large volume of legislation but also an important role in monitoring its progress. This house offers a unique platform for public discussion on important issues. It is your house and it is your citizens that walk the European Union path with you.

At this point I would make a personal remark. I realised that the Verkhovna Rada is not working as it should, legislation is not being adopted as it should and as the citizens expect. I am not here to make an assessment on what is going on in Verkhovna Rada. But I will make a personal reflection on representative democracy where it is extremely important not to cheat on democracy by letting those votes be cast when representatives are not present in parliament.

It may appear to be a difficult path, because the European Union is based on legislation that emerges from what might seem cumbersome processes and complicated structures. But it is a system and structure that is based on understanding of common future and destiny, where “compromise” is not a bad word, but the way to achieve it.

The rules are clear and are based on our core shared values and principles - freedom, democracy, respect for human rights and fundamental freedoms, and the rule of law.

A key role for parliament

The way for Ukraine to come closer to a decision about its European Union future will not be through political declarations, but through aligning to European norms and policies. If you want political association and economic integration, it is crucial that you bring your legislation into line with European Union provisions. And if you have the ambition one day to shape the EU and its legislation, you have no other way to do it but through full alignment. There is no room for cherry picking.

Let me give you a concrete example: Procurement Law. The result of any legislative process should not just result in a law called “procurement”. It should result in procurement rules that are also compatible with European Union requirements. That is what matters. If the legislation only does half the job then it is not half a success, it

is a failure and a step backwards. None of us wants to see hard work wasted in this way.

An Association Agreement of opportunities

We are not starting from scratch. The framework for Ukraine's political association and economic integration with the European Union already exists. After more than five years of hard negotiations, we have finalized the most advanced Association Agreement and Deep and Comprehensive Free Trade Area that the European Union has ever negotiated with any third country. This is a sign of our special relationship and of our special commitment towards the Ukrainian people and their representatives.

Economic integration with the European Union would provide for significant new economic opportunities, opening markets for Ukrainian products and services to the biggest internal market in the world, creating economic growth and jobs and increasing Ukraine's competitiveness.

The good news is that signature of the Association Agreement and Deep and Comprehensive Free Trade Area is tangibly within reach. We have concrete criteria and a concrete time perspective which would enable the European Union to sign the agreement.

I want to take this opportunity to answer a question which was and remains very much in public debate and beyond. What does this Association Agreement and Deep and Comprehensive Free Trade Area mean for Ukraine's relations and, in particular, for trade interests with other countries or groupings in the region?

Ukraine is already participating in the Commonwealth of Independent States Free Trade Area and is free – indeed encouraged - to conclude free trade areas with other partners. However, it is also clear that joining any structure which would imply transferring your own ability to set tariffs and define your own trade policy to a supranational body – would mean that Ukraine would no longer be able to implement the tariff dismantling agreed with the European Union in the context of the DCFTA. It would also not be able anymore to regulate areas such as food standards, or technical product standards – all of them important in the framework of the DCFTA.

It will not be able to integrate economically with the European Union. It is through the Association agreement that Ukraine will be empowered by European toolbox and emerge as modern, competitive and democratic European state.

Clear benchmarks for progress

In December, the European Union Foreign Affairs Council made clear that the European Union is committed to signing the Association Agreement, possibly by the time of the Eastern Partnership Summit in Vilnius in November this year. This can happen as soon as there is determined action and tangible progress on specific benchmarks in three areas: to follow up on the shortcomings of the parliamentary elections, to address the issue of selective justice and prevent recurrence and to make progress on reforms as defined in the joint Association Agenda. I am talking about areas such as the reform of the judiciary, respect for the rule of law and human rights, the fight against corruption as well as increasing citizens' participation in public decision-making in Ukraine.

So the way ahead is clearly marked out. The European Union's Governments and Parliaments are paying very close attention to the situation in Ukraine. The European Union is already undertaking the necessary internal technical preparations to enable the signature of the Association Agreement. We are serious about our commitment to political association and economic integration with Ukraine.

But the political circumstances on the Ukrainian side are still not where we would want them to be or even need them to be if we are to take the qualitative leap in our relations that the signing of the Association Agreement would imply. Only concrete progress matters. Will Ukraine be ready in time to take the courageous step throughout this year? As a friend of Ukraine I want to believe so, but only Ukraine has the answer.

I have passed on this message earlier today at the meeting of the Ukrainian Government. But I also want to convey it to you here and now. We have a window of opportunity. But time is short. What is needed is efficient cross party effort and support for European Union-related reforms that can bring some first tangible results, not reflections on geopolitics where interests are pursued at the expense of values. There should be neither artificial conditions, nor compromise on the values we cherish.

Citizens' mobility

I would also like to take this opportunity to mention another issue that is close to my heart: the mobility of ordinary citizens; the mobility of your fellow Ukrainian citizens. I know this is one area where change makes a dramatic difference to citizens' everyday lives. We have been working to make it easier for Ukrainian citizens to travel to the European Union. To do that, Ukraine needs to create a secure environment, it needs secure borders, secure documents and increased inter-agency cooperation.

I welcome the steps the previous Parliament took in making the visa-free objective more realistic. I hope that this Parliament will address the remaining work in the

coming days and weeks. And this work is long overdue. When the first phase of visa liberalisation has been satisfactorily completed we will assess it and provide a report which should recommend starting monitoring of the things done and move Ukraine to the second phase of the Action Plan on Visa Liberalization. This will be an important signal which is, again, achievable.

On visa facilitation, I hope that this Parliament will soon ratify the amendments to the existing Visa Facilitation Agreement. The European Parliament is working on it and I hope that we can proceed in parallel in order to prepare for the early conclusion of the agreement.

Energy Cooperation

Turning to energy cooperation, the European Union appreciates the changes that Ukraine has made in dramatically revising its energy policy. This enhances your standing and credibility as an energy player on the international stage.

The modernization of the Gas Transit System and the reforms of the gas sector in Ukraine remains a high priority in our bilateral cooperation. The implementation of the European Union acquis and an active role of Ukraine in the Energy Community are of paramount importance in this context. And we intend to continue to also support Ukraine financially in facing the historical challenge of developing its own resources, enhancing its energy independency and better integrating world standards and market conditions. The challenge of developing a genuine Ukrainian energy policy based on the much needed reforms and tariffs transparency, the diversification of energy mix, the development of the renewable energy potential and the implementation of adequate energy saving and efficiency measures remains one of the priorities in European Union-Ukrainian energy relations.

Honourable members, in conclusion:

It is time for Ukraine to join the fellowship of trust and values, to take its place among those countries that are shaping and actively facing global challenges together.

Substantial, concrete work is being done and we have a comprehensive political calendar ahead, starting with the European Union-Ukraine Summit later this month, the Cooperation Council foreseen for June and the Eastern Partnership Summit in Vilnius this coming November. Let me conclude by reassuring you that the European Union remains firmly committed to advancing its relationship with Ukraine, based on Ukraine's European aspirations. The time to act is now. We need to show our joint commitment by delivering results. Thank you for your attention.

www.europa.eu

7. 2. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na Kyjevsko-mohylské akademii

Speech at the Conference with Civil Society (EaP National Platform) and professors/students of Mohyla Academy

Ladies and Gentlemen,

Dear friends,

I enjoy being in Ukraine, here at Mohyla Academy and I enjoy being proud to call myself a friend of Ukraine.

It is a privilege for me to address this audience of students, professors and representatives of civil society. I am very pleased to have the opportunity to share with you some important messages that I brought with me from Brussels to Kyiv. Earlier today I addressed the Cabinet of Ministers and also the Verkhovna Rada, which was itself an unique opportunity. I take it as a tribute to the special relation between EU and Ukraine.

Now, I am particularly keen to reach out to you because I think it is essential that as many people as possible in the Government, the Parliament and Ukrainian society at large feel part of the European integration project. Building European Union in Ukraine should be a shared endeavour in which all parts have a distinct but equally important role to play.

The young generation – Ukraine's future

It is a real pleasure for me to have the opportunity today to interact with Ukraine's young generation– the future of Ukraine. But when we look ahead, we should not forget our heritage. What Ukrainian institution represents these two aspects – youth and heritage – better than the Kyiv Mohyla Academy, one of the oldest Ukrainian universities, founded in 1615.

The Academy is also the only university in Ukraine which has a fully-fledged European studies program and the academic institution which granted the first ever European-style PhD diploma in Ukraine. I hope that my messages will strike a chord in this illustrious venue and with this audience.

Before moving on to the issue of European Union-Ukraine relations and their prospects, please let me congratulate the professors as well as the students of this Academy for their achievements. I know that this university actively participates in European Union-funded programs like Tempus, Jean Monnet and Erasmus Mundus.

It is our wish to increase such opportunities in future. I know the graduates of this Academy reach top positions both in the government and in business. I hope that more of you will bring a personal contribution to building European Union in Ukraine, either as civil servants able to think out of the box or as the leaders of competitive and innovative businesses.

Hearing the voice of civil society

Allow me to tell you how satisfied I feel to see the steady development of the National Platform of Eastern Partnership Civil Society Forum which is present here today. It encompasses many different groups with differing backgrounds, from advocacy groups to businesses, and from charities to academic and religious organisations. The voice of the National Platform resonates more and more clearly in Brussels and among the European representatives of civil society. I have seen first-hand the great contribution that it is making to our new neighbourhood policy and I would like to express my appreciation for this.

I hope the National Platform will continue to grow and become an even stronger voice with real influence on the policies of Ukraine. The diversity of a rich civil society is good for democracy and good for creativity. You know the realities of living in Ukraine and the many challenges of its modernisation. Ukraine's European course of modernisation needs to reflect its own realities but without taking this as an excuse for lagging behind in reforms, or for holding back from embedding the common values which are at the core of the European construction.

A defining moment in our relations

My visit to Kyiv takes place at a key moment in relations between the European Union and Ukraine. You may have heard about "defining moments" many times, but this time it is for real.

After more than five years of bilateral negotiations the European Union and Ukraine have the possibility to lay the foundations of an enhanced relationship based on the most advanced Association Agreement and Deep and Comprehensive Free Trade Area the European Union has negotiated with any third partner, a truly historic opportunity.

It provides for significant new openings for Ukrainian products and services to the biggest internal market in the world – the European Union. This will make a real difference to the lives of Ukrainian people. Economic integration will mean even higher standards, competitiveness and a legacy of economic growth and jobs in Ukraine.

And above all, the Agreement is about sharing our values. It is about freedom: the freedom to focus on developing your ideas without worrying about how to protect them or hide them, the freedom to unleash your full potential. It is you, the Ukrainian citizens who will be at the centre of this project, building democracy, unity and prosperity in your country and benefiting from the high democratic standards and real guarantees for rights and opportunities that the Agreement offers.

But the European Union can only extend its offer to a partner that believes in our common values and shares the spirit of political association and economic integration. After several recent setbacks in Ukraine, there is a need to re-gain confidence that Ukraine could emerge as a modern European country.

European perspective

I have a vision of a prosperous Ukraine, loyal to our common values, consolidated, modernised, and integrated into the European family. But it is more than a vision. The prospects for moving forward are real, solidly grounded in hard work and in proactive diplomacy. Let me give you three reasons to support this viewpoint:

First, in December the 27 foreign ministers of the European Union put the wheels in motion for the signature of the Association Agreement and Deep and Comprehensive Free Trade Area, maybe even by the time of the Eastern Partnership Summit in Vilnius in November, once there is determined action and tangible progress on a number of benchmarks in three key areas.

These are:

- the follow-up work to address the shortcomings in the October Parliamentary elections;
- addressing the issue of selective justice and preventing its recurrence; and
- progressing on reforms as set out in the jointly agreed Association Agenda, for example in areas such as the reform of the judiciary, respect for the rule of law and human rights, the fight against corruption as well as increasing citizens' participation in public decision-making in Ukraine

Second, at the meeting I attended today with the Cabinet of Ministers of Ukraine I sensed willingness to create the right circumstances to advance in the implementation of these benchmarks.

Third, at my meeting at the Verkhovna Rada, I felt a cross party commitment to advance on the path of Ukraine's political association and economic integration with

the European Union, a process that will benefit from close scrutiny and also support from Ukrainian people and civil society.

Time to act

Now, a message of urgency. We have an unprecedented opportunity to make an important leap in relations between the European Union and Ukraine, but time is short. We need to see some tangible signs of progress over the coming months as we prepare for the key milestone of the Eastern Partnership Summit in Vilnius this November.

Compared to my last visit to Ukraine five months ago, there has been some – but altogether rather limited – progress on the key areas. I hope that five months from now, I will be able to say that there has indeed been determined action and substantial, tangible progress by Ukraine on the benchmarks.

Don't underestimate the importance the Governments, Parliaments and public opinion of the Member States are attaching to the situation in Ukraine and to the need of addressing the issue of selective justice and preventing its recurrence. Let us not make a mistake: it is a huge political distraction from the main objective.

In this context, the European Union is concerned about recent developments related to Yuri Lutsenko and Yulia Tymoshenko, as well as investigations involving Ms Tymoshenko's close collaborators, and about the overall political context. And my yesterday's discussion with Presidents Cox and Kwasniewski about their recent mission has reminded me one more time about the urgency of this issue.

Cooperation in many areas

Let me mention our on-going cooperation, starting with visas. I know that this is one of the areas of cooperation that makes the most visible difference to citizens on the ground.

As regards the implementation of the Action Plan on Visa Liberalisation, it is almost one year since our Second Report on the implementation of the Visa Liberalisation Action Plan was issued. Additional progress has been made but still not enough to fulfil all the benchmarks of the first phase of visa liberalisation. The most sensitive ones: anti-corruption, anti-discrimination, minorities and data protection still need to be adopted or rather re-adopted. Why re-adopted? Because they only pretend but in reality do not reflect the requirements put forward by the European Union

Meanwhile, I am looking forward to the swift ratification of the European and Ukrainian parliaments of the amendments to the existing European Union-Ukraine Visa Facilitation Agreement signed in July 2012.

I have so far spoken of the opportunities and challenges offered by the possible signing of the Association Agreement. Before concluding I would also like to say a few words about some other main areas of cooperation in support of Ukraine's modernisation. Work is on-going in many areas: for example, the European Union remains committed to the delivery of European Union Macro-Financial Assistance, and we continue to work closely with Ukraine's Ministry of Energy to facilitate support from International Financial Institutions for the modernisation of the Ukrainian Gas Transmission System in line with Ukraine's Energy Community commitments. By the way, what Ukraine has done in the energy field is impressive – to make arrangements for the first time to receive gas not from the East but from the West and even cheaper. Herewith you have built a new confidence.

Conclusion

Now I would like to open the debate to your questions and views which I will take back with me to Brussels and our Member States as we prepare for the upcoming European Union-Ukraine Summit later this month. European Union-Ukraine relations have gone through difficult times and there is a lot of homework to do. But the opportunities ahead are important. We have the historic opportunity now of reshaping the post-Soviet region in Eastern Europe to meet the needs and aspirations of citizens, who have the right to hold their politicians accountable for delivering on the promise of change. The year 2013 should be an interesting, challenging and, hopefully, a very rewarding year.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

8. 2. 2013

Komentář europoslankyně O. Sehnalové: Evropský rozpočet a česká chytrá horákyňe

Začíná další ze zasedání Evropské rady, na kterém se budou lídři členských států EU opět snažit naleznout dohodu o podobě unijního rozpočtu pro příštích sedm let, o tzv. víceletém finančním rámci.

Spory se vedou jak o celkovou výši rozpočtu, tak o strukturu rozdělení peněz mezi jednotlivé kapitoly. Výhrady má i Evropský parlament, který bude o podobě rozpočtu spolurozhodovat. Během jednání v uplynulých měsících se vytvořily skupiny zemí, které jednoznačně definovaly své zájmy. Byli to tzv. přátelé koheze, tzv. skupina pro lepší utrácení a spíše neoficiálně se mluvilo o skupině pro silnou zemědělskou

politiku. Postoj České republiky byl zcela jasný. Být zadobře se všemi a tím získat jejich podporu pro vlastní zájmy. Když se ukázalo, že postoj chytré horákyňe nikam nevede a Česká republika je ve vyjednávání spíše v pozici toho, komu nevěří ani jedna ani druhá skupina, začali jsme se hlásit ke státům podporujícím silnou kohezní politiku. Premiér Petr Nečas před zasedáním Evropské rady prohlásil, že evropský rozpočet má být nástrojem solidarity s méně vyspělými, ale nemá být nástrojem k solidaritě s těmi méně odpovědnými. Nejsem si zcela jista, kam řadí ČR. Ale až budeme bilancovat nový rozpočet, možná pro srovnání úspěšnosti vyjednávací taktiky české vlády porovnejme, jak si vedly okolní kohezní státy a jak si vedla Česká republika před sedmi lety. To, že nyní Petr Nečas hrozí vetem rozpočtu, je vlastně jen příznání stavu.

www. cssd.cz

8. 2. 2013

Úvaha europoslance O. Vlasáka: Francie se staví rezervovaně k dalším úsporám

Cesta z krize, více evropské integrace či dostatečný dlouhodobý rozpočet Evropské unie. To byly hlavní otázky zmíněné francouzským prezidentem Françoisem Hollandem při jeho vystoupení během Plenárního zasedání Evropského parlamentu 5. února 2013.

Setkání s europoslanci předcházelo schůzce lídrů EU, kteří se 7. - 8. února zabývali víceletým finančním rámcem Unie.

Poněkud zvláštní bylo, že v Evropském parlamentu vystoupil na svoji vlastní žádost, aby mohl diskutovat problematiku Společenství přímo na půdě Parlamentu. Podle jeho slov Evropská unie již dlouho přešlapuje a dlouze diskutuje o své budoucnosti, přitom je jasné, že má pomalý růst a vysokou nezaměstnanost. Jako hlavní problém vidí fakt, že národní zájmy začínají převažovat nad evropskými a že by bylo vhodné nastartovat opět soudržnost jednotlivých států. Snaží se prosazovat kromě šetření i nástroje, které by podpořily růst. Zmínil velký problém, kterým je nezaměstnanost, v současné době nemá 21 milionů Evropanů stálou práci. Čili jedna z největších výzev je růst zaměstnanosti. Chce se zaměřit na pomoc pro nejzranitelnější skupiny obyvatel v rámci zaměstnanosti, což jsou zejména mladí lidé. Francouzský prezident ve svém projevu zdůraznil priority, kterými jsou koordinace vládních aktivit a prohlubování ekonomické a měnové unie. To považuje François Hollande za nejdůležitější. „Krise v eurozóně může být za námi, ale jsme daleko od toho, abychom se z ní poučili,“ řekl doslova a dodal, že si "nemůžeme vydechnout, pokud je v některých zemích každý druhý člověk bez práce." V zájmu posílení ekonomiky EU podpořil Hollande větší

koordinaci hospodářské politiky a upřednostnil politiky zaměřené na růst. "Odmítám odsoudit Evropu k nekonečnému šetření," řekl. Hlava státu předpokládá, že nadcházející evropské volby budou v podstatě platformou pro diskusi o budoucnosti Evropy.

Je potřeba si uvědomit, že francouzský prezident přijel do Evropského parlamentu v době, kdy se ani Francii příliš nedaří. V době, kdy se i ostatní státy snaží dělat určité reformy, on navrhuje snížit pracovní dobu v průběhu týdne o několik hodin a případně i snížit věk odchodu do důchodu. Jde v podstatě úplně proti tendencím, které se odehrávají v ostatních státech v rámci jejich nutných reforem. V následné diskusi mezi europoslanci a francouzským prezidentem pak z několika stran zaznělo, jak si chce Francie vytvořit finanční prostor pro to, aby zmíněné sociální úpravy mohla financovat. Závěr z jeho vystoupení je jednoznačný, Francie se výrazně postavila do čela států, které se rezervovaně staví k dalším úsporám, což by mohlo být v konečném důsledku velmi nebezpečné pro další vývoj Evropy.

www.vlasak.net

8. 2. 2013

Rozhovor s europoslanci H. Fajmonem a O. Sehnalovou pro pořad „ Stalo se dnes“

Hostem diskusního pořadu ČRo 1 byl europoslanec Hynek Fajmon.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

A o tom, jestli bude dnes schválený rozpočet platit, se rozhodne v Evropském parlamentu a právě tam může rozpočet narazit. Hned 4 důležité frakce jsou totiž proti. Já teď zdravím po telefonu europoslance Hynka Fajmona z ODS. Dobrý večer.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Dobrý večer.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

A také europoslankyni Olgu Sehnalovou z ČSSD. Dobrý den.

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Dobrý večer.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Já začnu u vás, paní europoslankyně, váš šéf předseda socialistů v Europarlamentu Hanes Svoboda vydal k dnes schválenému rozpočtu odmítavé stanovisko, jaký je váš postoj, budete hlasovat v Evropském parlamentu proti tomuto rozpočtu?

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Já myslím, že postoj Evropského parlamentu, respektive těch čtyř největších frakcí je dlouhodobě znám. Nám se zdá, že prostě proškrtat se k růstu nejde, vidíme to koneckonců v České republice a ten evropský rozpočet vidíme jako jakýsi nástroj, jak v Evropě ten růst skutečně nastartovat. Takže to, co těm větším evropským frakcím nebo parlamentním frakcím chybí je málo takových těch prorůstových opatření. Byla tady řeč o jakési větší flexibilitě, možnosti nějak se nevázat tímto rozpočtem na celých sedm let, ale mít možnost ho revidovat, dejme tomu, po třech letech.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Jinými slovy, paní europoslankyně, že vám do toho skáču, vy budete hlasovat proti?

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Já budu hlasovat v souladu s tím vyjádřením frakce, takže proti téhle verzi rozpočtu určitě.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

A Hynek Fajmon? Vy rozpočet tak jak ho dnes schválili lídři unie, podpoříte?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ano, my, naše frakce ODS a Evropská konzervativní a reformistická skupina, my tu dohodu podpoříme. Jednoznačně, protože chceme, aby rozpočet byl včas.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

A na druhou stranu šlo podle vás třeba vyjednat, více mohl premiér Nečas získat ještě víc?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ne, já si myslím, že to je výsledek, který je pro všechny zúčastněné státy v tuto chvíli optimální. Myslím si, že je to dobrá dohoda a že by měla být podpořena. Ten faktor času je tam důležitý, protože ten rámec má začít platit od 1. ledna 2014, a pokud

chceme, aby opravdu to začalo fungovat a ty peníze se začaly vyplácet, tak je potřeba to schválit co nejdříve.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Paní europoslankyně, pro vás to není silný argument, že aby vlastně mohl ten rozpočet začít platit, tak je potřeba ho schválit, co nejdříve. Vy dál trváte na tom, že tedy rozpočet nepodpoříte, to znamená, že nemusí projít, takže si na sebe berete tuto zodpovědnost?

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Evropský parlament tu svojí pozici řekl mnohokrát dopředu, za jakých podmínek je ochoten ten rozpočet podpořit. A opravdu ten rozpočet je silně restriktivní, podle našeho názoru prostě nevyjadřuje ty hlavní priority. Samozřejmě má i některé pozitivní prvky, my jsme velmi rádi za to, že rada například akceptovala program záruk pro mládež, protože nezaměstnanost mladých v Evropě je obrovský problém. Takže těch prvků pozitivních je tam dost. Ale Evropský parlament řekl dopředu, že pokud nebudou splněny některé podmínky, které dopředu velmi dlouho avizoval, tak takovou verzi rozpočtu prostě nepodpoří, takže budeme se bavit dál. Evropský parlament je spolulegislatorem tedy v tomto procesu a Evropská rada si na to bude muset zvyknout, že Evropský parlament je nutno brát v potaz.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Pane europoslanče Fajmone, co se vlastně stane, když se ten rozpočet neschválí? To se pojede podle rozpočtového provizoria? Děje se zase tak moc pro nás?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Samozřejmě, pokud parlament ten rámec neschválí, tak potom nastane situace, že bude muset znovu rada a komise a parlament se sejít a budou muset najít nějakou společnou řeč a nějaký kompromis. A to, co se stane, je to, že se ta věc posune v čase někam do léta nebo do podzimu a ty členské státy nebudou schopné od 1. ledna 2014 začít realizovat operační programy, takže to čerpání faktické z toho rozpočtu prostě od 1. ledna 2014 nezačne. To, co říká paní kolegyně Sehnalová, že chtějí ten rozpočet nafouknout, udělat jej větší, bude ve skutečnosti znamenat, že nebude od prvního ledna k dispozici nic. A to si myslím, že není dobře, takže my to podpoříme, aby to začalo platit co nejdříve, ale pokud parlament bude nadále na tom trvat, že to ještě prodloužit, tak výsledkem bude, že všechny subjekty v Česku, ale i v ostatních členských státech budou muset půl roku nebo rok čekat na to, než se vůbec ty věci spustí. V situaci hospodářské krize zavádět takováhle provizorium je prostě špatná věc, to myslím, že ničemu nepomůže.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Paní europoslankyňe váš argument v době krize zavádět takové provizorium ničemu nepomůže.

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Já si myslím, že jednak budou ještě dobíhat programy z toho uplynulého období, to je jedna záležitost. A ta druhá, my jsme prostě avizovali, že jako rozpočtové provizorium je samozřejmě vždycky věc špatná a není to nic, co by bylo neobvyklého a já znovu **opakuju Evropský parlament tam nejde do těch vyjednávání s nějakými přemrštěnými požadavky**, je to opravdu otázka větší flexibility, možnosti revize toho rozpočtu v průběhu toho programovacího období a otázka nových zdrojů, abychom se nedostávali neustále do té samé situace, kdy čistí plátcí se dohadují s příjemci o tom, kdo z toho rozpočtu urve s odpuštěním více peněz, takže je to určité prostě strukturální debata a že na ni, osmá Evropská rada nebyla připravena jednat s Evropským parlamentem do této doby, to je možná smutné, ale je to realita a bude se to muset naučit.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Proč k tomu jednání nedošlo podle vás, pane europoslanče?

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Ale k těm jednáním dochází. Tam ten proces vyjednávání toho rámce se už vleče asi pomalu třetí rok. To už prostě je věc, která vyplývá z Lisabonské smlouvy. Ale ty členské státy, a tam je 27 demokraticky zvolených vlád, prostě vidí tu situaci tímto způsobem, že na tomto jsou schopné se domluvit, tak já nevidím důvod, proč by to měl Evropský parlament prostě blokovat ve snaze nafouknout ten rozpočet, nutit ty státy, aby tam platily víc prostě. Ty státy jsou ve velmi složité situaci všechny v podstatě a nutit je, aby dávaly prostě víc peněz do Evropského rozpočtu při situaci, kdy se i v tom evropském rozpočtu spousta věcí prostě proplýtvalo a je tam spousta neefektivit, tak ty státy to nechtějí. Tak proč je k tomu nutit, a ještě vytvářet situaci de facto horší tím, že všechny ty subjekty, které jsou nějak schopné z toho rozpočtu evropského čerpat, de facto se to o rok odloží všechno to čerpání.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka:

Uvidíme samozřejmě, jak to dopadne, pokud máme správné informace, tak Evropský parlament by měl začít o tom rozpočtu jednat už příští měsíc, tedy v březnu, počkáme si na ta jednání. To byl europoslanec Hynek Fajmon z ODS a europoslankyně Olga Sehnalová z České strany sociálně demokratické. Děkuji, dobrou noc, nashledanou.

Hynek FAJMON, europoslanec /ODS/:

Dobrou noc.

Olga SEHNALOVÁ, europoslankyně /ČSSD/:

Nashledanou.

Radiožurnál

8. 2. 2013

Komentář europoslankyně A. Češkové: Evropský parlament se postavil proti ohrožování lidských práv a svobod žen

Dne 6. února byl na plenárním zasedání ve Štrasburku jasnou většinou přijat návrh usnesení k 57. zasedání Komise OSN pro postavení žen o odstraňování a prevenci všech forem násilí páchaného na ženách a dívkách.

Poslankyně Evropského parlamentu zabývající se mimo jiné touto problematikou - Andrea Češková - upřesňuje: “Návrh usnesení je určitým vodítkem i výzvou pro nadcházející zasedání Komise OSN pro postavení žen, které se bude konat od 4. - 15. března 2013 v New Yorku. Cílem tohoto zasedání je definovat globální strategie v boji proti násilí páchaného na ženách a dívkách.“ Evropská unie hraje při tomto zasedání velmi klíčovou roli a bude podporovat a podněcovat veškeré důležité kroky OSN, aby toto zasedání přineslo očekávaný výsledek.

Jen v minulém roce otrásly společností tři otřesné případy, které vedly ke smrti mladých žen.

V Pákistánu byla patnáctiletá dívka střelena do hlavy ve školním autobuse jenom proto, že se chtěla vzdělávat.

V Irsku zemřela mladá žena na následky těhotenství jen proto, že jí lékaři odmítli potrat.

V Indii pak byla mladá dívka brutálně znásilněna v autobuse šesti muži tak, že na následky zranění zemřela.

Bohužel tyto případy nejsou ojedinělé, většina takovýchto násilných činů bývá neodkryta a v nejhorším případě dokonce i nepotrestána. “I v Evropě se setkáváme s řadou násilných činů páchaných na ženách a dívkách, jde o hrubé porušení lidských práv a svobod. Je neakceptovatelné, aby se ženy a dívky stávaly oběťmi násilí, jenom

proto, že jsou ženy. Toto je hrubé porušení našich demokratických hodnot," konstatuje Češková.

Smutným faktem je, že dokonce každá pátá žena v Evropě již zažila fyzické násilí a každá desátá utrpěla sexuální zneužití. Velkým problémem je domácí násilí, kde jsou pachatelé rodinní příslušníci, takové případy se jen málokdy dostanou ven. Andrea Češková k tomu říká: „Jednoznačně zastávám názor, že ženy a dívky všude na světě musí mít právo rozhodovat se o svém těle, právo na tělesnou integritu, právo na své reprodukční a sexuální zdraví, které zahrnuje nejen právo na antikoncepci, zdravotní péči, ale i právo na bezpečný potrat.“ Vedle toho je nutné ochraňovat právo žen na vzdělání a právo účastnit se občanského i politického života. Češková tak závěrem spokojeně dodává: “Jsem velmi ráda, že Evropský parlament velkou většinou hlasů všechna tato práva podpořil.“

www.ods.cz

8. 2. 2013

Komentář europoslance J. Zahradila: Cameron s Nečasem si z Bruselu odvázejí vítězství

Evropská unie má svůj první úsporný rozpočet v historii, aniž by byly dotčeny požadavky nových členských států včetně České republiky na podporu chudších regionů, pochválil výsledky bruselského summitu šéf europoslanců ODS a první místopředseda konzervativní frakce Jan Zahradil.

"Ti, kdo nás léta strašili izolací kvůli tomu, že v Evropě jasně formulujeme svůj názor, by si měli uvědomit, že David Cameron a Petr Nečas odjíždějí z Bruselu jako vítězové," komentoval Zahradil skutečnost, že tón během summitu udávala "severní" koalice prosazující efektivní rozpočet pod vedením Davida Camerona a Angely Merkelové. Stranou tak zůstal stát například francouzský prezident François Hollande a jím vedený blok států požadujících naopak navyšování unijního rozpočtu.

Dohoda členských států ale může ještě narazit v Evropském parlamentu, který bude výsledky summitu v souladu s Lisabonskou smlouvou schvalovat. Předsedové čtyř frakcí dali v minulosti jasně najevo, že neustoupí ze svého požadavku na sedmiprocentní zvýšení výdajů, i kdyby tak měli EU vehnat do rozpočtového provizoria.

"Občanští demokraté vždy respektují to, na čem se členské státy dohodnou, stejně budeme postupovat i tentokrát," řekl Jan Zahradil. Současně kritizoval záměr socialistického předsedy EP Martina Schulze, který před zahájením summitu

oznámil, že chce nechat europoslance hlasovat o rozpočtu v tajné volbě. "Půjde o jedno z nejdůležitějších hlasování za celé volební období, které by rozhodně mělo být veřejné. Ti poslanci, kteří se rozhodnou dohodu členských států torpédovat a jít proti vůli svých premiérů a voličů, by se pod takové rozhodnutí měli mít odvahu podepsat," dodal Zahradil.

www.ods.cz

9. 2. 2013

Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k vývoji v Gruzii

Statement by the spokespersons of EU High Representative Catherine Ashton, and the European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, Štefan Füle, on developments in Georgia

The spokespersons of Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and Štefan Füle, European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, issued the following statement today:

The High Representative and the Commissioner are concerned at signs of deterioration of the power-sharing arrangement between the Georgian Dream and United National Movement parties in Georgia - the ongoing stand-off around constitutional issues and most recently around the delivery of the President's annual address in the Parliament developed into open confrontation yesterday, with United National Movement lawmakers facing an attack by demonstrators outside the site for the President's annual address.

The EU considers it of paramount importance for the future of Georgia's democracy that all political actors and institutions in Georgia be accorded due respect, in line with our shared European values.

The High Representative and the Commissioner call on all actors in Georgian politics to refrain from instrumentalising the processes or institutions of the state for partisan or for party political purposes. They are deeply concerned by the violent incidents in front of the National Library and call upon all parties to act in a responsible way, and to refrain from any violence.

www.europa.eu

9. 2. 2013

Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k posledním událostem v Ázerbájdžánu

Statement by the spokespersons of EU High Representative Catherine Ashton, and the European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, Štefan Füle, on recent events in Azerbaijan

The spokespersons of Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and Štefan Füle, European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, issued the following statement today:

The High Representative and the Commissioner are concerned that Mr. Tofiq Yagublu, newspaper columnist and deputy chairman of opposition party “Musavat” and Mr. Ilgar Mammedov, leader and Presidential candidate of the Republican Alternative party, were arrested on 4 February and given a two month pre-trial detention by an appeal court on 8 February.

The High Representative and Commissioner Füle urge Azerbaijan to ensure a speedy, fair, transparent and independent investigation of the charges. At the same time the High Representative and the Commissioner urge the Azerbaijani authorities to refrain from further hindering journalists and political activists who seek to exercise their fundamental rights and freedoms.

The High Representative and Commissioner Füle also invite Azerbaijan to review urgently charges imposed against participants in a peaceful solidarity demonstration held on 26 January in Baku, and to ensure that existing allegations of ill-treatment of detainees participating in that demonstration and the January Ismayilli protests are credibly investigated, and due detention conditions are guaranteed for those under arrest.

www.europa.eu

12. 2. 2013

Místopředseda EP O. Vlasák v rozhovoru pro pořad „Hyde Park“

Hostem diskusního pořadu ČT24 byl místopředseda Evropského parlamentu Oldřich Vlasák.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Evropským poslancům se zvolna krátí funkční období. Ještě asi rok a budou tu volby do Evropského parlamentu. Je nám tento sbor vlastně vůbec k něčemu? Jak hodně efektivní anebo plýtvavý? A jak z bruselského či štrasburského pohledu vypadá česká politika, třeba ta občansko-demokratická? V Hyde Parku si právě o tomhle i o dalších věcech můžete popovídat s europoslancem právě za ODS Oldřichem Vlasákem. Dobrý večer. Pane poslanče, dobrý večer. Vítejte u nás v Hyde Parku.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Dobrý večer přeji.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Díky, že jste přišel za našimi diváky, kteří se budou ptát na všechno, co je zajímavé. Kontakty sem k nám do Hyde Parku hledejte nejlépe na našem webu www.hydeparkct24.cz, všechny pohromadě je tam najdete, stejně tak palce u jednotlivých otázek, kterými můžete některé z nich pomoci, aby se spíš do našeho vysílání dostala. Otázky budou mířit na místopředsedu Evropského parlamentu Oldřicha Vlasáka. Ta první je na webu a už je tady, od Standy, pane poslanče: "Dobrý večer. Před několika dny skončil summit Unie o unijním rozpočtu a naše země prý byla úspěšná. Proč tedy koaliční poslanci zamítají požadavek opozice, pana Zaorálka, na projednání zprávy Nečase o přidělených dotacích? Co se tím pravice snaží zatajit a proč?" Děkuje Standa.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já předně děkuji za otázku, protože je velmi aktuální a samotného mě trochu podivilo, že pan poslanec Zaorálek se vyslovil velmi negativně ke zprávě, která přišla ze summitu, protože ten výsledek je nad očekávání lepší, než jsme vůbec si mohli myslet. Ono...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

O kolik je to tak víc, než jsme čekali? 20,5 miliardy je výsledek, plus minus.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Je to přibližně o 1 miliardu euro větší částka, než nám byla navržena před tímto summitem. Musím říci, že došlo vlastně k největšímu navýšení při tom jednání pro daný členský stát, pakliže to přepočteme na jednoho obyvatele a Česká republika.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ale navýšení proti čemu? Navýšení proti tomu původnímu návrhu?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Proti tomu původnímu návrhu. A nutno říct, když to srovnám s tím minulým obdobím, tak tam při přepočtu na obyvatele Česká republika měla vlastně největší dotaci z těch evropských fondů jako takových a před tímto summitem jsme byli opět velmi vysoko, zhruba asi šestá pozice. A po této jedné miliardě, která přitekla do našeho rozpočtu, jsme zhruba na čtvrté pozici. Nutno ale říci, že dalším pozitivním výsledkem pro nás je, že ten rozpočet celkový vlastně klesl zhruba asi na těch 957 miliard, a to znamená, že i Česká republika v rámci příspěvku do unijního rozpočtu bude platit méně, a tam je další úspora zhruba 1 milion euro.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobrá, je to asi 20,5 miliardy euro, říkáte asi o miliardu víc proti původnímu návrhu, ale o 6 miliard míň proti minulému období. Tak v čem je to tak skvělý výsledek, když dostaneme o 6 miliard míň?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ono je to více, pakliže vezmeme celé to období, tak je to pokles asi o 150, 160 miliard. Ale pan poslanec Zaorálek, a v tom asi byla ta chybná interpretace trošku...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Počkejte, já teď mluvím o příspěvku pro Českou republiku. My jsme měli necelých...

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ne, já jsem myslel celkový příspěvek.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ne, já teď mluvím, v čem je to lepší pro nás, pro Českou republiku, když je to méně než v tom minulém rozpočtovém období?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Samozřejmě, je-li méně peněz, tak to není dobře, ale v tom rámci vyjednávání o unijním rozpočtu, o tom víceletém finančním rámci, jde o to, že Česká republika je nyní součástí sedmadvacátky a letos se rozrosteme o další stát. Česká republika a její regiony stouply ve svém HDP, to znamená, dostaly se na vyšší procento a ten přepočítávací koeficient se výrazně změnil. Jsme tomu přece rádi. Ta ekonomika u nás za ty roky rostla, a proto je samozřejmě ten příspěvek nižší. S přistoupením Rumunska a Bulharska celkově se ty nůžky ještě více otevřely. Pakliže bych porovnal jednotlivé regiony, tak ty rozdíly jsou obrovské, nejsilnější region, třeba velký

Londýn, má zhruba asi 305 % evropského HDP, ale nejchudší regiony v Bulharsku a Rumunsku dosahují zhruba 28 %, čili to je ten rozdíl. A ta Česká republika mimochodem se pohybovala zhruba v rozmezí mimo Prahu kolem 60 až 75 %, čili vidíte to, že ještě před tou krizí jako takovou bylo možné, že některé regiony by přežily těch 75 % a tím pádem by již nemohly čerpat tu kohezní pomoc jako takovou. A vezmu-li si Prahu jako příklad regionu, který je vlastně jeden z nejbohatších v Unii, to je šestý nejbohatší region, který dosahuje asi 186 % evropského HDP v současné době, tak z toho je vidět, že ta Česká republika za toto období šla nahoru a nemůže mít větší příspěvek.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobře, ale pojďme zpátky k tomu, co jsme si vybojovali v Bruselu. To je možná o něco důležitější. To jsme na tom tak výrazně líp než třeba Slováci nebo Poláci nebo Bulhaři, kteří mají víc než v minulém rozpočtovém období? Když se na to podívám, tak Slovensko 11,9 miliardy v minulém období, 13,1 miliardy v tom budoucím od roku 2014. Bulharsko si přilepší proti minulému období o 250 milionů, mluvím o kohezi ve všech případech. Když se podívám na Polsko, 72,8 minule, 72,8 teď proti 69 v minulém rozpočtovém období. Tyto země si polepšily, takže jejich diplomacie je asi výrazně lepší než česká, která si pohoršila.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ale vy vycházíte z dat v porovnání s minulým obdobím. A pakliže Bulharsko a Rumunsko.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Kde my máme o 6 miliard méně.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Dobře, ale pakliže Rumunsko a Bulharsko má nejchudší regiony a kohezní pomoc, čili strukturální fondy jako takové jsou na vyrovnávání těch rozdílů, tak je logické, že směřují do těch regionů, které jsou nejchudší.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A Slovensko a Polsko jsou tedy výrazně chudší než Česká republika.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Přesně tak, ano.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A proto jsou na tom lépe, ne proto, že by měly lepší diplomacii.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Přesně tak.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Web, další otázka, pan Svoboda: "Jaký postoj máte k Evropské unii? Věřím, že je to výborný chlebovář, ale nemyslíte, že mají v mnohém pánové jako Václav Klaus nebo Nigel Farage pravdu? Nebylo by lepší udělat pár kroků zpět a mít jen svobodně spolupracující Evropu s volným obchodem bez regulací, dotací?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Samozřejmě toto je velmi složitá otázka a nevím, jestli by stačil ten čas na to plně odpovědět. Já se domnívám...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Přesto vás poprosím, abyste to zestručnil tak, abyste to stihl.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se domnívám, že to rozhodnutí o tom, jestli chceme do Evropské unie, padlo v referendu a nemá cenu o tom nějakým způsobem polemizovat. Ta fakta, ta pozitiva jsou natolik jasná, to znamená, obhájení demokracie jako takové, volný trh, to jsou věci, o kterých nemá cenu nějakým způsobem uvažovat v jiném horizontu a jsou tak obrovským přínosem, že nějaká regulace je snesitelná, ale i já tvrdím, že regulace je jenom tam, kde to je výhodné pro všechny společně, kdy se k tomu společně rozhodneme a v tomto smyslu bych částečně souhlasil vlastně s tím koncem té otázky, že to, co by pro nás bylo neoptimalnější, je spolupráce vlastně těch svobodných států a rozšíření volného obchodu, odstranění bariér jako takových a přenesení jenom těch kompetencí, které jsou pro všechny společné. Na druhé straně je potřeba říct, že těch států je v současné době 27 a jak chcete řídit 27 států? Leckdy je potřeba udělat rozhodnutí a není možné, aby nějaký pozitivní návrh zablokoval pouze jeden stát, čili ta diskuse tady stále bude a stále budou někteří, kteří budou pro a někteří, a těch je menšina, kteří budou proti.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ale to jsme u takové obecnější odpovědi jako třeba z volebního plakátu. Spolupráce svobodných zemí z Evropské unie a jenom ty kompetence některé se přenesou. Tak buďte, prosím, konkrétní. Co všechno by ještě měla dělat společná evropská, nazvěme to vládou, nebo co by tedy mělo být v Bruselu a je toho tam teď moc a co by rozhodně

mělo zůstat na národních parlamentech, prostě zemích, ať si to každá země zařídí, jak chce.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

V současné době sociální politika, kultura, zdravotnictví, to všechno jsou věci, které zůstávají na těch daných státech a otázka finanční samozřejmě tam dochází k té neustálé diskusi, jestli regulovat jednotlivé banky. Já si myslím, že určitě je možné dohlížet a nějakým způsobem garantovat těm státům, které mají euro, bankovní dohledy a tak dále. To je naprosto v pořádku. Česká republika tím, že euro nepřijala, tak je vzdálena tomuto a mimochodem ta opatření, která zavedla, jsou daleko přísnější, než v té plánované fiskální unii.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobře a ty finance by tedy měly být ta centrální kompetence nebo by to měla být národní kompetence?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si myslím, že pro státy eurozóny je potřeba určitý dohled a regulace, bez diskuse. Pro ty státy, které v eurozóně nejsou, tak musí být zajištěno, aby jejich banky jako takové nesaturovaly ty banky v eurozóně a jak víte, konkrétně naše banky mají své matky vlastně v cizině.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A ty sociální věci, když tedy by měly zůstat národní, proč máme eurokomisaře pro sociální věci?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Protože některé věci v té sociální oblasti v případě například přestěhování v rámci důchodu do jiného státu, je potřeba tam vyplácet dávky, je potřeba, aby ta sociální oblast v tomto byla zajištěna. Otázka poskytování zdravotní péče musí být opět garantováno, je to propojení všech těch zdravotních pojišťoven všech systémů.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

No, je to tedy pak ještě národní kompetence? Když se někdo někam přestěhuje, tak buď z hlediska toho, kterého systému bude mít nějaké nároky, nebo nebude mít nároky. Na to je potřeba eurokomisař?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Přesně tak. Je potřeba ty peníze, tak on se například zabýval i pracovními podmínkami, a to je jedna z věcí, která se v Evropské unii velmi sleduje. A v tomto smyslu si myslím, že těch regulací je někdy nadbytek.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Úplně nejnesmyslnější regulace podle vás je která?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Vezmu-li ty pracovní podmínky, tak to byl pokus o přikázání toho, aby všichni pracovníci, kteří pracují třeba na sluníčku nebo slunečném počasí, nosili prostě sluneční brýle, natírali se ochranným krémem, a tak dále. Do takovýchto detailů vlastně ten návrh směrnice byl vypracován.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

To je konkrétní rozhodnutí, čili to jsme v té oblasti sociální politiky. A zase jsme u toho tedy, tak je to národní kompetence, nebo není to národní kompetence, když nám někdo říká, že máme mít krém a brýle?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si myslím, že je potřeba to nechat v první řadě na těch národních institucích jako takových. Je potřeba se o tom také pobavit s těmi podnikateli nebo majiteli těch firem těch podniků, protože ne vždy ty ochranné pomůcky nebo jakékoliv podmínky jim umožní prosazovat dál tu svoji strategii jako takovou. Na druhou stranu ty pracovní podmínky v té Unii je něco, co se snažíme v uvozovkách prosazovat i do zahraničí a je to jedna z podmínek při importu nějakého zboží, zdali to zboží například v Číně vyráběné je vyráběno v adekvátních podmínkách nebo v aspoň trochu slušných podmínkách.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Padla tam ještě dvě jména v té otázce, Václav Klaus, Nigel Farage. Jste stoupencem jejich názoru nebo oni už jsou moc přes kritiku Evropské unie?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já musím říci, že pan prezident Klaus v této věci je velmi, řekl bych, silný argumentačně, ale některé věci se za tu dobu již změnily. Já si myslím, že je potřeba v té argumentaci vyhrazování se vůči Evropské unii zmínit i ta pozitiva a ta Evropská unie v určitých věcech ta pozitiva i v té ekonomické oblasti určitě má. Co se týče Nigel Farage, tak jako předseda UKIP, který tam hájí v podstatě zájmy skupiny, která chce pro Velkou Británii vystoupení z Evropské unie jako takové a nepřijetí eura, tak to je

ten extrém. Tam si myslím, že to jde až za tu hranu, ale chápu, že má určité příznivce a je to prostor jaksi získat popularitu a získat hlasy na to, aby mohl být třeba evropským poslancem.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Na facebooku Martin ze severu se vás ptá, pane poslanče: "Dobrý den. Kolik procent návrhu komise, kolik procent návrhů komise Evropský parlament schválí? Není parlament obecně vzato jen kývačem, šaškárnou pro lidi a hrou na demokracii? Není jen jakousi euroverzí národní fronty? Stojí ve skutečné opozici vůči komisi mimo skupinu EFD pana Farage ještě nějaká další skupina?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já bych předně chtěl říci, že rozhodně Evropský parlament není kývačem a mimochodem po uzavření Lisabonské smlouvy dostal daleko více kompetencí a rozhoduje se nyní v proceduře spolurozhodování, to znamená, že ten Evropský parlament může k těm návrhům komise dávat různé pozměňovací návrhy a pak je na jednání mezi radou a Evropským parlamentem, zdali se to přijme, nebo nepřijme. V tom minulém období jsme to buď mohli schválit, anebo odmítnout. A musím říci, že těch návrhů k odmítnutí v tom minulém období moc nebylo. Ale nyní konkrétně mohu říci, že když se jedná o nařízení třeba právě k těm evropským fondům jako takovým, tak ten Evropský parlament se ukazuje jako velmi silný hráč. Mimochodem, vrátím-li se k tomu summitu a k tomu schválení víceletého finančního rámce, který schválila rada, to ještě neznamená, že to bude takto přijato, protože to schválení musí ještě projít Evropským parlamentem a podle vyjádření všech hlavních představitelů těch evropských politických stran, jako pan Daul za lidovou stranu, pan Svoboda za socialisty, Verhofstadt za liberály, tak naznačili, že s takto nízkým rozpočtem spokojeni nejsou a bude velmi složité dojednat ten kompromis.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

To znamená, že parlament to, celou tu dohodu těžce vybojovanou v Bruselu, shodí?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ano, musím říci, že minulý týden veškerá ta vyjádření byla velmi odmítavá a byla silná. Na druhé straně má zkušenost mi říká, že prostě jsou to slova před summitem a nyní bude docházet právě k těm jednáním jako takovým a dokážu si představit v uvozovkách jakýsi kompromis v tom smyslu, že dojde k podmíněčnému schválení s tím, že se k tomuto rozpočtu vrátí Evropský parlament spolu s komisí a radou, řekněme, za rok nebo za dva roky a udělá nějaké úpravy.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A je to v pořádku? To jsou přece, reprezentace jednotlivých svobodných států v Evropě se na něčem dohodly, proč by to měl někdo bourat? Jednotliví reprezentanti a můžou za to být kritizováni nebo chváleni, ale prostě se na něčem dohodli, proč by to měl někdo bourat?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já jsem tady zmínil právě tu sílu toho Evropského parlamentu a je potřeba si uvědomit, že ti poslanci mají od 79. roku, kdy jsou voleni přímo jako velkou pravomoc a nechtějí si nechat mluvit do politik, které oni považují za velmi důležité. A jedna z těch věcí je právě ta kohezní politika a potom jsou to prorůstová opatření. A jak víte, právě v té oblasti prorůstových opatření došlo vlastně ke krácení.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Mimochodem, než jsme se vrátili k tomu bruselskému summitu, my jsme hned v té první otázce neodpověděli, proč se vlastně premiér bojí, tak strašně bojí o tom debatovat v Poslanecké sněmovně, tak jak chtěla opozice? Předložit zprávu a debatovat o ní.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Tak to nechápu. Podle mého názoru je možné přijít právě před tu sněmovnu a těmi argumenty jim jasně ukázat, že vyjednal maximum a já budu velmi rád, pakliže budu moci poskytnout podklady pro takováto jednání.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Čili měl by to udělat?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se domnívám, že není třeba...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A jestliže tedy opozice chce zařadit bod na jednání sněmovny, není problém podle vás?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

...se toho bát. Určitě.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Web: "Jaký je rozpočet Evropského parlamentu? Jaká je jeho efektivnost, o které se dnes stále mluví?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Teď musím říct, že nejsem schopen říct přesně číslo. To mi teď vypadlo z paměti, ale nutno říct, že dochází oproti minulému roku o snížení, lépe řečeno, o zmražení toho rozpočtu jako takového. To znamená, bude zhruba ve stejném rozsahu než v minulém roce a nedojde o navýšení k inflaci, je potřeba říct, že ten Evropský parlament šetří. Šetří v tom, že propustí, pokud vím, asi 5 % zaměstnanců a dochází i ke snížení některých platů...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Já, když se tady podívám na stránky...

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Samotného mě to překvapilo.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tak tady vidím, že rozpočet Evropského parlamentu na rok 2012 činí 1,718 miliardy eur, z čehož 37 % činí výdaje na zaměstnance, zejména pak platy pro 6 tisíc pracovníků v administrativě a v politických frakcích, navíc tato část rozpočtu pokrývá náklady na tlumočení, zadávání překladů, a tak dále, a tak dále. 754 členů, 23 oficiálních pracovních jazyků. To jsou konkrétní čísla. Tak už víte, jaký je rozpočet. Je to hodně, málo, jeden a tři čtvrtě miliardy eur na tento rok?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já jsem tady nechtěl listovat v těch materiálech. Je to hodně samozřejmě. Je otázka, jestli potřebuje Evropský parlament v té obsluze přes 6 tisíc zaměstnanců. Nechci tady srovnávat ty počty. Je to, myslím, kolem 26 tisíc, které obsluhují třeba Evropskou komisi a zhruba 3,5 tisíce Evropskou radu. Čili těch zaměstnanců je opravdu hodně.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A jsou to efektivně vynaložené peníze? Jedna věc je, jestli jich tedy je hodně, nebo není, ale jestli to nejsou vyhozené peníze.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Vyhozené peníze to určitě nejsou, ale i podle mého názoru...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ani euro nebo nějaká část tam je podle vás vyhozená?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ne, já si myslím, že určitě lze šetřit a musí se šetřit. A mimochodem ty návrhy, které já jsem pokládal na předsednictvu Evropského parlamentu, směřovaly k tomu, aby došlo ke snížení, aby došlo například k zmrazení těch prostředků na rekonstrukce budov, na nákupy budov nových, protože jak se rozrůstá Evropská unie, tak samozřejmě ty nové státy chtějí své prostory. Poslanci chtějí víc asistentů, čili tohle to všechno se podařilo aspoň trochu nějakým způsobem zastavit. Dále se určitě dá šetřit v oblasti využívání informačních technologií, a to jsou věci, které se nám také podařilo tam nějakým způsobem prosadit.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Skutečně to musí stát, když to přepočteme na koruny, tak jsme někde u 45 miliard korun ročně, to skutečně musí tolik stát?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Podívejte se na rozpočet.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

To nemá leckteré ministerstvo zřejmě.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To určitě nemá. Ale vemte si, že ten Evropský parlament tedy sdružuje poslance ze 27 členských států a představte si, že to je parlament vlastně mocností, globální mocností, která má v současné době 500 milionů obyvatel a je vlastně druhou největší ekonomikou světa.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Musí se každou chvíli stěhovat mezi Bruslem a Štrasburkem? Což stojí obrovské peníze.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Děkuji, že jste mi pomohl, protože to je jedna z věcí, kde dochází neustále k atakům toho, aby bylo jedno sídlo parlamentu, ale bohužel na konci je to vždycky zablokováno Francií, případně dalšími zakládajícími státy, protože je to jakýsi symbol

usmíření. Tak oni vnímají Štrasburk. Ale pro nás pro poslance je to samozřejmě velmi komplikované, protože přejíždět do jiného sídla, mít tam menší kancelář, mimochodem to stojí miliony euro ročně tyto přesuny. Nevím, možná pro diváky to bude zajímavé, že jsem si tam připadal jako za první republiky. Ne, že bych to zažil, ale dřív se přepravovaly pro vojáky takové ty dřevěné kufry, ty bedny, tak nám přepravují plastové bedny s dokumenty a dávají nám je před kancelář.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

To je právě ono. Všechno musíte zabalit, odvézt, vybalit, pak zase zabalit, převézt zpátky, proč ne.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

A s námi jede část personálu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Proč nejste ve Štrasburku tedy? Když tedy ta Francie to tak strašně potřebuje.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si myslím, že by to bylo nepraktické už z toho titulu, že ta komise sedí v Bruselu, vlastně probíhá tam zasedání i rady jako takové. Já se domnívám, že lepší variantou by bylo nabídnout ty prostory Evropského parlamentu pro nějakou jinou evropskou instituci nebo evropskou univerzitu nebo něco takového, nahradit jakoby ten výpadek do toho rozpočtu Štrasburku a Francie a nás nechat na jednom místě.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Facebook, Jindřich Osvald: "Dobrý večer, pane Vlasáku. Vytvoření ESM Fondu učinilo z bank a bankéřů podnikatele bez rizika, za jejichž neschopnost budou platit daňoví poplatníci Evropské unie. Nezaměstnanost v Unii dále roste a do toho se zde vytváří finanční aristokracie, nemyslíte?" Ptá se Jindřich a děkuje za odpověď.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já musím víceméně s tímto souhlasit. To opatření vyplývalo logicky z toho, že většina těch hlavních evropských politiků prostě to Unii chce zachránit za každou cenu. Byl tam velký spor o to, jestli Řecko stále zachraňovat a dotovat a musím říci, že většina těch politiků říká: "Řecko musíme zachránit a ta Unie musí zůstat společně."

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Vaši podporu tedy nemá stabilizační mechanismus?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si myslím, že tam jsou určitě některé věci, které jsou vhodné a je třeba je doplnit. Ale zase je to přetaženo až do extrému. Čili ten stabilizační mechanismus je nutný **proto, aby se euro jako takové udrželo, abychom stabilizovali bankovní sektor a abychom nezastavili růst těch nebo přísun těch soukromých investic, pakliže by toto nebylo garantováno, tak podnikatelé se Evropě budou vyhýbat.**

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A skutečně musíme se takto starat a pečovat o ten bankovní sektor? Byl tu pan Robjšek nedávno, který říkal, že zatímco dřív, a mělo by to tak být, byly banky služebníky průmyslu, tak teď je to obráceně. Hospodářství, průmysl slouží bankám.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

On je to takový koloběh. Víte sám, že banky nejsou tak úplně nezávislé. **Pakliže šlo o záchranu právě třeba Řecka, tak politici vyvinuli na své banky určitý tlak, aby Řecku půjčily. Ty to udělaly, a když se následně ukázalo, a že je to stále málo a dostaly se ty banky do problémů, tak, logicky žádaly od těch států, aby satureovaly ty banky a víte sám, že k těm dotacím a k těm různým přeskupením tady docházelo. Čili to je to, co tvrdím.**

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A neměli by si to tedy zodpovědět ti konkrétní politici v těch konkrétních zemích?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ano, já bych použil slova.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Proč na to má platit celá Evropská unie?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Islandského premiéra, který říká: "Proč do těch bank stále ingerujete, **nechte je zkrachovat.**" A já si myslím, **pakliže to je soukromá banka jako taková, tak by všichni její vlastníci měli nést ta rizika jako taková, je to podnikání jako každé jiné. Ale která vláda to dovolí?**

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ale před chvílí jste říkal, že nějaké mechanismy by měly být, tak to asi tomu krachu bude pak bránit třeba.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ano, je to třeba ten bankovní dohled, je to kapitálová přiměřenost, jsou to tyto instrumenty, které si ty banky nehlídaly.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A tady tedy se těch národních kompetencí dovedete vzdát? V případě bankovního dohledu například.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Pakliže bych měl jednu měnu. Ano.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobrý večer. Jste na telefonu Hyde Parku a můžete se ptát místopředsedy Evropského parlamentu. Kdopak k nám volá?

divačka:

Agnes Němečková. Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobrý večer.

divačka:

Já bych se pana místopředsedy chtěla zeptat, protože se pohybuju v neziskovém sektoru poměrně dlouho a dlouhodobě se setkávám s problémem, že vlastně Česká republika, respektive zástupci v Evropském parlamentu nejsou schopni zajistit, aby k nám přitékalo dostatek peněz do sociálních fondů, právě pro neziskový sektor konkrétně třeba v této době muselo na konci roku skončit hodně neziskovek z toho důvodu, že prostě nedostaly peníze a třeba mnoho nízkoprahových center, která pracovala s dětmi, s mládeží a dařilo se jim dlouhodobě snižovat kriminalitu, musely skončit, protože vlastně na zaměstnance nebyly peníze, které vlastně Česká republika není schopná poskytnout a není schopná je zajistit ani z evropských fondů. Jestli s tímto problémem hodláte nějak začít pracovat, protože už by to docela chtělo něco v tomhle tom směru změnit. Děkuju a hodně štěstí v další práci. Na shledanou.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Děkujeme taky, paní Němečková. Pane místopředsedo.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Děkuji. Paní Němečková, já děkuji za tento dotaz. Předně bych chtěl říci, že peníze z evropských fondů, a tady se bavíme o Evropském sociálním fondu, jsou jakýmsi doplňkovým zdrojem financování, to znamená, nelze na něj spoléhat. Jsou to zdroje, které je potřeba vysoutěžít na bázi kvalitních projektů jako takových. Veškeré problémy neziskovek s tím, že nedostaly peníze, je primárně problémem nastavení toho systému a vazbě na státní rozpočet, potažmo na peníze z našeho ministerstva práce a sociálních věcí. Ty kvóty z Evropského sociálního fondu pro Českou republiku jsou opět dány a vyjednány a záleží na ministerstvu, na jaké priority tyto peníze bude využívat. A tady musím říct, že pro období 2014 - 2020 se snažíme, aby zástupci neziskového sektoru, aby zástupci obcí a měst a krajů se podíleli na vytváření těch priorit a vlastně náplně těch programů jako takových. Čili tady je možné do toho zasáhnout. Ten systém, který byl...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobře, ale pak je potřeba, kde je tedy ta chyba? Předpokládám, že tu přidělenou kvótu v Evropském sociálním fondu jsme nevyčerpali, tak jako jsme nevyčerpali zbytek.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já bych, pane redaktore, netvrdil, nevyčerpali, protože ještě máme nějaký čas.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ano, tam je čas N+2, N+3, období na čerpání ještě je, nicméně sám říkáte, že je potřeba dobře připravit projekty a tak dále. Jsme schopni na tom pracovat a co uděláte pro to, aby tedy projekty byly kvalitní, byly včas předloženy a ty prostředky jsme vyčerpali všechny?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Z hlediska kvality projektů asi těžko. Já mohu spolupracovat nebo zasadit se o to, aby ty podmínky byly přehledné, srozumitelné a aby byly vhodné pro Českou republiku, abychom těch peněz mohli využít co nejvíce pro naše priority. Je na neziskovém sektoru a jeho spolupráci s ministerstvem, aby ty priority, které chceme financovat z evropských fondů, byly obsaženy v náplni toho programu, který vznikne. Mimochodem, program pro tuto sociální oblast je připraven v nové struktuře těch programů, který vlastně už schválila vláda.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobrá, ale můžete, můžete pomáhat radami, podporou v jednotlivých místech, kde ty operační, kde projekty se předkládají a tak dále.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To se, musím říct, běžně děje v té mé oblasti, to znamená v té urbánní problematice. Dělán běžně semináře a účastním se těchto setkání a starám se o poradenství jako takové. Rád bych odkázal na jednoho ze svých kolegů, který se touto problematikou velmi zabývá, je to doktor Milan Cabrnok, který tu sociální oblast u nás v klubu má na starosti a ten samozřejmě je blíže informován o tom, jaké priority se budou připravovat. Ale nabízím tuto pomoc, pakliže bude mít posluchačka zájem, rád jí ty informace nějakým způsobem předám. Ale podotýkám, že evropské peníze nejsou o penězích na platy jednotlivých zaměstnanců a tak dále.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Já se tady snažím tedy poslední, tedy monitorovací zpráva, kde máme vyčerpáno nebo předběžné platby z Evropské komise, tady vidím 9 % ze sociálního fondu operační program LZZ, ty zkratky takto v rychlosti tedy nerozklíčuji, to rozhodně ne. Pak tady vidím Evropský sociální program, zase jsme někde na devíti.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Lidské zdroje a zaměstnanost.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ano, tak tam je předběžné platby v procentním vyjádření 9 % a tak dále, a tak dále. Ta tabulka je na stránkách strukturálních fondů Evropské unie. Tak nejsme moc daleko tedy.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Mimochodem ministerstvo, ministerstvo pro místní rozvoj vydává každý měsíc monitorovací zprávu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A to je, do té se teď dívám, to je monitorovací zprávy. Dobře, tak ale nejsme tak úplně daleko v tom čerpání.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Pokud já mám správné informace, tak za ten loňský rok se podařilo tu adekvátní kvótu víceméně dočerpat. Je to poprvé, kdy jsme víceméně...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Zpráva prosinec 2012, z toho jsem citoval teď.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Kdy k tomuto došlo, protože to nastavení té naší implementační struktury bohužel v minulosti bylo velmi složité a těch 24 operačních programů, než se rozeběhlo, tak to chvíli trvalo. Tady je nutné pochválit vládu, protože ten nový systém by měl obsahovat pouze 8 operačních programů. Čili dochází k výraznému zjednodušení. I Evropský parlament.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Pan Robejšek tady mluvil, že to není o počtu operačních programů, ale o tom, kdo to řídí.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Souhlasím. Je to o tom řízení a v době informačních technologií je to víceméně jednoduché, kde potom...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A tady vláda podle vás tedy neselhává, podle vás čerpá, tak jak to je jen možné?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já bych řekl, že tam jsou určité chyby, ale podařilo se ten velký skluz dohnat a teď jsme na dobré cestě a já bych byl jenom rád, aby co nejdříve byl ten víceletý finanční rámec schválen Evropským parlamentem, aby bylo jasné, o jaké peníze se jedná v těch budoucích letech, aby se mohla rozběhnout příprava těch operačních programů.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Honza na facebooku: "Dobrý večer. Tipněte si, prosím, za jak dlouho se rozpadne eurozóna a jak dlouho celá Unie, za jak dlouho celá Unie? Osobně bych to viděl v řádu let."

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se nedomnívám. Já si myslím, že eurozóna ještě vydrží dlouho. A mělo by k tomu přispět i to, co se nyní diskutuje, a to je, jaká vlastně je její budoucnost. A já očekávám, že tato diskuse bude započata před volbami do Evropského parlamentu, které máme víceméně za rok a něco a tam bude potřeba načrtnout, jak řešit tyto

problémy, na co se soustředit a jaké politiky upřednostnit, protože ten globální rozsah je obrovský. Vemte si, že ta Evropská unie soutěží na trhu s mocnostmi, jako jsou Spojené státy, Brazílie, Čína a je potřeba vytvořit určitou sílu, která zvýší konkurenceschopnosti, uplatní ty naše výrobky na těchto trzích, protože je to o tom prodat.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Což je ale soupeření s daleko homogennějšími celky, než je Evropská unie. Opět připomínám výhradu pana Robejška z minulých dnů z Hyde Parku.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já s tímto souhlasím, proto také tvrdím, že v některých těch oblastech je potřeba přijmout ten společný názor jako takový, protože jinak nejsme schopni konkurovat.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tedy nerozpadne se ani eurozóna ani celá Evropská unie? Už je tak daleko ta integrace, že to nejde?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se domnívám, že už je tak daleko, a dokud takové státy, jako je Německo, Velká Británie a další budou mít nějaký ekonomický růst a budou táhnout tu ekonomiku a podaří se odstranit ty největší nedostatky, tak si myslím, že ta Evropská unie přetrvá. ale očekávám, že dojde k určitým restriktivním opatřením vůči státům, které nebudou dodržovat právě ty některé regulace a mantinely.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Uvidíme, třeba Honza za několik let sem k nám do Hyde Parku napíše, až tu budete a můžete si to po letech tedy vyjasnit. Na webu další otázka, Václav Řezáč: "Dobrý večer, jak se v Evropském parlamentu dívají na českou korunu? Očekávají nebo dokonce počítají v budoucnu jisté přijetí eura i u nás? A jak se dívají na možnost, že bychom euro nepřijali?" Děkuje Václav.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Děkuju za tuto otázku. Ale tady nutno říct, že Česká republika tím, že přistoupila do Evropské unie, podepsala určité podmínky a jedna z těch podmínek je přijetí eura. Jediné, co tam přesně není uvedeno, je termín a datum a pokud jsou mé informace správné, tak v nejbližších letech se rozhodně přijmout euro nechystáme.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A co tomu říkají v Evropě?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Co se týče české koruny, tak je vnímána.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Počkejte, zůstaňme u toho, co tomu v Evropě říkají, že se zatím nechystáme přijmout euro?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

K tomu v podstatě nejsou žádné komentáře, protože to každý ví, nikdo to neřeší.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Nikdo to neřeší.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

A musím říci, že měli spíše v eurozóně problém s tím, jak odmítnout některé třeba slabší státy, které už skoro splňovaly podmínky a nakonec kvůli drobnosti, a teď to byl jeden z těch pobaltských států, nebyl přijat do eurozóny. Čili já si myslím, že teď mají dost problémů sami se sebou, než aby...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A vůbec jim nevádí, že se tam netlačíme, když to řeknu.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Vůbec jim to nevádí. My nejsme žádný velký stát, který by nějak narušil tu rovnováhu a tak dále.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Česká koruna, jak se na ni dívají v parlamentu?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já myslím, že kromě některých našich sousedů tu českou korunu nikdo až tak moc nezná. Na druhou stranu česká koruna je vnímána jako pevná měna a bezproblémová ve vztahu k ostatním měnám v Evropě.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Na facebooku další otázka mířící do dnešního vysílání Hyde Parku: "Co říkáte na poslední akce prezidenta, amnestie, útoky na Václava Havla," tak to už jsme u domácí politiky, "nacionalistické angažmá ve volební kampani. Jste členem strany, která ho 2x prosadila prezidentem, viděno zpětně, jste rád?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Rozhodně jsem rád, protože Václav Klaus je osobnost opravdu minimálně evropského významu a zasadila se o to, že ta Česká republika je právě tam, kde je. To znamená, řekl bych, je standardním evropským státem s velmi dobře fungující ekonomikou, a to mu nikdo nemůže odpustit. Čili já jsem rád, že byl prezidentem a myslím si, že to jeho období, až budou historici hodnotit, tak ho budou hodnotit velmi pozitivně. A teď bych...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Co říkáte na ty konkrétní věci, které tady náš divák či divačka vypisuje, amnestie. Co říkáte na amnestii prezidenta republiky?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Amnestie, to je na jedné straně složitá, na jedné straně jednoduchá otázka. Amnestie v našem právním pořádku, je povolena. Je to věc...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ne, pojďme hodnotit konkrétní amnestii Václava Klause. Víte, jak vypadá, mluví se o ní od začátku roku.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Dobře, ale je potřeba říct, že to je nástroj, který je tady už stovky let, myslím tím v Evropě, od Říma, a my jsme zakotvili amnestii v našem právním řádu. Čili tady není třeba diskutovat o tom právu. Ano, to právo tady je. Otázka rozsahu amnestie je věc jiná, a tady musím říct, že některé ty části, které se týkají amnestie pro takové ty finanční úniky a postihy těch úniků, to mi nepřipadá vhodné. To byly kauzy, které byly vyšetřovány, ano, několik let, ale byly to natolik závažné kauzy a natolik poškodily naše občany, že je potřeba je došetřit a že je potřeba na tyto lidi ukázat a říct jasně, jak byli potrestáni. Co se týče...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Čili tady Klausova chyba v této části?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Tady se domnívám, že to byla chyba v tom rozsahu jako takovém a na druhou stranu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Útoky na Václava, ano?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Na druhou stranu to, že na některé ty menší činy se vztahuje, to si myslím, že je v pořádku.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Útoky na Václava Havla?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Tomu tak trošku nerozumím, protože mám v živé paměti velmi pěkný projev pana prezidenta při úmrtí Václava Havla.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A dnes říká to, co říká.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

A já teda musím říct, že tyto informace mám zprostředkovaně, nerad bych se k tomu vyjadřoval, protože jsem to neslyšel v tom plném kontextu jako takovém a připadá mi to trošku divné a přitažené za vlasy. Myslím si, že politik typu Václava Klause nepotřebuje takovéto výroky prostě říkat.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

No, a nesouhlasíte s tím, že tedy Václav Havel byl extrémní levičák, že chtěl elitářskou postdemokracii? Ideologii Václava Havla přirovnává k ozvěně francouzského jakobínství, toto Václav Klaus řekl polskému týdeníku Do Rzeczy.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já jsem to takto slyšel, jak jsem řekl, neznám ten kontext, tak jak jste to tedy přednesl, tak se nedomnívám, že by to byl styl politiky Václava Havla. V tomto smyslu bych s tím nesouhlasil a myslím si, že Václava Havla je potřeba si vážít. Je to člověk,

který má obrovské renomé nejenom u nás, ale i v zahraničí a je potřeba se na něj dívat s určitou úctou.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Nacionalistické angažmá ve volební kampani?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To mi vždycky vadilo. Na druhou stranu musím říct, že se tomu žádná kampaň v žádném jiném evropském státě nevyhne. Čili smiřme se s tím, naučme se proti tomu bojovat a naučme se argumentovat proti tomu, aby tomu nesedli na lep tolik naši obyvatelé, naši lidé.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A zpětně tedy viděno, ptám se znova, jste rád, že tedy Václav Klaus byl prezidentem, když jsme tady rozebrali ty jednotlivé poznámky, které náš divák či divačka poslali?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já myslím, že ty poznámky, o kterých jste mluvil, jsou v podstatě zanedbatelné vůči tomu, co Václav Klaus udělal pro Českou republiku. Čili mé hodnocení pro něj je rozhodně pozitivní.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Zůstává odpověď, nezměníte tedy, dobře. Vladimír na webu: "Pane Vlasáku, nemyslíte si, že po všech aférách ODS a výsledcích ve volbách se sešup ODS mění ve volný pád? Jak tohle pomůžete zastavit?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Je tam potom i ta osobní otázka, tu si nechám tedy nakonec. Já myslím, že ODS dostala velkou facku v rámci těch posledních voleb, aby se vzpamatovala. Možná, že to je dobře, že si to ti místopředsedové, kteří dostali jakýsi prodloužený mandát po našem kongresu, naplno uvědomují. Pozitivní informace, musím říct, že ta aktivita velmi narostla, zvláště v poslední době u nás, v Královéhradeckém kraji jsme měli před 14 dny návštěvu 3 místopředsedů, pana Pospíšila, pana ministra Chalupy, pana ministra Kuby a musím říct, že jejich vystoupení byla velmi pozitivní a mají velkou chuť něco udělat ve prospěch toho, aby se ten pád zastavil.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A co tedy? Jak se ODS bude měnit? Co nové vedení připravuje, aby to nebyl ten volný pád, pokud už to není.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se domnívám, že ODS musí být daleko čitelnější. Musí se vrátit k tomu svému programu a ten musí hájit. Nesmí ustupovat.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A to říkáte od roku 98 od /souzvuk hlasů/.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ale já dám konkrétní příklad. Já si myslím, že trošku převažoval takový ten v uvozovkách státnický zájem udržet se ve vládě a prosazovat další reformy, proti tomu stranickému zájmu, kde jasně v našem programu je nezvyšovat daně. To je například jasný argument jako takový...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Který se úplně nepovedl v tomto volebním období.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

A myslím si, že v té chvíli my jsme měli říct jako: "Pane Kalousku, místopředsedo TOP 09, bohužel na tento argument nejdeme, všechny ostatní bereme, ale tohle to ne." A případně...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

I za cenu pádu vlády, předčasných voleb, i za tuto cenu?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ano, i za cenu pádu vlády, protože je otázka, zdali v tom jednání, a tady bych mohl dát příklad toho jednání na tom summitu, by mohl tento argument také znamenat, že by se prostě ta DPH nezvyšovala.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tak a jak tohle pomůžete zastavit?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Jsou pro to, tak.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

To je, jak jste to nazval, osobní část té otázky.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já musím říct, že dlouhodobě se věnuji starostům obecně a chtěl bych to teď koncentrovat na starosty za ODS, protože máme, vy jste to tady zmínil na začátku, před sebou komunální volby a já se domnívám, že ty ODS nesmí ztratit, to je prostě základ veškeré politiky. Ta politika musí začínat odspoda a ti starostové musí mít daleko větší šanci ingerovat do toho programu. Pro ty starosty je potřeba také něco udělat.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Takže přímá volba starostů třeba tedy?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ne.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Ne? To ne.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To je jiná otázka.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Dobře, ale aby tedy starosta do toho měl víc mluvit, tak by měl mít víc pravomocí...

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Teď jsem měl na mysli mluvit do té státní politiky, do té vládní politiky. Ano, a já se domnívám, že pro ty starosty je potřeba zabezpečit daleko více informací, určitý systém vzdělávání, protože oni jsou zahlceni tou každodenní prací, mimochodem valí se na ně stále nové kompetence a zodpovědnosti, vyplňují další dotazníky, a to je špatně, čili v tomto se to musí změnit.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A to, že starosta bude mít lepší informace z vládní úrovně, to pomůže ODS na té nejnižší úrovni, aby uspěla v komunálních volbách?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Pakliže je dostane včas, ještě než bude schválen ten zákon. To znamená, ta vláda dělá nějaký záměr dopředu a ovlivní se ten záměr, tak pak se ta legislativa bude budovat smysluplně, ty zákony budou za něco stát, nebudou se měnit každého půl roku, nebudou novely, a to je věc přece, kterou potřebujeme. A myslím si, že právě starostové jsou ta platforma, se kterou je potřeba diskutovat, a to napříč politickým spektrem. A když se podíváte do té Poslanecké sněmovny nebo do Senátu, tak mám radost z toho, že spoustu těch úspěšných starostů se dostalo do těchto lavic a je možné, a teď mluvím třeba za Svaz měst a obcí, s nimi komunikovat a daří se nám některé ty zákony měnit.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Nějaké funkční angažmá v ODS z vaší strany? To znamená, místopředseda, předseda strany, o tom uvažujete, nebo neuvažujete?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já musím říct, že v současné době o tom neuvažuji. Mimochodem právě na podzim asi víte, že jsem se stal místopředsedou Evropského parlamentu a té práce tedy narostlo obrovsky a nejsem ten typ, který by kumuloval funkce a chtěl všechno stihnout. Čili řekl jsem, soustředím se na tuto věc, a proto jsem nekandidoval ani do výkonné rady.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Daniel na webu: "Dobrý den, mám několik otázek." Tak pojdme postupně: "Podporujete vládu Nečase? Jak hodnotíte svou funkci v Evropském parlamentu? Jaký bude Miloš Zeman, přítěží pro vládu? Myslíte, že je nepřijatelné, že vláda si prosadí zákon na odpor opozice, Senátu a prezidenta? Hezký večer." Uvidíme. Pojdme postupně. Podporujete vládu Petra Nečase?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Určitě podporuji a předpokládám, že nám v nejbližší době předvede seznam určitých kroků k tomu, aby reformy, které jsou naplánovány, pokračovaly a aby se ten program ODS jako takový stabilizoval i uvnitř koalice.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Jak hodnotíte svou funkci v Evropském parlamentu? Krom toho, že tedy máte moc práce, jak jste teď říkal.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já bych toto nechal na divácích, ať se podívají na mé webové stránky. Je podle mého názoru zbytečné, abych tady prezentoval všechno, co jsem prosadil nebo o co se zasazuji. V současné době je to právě to, aby obce a města měly větší hlas v tom Evropském parlamentu při budování té nové legislativy, aby se jim dostalo i dostatek prostředků na to, aby tu svoji infrastrukturu mohly nějakým způsobem zlepšit. Totéž se týká podmínek pro Českou republiku.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Za třetí, jakou bude Miloš Zeman přítěží pro vládu České republiky, pro tuhle vládu?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se nakonec domnívám, že to nebude přítěž, já si myslím, že Miloš Zeman tím, že bude aktivní, tak přinutí tu vládu lépe si ty materiály zargumentovat a budou to mít možná trošku těžší při té diskusi jako takové, ale já myslím, že by to mohlo přispět té politické scéně.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Jak Miloš Zeman zatím naznačuje, že bude chodit na vládu, bude veřejně vystupovat se svými argumenty, a tak dále, to hodnotíte jak?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Počkáme si, až s tím začne. Já se domnívám, že ono to zabere hrozně času, předpokládám, že na tu vládu se bude muset připravit a není možné si tam dělat jenom řečnická cvičení, čili bude to chtít argumenty. Podívejme se na to, jaký tým kolem něj bude pracovat, kdo mu to bude připravovat a nemyslím si, že to bude prostě přítěž pro tu vládu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Poslední otázka, snad ji tedy, jsem ji pochopil dobře. Myslíte, že je nepřijatelné, aby si vláda prosadila své zákony přes odpor opozice, Senátu a prezidenta? Tedy že veta jednotlivých těchto ústavních institucí, v případě Senátu a prezidenta, v případě opozice, prostě opoziční politiky, že si prosadí svoje?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Tady bych chtěl říci, že samozřejmě, pakliže má ta vláda většinu v parlamentu, tak si toto prosadit může a v praxi se to již několikrát stalo. Teď jde o to, jestli nějaký takovýto zákon bude teď na stole a jestli to ta vláda do konce svého mandátu stihne.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Máte pocit, že vláda válčuje opozici?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To je velmi zajímavá otázka. Protože jsem vzešel z komunální sféry, tak jsem se naučil i s tou opozicí více komunikovat a ty pozitivní příklady prostě vzít, anebo námitky přijmout. Myslím si, že to je leckdy velmi vyhocené a zbytečně. Myslím si, že v tomto smyslu by vláda mohla více komunikovat, ale chce to, aby ta opozice jako taková vystupovala slušně a ty argumenty předkládala věcně a ne politicky.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Podle toho, co říkáte, to vypadá, že ani jedna strana moc komunikovat nechce, ani vláda, ani opozice.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si myslím, že to je více politický boj, než snaha o komunikaci.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Web, pan Špaček: "Zeman včera oznámil, že 30 % platu bude dávat na úhradu státního dluhu. Jakou částkou budete přispívat vy a vaši kolegové z ODS, jako Zahradil, Cabrnoch, Ouzký a tak dále?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Děkuji, já se domnívám, že toto gesto je gesto pana Zemana, je to na jeho rozhodnutí, jak bude zacházet se svými penězi.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Vy budete přispívat na úhradu státního dluhu?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Je to naprosto zanedbatelné, ale má to určitý symbolický význam. Já se nedomnívám, že toto je cesta, jak snížit tento dluh.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Takže nebudete?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Myslím si, že kvalitnější legislativou a větší angažovaností a profesionalitou přispějeme daleko více než nějakými osobními dary a procenty z platu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Přesto poprosím konkrétní odpověď, budete, nebo nebudete přispívat?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já rozhodně na snížení evropského dluhu tím, že bych vyčlenil svého platu, přispívat **nebudu**.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Státní dluh, stačí ten český.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Státního dluhu, ano.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tedy nebudete. Jestli pan Zahradil, Cabrnach, Ouzký, tušíte, netušíte, jak se k tomu postaví?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To je jejich věc.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Jenom jestli nevíte, se ptám.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Ne, to opravdu nevím.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Nevíte, dobře. Další otázka v psané podobě na facebooku, Madqwert se ptá: "Přidáte se k omluvě Mirky Němcové za trafiky pro členy ODS, Fuksu, Šnajdra, Vondru a Baštýře nebo je pro vás stejně jako poslance ODS Šťastného tato omluva za hranicí chápání? Nejsou tyto trafiky úplatkem pro poslance, kteří měli jiný názor na daně?"

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Jednak se omlouvám, ale přesně neznám ten text omluvy Mirky Němcové. Já se domnívám, že je potřeba to vysvětlit a ne kolem toho chodit.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tak já vám to řeknu: "Za sebe bych se ráda omluvila, protože myslím, že je chyba, že jsou tito tři lidé na těchto místech," řekla ve středu Němcová v rádiu Impuls. Týká se Fuksy, Šnajdra, Vondry.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Je to osobní omluva Mirky Němcové, takto to vnímá.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tak to také prezentuje paní Němcová, ano.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já nechci komentovat jednotlivé posty a jednotlivé obsazení jednotlivých pánů. Na druhou stranu bych rád řekl, že povětšinou ti poslanci mají nějakou zkušenost, pakliže jsou delší dobu v těch poslaneckých lavicích a účastní se aktivně práce, tak to jsou zkušené lidi. Pakliže to jsou bývalí ministři, tak mají i exekutivní zkušenost, a proto jejich obsazení v některých státních podnicích nevidím jako nějaký problém a mohou tam uplatnit tyto zkušenosti. Čili museli bychom to vzít jeden od druhého, konkrétně, když tam vidím pana ministra Vondru, tak se domnívám, že rozhodně bude přínosem pro takovýto orgán.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Vy se nebudete přidávat tedy k omluvě paní Němcové?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já se nebudu omlouvat za tuto záležitost, je to věc mimochodem rozhodnutí pana premiéra nebo vlády a neznám k tomu veškeré další podrobnosti, čili nebudu...

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Je to za hranicí, tato omluva je za hranicí chápání, jak říká pan poslanec Šťastný?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

To si myslím, že rozhodně ne, protože Mirka Němcová v tomto smyslu je jeden právě z těch politiků, který vnímá všechny tyto věci daleko citlivěji. Já si myslím, že to je správné a je dobře, že někdo takový prezentuje třeba i takovou omluvu.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Tedy postoj Mirky Němcové je správný, takže ty trafiky jsou úplatkem víceméně?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já nechci říct správný. Je to její názor, ona je politikem, který je na nějakém politickém kolbišti. Je to názor jednoho z členů ODS a těch názorů byste našel celou škálu. Já sám osobně se nedomnívám, že je potřeba se takto omlouvat, jsou zase někteří kolegové, kteří to naprosto jasně schvalují.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

A přístup tedy, že tito poslanci dostali ty funkce v aeroholdingu, v Čepru a tak dále, je to v pořádku?

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Já si nemyslím, že to je úplně vhodné, zvláště po těch kauzách, které před tím s nimi byly spojeny.

Daniel TAKÁČ, moderátor:

Pane místopředsedo, děkuju, že jste si našel čas a přišel odpovídat našim divákům na jejich otázky, které mířily do Hyde Parku. Na shledanou.

Oldřich VLASÁK, místopředseda Evropského parlamentu /ODS/:

Děkuji za pozvání. Pěkný večer.

ČT 24

12. 2. 2013

Tisková konference Š. Füleho na neformálním setkání Dialogu Východního partnerství v Tbilisi

Remarks of Commissioner Štefan Füle at the Informal Eastern Partnership dialogue in Tbilisi

Informal Eastern Partnership Dialogue /Tbilisi, Georgia

First I would like to thank Georgia for hosting the second meeting of this Informal Eastern Partnership dialogue. It has become a useful tool in advancing the objectives of the Eastern Partnership. It is not by accident that we have met here today. Georgia is an example of consistency and determination in the implementation of the agreed reforms.

We discussed with our partners the recent political developments in Eastern Partnership countries and we focused on the preparations of and shaping the expectations for the Vilnius Summit in November this year.

We discussed what it takes to achieve a successful summit. We agreed that there is a need for vigorous reform implementation resulting in sustainable, tangible and visible deliverables.

We expect that the Vilnius Summit will yield concrete results, and we will manage to conclude Association Agreements with Georgia, Moldova and Armenia. We are also advancing in the negotiation process with Azerbaijan.

We also stressed the importance of ownership of the process by our partner countries and the importance of bringing this process closer to the people.

We underlined the role of the Civil Society Forum and especially its National Platforms. Activities of National Platforms must complement the governmental track of the Eastern Partnership, provide specific input and recommendations to help us evaluate and promote the implementation and impact of the Eastern Partnership.

I assured the partner countries that the European Union is ready to continue and increase its support and financial assistance to help partners coping with the reform challenges based on the "more for more principle". The greater the commitment to advancing reforms, the more the European Union will be in a position to support its partners.

www.europa.eu

13. 2. 2013

Komentář europoslance H. Fajmona: Dobrý rozpočet pro EU?

Minulý týden se v Bruselu hlavy států a vlád členských států dohodly na novém víceletém rozpočtu EU. Dohoda přichází sice pozdě, ale přece jen a to je nutné přivítat.

V dnešní době hospodářské nejistoty je téměř jakákoliv dohoda pozitivní zprávou. Varovné je ovšem to, že to, že věc tím zdaleka ještě není rozhodnuta. To je naopak špatnou zprávou. Podívejme se tedy na to, co je obsahem dohody a co nás ještě čeká.

EU si dle Lisabonské smlouvy má sestavovat tzv. víceleté finanční rámce. Ten současný, ve kterém nyní žijeme, pokrývá časový úsek let 2007-2013. Prakticky tedy jsme v posledním roce současného systému. Platí přitom ještě pravidlo, že peníze z tohoto období se mohou dočerpávat ještě další 2 roky tj. do 31.12.2015. Z toho vyplývá současné "šturmování" české a i některých dalších vlád, které se snaží "dočerpat" to, co mají přiděleno.

Dohoda z minulého týdne se týká objemu a rozdělení finančního rámce pro období 2014 - 2020. Toto období by mělo správně začít již 1. 1. 2014, což je už za necelých 11 měsíců, ale je zřejmé, že to nebude možné. Čas je neúprosný a připravit všechny dohody a legislativu na úrovni EU i na úrovni národní trvá řadu měsíců. Začít čerpat peníze z nového finančního rámce bude tedy možné až s nějakým časovým odkladem. O to, jak bude dlouhý, se právě nyní hraje. Dohodu Rady totiž musí schválit také Komise a Parlament a ti se k tomu příliš nemají respektive parlamentní většina dala najevo, že se jí dohoda nelíbí (je příliš úsporná a tedy protievropská:-)). A právě tady nastává problém boje s časem.

Evropský parlament dostane dohodu z Rady k projednání na své zasedání v březnu. Zde dojde k zajímavému hlasování, kdy se ukáže, zda europoslanci podpoří své hlavy států a vlád v jejich dohodě nebo podlehnou masáži svých eurofederalistických náčelníků, kteří chtějí dohodu potopit.

Já budu samozřejmě hlasovat pro dohodu z Rady stejně jako ostatní kolegové z frakce EKR. Jak se zachovají lidovci, socialisté, zelení nebo liberálové bude zajímavé sledovat. Každopádně ovšem platí, že pokud parlament dohodu zamítne, tak se celý proces schvalování fatálně prodlouží o další měsíce. V takovém případě by muselo dojít k jednání Komise, Rady a Parlamentu o nějakém dalším novém "kompromisu", což bude při rozdílnosti pozic těchto aktérů velmi složité. V takovém případě by EU prakticky jistě dospěla do situace rozpočtového provizoria v roce 2014.

Rozpočtové provizorium by bylo pro hospodářství v celé EU velmi nepříjemnou zprávou. Znamenalo by to v praxi to, že by nejméně po celý rok 2014 nebylo možné financovat jakékoliv nové projekty ze strukturálních fondů a také by se úplně zastavilo financování v programu rozvoje venkova. Velká část investičních peněz, které veřejná sféra investuje, by prostě nejméně 1 rok nebyla k dispozici, což by se negativně projevilo přinejmenším ve stavebnictví a návazných sektorech. To by mělo rozhodně negativní dopad na zaměstnanost i na hospodářský růst.

Jak všichni víme, právě stavebnictví nyní potřebuje veřejné peníze nejvíce a nejrychleji. Proto považuji snahu eurofederalistů o vydírání Rady prostřednictvím

rozpočtového provizoria za zhoubnou a nebezpečnou. Je smutné, že tento absurdní postoj aktivně zastávají i čeští sociální demokraté v EP.

iDNES.cz

15. 2. 2013

Tisková konference Š. Füleho po trilaterálním ministerském setkání EK – Chorvatsko – Bosna a Hercegovina

Remarks by Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy after the Trilateral Ministerial meeting between the European Commission – Republic of Croatia – Bosnia and Herzegovina

Commissioner Štefan Füle chaired today the second Trilateral Ministerial between the European Commission, Croatia and Bosnia and Herzegovina on the last outstanding border management issues in light of the accession of Croatia to the EU.

Following the meeting attended by Ms Vesna Pusić, Minister of Foreign and European Affairs of the Republic of Croatia and Mr Zlatko Lagumdžija, Minister of Foreign Affairs of Bosnia and Herzegovina Commissioner Fule said:

"I was glad to host this trilateral meeting on the last outstanding border management issues. I appreciate the constructive spirit we had. Let me briefly summarise what we discussed today:

1. The Commission proposes a special transit regime for exports from Bosnia and Herzegovina through the Croatian Port of Ploče. Thanks to this special regime, vast majority of export and import of agricultural products of animal origin will continue as before entry of Croatia to the EU. This regime will be applicable from 1 July 2013 until Bosnia and Herzegovina itself meets the EU standards. The list as it will stand on 1 July can be further amended on a case by case basis, based on Bosnia and Herzegovina's evolving trade needs.

2. In our discussion we paid special attention to the needs of local population, in the border area. The Stabilisation and Association Agreement (SAA) transit regime will guarantee the local population's interest. In this respect we will organise an information seminar for the people from these localities still before 1 July.

3. While I welcome the progress achieved so far in the construction works at the border crossing points, I called on both sides to urgently finalise them in order to have the Border Inspection Posts open and fully functional by the time of Croatia's accession.

4. I also welcome the finalisation of the Local Border Traffic Agreement, which will simplify traffic of citizens living in the border areas, of the Agreement on Border Crossing Points, and the Joint Statement on the Neum Ploče agreement. I call on both sides to sign these agreements without delay, no later than the end of May.

5. As for the continuation of the current regime of the use of ID cards when citizens of Bosnia and Herzegovina travel to and from Croatia, the Commission took note of the readiness of Croatia to follow up to the request of Bosnia and Herzegovina to maintain it. The final decision rests upon the Member States.

It was a good meeting not only because of the good will and intentions but also because of the good progress achieved. The 1st of July is going to be an extremely important date: Croatia becomes a member of the European Union and Bosnia and Herzegovina becomes a neighbour of the European Union and we all determined that it is to the benefit of both countries, to the benefit of the region."

www.europa.eu

19. 2. 2013

Komentář europoslankyně A. Čěškové: Úspěch, europarlament odblokoval schvalování "českého protokolu"

Vyjednávání o přistoupení České republiky k protokolu zpřesňujícím platnost Listiny základních práv Lisabonské smlouvy může pokračovat, rozhodl dnes příslušný výbor Evropského parlamentu. Končí tak rok a půl trvající spory, které projednávání protokolu zastavily. Bez vyjádření europarlamentu totiž nemohl proces ratifikace pokračovat.

Protokol Polska a Velké Británie o uplatňování Listiny základních práv EU bývá označován jako "Klausova výjimka", ačkoli se o výjimku nejedná. Listina v ČR platí a platila by i v případě přistoupení k protokolu, který pouze upřesňuje některá nejasná ustanovení Listiny. V praxi by to znamenalo, že by Evropský soudní dvůr v budoucnosti nesměl zasahovat do národní legislativy v oblastech, kde neplatí unijní předpisy.

"Za velký úspěch považuji to, že se nám podařilo Evropský parlament dotlačit ke kompromisu," řekla po hlasování členky výboru pro ústavní záležitosti Andrea Čěšková. "Předchozí hlasování skončila vždy patem, protože navrhovaná usnesení byla příliš ideologická a kontroverzní. Zpravodaj Andrew Duff se s vydatnou

podporou českých socialistů v podstatě snažil vzkázat České republice, že - obrazně řečeno - bude mlčet a poslouchat. Dnes schválený text sice pořád obsahuje některé nesmysly a nepravdy, ale důležité je závěrečné konstatování, že Evropský parlament byl v této věci řádně konzultován, čímž se otevírají dveře další ratifikaci v Bruselu i ve členských státech."

Přistoupení k Protokolu bylo České republice písemně přislíbено prezidenty a premiéry členských států na summitu v roce 2009. Jeho kritici tvrdí, že by přistoupení oslabilo právní ochranu občanů České republiky a vnášelo do evropského práva zmatek.

Tyto argumenty ovšem Andrea Češková odmítá. "Součástí našeho ústavního pořádku je velmi precizně formulovaná Listina práv a svobod, která poskytuje občanům ochranu podle mezinárodních standardů. Evropská listina navíc platí a platit bude. Je ale na rozdíl od naší ústavy plná vágních formulací, které bude teprve v budoucnu zpřesňovat a interpretovat Evropský soudní dvůr. A protože ten má tendenci své pravomoci rozšiřovat, nikdo nemůže odhadnout, kam až bude chtít v budoucnu zasahovat," říká Andrea Češková.

www.ods.cz

20. 2. 2013

Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a komisaře Š. Füleho k volbám v Arménii

Joint Statement by EU High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on elections in Armenia

Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Štefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

"We have taken note of the preliminary results of the presidential elections held in Armenia on 18 February, and welcome the statement of preliminary findings and conclusions of the International Election Observation Mission on the conduct of elections.

We welcome further progress made by the Armenian authorities in their efforts to hold these presidential elections in line with international standards, notably through improved administration of the electoral process, ensuring possibilities for candidates to campaign freely and better quality of the voter lists.

At the same time, we expect a number of outstanding concerns to be followed up appropriately in the future, including reported instances of partiality by public servants, claims of misuse of administrative resources, unclear interpretation of campaign financing provisions and cases of pressure on voters. We also encourage the Armenian authorities to undertake an inclusive and transparent process of amendments to the election-related legislation, in line with the OSCE/ODIHR's recommendations following the parliamentary elections of May 2012."

www.europa.eu

20. 2. 2013

Komentář europoslance H. Fajmona: Volný obchod mezi EU a USA? Ano!

Prezident Obama a šéfové EU oznámili, že zahajují jednání o zóně volného obchodu. Je to jedna z mála opravdu dobrých zpráv poslední doby.

Od tohoto oznámení k dohodě a k následnému pozitivnímu dopadu do hospodářství států z obou břehů Atlantiku ale ještě povede dlouhá a trnitá cesta. Není ani jisté, že nakonec k dohodě dojde. Před vyjednávači je hodně překážek a překonat je nebude jednoduché. Přesto se jak EU, tak také USA musí snažit dohodu dojednat a to co nejrychleji. Protekcionisté z obou stran Atlantiku musí být poraženi. Již nyní je zřejmé, že dohoda může přinést nová pracovní místa, nové investice, nové technologie a nižší ceny pro spotřebitele.

Je neuvěřitelné, že mezi EU a USA dosud taková zóna volného obchodu neexistuje. Přitom sdílíme společný bezpečnostní prostor v rámci NATO a poskytujeme si vzájemně v obranné oblasti nejvyšší možnou spojeneckou garanci v podobě závazku společné obrany. V hospodářství se ale EU a USA nikdy nedokázaly dohodnout na efektivní spolupráci. Místo toho jsme byli svědky naschválů, obchodních válek a vytváření nových obchodních bariér.

O zóně volného obchodu mezi EU a USA se mluví a píše už nejméně 20 let. Výhody takového kroku jsou zřejmé: 1. zvýšení objemu obchodu, 2. zvýšení objemu investic, 3. pozitivní dopad do zaměstnanosti jak v EU, tak i v USA, 4. snížení cen služeb a zboží pro spotřebitele. Negativní dopady dohoda prakticky nemá. Přesto zatím stále není podepsána.

Důvody je třeba hledat v tlaku, který vytváří zájmové skupiny, které se bojí větší konkurence. Problémem je dlouhotrvající obchodní spor mezi Boeingem a Airbusem, rozdílná politika v oblasti zemědělství, v oblasti ochrany klimatu nebo oblasti GMO. To vše a ještě řada dalších záležitostí bude stát dohodě o volném obchodu v cestě.

Odvalit tyto sporné balvany z cesty nebude jednoduché. Na druhé straně je zřejmé, že jak EU, tak také USA jsou nyní ve složité hospodářské situaci a snaha dostat se z krize na vlastní pěst zatím ani jednomu z účastníků příliš nevyhází. Rovněž globální dohoda o snížení obchodních bariér v rámci jednání WTO v Dauhá nepřinesla žádný výsledek. Takže nyní se to může zkusit mezi EU a USA, které společně tvoří polovinu světového HDP.

Jednání o zóně volného obchodu bylo šéfům EU a USA doporučeno pracovní skupinou vyjednávačů, kterou si obě strany zřídily po summitu EU-USA v listopadu 2011. Doporučeno bylo jednat o velké dohodě, která bude zahrnovat úplné zrušení cel a to v krátkém časovém horizontu. V oblasti služeb je doporučeno učinit nejvyšší dosaženou úroveň liberalizace za závaznou a nevratnou. V oblasti investic má dojít k úplné liberalizaci a dohodě o nejvyšším standardu jejich ochrany. Podobně má dojít k liberalizaci přístupu k veřejným zakázkám.

Ďábel se vždy skrývá v detailech, takže nakonec bude dohoda záviset hodně na podrobnostech typu sanitárních a fyto-sanitárních pravidlech a podobných věcech. To by ale nemělo být důvodem ke krachu dohody. Čím dříve se vyjednávači dohodnou, tím lépe. Přesto mám obavu, že to bude trvat nejméně 2 roky a potom bude následovat schvalovací proces v parlamentech. Volný obchod mezi EU a USA by mohl nastat pokud vše půjde dobře od roku 2016. Tak uvidíme.

iDNES.cz

28. 2. 2013

Komentář poslance EP J. Kohlíčka k výsledku parlamentních voleb v Itálii

Itálie je a vždy byla zemí, ve které je všechno trochu jinak. Volby tu vždycky byly soutěží mezi křesťanskými demokraty, komunisty a změtí malých stran. Po korupčních aférách velkých politických stran a zásadních změnách volebního zákona se celý systém kompletně zhroutil a zneprůhlednil a nastalo období berlusconizace. Prostě buď byl někdo pro Berlusconiho, anebo proti Berlusconiho. Nejsilnější ze západoevropských komunistických stran zmizela a k jejímu nástupnictví se hlásí široká plejáda středolevých a levicových subjektů. V posledních deseti letech této části spektra dominuje Demokratická strana a na levici se snaží navázat na tradice dvojice komunistických stran - Rifondazione Comunista a Partito dei Comunisti Italiani, které byly ještě před devíti lety zastoupeny v Evropském parlamentu i na domácí politické scéně. Potíž je ale v tom, že strany, které v Itálii samostatně kandidují, nemají příliš velkou šanci získat významnější zastoupení v tamním parlamentu.

Tyto volby jsou jasným důkazem toho, že je možné, aby se pravicové subjekty obratně distancovaly od pravicové vlády, a starému Berlusconiho se tak v závěru volební kampaně podařilo dotáhnout na úroveň favorizované středolevé koalice vedené

Demokratickou stranou. Situace v Itálii přitom trošku připomíná francouzský předvolební guláš z doby před několika desítkami let. Tehdy Colouche svými vystoupeními ve sdělovacích prostředcích vtipně parodoval velké politiky a byl odměněn preferencemi na úrovni více než 15 %. Dnes vidíme v Itálii komika Beppeho Grilla v čele Hnutí pěti hvězd, který po čtyřech letech na politické scéně získává více než 25 % v Poslanecké sněmovně a přes 23 % v Senátu. Budeme-li přitom u Hnutí pěti hvězd hledat volební program, skončíme u populistických výkřiků. Podle všeho tak toto uskupení ve své většině podpoří buď pravostředovou Berlusconiho koalici nebo levostředovou Italia Bene Comune. Pokud se tak nestane, čekají Itálii v krátké době nové parlamentní volby.

Je zajímavé, že podobně, jako tomu bylo před posledními sněmovními volbami v ČR, tak i podle italských předvolebních průzkumů to dlouhou dobu vypadalo na vítězství levostředové koalice. Silvio Berlusconi však prokázal sílu médií. Podařilo se mu totéž, co Karlu Schwarzenbergovi v kampani před prezidentskými volbami v ČR - dokázal se mediálně oddělit od nepopulární pravicové Montiho vlády a dotáhl volební zisk dlouhodobého favorita Piera Luigiho Bersaniho a jeho koalice vedené Demokratickou stranou.

A kde zůstali komunisté? Na začátku volební kampaně bylo jasné, že po katastrofálním neúspěchu duhové koalice v minulých parlamentních volbách i volbách do Evropského parlamentu je nutné se znovu pokusit o sjednocení levicových sil. Tehdejší koalice La Sinistra – L'Arcobaleno zahrnovala široké spektrum - od socialistické strany přes různé zelené skupiny až po obě komunistické strany. V letošních volbách se však část přidala ke koalici vedené Demokratickou stranou a levicová Rivoluzione Civile tak šla do voleb oslabena. Dalším oslabením byla samostatná kandidatura trockistické Partito Comunista dei Lavoratori. Na protestních hlasech se snažili získat body také pravicoví extremisté z Forza Nuova a Italská pirátská strana. Blok Rivoluzione Civile tak od samého počátku volební kampaně balancoval na hraně pěti procent a nakonec skončil v poli poražených. Situace v Itálii by si jistě zasloužila daleko hlubší rozbor, ale zkusme shrnout ponaučení z této volební kampaně:

Média, zejména pak ta elektronická, opět ukázala svoji obrovskou sílu.

Významnou část mládeže je možné agresivní marketingovou kampaní přimět k tomu, aby proti svým zájmům volila pravicové uskupení.

Intenzivní mediální kampaní lze oddělit pravicové kandidáty od katastrofického vládnutí pravicových politiků a tím jim zajistit i v dobách krize výrazný volební úspěch. Zdá se, že poslední poučení platí obecně, a proto je nejvyšší čas, abychom se i my začali připravovat na volby, které Českou republiku čekají v roce 2014.

1. 3. 2013

Společné prohlášení eurokomisaře Š. Füleho, zpravodaje EP o FYROM R. Howitta a bývalého předsedy EP J. Buzka k jejich misi ve Skopje

Joint statement of Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, Štefan Füle, Rapporteur of the European Parliament on the former Yugoslav Republic of Macedonia, Richard Howitt, and former President of the European Parliament, Jerzy Buzek, on their mission to Skopje

Today, we visited the former Yugoslav Republic Macedonia on a joint mission to meet key political partners and to address ways on how to overcome the current political crisis.

We have met President Gjorge Ivanov, Prime Minister Nikola Gruevski, leader of the SDSM party Branko Crvenkovski, and the leader of the DUI party Ali Ahmeti.

We came with a strong belief that politicians of this country would find the way out of the political deadlock which is derailing the country from its Euro-Atlantic path at present.

We are pleased to see that the political leaders have finally been able to show their political responsibility and courage to agree on a solution which should bring the country back to the resumption of normal functioning of the political institutions and continuing constructive work on its Euro-Atlantic priorities for the ultimate benefit of the country and its people.

Now we look forward to a swift implementation of the agreement so that the European integration agenda comes back on track, the reform process is intensified and the European Parliament and the European Commission can proceed with their respective reports on the country.

www.europa.eu

2. 3. 2013

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k Albánii

Statement of Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy
Štefan Füle on Albania

"I have taken note of the decision of the ruling majority to hold a referendum on the approval of the two draft laws and the parliamentary rules of procedure required for granting Albania the candidate status.

I have been repeatedly stressing that the laws, and in particular the rules of procedures, need to be approved through consensus between the opposition and government and therefore it is difficult to understand this decisions that goes against the spirit of inclusiveness.

Opting for a referendum in this case is not the way how the cross-party consensus is being built. It cannot be a way to bypass the lack of dialogue and constructive cooperation between the government and opposition on the EU agenda. It is not the way to meet the necessary requirements.

I have underlined on various occasions that Albania's process of EU-related reforms needs to be sustainable, self-motivated and consensus-driven. Only a constructive political dialogue can move the necessary reforms forward.

I strongly encourage all Albanian politicians to find an agreement on how to proceed with the completion of the key measures, which are essential for Albania's candidate status."

www.europa.eu

5. 3. 2013

Prohlášení mluvčího vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k politickému vývoji na Ukrajině

Statement by the spokesperson of EU High Representative Catherine Ashton and
Commissioner Štefan Füle on political developments in Ukraine

The Spokespersons of Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and Štefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

“The High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle are looking forward to the full implementation of the conclusions of the 25 February 2013 EU-Ukraine Summit, following closely the political developments in Ukraine. They are deeply concerned by recent legal proceedings leading to possible annulment of parliamentary mandates of two members of the Parliament on contested legal grounds. They also pay particular attention to the situation related to the case of MP Serhiy Vlasenko in the light of a recent petition to the High Administrative Court to possibly revoke his parliamentary mandate.

They call on the Ukrainian authorities to address this situation so as to avoid creating any perception of misuse of the judiciary for political purposes. They recall their strong view that the final composition of the Ukrainian Parliament must reflect the genuine will of the Ukrainian voters.

The Law on the Election of People's Deputies establishes a clear, five-day time framework for the results of the elections to be challenged before the Courts. Legal proceedings which come months after the confirmation of the final election results raise political and legal concerns.

In light of these developments, they reiterate the need to take early steps to improve the electoral legislation of Ukraine as recommended by the OSCE/ODIHR final report of 3 January 2013, by giving consideration to an Election Code.”

5. 3. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho na konci návštěvy v Libanonu

Press points by Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, at the end of his Lebanon visit

I have had very good discussions with Prime Minister Miqati, President Sleiman, with the Ministers of Foreign Affairs and Social Affairs as well as with representatives of civil society and UN agencies yesterday and today.

But if you ask me what was the most impressive moment of my visit - it was the time I spent at the UNHCR registration centre for refugees and at the UNRWA headquarters where I had the opportunity to interact with refugees from Syria and with Palestinians.

It was quite important for me to be able to bring back to Brussels the real picture about what is going on.

In all my meetings I have delivered these two key messages:

1. Message of a strengthened relationship:

Since my last visit here (in October 2011) our relations have moved forward and have been marked by an unprecedented intensity of cooperation. Lebanon and the EU have succeeded in negotiating a new Action Plan for our mutual cooperation.

The Action Plan could be a good example also for other partners of the EU. It contains 13 clear priorities; it is a plan for the modernisation of Lebanon; it is a transparent and coherent way to make the support of the government and our support accountable to the citizens.

We support and encourage the process of reforms in Lebanon. We expect more progress and implementation of the necessary reforms, because it not only determines the level of support we will be providing, but first and foremost - it will be to the benefit of the country and people living here.

2. Message of understanding and solidarity:

We are very well aware of the many challenges Lebanon is facing both domestically and in its neighbourhood. One of the biggest domestic challenges is the upcoming elections:

The EU believes that these elections should be held on time as required by your Constitution and in line with international standards. It is necessary that the electoral reform is the result of a consensus among political parties and that the elections themselves unite rather than divide the people of Lebanon.

As for the external challenges, let me say few words about the influx of refugees from Syria.

We appreciate how Lebanon provides for their needs and protection in partnership with UN agencies, donors and humanitarian organisations. We, in the EU, trust that Lebanon will remain open for Syrian refugees, fleeing the unacceptable bloodshed.

At the same time it is clear that Lebanon cannot cope with this heavy burden all alone. The European Union is already the biggest donor of aid for refugees in Lebanon and today I announced additional support of 30 million euros to help Lebanon in managing the refugee crisis. This brings our total help so far to 70 million euros. And we remain committed to assisting further.

It is important that our help not only addresses the needs of the refugees but also of the Lebanese host communities as well.

We understand that the citizens of Lebanon are opening their arms to their brothers and sisters from Syria so they are undergoing a hardship and we want to help them to alleviate it.

Thank you.

www.europa.eu

6. 3. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „Perspektivy rozšiřování“

Conference: "Enlargement in perspective: how do candidate and potential candidate countries perceive accession in the light of the current crisis?" in the European Parliament, Brussels

Madam Chairman, Honourable Members, distinguished guests,

I'm delighted to have the opportunity to address your conference today. Last November, in Strasbourg, I participated in the plenary debate on Ms Koppa's report on enlargement which was adopted almost unanimously. Today's conference is a perfect follow-up to this report and well timed, as the Commission and Council work to deliver on the ambitious programme for enlargement for the first half of 2013 set by last December's General Affairs Council.

In less than four months from now, the European Union will admit a new member. Croatia is expected to join on 1st July and the "waiting room" is far from being empty. Croatia's entry provides fresh evidence of the transformative power of European Union's enlargement policy: torn by conflict only two decades ago, the country is now a stable democracy, capable of taking on the obligations of European Union membership and of adhering to European Union standards.

This transformation is also a powerful signal to all of the Western Balkans whose European Perspective has been consistently proclaimed by the European Council.

We also hope for progress in getting the accession negotiations with Turkey back on track and regaining momentum in the talks with Iceland after the April parliamentary elections.

Of course, enlargement of the European Union does not take place in a vacuum. With the global economic crisis at centre stage and continuing uncertainty about the Eurozone, people in the European Union and aspirant countries are increasingly concerned about the economic and social impact accession may have on their lives,

concerns that are reflected in the theme of today's conference. Let me make three remarks about this:

First, enlargement is not at the root of Europe's current difficulties. It is rather part of the solution with the primary goal of strengthening the European Union. Enlargement is promoting economic and financial stability and supporting increased trade and business opportunities in the aspiring countries, between them and between them and us. Through our inter-connected economies, this translates into a shared interest in more growth and jobs.

Second, the enlargement process is based on strict conditionality. Enlargement is not a free ride. It is a carefully structured process with each step forward based on real progress achieved on the ground, and agreed by all the actors.

Third, the enlargement process is also based on lessons learnt. We focus on the credibility of the process, putting rule of law at its centre. For countries in transformation, enlargement is not just about ticking boxes but about implementation and creating a track record in areas such as fundamental rights and freedoms, rule of law, good governance and the fight against corruption and organised crime.

As regards concerns about the social impacts of enlargement, if you look at last year's strategy paper you will see that the Commission announced an initiative for a dialogue on employment and social reform programmes with the enlargement countries. It supports policies for inclusive growth in those countries, in line with the Europe 2020 objectives.

The dialogue aims at establishing Employment and Social Reform Programmes that focus on a limited set of core employment and social challenges. The programmes should be practical and include concrete measures for delivery of policies on the ground.

In practical terms, this process will constitute a sort of 'Europe 2020 light' work cycle with individual countries for the years to come. It will be rolled out gradually, starting in 2013 with Turkey and Montenegro, to be followed by Serbia and the Former Yugoslav Republic of Macedonia – depending of course also on the interest of the countries. On the basis of first experience gained in the coming months, the Commission will see how the process could be extended to potential candidate countries.

In our 2012 Enlargement Strategy paper we also underlined the importance of further associating enlargement countries to the strengthening of the European Union's economic governance, as well as implementing measures to support economic recovery.

The economic crisis has had a strong impact across the Western Balkans, with the region overall in recession.

Unemployment across the region is high and rising; the young are particularly affected. Poverty is increasing and the business environment remains hampered by the weak rule of law and the large informal sector. Returning to a sustainable growth path will remain challenging for many countries in the region.

The Commission is committed to assisting the governments in their measures for recovery. What does this mean concretely in the short term?

- 1) The Commission will gradually adapt the pre-accession economic surveillance to the enhanced economic governance in the EU. To this end, the countries will be required to progressively strengthen their medium-term economic programmes.
- 2) The Commission will continue using the Western Balkans Investment Framework as an important platform for cooperation with the International Financial Institutions. Through the platform, we will ensure that loans support investments in key areas such as transport, energy, climate change, the social sector and SMEs.
- 3) Regional economic cooperation is a cornerstone of recovery. The benefits of trading in CEFTA are clear to all economic operators. The already large trade flows can be further deepened and expanded through the planned liberalisation of services and improving of conditions for foreign investors through improving the infrastructure and logistics of the region.
- 4) As I mentioned already – the Commission will start a new dialogue on employment and social programmes. The process will oblige participating countries to identify jointly with the Commission priority reforms, take a strong commitment to implement them and then regularly monitor progress. We would hope that these priorities would then be addressed through more national and IPA funds to finance the weak social situation.

Concluding remarks

It was not easy to create the new momentum for enlargement. It took a lot of creativity not only on the side of our partners but also on the side of the Commission and on the side of European Parliament, and I have always relied on the support of the Parliament and also of the Member States. Now, the task is going to be to make that momentum sustainable. I consider 2013 as a year when the results of this creativity should be seen.

I already talked about the far reaching Council Conclusions from December last year with new language on some candidate and aspirant countries where the Member

States said very clearly: 'the ball is on your side'. And this is where my concern is. While on the one hand we were able to create this momentum in enlargement at the same time I hear as much about enlargement fatigue. And what is interesting is that I hear about it not from the Member States but from aspirant countries and candidate countries. What is even more interesting is that if you look closer it is actually not enlargement fatigue that is the problem but it is reform fatigue in the countries that is the problem – the ball on the side of the aspirant and candidate countries. And for them to play that ball they need to realise that another phenomenon is actually not compatible with their goal to move forward in the enlargement agenda and I am talking about an increasing number of countries putting their domestic agenda above the EU agenda and while there is nothing wrong about the domestic agenda, absolutely not and I will never say that the EU agenda should substitute the domestic one, but it is for the first time that I see politicians in a number of countries pushing forward the domestic agenda at the expense of playing ball. And playing the ball in 2013 is important because I don't know what the rules of the game will be in 2014. We have worked very hard to establish the playing field for 2013 – use that playing field!

www.europa.eu

8. 3. 2013

Rozhovor s europoslanci J. Zahradilem a L. Roučkem v pořadu „Ozvěny dne“

Hostem diskusního pořadu ČRo 1 byl předseda europoslaneckého klubu ODS Jan Zahradil.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Ve studiu s námi dál zůstává i komentátor Petr Nováček. V tuto chvíli po telefonu zdravím europoslance ODS Jana Zahradila. Dobrý den.

Jan ZAHRADIL, předseda europoslaneckého klubu ODS:

Dobrý večer.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

A jeho kolegu z parlamentních lavic, sociálního demokrata Libora Roučka. I vám dobrý den.

Libor ROUČEK, europoslanec /ČSSD/:

I vám hezký večer.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Pane Roučku, nemrzí vás, jako eurofederalistu, že nový prezident neřekl o Evropě ani slovo?

Libor ROUČEK, europoslanec /ČSSD/:

Já bych neřekl, že mě to mrzí, ale řekl bych, že zmínka o Evropě i zahraniční politice vždycky tomu projevu slušela.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Měl se, pane Zahradile, podle vás Miloš Zeman aspoň zmínit o Evropské unii, střední Evropě nebo NATO, když přeci zahraniční politika je podle ústavy jednou z domén českého prezidenta?

Jan ZAHRADIL, předseda europoslaneckého klubu ODS:

Myslím si, že na to bude ještě dost příležitostí. A protože to byl úvodní projev těsně po složení prezidentského slibu, orientovaný hlavně na domácí publikum, jak už tady zaznělo, a navíc ještě projev velmi krátký svým rozsahem, **tak já mám pocit, že by to možná i působilo trochu uměle, kdyby tam teď rouboval nějaká zahraničněpolitická témata.**

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Jakou startovní pozici, pane Roučku, má podle vás nový český prezident v zahraničí, bude to mít ve světle jeho dvou předchůdců Miloš Zeman výrazně těžší?

Libor ROUČEK, europoslanec /ČSSD/:

On to bude mít výrazně lehčí ve světle svého předchůdce, pokud jde o Evropu, protože v Evropě nikdo nás nechce izolovat, naopak jak státníci, tak politici v jednotlivých zemích, v Evropském parlamentu, všichni si přejí, aby se Evropě dařilo a očekávají, že nový český prezident tomu evropskému dílu řekne své a bude **proevropský. To bohužel u odcházejícího prezidenta, u pana Klause, Evropa postrádala.** Takže je určitá naděje a tuto naději jsem očekával, že v dnešním projevu prezident Zeman trošku té naději prostě dá směr, takže já tady jsem trošičku **zklamáný.**

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Postoje Miloše Zemana právě k Evropě, anebo třeba k Blízkému východu jsou z minulosti známy, ale s ohledem nejen na chystanou dostavbu Temelína bude zajímavé, jak se bude nový prezident chovat k Rusku a Spojeným státům. Pane Zahradile, čekáte tu nějaký posun?

Jan ZAHRADIL, předseda europoslaneckého klubu ODS:

Já žádný posun v obsahu nečekám. Já myslím, že to jsou konstanty české zahraniční politiky, které jsou dané a víceméně každá vláda a každý prezident se jich svým způsobem držel. Takže není tady důležitá ta rétorika, důležitý je ten obsah. A já si myslím, že tady půjde určitě Miloš Zeman ve šlépějích svých předchůdců.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Pane Roučku, právě, pokud jde o vztahy s oběma největšími velmocemi, měl by Miloš Zeman pokračovat ve stopách Václava Klause?

Libor ROUČEK, europoslanec /ČSSD/:

Vztahy s oběma největšími mocnostmi, když si vzpomenete na vládu Miloše Zemana, byly vynikající. Já byl jeho mluvčí, mluvčí této vlády, navštívil jsem vlastně všechny země, byl jsem u všech zahraničních návštěv. A vzpomínám si na to, jak vřele byl například Miloš Zeman, tenkrát v roli premiéra, přijat v Bílém domě, jak dobré vztahy politické, obchodní jsme měli s Ruskem. Čili já očekávám, že on v této linii bude pokračovat a budeme mít dobré vztahy, jak se Spojenými státy a našimi spojenci v NATO, tak s Ruskem. A já bych si přál, aby se naše vztahy zlepšily i například s takovou vycházející mocností, jako je Čína, protože tady bohužel v uplynulých letech jsme moc velkého pokroku neviděli, spíše naopak.

Martin KŘÍŽEK, moderátor:

Našimi hosty byli europoslanci Libor Rouček z ČSSD. A Jan Zahradil z ODS. Pánové, díky, a na slyšenou.

Libor ROUČEK, europoslanec /ČSSD/:

Hezký večer.

Jan ZAHRADIL, předseda europoslaneckého klubu ODS:

Na shledanou.

Radiožurnál

12. 3. 2013

Komentář europoslance I. Strejčka: My vám napíšeme rozpočet a vy zaplatíte cizí dluhy, vzkazuje Brusel státům

Centrální dohled nad hospodařením členských států eurozóny má být silnější. Evropský parlament ve Štrasburku přijal balíček dvou zpráv, které mimo jiné posvěcují vydávání dluhopisů nebo vzájemné splácení dluhů.

"Je to dokument, který by si měl přečíst každý, kdo si ještě myslí, že by na přijetí eura v této době a v této podobě mohla Česká republika vydělat," říká mluvčí ODS pro hospodářské a měnové otázky Ivo Strejček.

Poslanci ODS v Evropském parlamentu se snahami členských států eurozóny upevnit jejich vlastní rozpočtovou disciplínu souhlasí, některá z navrhovaných opatření ale podpořit nemohou. "Evropská komise získává výjimečné právo posuzovat a rozhodovat o proporcích jednotlivých kapitol národních rozpočtů ještě před tím, než taková rozhodnutí projdou politickou debatou poslanců národních parlamentů. To je nepřijatelné," říká Ivo Strejček. "Bohužel, jak už to v EU bývá, říká se sice, že tato opatření platí pouze pro eurozónu, ale myslí se tím potichu celá EU, tedy i země mimo eurozónu. S tím nemůžeme v žádném případě souhlasit, a vůbec to neznamená, že by si česká politika neměla rozpočtově počínat uvážlivě a hospodárně. Ale sama, s vlastní zodpovědností a nezávisle, s politickou odpovědností před svými voliči," upozorňuje Ivo Strejček.

Dalším potenciálním rizikem pro Českou republiku může být i fond na umoření dluhů, do které by se měly přelévat všechny veřejné dluhy přesahující stanovenou hranici šedesáti procent HDP. Ani zde podle Ivo Strejčka neexistuje spolehlivá záruka, že se do splácení cizích dluhů nebude muset zapojit i Česká republika.

Evropský parlament také požaduje další přenos pravomocí ze států na Evropskou komisi, a to zejména v oblasti daní a sociální politiky.

www.ods.cz

14. 3.2013

Komentář europoslance H. Fajmona: Reforma Společné zemědělské politiky EU - zatím zklamání

Evropský parlament schválil svůj postoj k nastavení Společné zemědělské politiky EU pro období 2014 - 2020. Mluvčí ODS pro zemědělství Hynek Fajmon považuje postoj europarlamentu z hlediska České republiky zatím spíše za zklamání.

"Zájem českého zemědělství a spotřebitelů je v tomto případě jednoznačný. Potřebujeme, aby zemědělská politika EU nabídla novým členským státům rovné podmínky, aby byla co nejjednodušší, nejtransparentnější a co nejméně byrokratická, a aby uměle nezvyšovala ceny produkce a nakonec i ceny potravin v obchodech," říká Hynek Fajmon. Zároveň neskrývá překvapení nad tím, že sociální demokraté a lidovecká poslankyně Roithová hlasovali důsledně proti těmto českým zájmům. Podpořili například drahý cukr nebo zastropování plateb podle velikosti farmy, které je pro české zemědělce nevýhodné.

Jak upozorňuje Hynek Fajmon, i díky hlasům europoslanců ODS prošla celá řada pozitivních pozměňovacích návrhů:

1. Rozdíly ve financování zemědělců mezi starými a novými členskými státy se oproti návrhu Komise sníží, žádný příjemce by neměl dostávat méně než 65 % průměru plateb v EU;
2. Příjemci zemědělských dotací budou veřejně dohledatelní, což by mělo zvýšit transparentnost celé politiky pro občany;
3. Došlo k ostřejšímu vymezení pojmu aktivního zemědělce, které znamená vyloučení nezemědělských subjektů typu sportovních klubů nebo sportovních letišť z pobírání zemědělských dotací.

Občanští demokraté naopak nepodpořili postoj Evropského parlamentu k přímým platbám, který obsahuje princip zastropování podle velikosti. Zastropování je v rozporu se zájmy českého zemědělství, které je z historických důvodů založeno na větších farmách. Naštěstí bude možné zohlednit zaměstnanost v těchto podnicích a negativní dopady zastropování tak budou relativně menší, než se očekávalo.

ODS nepodpořila ani zprávu o společné organizaci trhů. "Tato zpráva oproti původním představám Komise doporučuje prodloužit kvótový režim u cukru až do roku 2020 a u vinné révy až do roku 2030. S těmito kvótovými režimy nesouhlasíme, protože přináší zbytečně vysoké ceny pro spotřebitele a omezují konkurenci na evropském trhu. Nesouhlasili jsme ani se zachováním exportních dotací u zemědělských komodit, protože se jedná o vážné narušení pravidel svobodného mezinárodního obchodu," říká Hynek Fajmon.

Parlament získal schválením Lisabonské smlouvy poprvé možnost spolurozhodovat o Společné zemědělské politice EU, která byla dosud výhradní doménou Komise a Rady.

Odlíšnosti v pohledu na zemědělskou politiku jsou mezi institucemi EU značné a je otázkou, kdy se je podaří překlenout do přijatelného kompromisu. Hynek Fajmon doufá, konečná podoba SZP EU pro roky 2014 - 2020, která vzejde z vyjednávání mezi Bruslem a členskými státy, bude racionálnější, méně byrokratická a pro občany levnější a efektivnější.

www.ods.cz

15. 3. 2013

Tisková konference eurokomisaře Štefana Füleho na konci návštěvy Tuniska

Good afternoon, ahlan bikum,

It is always very inspiring to come to your country. This is my fourth visit here since your historic revolution and I can only repeat how important Tunisia is for the European Union.

This is a crucial time for the transition: We welcome the formation of the new Government and trust that it will do what is necessary to restore confidence in the political and economic transition and achieve the results citizens want to see.

This Government will have to reconcile the need to build a consensus on important issues such as the Constitution and the electoral law in view of the elections, with the need to quickly tackle Tunisia's urgent needs.

I met leaders of political parties, trade unionists, entrepreneurs, and civil society activists. And the two main messages I conveyed to all my partners were:

1) Nous voulons que la transition démocratique en Tunisie soit un succès et un modèle pour la région. C'est important pour la Tunisie. C'est important aussi pour l'Union européenne. C'est pourquoi nous sommes inquiets quand nous voyons que les réformes politiques et économiques ralentissent.

2) L'union européenne va continuer à soutenir la Tunisie dans ses réformes. Elle est disposée à discuter avec tous les partenaires (responsables politiques, société civile, entrepreneurs) comment adapter au mieux notre assistance aux besoins spécifiques de la Tunisie.

We respect your achievements since the revolution, but in last few months the positive momentum has slowed down. We are concerned that the worsening political climate and increased polarisation could derail the reform process. This might lead to

instability and violence. That is certainly not what people of this country want and deserve.

All political parties need to work towards a calm political climate, based on mutual respect, inclusiveness and recognition, to quickly move forward to the approval of the Constitution and to the general elections, in a spirit of consensus.

If you ask what the EU is doing for Tunisia: we have substantially increased our financial aid, we made several offers to boost the economy (open sky, DCFTA, agreement on trade in agricultural products); we increased funding for the Tunisian participation in student exchanges Tempus and Erasmus Mundus.

We are proposing to launch negotiations on a mobility partnership which will improve the mobility of people. We have just agreed on a mobility partnership with Morocco and encourage our Tunisian friends and partners to rapidly follow this example for the benefit of the citizens of Tunisia.

Let me say once again: We respect the Tunisian people. We see you as a valued neighbour. You are facing many challenges and the success of the transition is in your own hands, but you are not alone. The EU is a partner you can rely on and that will always accompany you.

www.europa.eu

18. 3. 2013

Komentář europoslance J. Zahradila: Útok na kyperské střadatele je špatnou zprávou pro celou EU

Jednorázové zdanění bankovních vkladů, které kyperské vládě uložila eurozóna výměnou za záchranu před bankrotem, představuje nebezpečný precedens. Tento krok zároveň ohrožuje elementární důvěru občanů v instituce a pověst celé Evropské unie. Uvedl to v pondělí předseda europoslanceckého klubu ODS Jan Zahradil.

"To, co Kypru nařídili ministři financí eurozóny - tedy jednorázově obrát všechny majitele bankovního účtu až o deset procent jejich vkladů - sice ještě není přímo znárodnění, ale velice se to tomu blíží. Jde o bezprecedentní útok na úspory soukromých střadatelů i jednotlivých firem nebo společností a já to považuji za nešťastné. Ať už nakonec vláda a parlament nátlaku podlehnou nebo ne, bude mít tento krok velmi špatné důsledky pro mezinárodní pověst Evropské unie," řekl Jan Zahradil.

Zcela nečekané zdanění vkladů je podle Jana Zahradila také významným signálem pro Českou republiku. "Po této zkušenosti bychom si měli důkladně rozmyslet, jestli vůbec chceme do eurozóny vstoupit," konstatoval Zahradil. "Měnová unie už dnes předepisuje svým členům státní rozpočty a nutí je platit dluhy za ostatní. A jak vidíme, může dojít na naše bankovní účty, kterými zaplatíme za rozpočtově neodpovědnou vládu."

Jan Zahradil současně odmítl stupňující se útoky na různorodost daňových systémů v Evropské unii. "Zvláště v posledních letech vidíme silné tlaky na daňovou harmonizaci Evropy, za kterou stojí především snaha daně zvýšit a eliminovat konkurenci. Svě by mohli vyprávět Irové, jejichž nízká firemní daň láká do Irska investory a je proto trnem v oku řady evropských vlád. Tvrdím, že jedním ze základních práv každého státu je určovat si své vlastní daňové zákonodárství, které nemůže být řízeno na úrovni Evropské unie."

www.ods.cz

19. 3. 2013

Tisková konference eurokomisaře Štefana Füleho při návštěvě Kosova

'It is good to be here today - in this crucial time for Kosovo's European future. If you've noticed the increased frequency and contacts between Pristina and Brussels, you see the level of determination, on both sides, to move Kosovo forward on its European path.

I have just met with Deputy Prime Minister Kuci and Minister Citaku and will meet President Jahjaga shortly. My main message for them and for Kosovo as such is this - I support wholeheartedly your efforts in the dialogue with Serbia and I appreciate the good progress made in meeting the short term priorities from the feasibility study for a Stabilisation and Association Agreement.

This progress is the result of Kosovo's hard work. It is essential to maintain the pace and build on this progress because based on that, the Member States should decide in June about the next steps.

The coming days and weeks will be crucial for EU-Kosovo relations. A possible deal with Belgrade tomorrow and its implementation on the ground should pave the way for positive June Council conclusions about the negotiations on a Stabilisation and Association Agreement.

Prime Minister Thaçi has worked very hard to get to this moment. Now he will need the support of all in Kosovo - in the interest of Kosovo and all its citizens. Because being European means being ready for compromise and consensus.

I will be shortly addressing the National Council for European Integration and also the joint meeting of the Assembly's Committees on European Integration and Foreign Affairs with the same message.

Kosovo has to show even more courage now. More efforts are needed when it comes to the rule of law, fight against organised crime and corruption, electoral reform and economic development.

Continuing reforms and improving relations are two sides of the same coin. Without them there cannot be thriving, prosperous Kosovo at ease with itself and with its neighbours, heading towards Europe. I am sure you can make it and for that you have our continuing support.'

www.europa.eu

19. 3. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho k Národní radě evropské integrace v Přeštíně

Address to the National Council on European Integration

President, Members of the National Council,

Ladies and Gentlemen,

Almost a year ago to the day, I was given the honour of speaking to you on the occasion of the inaugural meeting of this important Council. I would like to thank you for giving me a second opportunity to address you today.

The last time we met, I had the pleasure of launching our Feasibility Study for a Stabilisation and Association Agreement. I marked it as an important step in the development of European Union/Kosovo relations. The Council conclusions of December last year confirmed this. We issued the study in October 2012 and indicated that we would submit negotiating directives for an Agreement once Kosovo has addressed key priorities in the Rule of Law, Public Administration Reform, Protection of Minorities and Trade.

I am glad that a short while ago at the meeting with Deputy Prime Minister Kuçi and Minister Çitaku I was able to say that Kosovo has indeed made good progress on

these priorities. Meeting these priorities will be the basis for me to propose the submission of negotiating directives to Council.

The last time we met, I also called on Kosovo to deliver on reforms. And you have made good progress. But you should not stop here, you have to continue delivering. Important reforms take time. The feasibility study included additional recommendations for Kosovo to follow-up on. Kosovo needs to continue its efforts in addressing crucial issues such as the judiciary, electoral reform, the Assembly, and human and fundamental rights. Kosovo will need to show continued progress on these issues for the foreseeable future. But Kosovo also has to deliver on other important issues, all of which are being discussed in the Structured Dialogue on the Rule of Law.

You know what I am referring to. The Council will only take a positive decision on the Stabilisation and Association Agreement negotiating directives if the assessment of Kosovo's participation in its dialogue with Serbia is positive. Tomorrow's seventh meeting between Prime Minister Thaçi and the Prime Minister Dačić will be crucial in this regard.

Both prime ministers have worked extremely hard on the dialogue since October and I commend them for this. Both of them continue to show courage, determination and vision. The issues on the table are complex and highly sensitive, and decisions will be difficult. However, it is essential to continue the good work and bring it to its rightful conclusion. The benefits of an agreement are simply too important to miss. Prime Minister Thaçi cannot do it alone.

In the dialogue with Serbia, support of all responsible leaders in Kosovo, irrespective of their place in the political divide or their views and loyalties on other issues is necessary. An agreement with Serbia requires cross-party support if it is to work. And it must work if Kosovo is to thrive and prosper.

And if Kosovo is to thrive and prosper, the different communities must be able to live with each other in peace. The dialogue tomorrow and Kosovo's further progress in its relationship with Serbia are critically important for your relations with the European Union. They are also critical for the future of the region and the people who live here.

I therefore take this opportunity to appeal to the other participants in this meeting - especially those not in the government - for their support. And I also appeal to those who have chosen not to be here today to join this Council and support its good work. As experience with other countries has shown, further progress towards Europe requires broad national consensus.

Kosovo has made progress, both in the dialogue with Serbia and in the technical preparations for a Stabilisation and Association Agreement. Kosovo should not stop

here. We want Kosovo to be ready across the board, so that we can convince our Member States to develop our relationship further. Kosovo needs to continue with the same dynamism, with further credible efforts on the rule of law and the points stressed in the 2012 Feasibility Study. The Commission will continue to support Kosovo in this.

To conclude, let me recall the ambitious agenda for European Union-Kosovo relations set out by the Council last December:

Kosovo must make courageous decisions in its further discussions with Serbia;

Kosovo must continue implementing all agreements to date and be constructive in reaching new ones;

Kosovo must continue to work on the Rule of Law and the other priorities identified in our feasibility study and by Member States in December;

Kosovo must prepare itself to be ready to start Stabilisation and Association Agreement negotiations.

The conclusions also confirmed our rendez-vous in June. I am confident both Kosovo and the European Union will make it. I wish you courage and wisdom.

I thank the President once again for inviting me to speak here today and for providing the opportunity to share with you the important messages the High Representative/Vice President Catherine Ashton and I had for Kosovo. I made the point that the European Commission is keen to make the case that no one should question Kosovo's position in the mainstream of the enlargement.

Thank you very much for your attention.

www.europa.eu

19. 3. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho v zahraničním výboru a výboru pro evropskou integraci kosovského parlamentu

Statement of European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy, Štefan Füle to the members of the Foreign Affairs and European Integration committees of the Kosovo Assembly

Members of the Assembly, Ladies and Gentlemen,

Thank you very much for your invitation to address you here today.

As I stated in my intervention at the National Council on European Integration just now, we are living historic times in our relationship with Kosovo. As you all know, the Council Conclusions of December last year have set an ambitious agenda.

The purpose of my visit today is to mark the progress Kosovo has made in meeting the short term priorities in our Feasibility Study of last October. You will remember that these priorities concern the Rule of Law, Public Administration Reform, Protection of Minorities and Trade. When Kosovo delivers, we will deliver. When I am satisfied that the priorities have been met, I will propose to put forward a negotiating mandate for a Stabilisation and Association Agreement with Kosovo, to the European Union Member States.

Our joint efforts towards a Stabilisation and Association Agreement are concrete evidence of the progress Kosovo has made in its relations with the European Union since last autumn. It is important to emphasise that this progress is the result of Kosovo's hard work, both in terms of moving forward with its European Union-reform agenda and in its relations with Serbia.

It is essential Kosovo maintains the pace and builds on this extraordinary progress. It is on this record that Member States will decide in June on the next steps.

In this context, you all know that tomorrow will be an important day, both for Kosovo and for the region as a whole. Cathy Ashton was here and in Belgrade last week to support the two Prime Ministers in their difficult task. I am also here to lend a hand. Kosovo has worked very hard since last October to get to this moment, and tomorrow presents an opportunity not to be missed. But you need to unite behind these efforts; the support of all in Kosovo, and in particular of this Assembly is necessary. The interests of the country and its citizens demand it. These interests should transcend the political affiliations and loyalties of its individual members.

It is important Kosovo stays the course and continues its European Union-reform agenda. The Assembly has a key role to play here. I know that its members understand this. I was therefore pleased to learn that the Assembly recently adopted the government's Action Plan for the Negotiations of a Stabilisation and Association Agreement. But the role of the Assembly goes further.

In our Feasibility Study, we highlighted electoral reform and the Assembly as a priority area. We emphasised the need to ensure that the legal framework for elections reflect best practice in the European Union and that implementation is in line with international standards.

We called for the Assembly to enhance its oversight of the executive, including of the security sector, through improved scrutiny of legislation and monitoring of implementation of policies and laws. Let me highlight three elements that I consider essential in this regard:

First, it is essential the Assembly plays its full constitutional role. It needs to supervise the executive and take corrective action where required. However, this does not necessarily mean it will have to work against the government. Quite to the contrary, irrespective of party affiliations, members of the Assembly need to work with the government in ensuring that legislation adopted reflects the best standards available, making full use of the advice that is at hand here, notably from the European Commission and EULEX.

Allow me to underline the importance of this with an example. Visa liberalisation is a key priority for Kosovo citizens. In our recent visa-related recommendations we included suggestions for new legislation and modifications to existing laws. The Assembly should ensure these feature on the statute book as soon as possible, and that they reflect European Union advice. We always emphasise quality over speed, but draft legislation should not be held up unduly. The European Union provides consolidated advice on draft laws at government level, but the Assembly and its committees should best take this into account.

Second, the Assembly needs to adhere to its role vis-à-vis the judiciary. The Assembly supervises the executive and acts as a law maker. The Assembly decides on laws, but their application and implementation is for other institutions. Your constitution is built on this separation of powers. Members of the Assembly should not be mobilised to annul rulings made by judges. The Assembly is not a body of judicial appeal.

For my third and final point I want to appeal for progress on electoral reform. This is long overdue. It is high time to adopt proposals that should simplify procedures, increase transparency and ensure proper supervision of the electoral process. We all know that Kosovo citizens will return to the ballot boxes soon, first for local and then for general elections. It is essential they meet the highest standards available. Making sure that they do is your collective duty.

Members of the Assembly,

We are embarking on a new stage of our common journey. Kosovo can make qualitative progress in its relations with Europe over the next few days and weeks. This is a common effort. You will have a key role to play. I look forward to your continued good cooperation.

Thank you very much for your attention.

21. 3. 2013

Společné prohlášení vysoké představitelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k výzvě Abdullaha Öcalana Straně kurdských pracujících

Joint Statement by EU High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on Abdullah Öcalan's call on the PKK to lay down arms and withdraw beyond Turkey's borders

"We welcome today's call on the PKK to lay down arms and withdraw beyond Turkey's borders and the positive reactions to that call. This is a further important step forward in the on-going process aimed at ending a conflict which has claimed far too many victims. We look forward to concrete follow-up and implementation. The EU has repeatedly encouraged all parties to work unremittingly to bring peace and prosperity for all citizens of Turkey. The EU gives its full support to this process. It stands ready to help, including through the Instrument for Pre-accession Assistance."

www.europa.eu

22. 3. 2013

Komentář europoslance J. Zahradila: ODS by měla kandidaturu V. Klause podpořit

"My chceme Británii v EU, chceme, aby její hlas zněl silně. Je to hlas proti federálnímu superstátu."

Pane europoslanče, jak se díváte na možnost, že by se Václav Klaus ucházel o místo na kandidátce ODS v eurovolbách?

Je to všechno v rovině spekulací, takže i já poskytnu spekulativní odpověď. Kdyby tomu tak bylo a kdyby dal Václav Klaus najevo, že má o eurovolby zájem, tak by ODS měla usilovat o to, aby kandidoval za ODS. Neumím si ani představit, že by kandidoval za někoho jiného, že by se například chtěl spojit se Svobodnými nebo s Janou Bobošíkovou, to by byla degradace jeho autority. ODS má v europarlamentu svou frakci, zázemí, aparát a dobré postavení. Mělo by logiku, kdyby se rozhodl kandidovat, aby se stal členem frakce, která funguje a jsou v ní relevantní strany, jako například britská Konzervativní strana. Ne ty, které nikdy nebudou ve vládě ve svých zemích.

Narážíte na známého euroskeptika Nigela Farage, předsedu Strany nezávislosti Spojeného království (UKIP)? Právě jeho občas ke Klausovi přirovnávají, vy jste Farage před časem kritizoval.

Kritizoval jsem a kritizovat budu. UKIP usiluje o vystoupení Británie z EU, což je v rozporu s českými zájmy. My chceme Británii v EU, chceme, aby její hlas zněl silně. Je to hlas proti federálnímu superstátu. Odchod Británie z EU by tyto tendence oslabil. Věřím, že Václav Klaus by se nespojil s nikým, kdo je proti českým národním zájmům. ODS nemůže nechat Václava Klause zapadnout mezi marginální partaje a figurky. Navíc zapojení Klause by restartovalo vztah mezi ODS a někým, kdo ji založil a dlouhá léta vedl.

Jaký by byl podle vás Václav Klaus europoslanec?

Určitě by tu nebyl neviditelný ani neslyšitelný. Ale nevím, jestli by ho to tu bavilo. Když se octnete ve Štrasburku v umakartové kanceláři tři krát čtyři metry, tak všechno vypadá jinak než zvenčí.

Vy sám byste se necítil ohrožen Václavem Klausem na kandidátce ODS?

Já se necítím ohrožený opravdu ničím. Myslím, že moje postavení v ODS je takové, že je téměř nemožné, aby mě nějaká dohoda ODS s Václavem Klausem poškodila. Tady nejde o leštění vlastního ega, ale o to, abychom společně uspěli v eurovolbách.

O vás se navíc před časem mluvilo jako o možném nástupci Petra Nečase v čele ODS. Pokud by Petr Nečas po volbách v roce 2014 sám odešel, tak by to pro mě přicházelo v úvahu. Ale jsem vždy k současnému předsedovi loajální a do žádné otevřené konfrontace s ním se teď rozhodně pouštět nebudu.

Právo

25. 3. 2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na konferenci „Just Be“ v Tiraně

Dear Minister, Excellencies, Members of Parliament, Dear Friends,

Thank you for this opportunity, I like the way that we developed this interactive discussion among ourselves. At the beginning I'll make six important comments about why are we having this conference and why now.

First, together with my colleagues in the European Commission we care about Albania and Albanian citizens. We are committed to assist them in delivering on their European aspirations and I will keep coming to Albania ready to fight the forces of nature – last time I was here the plane was hit twice by the lightning...

Second, this engagement with Albanians, with various stakeholders, should not only continue but it should be further strengthened and intensified, despite the fact that

the political class focuses now on parliamentary elections. It is important to keep Europe on the top of the agenda together with other important issues, and not to have any of those issues put away at the expense of the other.

Three, we did not come to participate in pre-election campaign, we respect political parties, we will respect the choice of the citizens and I hope politicians here will respect it too: the choice of the citizens and the results of the forthcoming elections.

Four, this event is not just a series of lectures; this is indeed an attempt to communicate, to exchange the views on how to keep the focus on Europe, how to deliver on that European dream.

Five, it is an attempt to reach out not only to you but through the media also to many others in Albania and I am happy that at the end of the conference we will be able to enter cyberspace with our debate, launching the information portal of the EU Delegation in Tirana.

Six, I do not want to see this conference as ad hoc event, I see it as an attempt from our side to build a strong basis and even more active engagement after the elections because the time has come to deliver on a number of the requirements. The time has come for this country to become a candidate country. The time has come for the citizens of this country to benefit from opening of accession negotiations and to be part of the enlargement mainstream in the Western Balkans.

Last year marked the 100th anniversary of Albania's independence and it was a year in which we worked together intensively on issues of key importance for the country's accession to the European Union.

Last December, the conclusions of the General Affairs Council sent out a perspective to Albania; they took account of its European Union-related achievements and showed the way towards its European integration future.

In 2013 our engagement with Albania has continued with determination on both sides.

As you well know, some difficulties have been encountered in moving ahead with European Union-related reforms but I am not going to dwell too much on those difficulties today because I have strong faith in Albania's capacity to resolve these issues and take the next key steps towards its European integration.

Today I would like to focus on wider issues of European Union integration, issues that are of major interest for business, civil society and the Albanian public.

State of the European Union

Let me start by making two remarks about the European Union of today.

First, it is a very different Union from the one that Albania applied to join in 2009 and it is continuing to change and change for the better. The deepening of integration that has been spurred on by the financial crisis has meant that the majority of Member States are working to put in place:

A European banking union with central European bank supervision;

A European fiscal union with stricter controls over national budgets and deficits;

A European economic union, with more joint decision making on economic and social policies;

Greater democratic control through a union that integrates further politically.

The Economic crisis is a global reality but the European Union has proved that far from being the cause, it is part of the solution. It is European Union structures that are reinforcing banks to survive the crisis. It is only through the European Union that our Member States can together take the big decisions on innovation, infrastructure and business competitiveness that will lead to economic growth.

Second, this deepening of integration is not just a solution to our internal problems – it also guarantees Europe's relevance in the world, a globalised world where size matters. That is why the interaction of the two policies that have accompanied the European Union from the outset, deepening integration and enlargement, is so important. As rising powers like China and India take a greater role in the world, together in a European Union of more than half a billion people, we count for more. Together, we can face the challenges of globalisation, financial crises and climate change to name but a few. Alone we count for less.

Benefits for Albania

It comes as no surprise to me that the overwhelming majority of the Albanian people see their future in the economically stronger, more deeply integrated European Union which I have just described.

European integration will bring stability and prosperity, enhanced and helped by financial assistance through the structural and cohesion funds, also opening the door for new business opportunities.

Full application of European Standards will deliver major improvements not only as regards protection of human rights, fight against corruption and sound financial

management, but also in areas such as social protection, food safety and the environment, thus improving radically the quality of life of the people.

For the Albanian people, there will be many new opportunities to travel, study and work in the European Union.

The European Union is Albania's main trade partner. 80% of Albania's exports go to the European Union and 65% of its imports come from the European Union. Greater European integration means greater markets for Albanian products, stimulating innovation, entrepreneurship and diversification in the Albanian economy.

As I mentioned in my introduction, inside the European Union, and the Eurozone in particular, the economic crisis is leading us towards new mechanisms for economic coordination.

The Western Balkans are not part of this concerted co-ordination. But the dialogue will intensify in future in order to better introduce candidates and potential candidates to our economic policy mechanisms. Our economies are highly integrated and the crisis is having an impact on our neighbours with whom we have significant economic relations. The countries and the Commission need to work together so that economic repercussions do not negatively affect the accession process. By working together our efforts will be strengthened.

As future members, enlargement countries feature high on the list of partners with whom we engage in Europe 2020. The Commission is opening support through the instrument for pre-accession assistance from 2014 to 2020 for all candidates and potential candidates; we emphasise the Europe 2020 agenda in projects to be financed by this forthcoming instrument IPA II. The work has started to prepare our assistance and I wish to commend you for the true spirit of partnership and cooperation so far!

In addition, we believe that an important part of work on sustainable recovery can be done through regional cooperation. The countries, following a ministerial declaration in Tirana in November 2012, have started to design a regional mid-term strategy called 'South East Europe 2020' and have defined concrete targets in a number of priority areas. They include measures to increase regional trade flows and joint efforts to improve the business environment by promoting the rule of law.

Regional trade is a driver of economic growth. Albania is a case in point. Its trade in CEFTA grew by 30% in the last year. Foreign and domestic investors now perceive the region as an economic area. They tend to operate across several countries, but they can only expand if the infrastructure and logistics of the region are improved.

Progress under the regional strategy has a direct link with the European Union economic accession criteria. The expertise and awareness gathered through the regional fora can help you move forward on your track towards the European Union.

And let's not forget that the promotion of strong democratic governance, the rule of law and ensuring respect for fundamental rights are key elements of the enlargement policy. These are important challenges, but which will bring concrete benefits to the Albanian society as a whole and will also play an important part in creating more favourable conditions for economic growth.

A more efficient, independent and accountable judiciary and public administration will positively impact on the daily life of the Albanian citizens and will contribute to develop a favourable climate for investment.

But just as Albania stands to benefit, it's also up to you – all of you – to put your desire for European Union integration into action.

It's essential that Albania as a country - not just the government and the opposition, but the public, the businesses that provide jobs and create economic growth, the media, academics and civil society - all work together with this in mind.

European Union related reforms are investments in improving the lives of its citizens. Albania's entire process of European Union-related reforms needs to be sustainable, self-motivated and consensus-driven – for the good of all Albanian citizens.

The existing broad consensus in Albania on European Union integration also needs to be confirmed by action. Albania's goal of European Union integration needs to be mainstreamed in political programmes and agendas. This important goal should not fall victim to internal party politics. Cross-party consensus on and support to the EU agenda is key. This has been clearly the case in my country and more recently it has been the experience of Croatia, a country which is on the verge of joining the EU.

On this note, let me underline that it is the responsibility of all political parties, whether in government or in opposition, but also of the entire Albanian society to contribute to guarantee that the forthcoming elections reach a high level of democratic standards which doesn't leave them open to being contested. By ensuring this, Albania will send a strong signal of maturity and commitment to democratic values and stability.

The Albanian public also needs to better understand what the European Union is about and - crucially - what the political leaders of the country need to do to take the country forward.

This is why I am launching today the European Union Delegations' portal – we want to bring the European Union closer to Albanian citizens so that your country can get closer to the European Union. The blog is intended to be a platform for all those who share the interest in Albania's European Union integration, a platform to exchange views and opinions, and I invite everybody to participate.

Regional stability and reconciliation

Excellencies, Members of Parliament, Dear Friends,

Keeping the European Union perspective in mind, good neighbourly relations are an essential part of a country's obligations and a key element for stability in the region.

The entire region needs to show vision and courage to put the past behind – and move towards a future that is clearly anchored within the European Union.

Addressing risks of instability in the Western Balkans is manifestly in our joint interest, given the legacy of war and division which has plagued this region. The enlargement process supports the advocates of reform in the region, further entrenching its post-war democratic transition.

It helps avoid the potentially far higher costs of dealing with the consequences of instability. In this context, I welcome Kosovo's full participation in the Regional Cooperation Council (RCC), which was confirmed a month ago. Strengthening stability and democracy in south-east Europe is also an investment in deep and sustainable democracy in the European Union's wider neighbourhood. Albania has a major role to play in this context.

2013 is a year full of opportunities for Albania and it is for Albania to make full use of them. The European Commission remains strongly committed to Albania's European perspective and stands ready to support Albania in this process.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

26. 3. 2013

Společné prohlášení mluvčího vysoké předstítelky EU C. Ashton a eurokomisaře Š. Füleho k přijetí dodatku gruzínské ústavy

Joint Statement by the Spokespersons of High Representative/Vice President Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the unanimous adoption of an amendment to Georgia's Constitution

The Spokespersons of Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice President of the Commission, and Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

"High Representative/Vice President Ashton and Commissioner Füle welcome the unanimous adoption yesterday by the Georgian parliament of an important amendment to Georgia's constitution. The cross-party consensus that underpins this agreement demonstrates the commitment of all sides in Georgian politics to good governance in the national interest.

The constitutional amendment, which confirms the role of the democratically-elected parliament in approving the appointment of a new government, consolidates Georgia's democracy and sets an important precedent for co-operation between all parties in Georgian politics. The High Representative and Commissioner Füle call on all stakeholders in Georgia to continue to work together in this constructive spirit in the best interests of the Georgian people."

www.europa.eu

26. 3.2013

Projev eurokomisaře Š. Füleho na univerzitě v Záhřebu

Excellencies, Ladies and Gentlemen, Dear Friends,

It is a great privilege for me to address this audience of students, professors, diplomats, politicians and representatives of civil society and business today. I have just come from a meeting with the entire government and now I am particularly keen to reach out to you on this important day for Croatia and I would claim not only for Croatia.

This morning, the European Commission adopted its monitoring report on Croatia – the last monitoring report – and I'm delighted to be able to tell you that the report confirms that:

Croatia has delivered on the priority actions that we highlighted in our October 2012 comprehensive monitoring report, and

Croatia is generally meeting the requirements for all negotiation chapters and will be ready for European Union membership in July.

I now look forward to Croatia being welcomed as our 28th Member State on 1 July 2013.

Membership of the European Union also brings a shared responsibility for the future of the European project. As a European Union Member State, Croatia will actively participate in shaping and defining the future of Europe as a stable, prosperous union at home and a political and economic power on the world stage.

This is a right, but also a responsibility. I look forward to us working together in order to promote and strengthen the European project. One of the first opportunities Croatian citizens will have to play an active role in shaping the future of Europe will be in the elections for the Croatian members of the European Parliament on 14 April. This is your chance to have your say in Europe – please use it!

Croatia's accession is the result of a long and rigorous process, under strict conditionality. Croatia applied for membership in 2003. Negotiations started in 2005 and finished six years later in 2011. Croatia is now not only a different country, it also arrives to the European Union better prepared than many other acceding countries.

European integration has brought positive changes in a whole range of areas in Croatia. Let me mention a few examples:

There has been significant progress in fighting corruption and organised crime.

You now have laid the foundations for a better functioning judiciary, leading to increased efficiency and a reduction in the backlog of old cases.

Croatian tax payers are getting a better value for their money – through better procedures for public procurement.

Croatia has also faced up to its own recent past, and in doing so it has demonstrated its maturity to deal with this painful legacy.

As I look ahead I can see that European Union accession will bring a number of tremendous gains

for Croatia;

for the European Union; and

for the region as a whole

Let me start with the gains that accession will bring to Croatia. Stability and prosperity will be enhanced and helped by financial assistance through the structural and cohesion funds, also opening the door for new business opportunities.

Full application of European Union standards will deliver major improvements in areas such food safety and the environment.

And for you, the many students in the auditorium today, there will be many new opportunities to travel, study and work in the European Union.

For the European Union, the gains from Croatia's accession will also be hugely important. Peace and stability in the region will be even further strengthened. The fight against corruption and organised crime in the EU and in the region will be boosted, as will the fight against other transnational and trans-border problems.

European Union companies will be able to pursue business opportunities and invest in Croatia knowing that now there is more legal certainty for them.

Turning to the benefits for the region, Croatia has already started transferring its know-how to the other countries of the region. We expect it to continue. Here, Croatia is a "role-model" and a tangible example that reforms bring results.

Croatia has also demonstrated the importance of the willingness to resolve bilateral disputes in order to make progress in the accession process, concrete examples being the arbitration agreement with Slovenia and the signing of the Memorandum of Understanding with Slovenia on Ljubljanska Banka on 11 March.

Continuous engagement with regional partners will also have economic benefits for Croatia. It has established itself as a key CEFTA economy with important trade and investment flows in its southern neighbourhood. The European Commission is now negotiating with the countries of the Western Balkans with the aim to achieve that these traditional trade flows maintain preferential treatment after 1 July. Croatian companies will be thus able to export and expand. Of course, the same companies will also gain new trading possibilities through full participation in the EU Single Market, and the many free-trade agreements the EU has around the world.

I am convinced that European Union integration will not be complete until the countries of this region are also part of the European Union. Croatia, the second country from former Yugoslavia to join the European Union has moved this goal a step closer to its achievement.

And that brings me to the broader perspective for enlargement in 2013. It is a year full of opportunities for enlargement and it is for the candidate countries to be aware of the opportunities and to make the full use of the momentum that has been created

Those who talk about the so called "enlargement fatigue" should understand that the real and bigger danger is the reform fatigue combined with the tendency in the partner countries to sometimes put their domestic political agenda ahead and at the expense of the European agenda.

There is absolutely nothing wrong about the domestic agenda, and I will never say that the European Union agenda should substitute the domestic one, but it would be a pity if the opportunities for enlargement in 2013 were missed due to the domestic agenda.

Looking to the future for Croatia, the work is not over with the publication of the Spring Report. Croatia wants to join Schengen, and the euro, in the future. This means that efforts need to continue in all areas: on the rule of law, on the prevention and suppression of corruption and on the protection of the external borders.

Last but not least, Croatia arrives in the EU at a moment when the Union is experiencing its first serious economic crisis. Croatia needs to contribute to the resolution of this crisis by taking all necessary measures. The work on structural reforms needs to continue and to be enhanced within the new economic framework being implemented by the EU.

This is needed in order to enhance the competitiveness of the Croatian economy and to allow it to exploit the opportunities offered by the single market, within a stable and sustainable macro-economic framework.

The European Union, and Croatia face considerable challenges in bringing the economy back to a sustainable growth path. Together, we will be better placed to successfully address these challenges.

To conclude, let me offer my warmest congratulations to all those in Croatia that have contributed to this success. Your success is Europe's success and I look forward to celebrating it with you on 1 July 2013.

Thank you.

www.europa.eu

26. 3. 2013

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání s chrovatským premiérem

Remarks by Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy to the press after the meeting with Croatian Prime Minister Zoran Milanović

"Dobar dan,

A short while ago I presented the Commission's last Monitoring Report to the Croatian government. It is a positive report. Let me summarise its main findings in four points:

First: Croatia is generally meeting the commitments and requirements arising from the accession negotiations, in all chapters.

Second: Croatia has demonstrated its ability to fulfil all other commitments in good time before accession.

Third: Croatia has completed the ten priority actions identified in our previous report last October.

Four: We are confident that Croatia will be ready to join the EU on 1 July 2013.

This is the result of a long and thorough process, and I wish to congratulate everyone who has worked in order to fulfil this goal.

This report is a clean bill of health. But to remain healthy you cannot fall asleep on the laurels.

The EU membership is an additional incentive to carry on with reforms. Croatia is expected to continue developing its track record in the field of the rule of law, notably in the fight against corruption.

Also, Croatia needs to continue its structural reforms – not only because it will join the eurozone in the future, but also to enhance the competitiveness of the economy.

Croatia is now a different country than it was at the start of the accession process. It also arrives to the European Union better prepared than some other acceding countries.

This is not the end. It ends by completing the ratification procedures by all Member States. Then a new chapters starts on the 1st July with Croatia's EU entry.

Croatia's is a success for enlargement. It is a proof of the credibility of the enlargement policy: when candidate country delivers on the criteria and commitments, the EU delivers on the membership perspective. This is also a good example for the rest of the region as it moves closer to the EU.

The EU membership offers substantial opportunities. These opportunities now need to be used so that Croatia's participation in the EU will be a success – to the benefit of Croatia, its people, but also to the benefit of the Western Balkans and of the EU as a whole."

www.europa.eu

26. 3. 2013

Komentář europoslance H. Fajmona: Držme se koruny XI.

Už jsem blogů na téma "držme se koruny" napsal 10, ale pořád je o čem psát. Takže dnes tady máme 11. pokračování této série.

Dnes už nemusíme opět zdůrazňovat, že heslo "držme se koruny" se ukázalo být správnou politikou. To už, myslím, chápe každý s výjimkou posledních několika eurohujerů, kteří nyní radši mlčí. Dnes se ale musíme podívat na některé novinky, které by mohly mít dopad i na nás a naši KORUNU. Je to jednak "kyperská zkušenost", oznámení páně prezidenta Zemana, že hodlá podepsat tzv. euroval, a požadavek ODS, aby se o přijetí EURA u nás konalo referendum. Tak pojďme na to.

Kyperská anabáze, kterou nyní prožíváme, ukazuje, že dluhová krize je stále s námi. ECB a vládní elita EU se sice neustále snaží vytvořit dojem, že krize se "vyřešila" přijetím "opatření" viz 2pack, 6pack, bankovní unie atd. Ale realita je jiná. Podstatou problému jsou obrovské dluhy naakumulované za posledních více než 30 let a tyto dluhy nikdo žádným opatřením "nesmaže". Ty se prostě musí zaplatit anebo se musí jejich držitelům říci, že se jim nezaplatí. Obě tyto možnosti někdo nakonec "odnese". V prvním případě to zaplatí d'ňový poplatník a v druhém případě, který se nyní "novátorsky" zkouší na Kypru, by to mohlo dopadnout na bohaté držitele hotovosti. Jak to dopadne na Kypru, brzo uvidíme. Každopádně ale dojde k zásadní změně. Rubikon byl překročen ochotou ministrů financí eurozóny provést bez právního základu tzv. haircut neboli "oholení vkladatelů".

Představme si, co by nastalo, kdyby se něco takového stalo u nás v Česku. U nás tedy naštěstí nemáme EURO a tím pádem u nás ECB nemůže bankám nařídít "zavřít krám" a vkladatelům uvolňovat 100 euro denně, jako je tomu na Kypru. Něco takového je snad srovnatelné jedině s československou měnovou reformou z roku 1953, kterou provedli naši komunisté.

Pan prezident Zeman před několika dny oznámil, že hodlá podepsat zákon o vzniku Evropského stabilizačního mechanismu (ESM). Připomeňme, že Lisabonská smlouva výslovně zakazovala zachraňování bankrotujících států z peněz ostatních států EU.

Toto pravidlo bylo zcela pošlapáno a v případě Řecka, Portugalska, Irska, Španělska a nyní Kypru dochází k "zachraňování států" z peněz jiných států EU. Původně se to dělalo z narychlo ustavených fondů.

Nyní se to má dělat z ESM, jehož vznik musí posvětit všech 27 členských států včetně ČR. ESM má fungovat tak, že do něj peníze dávají pouze státy eurozóny, a používat se má na záchranu opět pouze zemí eurozóny. Pro Českou republiku tedy z jeho fungování ZATÍM nevyplývají žádné závazky. Přesto je příznačné, že prezident Klaus vznik ESM nepodepsal a dělá to nyní prezident Zeman. Servilní vyvěšování vlajky EU na Pražském hradě tomuto chybnému kroku jen dává "korunu".

Tím se dostáváme k požadavku ODS na konání referenda o přijetí EURA v Česku. Ano, tento požadavek je naprosto legitimní a správný. Zastánci EURA v ČSSD a TOP 09 sice tvrdí, že o tom již rozhodlo referendum v roce 2003, ale to není pravda. Tehdy čeští občané sice schválili členství v EU, včetně časově nedefinovaného vstupu do EURA, ale legislativní, politické a ekonomické okolnosti tohoto kroku byly fundamentálně odlišné od situace, kterou máme v Evropské unii nyní.

Zatímco v roce 2003 vstup do eurozóny neznamenal převzetí závazků za žádné jiné státy, nyní přijetí EURA bude znamenat pro Česko přijetí závazků za jiné státy v rozsahu cca 300 mld. českých korun. Něco takového není možné udělat bez souhlasu veřejnosti, která tento závazek má platit. Proto je požadavek na konání referenda při případném vstupu do EURA naprosto legitimní.

Blíží se nám parlamentní volby a česká veřejnost by si měla položit otázku: Přejeme si, aby se u nás doma stále platilo KORUNOU, nebo chceme jít do EURA? Toto bude klíčová otázka, která před námi bude stát. A podle odpovědi na tuto základní otázku by se mělo hlasovat. Není důležité, zda má politik fialové číro nebo rovnátka. Důležité je to, zda chce do EURA nebo NIKOLIV.

iDNES.cz

28. 3. 2013

Komentář místopředsedy EP O. Vlasáka: Klaus by byl dobrý kandidát na předsedu Komise

S evropským poslancem a místopředsedou Evropského parlamentu Oldřichem Vlasákem ze skupiny Aliance evropských konzervativců a reformistů hovořil EUROSOP o evropských фондах, jeho názoru na bankovní unii nebo výjimku z protokolu Listiny základních práv. Mluvili jsme také o možném zájmu Václava Klause kandidovat na post europoslance.

Evropským poslancem jste už od roku 2004. Vnímáte, že se postavení Evropského parlamentu jako instituce za tu dobu změnilo?

Evropský parlament Lisabonskou smlouvou významně posílil. Tím, že se spolurozhodování stalo standardní procedurou při přijímání legislativy, získal Parlament rovnocenné postavení jako členské státy v Radě ministrů Evropské unie. Narostly tak kompetence, narostl objem práce, narostly možnosti ovlivňovat jednotlivé evropské zákony. Viditelné je to například při probíhajících jednáních k evropským fondům, kde se s členskými státy za účasti Evropské komise doslova dohadujeme o každém paragrafu.

Klaus by se jako europoslanec nudil

Příští evropské volby budou v Česku probíhat téměř současně s parlamentními. Ovlivní to jejich průběh?

Souběh voleb je výjimečnou událostí a to i kvůli odlišné délce mandátů evropských a národních poslanců. Za běžných podmínek, opominu-li možnost předčasných voleb, je souběh vlastně možný jednou za dvacet let. Je přitom jasné, že pokud by byly volby současně, budou v debatách více rezonovat domácí témata, jako jsou daně, důchody, zdravotnictví apod. Pokud by proběhly odděleně, ale krátce po sobě, lze současně očekávat určité vyvažování hlasů, tj. odliv hlasů od vítězů pro rodící se opoziční hráče.

Co si myslíte o spekulacích, které se objevily v médiích kolem údajného zájmu Václava Klause kandidovat na post europoslance?

Prezident Václav Klaus má konzistentní a silné názory na evropská témata. Určitě by měl co sdělit a zcela jistě by v diskusích na evropské půdě byl rovnocenným partnerem. Myslím si ale, že by ho život řadového europoslance a s tím spojené neustálé cestování mezi Prahou, Brusel a Štrasburkem i dlouhá technická jednání často končící až o půlnoci moc nebavil. Dokážu si ho představit jako kandidáta celoevropské politické strany do evropských voleb v roce 2014 na předsedu Evropské komise, například naší Aliance evropských konzervativců a reformistů, která patří mezi pět největších eurostran. To by mohla být jeho parketa a hřiště, kde by se utkal s takovými velikány evropské politiky, jako jsou Jean-Claude Juncker, Donald Tusk, Martin Schultz a dalšími.

EP rozpočet zatím nezamítnul

Evropský parlament v březnu schválil deklarativní rezoluci, kde požaduje, aby s ním členské státy zahájily vyjednávání o změně současného návrhu víceletého finančního rámce. Čeho chtějí europoslanci dosáhnout?

Většina europoslanců požaduje především větší flexibilitu v otázce přeskupování částek mezi jednotlivými kapitolami a roky. V rezoluci se současně uvádí, že poslanci nechtějí nic měnit na výšce rekordně šetrného rozpočtu. Dohoda, které bylo přítom v Evropské radě dosaženo, omezuje maximální možné výdaje EU s 28 členskými státy na 959,99 miliard eur prostředků na závazky, což odpovídá 1 % hrubého národního důchodu EU a je tak výrazně méně než původně navrhovala Evropská komise. Evropský parlament tak de iure současný návrh rozpočtu neodmítnul, opravdové **hlasování** parlamentu o víceletém rozpočtu je plánováno na červen. Parlament ale touto rezolucí „vystrčil růžky“ a ukázal, že je neopominutelným hráčem, se kterým je třeba jednat.

Co si myslíte o názoru, že nejlepším řešením krize eurozóny je vznik bankovní unie?

Náš stranický kongres bankovní unii odmítl. Nechceme, aby Češi svými úsporami ručili za vklady na Kypru, Itálii či Španělsku. Nejsme v eurozóně, problém se nás tak moc nedotýká. Tuzemský bankovní sektor je v dobré kondici, není tak třeba na **bankovní regulaci** nic měnit. Naopak jakékoliv oslabení domácího bankovního dozoru je pro nás nevýhodné. Bankovní unie navíc neřeší skutečné příčiny dluhové a úvěrové krize jako jsou nedostatečná konkurenceschopnost, přeregulované trhy, nákladný **sociální systém a pomalé provádění reform**.

Evropské fondy rozdělují veřejnost na vyhraněné zastánce a odpůrce. Na jakou stranu byste se postavil vy?

Otázka evropských fondů poměrně pravidelně zaplňuje naše média. Na jednu stranu zde máme ukázky kvalitních projektů, nových staveb, rekonstrukcí, které by bez eurofondů byly jen těžko možné, na stranu druhou se dozvídáme o případech korupce, úředních pochybeních a souvisejícím „vracení peněz“ do Bruselu. Žádná legislativa, ani ta, o které v současnosti diskutujeme a která by měla platit v příštím roce, však tyto nešvary zcela neodstraní, ani není schopna vybrat ty nejefektivnější projekty. V Bruselu tak pouze rozhodujeme o pravidlech hry, jak proběhne vlastní utkání je na hráčích a trenérech u nás doma. Já osobně se v Bruselu zasazuji, aby tato pravidla byla co nejjednodušší a aby platily rovné podmínky pro všechny.

Snížení programů zjednoduší systém

Souhlasíte se snížením počtu operačních programů? Nepovede zrušení regionálních operačních programů k oslabení investic do jednotlivých krajů?

Dlouhodobě patřím mezi zastánce výrazného snížení počtu operačních programů a tím i zjednodušení celého systému rozdělování dotací. Pokud budou mít kraje jednoznačně definované kompetence a odpovědnosti v rodícím se integrovaném **regionálním programu**, paradoxně to může soudržnost a efektivnost investic v krajích

naopak posílit, než když se dnes vše probíhá na úrovni uměle vytvořených regionů soudržnosti tzv. NUTSů. To stejné platí pro města a obce. Klíčové totiž nejsou operační programy, ale společná pravidla napříč evropskými fondy a jejich provázanost, která by měla umožnit realizovat integrované investice a projekty.

Přejděme ke Společné zemědělské politice, která stále tvoří významnou část rozpočtu EU. Nedává Unie na zemědělství zbytečně moc prostředků?

Z globálního hlediska je společná zemědělská politika jedním z největších nešvarů evropské integrace. Skutečnost, že v Evropě již půlstoletí někomu zakazujeme, aby pěstoval plodiny či choval zvířata, že část vyprodukovaného zboží likvidujeme, že uměle regulujeme a dotujeme část ekonomického odvětví, je skutečně neuvěřitelná. O Společné zemědělské politice však jakoby platilo, že zde byla, je a bude. Je tak zapotřebí v ní zajistit, aby čeští producenti měli stejné podmínky jako všichni ostatní a aby podmínky pro zemědělskou produkci byly odpovídající. Současně je potřeba stále více z tohoto měšce peněz podporovat také rozvoj venkova, který zvýší kvalitu života v malých obcích a městech. Je potřeba postupně ubírat na přímé podpoře zemědělcům, ale ve všech státech Evropské unie, včetně těch starých.

Řada Čechů zaznamenala existenci EU v podobě sporů o označení výrobků jako je máslo, syrečky nebo špekáčky. Má podle vás ochrana regionálních produktů smysl nebo je to jen velké divadlo?

S nadsázkou lze říci, že obal prodává zboží a vše je o marketingu. Pokud získáme ochranné zeměpisné označení na náš produkt, je to jistě dobrá věc. Upozorňuje se tak na unikátnost daného produktu a souvislost mezi výrobkem a prostředím, v němž výrobek vznikl a které ovlivnilo jeho jakost a charakter specifickými vlivy např. složením půdy, klimatem, přírodními surovinami, výrobní tradicí apod. Řada spotřebitelů se přitom již dnes rozhoduje na základě ochranných označení. Ochranu regionální a místních produktů je vhodné doplňovat jejich podporou například cestou společných regionálních značek nebo vymezených prodejních míst.

Proč Evropský parlament stále zdržuje schválení české výjimky z protokolu o Listině základních práv?

Celá záležitost okolo této tzv. výjimky je pro mě bouří ve sklenici vody. Přistoupení České republiky k protokolu bylo pod vedením prezidenta Václava Klause vyjednáno na summitu hlav států v roce 2009. Českým občanům zajišťuje dostatečnou ochranu Listina základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku a není tak třeba „dvojích práv“. Snaha otevírat debatu na toto téma byla pouhým cvičením sociální demokracie, která se touto cestou snažila doma i v Bruselu zviditelnit.

Euroskop.cz

29. 3. 2013

Rozhovor europoslance J. Zahradila pro Hospodářské noviny: Brusel chce Kypr zneužít k další integraci

Nebývale tvrdý postoj Evropské unie vůči Kypru je motivován ideologicky, myslí si předseda eurofrakce ODS Jan Zahradil. Hlavní evropský proud dává najevo, že nebude tolerovat přílišnou samostatnost jednotlivých zemí v bankovníctví a daních, říká europoslanec, který by v Evropském parlamentu za ODS rád viděl Václava Klause.

Jaké je poučení z krize na Kypru?

Evropský establishment si neví rady, jak se vypořádat s jednotlivými typy krizí v eurozóně. Každá krize má jiné příčiny, jiné důsledky a neexistuje žádný univerzální model. Ale to, co předvedli na Kypru, je zatím nejméně povedené řešení ze všech.

Na Kypru ale přece neselhalo nic, co by vyplývalo z existence eura nebo evropské integrace, ale ekonomický model, kdy celé země stojí na bankovníctví.

To je pravda, ale o to nejde. Jde o to, že ministři financí eurozóny nejdřív posvětili konfiskaci vkladů všech střadatelů v kyperských bankách a teprve pod tlakem veřejnosti a debaty v europarlamentu od toho couvli. Našlo se náhradní řešení, které je ale také vlastně konfiskací, jenom v jiném měřítku. Jestli takhle má vypadat spoluúčast lidí na řešení problémů, tak to může jen oslabit důvěru veřejnosti v evropskou integraci.

A jak tedy mělo podle vás řešení vypadat?

Je pravda, že každá legrace něco stojí, a pokud se unie rozhodla, že Kypr nenechá zbankrotovat, tak by to měla zaplatit. Pokud ale vytvořila situaci, kdy poskytne část peněz a současně donutí Kypr schválit konfiskaci vkladů, tak to je špatně. Myslím, že skutečný důvod byl ideologický.

Ideologický? Vždyť tvrdíte, že unie je tím vlastně sama proti sobě.

V evropském hlavním federalizačním proudu je už dlouhá léta přítomná snaha po harmonizaci veškerých daní a odstraňování daňové a jakékoli jiné konkurence. Kypr si ale vlastní daňovou politiku dělal. Byl to daňový ráj. A teď, když se dostal vlastní vinou do potíží, se to hodilo. Byl vybrán jako modelový příklad, že je možné v jakékoli zemi, která si bude chtít dělat vlastní daňovou politiku, velmi nevybíravým způsobem z evropské úrovně zasáhnout. Má to být varování zemím, které trvají na daňové autonomii.

Opravdu myslíte, že by Kypr dopadl lépe, kdyby nebyl v EU a neměl euro?

To nevím, možná by dopadl stejně, možná by musel požádat o pomoc úplně stejné mezinárodní instituce. Ale mně jde o řešení, se kterým opravdu nesouhlasím. Klíčoví lidé v Bruselu se chovají podle hesla "Žádná dobrá krize nesmí být promarněna". Takle má sloužit k tomu, aby prohloubila integrační tendence v oblasti bankovního dohledu, daňové harmonizace.

A proč by měla být integrace bankovního dohledu špatná? Na Kypru byly vyšší úroky než kdekoli jinde, takže kyperské euro bylo v bance vlastně hodnotnější než německé.

To je fakt, ale to bychom se pak museli dostat k otázce, kdo vlastně měl nebo neměl být v eurozóně. Jsou tady prostě snahy zažehlit nejprve bankovní a daňové a později i sociální a zdravotní systémy do podobné výše. To je další krok k federalizaci unie. Ti, co chtějí federalizaci, to budou podporovat, ti co ne, tomu budou odporovat.

Dokonce i Václav Klaus řekl, že by nebyl proti "severnímu euru", které by mělo například Německo, Benelux, Skandinávie... a my.

Mě to nepřekvapuje. To je teorie, která třeba v Německu hodně rezonuje, a myslím, že je to ekonomicky proveditelné. Klaus má pravdu, že tahle měna by trpěla méně neduhy než současné euro. Museli bychom se rozhodnout, jestli jsme jako Česko ochotni obětovat daňovou a měnovou politiku na oltář této relativně stabilní a bezpečné měny.

A podle vás bychom měli, kdyby na to přišlo?

Jde o to, rozhodnout, jestli je dobré se ještě více provázat s německou ekonomikou, na kterou jsme už tak navázáni velice silně. Stavím se k tomu skepticky až ostražitě. Dlouhodobě si myslím, že nemáme jednostranně posilovat závislost na Německu, ale spíš se snažit ekonomické vazby diverzifikovat.

Může se podle vás Václav Klaus stát sjednotitelem euroskeptických proudů, jak o tom nyní sní?

Považoval bych za špatné, kdy se Václav Klaus spojoval například se Stranou britské nezávislosti Nigela Farage, protože strana, která prosazuje odchod Británie z EU, jedná proti českým národním zájmům. Naším zájmem je, aby Británie zůstala v EU a aby její antifederalistický hlas zněl zevnitř. Pokud se bude Václav Klaus s Faragem spojovat, sníží to jeho autoritu. Jeho frakce v europarlamentu je slepencem kdečeho. Je tam Slovenská národní strana, jsou tam bigotní odpadlíci z polské strany Právo a spravedlnost. Tyhle lidi by asi Václav Klaus neměl mít chuť reprezentovat, i když

pokud se rozhodne, že ano, tak to budu respektovat. Daleko radši bych byl, aby jeho případné angažmá bylo v barvách ODS. Jsou sice členové grémia ODS jako Přemysl Sobotka, kteří na to mají opačný názor, ale já myslím, že by to oběma stranám prospělo.

Proč by to mělo ODS pomoci? Teď není Václav Klaus právě nejpopulárnější.

Abych to vyjasnil: já rozhodně nebudu chodit škemrat za Václavem Klausem, aby za nás kandidoval do Evropského parlamentu. Ale pokud by se rozhodl, tak bych o to stál a myslím, že by o to měl stát i on. Máme jasný profil, jsme mainstreamová strana. Když se Václav Klaus rozhodne, tak se z eurovoleb stane atraktivní téma i pro veřejnost, což bude ku prospěchu jemu i nám. Lidé, kteří jsou ochotni volit ODS, by sblížení vnímali určitě pozitivně.

Miloš Zeman navrhuje Livii Klausovou jako velvyslankyni na Slovensko. Souhlasíte?

Je to dobrý nápad. Pokud by místo obsadila manželka exprezidenta, navíc slovenského původu, vnímala by to slovenská strana jako dobré gesto. Nemám s tím žádný problém.

Nevadí vám, že to může hodně demotivovat diplomaty, kteří se na velvyslancecké posty chystají léta?

Bratislava není Moskva nebo Washington, tam bych to bral jinak.

Znáte případ, kdy by dostala manželka exprezidenta ambasádu?

Třeba manželka zesnulého rakouského prezidenta Klečila byla velvyslankyní v Praze. Pravda – ona tedy už předtím byla kariéerní diplomatkou, ale jako příklad to posloužit může. Když strana prohraje volby, má změnit vedení

Před časem jste řekl, že ODS ubližují "býčí šíje se zlatými řetězy". Kolik jich tam ještě máte?

Nejsem žádným oficiálním kádrovákem ODS. V regionech přece musí cítit sami, kvůli komu tam ztrácí podporu. Z centra se toho moc dělat nedá. Můžeme sice zrušit sdružení, kde se prokážou podezřelé náboje, jako jsme to udělali třeba s Prahou 4, ale jinak je to na odpovědnosti zezdola.

To asi těžko ve sněmovních volbách voličům vysvětlíte...

Někde už pochopili, co musí dělat. Třeba v Ústí nad Labem si zvolili nové vedení a člověk, který tak k nevalné pověsti přispíval (Patrik Oulický – pozn. red.), pak odešel sám. Je k tomu potřeba odvaha.

A děje se to dost rychle?

To asi ne...

Pomáhá třeba ODS, když se pražský exprimátor Bém směje současnému primátoru Svobodovi obviněnému kvůli předražené Opencard, která však vznikla za Bémovy éry?

To nepomáhá. A je mi to líto. S Pavlem Bémem jsme byli a doufám stále ještě jsme přátelé. Ale politickou kariéru si sám prohodil a není namístě, aby se teď z pozadí sarkasticky poškleboval současnému primátorovi. Není to ani příliš důstojné. Bohuslav Svoboda je teď nositelem kladných bodů a dělá ODS dobrou image. Celé jeho obvinění působí hodně podivným dojmem. Když takhle bude policie pokračovat dál, tak se za chvíli dostaneme do situace, kdy policie obviní celou Poslaneckou sněmovnu za to, že přijala nějaké rozhodnutí. Přece když je někdo přichycen s krabicí peněz, tak je to něco úplně jiného, než když rada města o něčem hlasuje.

Měl by být Petr Nečas dál předsedou ODS i v případě, že prohraje volby?

Nemůžeme jít do voleb s tím, že je hodláme prohrát. Chceme vyhrát, **jakkoli** preference teď vypadají špatně. Z osmi procent v lednu 1998 jsme to vytáhli na 25 v červnu téhož roku. Sociální demokracie v letech 2005 až 2006 dokázala něco **podobného**.

Pokud vládní strana prohraje volby, je čas na změnu jejího vedení?

Bývá to zvykem, děje se to. Stalo se to roce 2002, odešel Václav Klaus, přišel Mirek Topolánek. Takže ano, v demokratických stranách se to děje.

Chcete být předsedou ODS?

Chci pomáhat ODS nejlépe, jak umím. Ať už to bude na evropské, nebo národní scéně. Na evropské scéně se nám od roku 2009 daří ve všech ohledech, jsme viditelní, slyšitelní, respektovaní. Na otázku po lídrovství odpovědět neumím a ani nechci. Rozhodně by neměl být žádný předčasný kongres před volbami. Nesouhlasil jsem s tím v roce 2010 (ODS tehdy odstranila Mirka Topolánka a instalovala Petra Nečase), nesouhlasil bych s tím ani teď. Současný premiér povede ODS do voleb. Co se stane na kongresu na podzim 2014, to bude záležet na jejich výsledku.

Hospodářské noviny

31. 3. 2013

Komentář místopředsedy EP O. Vlasáka: Předsednictví EU trochu jinak

První polovinu roku 2013 převzalo Irsko předsednictví Evropské unie a oslavuje tím i své čtyřicáté výročí vstupu do Společenství.

Podle slov irské ministryně pro evropské záležitosti Lucindy Creighton není pochyb, že tento krok byl pro Irsko přínosem. V prvních třech dekádách členství v EU získalo Irsko více než 17 mld. eur ze strukturálních a kohezního fondu a irští farmáři obdrželi 44 mld. eur v letech 1973 až 2008 ze Společné zemědělské politiky. Podle ministryně nejde jen o evropské peníze. Irsko získalo i silnou možnost ovlivňovat politiku Evropské unie.

Irsko mělo před několika lety ekonomické problémy, které se podařilo vyřešit, a teď je tato země opět na cestě k ekonomickému růstu. Právě předsednictví je příležitostí, jak tento zvrat prokázat a podpořit růst. Program předsednictví zahrnuje množství domácích i zahraničních akcí, který pozitivně ovlivní a povzbudí více než 30 000 návštěvníků, politiků, obchodníků a turistů směřujících do Irska.

Podle ministryně Creighton chtějí Irové ukázat, že trauma z několika minulých let je již za nimi a že jsou plně připraveni podpořit obchod a vytvářejí pro něj vhodné podmínky. Je to též obrovská pobídka pro turistický ruch.

Politicky je předsednictví EU velkou příležitostí k nastartování ekonomiky a k tvorbě nových pracovních míst. Tak se k tomu staví Irové, kteří chtějí z této příležitosti vytěžit maximum. Zatím se jim to daří.

Škoda, že Česká republika, která měla v roce 2009 tak famózní začátek našeho předsednictví odvoláním své vlády, v jeho průběhu tuto příležitost nedokázala využít.

www.vlasak.net

Zahraniční politika na ostatních úrovních

Leden 2013

28. 1. 2013

Kardinál D. Duka kondoluje představitelům polské církve

V pondělí 28. ledna 2013 se ve Varšavě uskutečnil pohřeb kardinála Józefa Glempa, emeritního primase polského. Zveřejňujeme text kondolence kardinála Dominika Duky, kterou dnes, jménem ČBK, věřících a "všech, kteří sledovali zápas polské církve o svobodu v letech Solidarity a při znovuzrození svobodného Polska", adresoval arcibiskupovi J. Michalikovi.

Vaše Excellence,

jménem České biskupské konference, věřících a všech, kteří sledovali zápas polské církve o svobodu v letech Solidarity a při znovuzrození svobodného Polska, bych chtěl vyjádřit, že ani pro nás kardinál Glemp nebyl a není neznámou osobností, nýbrž postavou výjimečnou. Převzal úřad primase Polska po primasu tisíciletí kardinálu Stefanu Wyszyńském, můžeme říci jedinečné postavě katolické církve v Polsku. Byl to tedy úřad velmi nelehký a náročný. Vyžadoval jak osobní odvalu, tak potřebnou pastorační a někdy i diplomatickou moudrost. Zcela jistě se i on musel vyrovnat s kritikou těch, kteří vědí, jak a co bylo třeba vykonat. Sami by si ovšem měli uvědomit, že nenesou většinou žádnou odpovědnost než za sebe samé.

Chtěl bych vyjádřit též poděkování zesnulému kardinálovi Jozefu Glempovi za jeho postoje a podporu české církve a jsem mu vděčen za jeho přátelství.

kardinál Dominik Duka OP

arcibiskup pražský

předseda České biskupské konference

tisk.cirkev.cz

29. 1. 2013

Usnesení předsednictva TOP 09 k otázce „Fiscal Compact“

TOP 09 žádá, aby se ČR připojila na úrovni EU k tzv. Fiscal Compact

Předsednictvo TOP 09 projednalo vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti (finanční ústava). Tento návrh jednoznačně schvaluje a doporučuje jeho podporu všem svým poslancům a senátorům.

Předsednictvo TOP 09 konstatuje, že vládní návrh směřuje ke stejnému cíli jako mezinárodní závazek členských zemí EU, které se připojily ke „Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii“ (tzv. Fiscal Compact). Návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti je dokonce přísnější než dohoda na evropské úrovni.

TOP 09 proto bude požadovat, aby v koaliční smlouvě ODS, TOP 09 a LIDEM byl obsažen závazek vlády připojit se k této smlouvě na úrovni EU ještě v roce 2013.

Alžběta Plívová
tisková mluvčí TOP 09

www.top09.cz

30. 1. 2013

Pozdrav kardinála D. Duky členům freisingské biskupské konference

Kardinál Dominik Duka dnes přednesl pozdrav členům freisingské biskupské konference. Spolu s biskupy české církevní provincie se totiž ve Waldsassen zúčastnil zasedání Bavorské biskupské konference a setkal se s kardinálem Reinhardem Marxem. Text zdravice uveřejňujeme níže v plném znění.

Vaše Eminence, Excellence, vážení přítomní,

rád bych poděkoval vaší konferenci za pozvání nás, biskupů české či pražské církevní provincie. Je to historický moment a uskutečňuje se v roce tisícího čtyřicátého výročí založení pražského biskupství. Bylo to díky velkorysosti řezenského biskupa sv. Wolfganga, jehož nového nástupce zde zdravím, a přeji vše dobré od nás všech přítomných biskupů z Čech. K tomuto setkání dochází v roce víry, který pro nás a ostatní slovanské národy je rokem 1150. Výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Je to také připomínka křtu českých knížat Bořivoje a jeho manželky sv. Ludmily, babičky a vychovatelky sv. Václava. Václavův historický krok a politická orientace v dalších stoletích vyvolala prostředí symbiózy a spolupráce našich národů ve všech oblastech duchovního a politického života. O tom svědčí také naše přítomnost zde ve Waldsassenu.

O kruciálním postavení Čech či Prahy svědčí také skutečnost, že moravští vladkové přijali křest v roce 831 v Pasově a v roce 845 čtrnáct lechů přijímá křest v Řezně. Cyrilometodějská misie díky porozumění papeže se stala misí římskou a postavení panonského či moravského arcibiskupa sv. Metoděje dává v historických kontextech počátek toho, co nazýváme střední Evropou. Zde sehrála Praha nesmírně důležitou roli jako místo tří národů, tří kultur a místo setkávání.

To však skončilo druhou světovou válkou a zkázu dovršil komunismus. Obnova není a nebude snadná, ale přece jen je jistá naděje díky spolupráci s Renovabis, Křesťanskou akademií, Johann Seidel Stiftung, Konrad Adenauer Stiftung, Ackermann-Gemeinde, Kirche in Not a díky spolupráci mezi jednotlivými diecézemi. Věřím, že i toto naše setkání bude znamenat prohloubení stávající spolupráce s případným vytyčením priorit. Díky za porozumění.

kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, předseda ČBK

tisk.cirkev.cz

Únor 2013

6. 2. 2013

Prohlášení KSČM: KSČM nepodporuje účast českých vojáků na misi v Mali

Ministerstvo zahraničí ČR ještě letos v polovině ledna, po mimořádném zasedání Rady EU k situaci v Mali, uvedlo, že nemá výraznější bilaterální zájmy v této oblasti a případnou podporu aktivitám EU chce ještě zvažovat. Po včerejším jednání ministrů zahraničí v Bruselu reaguje česká vláda prohlášením, že je připravena vyslat české vojáky do Mali.

KSČM nepodporuje vyslání českého vojenského kontingentu v rámci tzv. výcvikové mise EU do Mali. Zdůvodnění, které přednesl 1. náměstek ministerstva obrany Vlastimil Pícek k vyslání českých instruktorů, je o to smutnější, že se opírá o „bohaté zkušenosti“ českých vojáků při výcviku ozbrojených sil např. na Balkáně, v Iráku a Afghánistánu.

Česká republika se opět řadí mezi země, které vstupují do vnitřních záležitostí suverénních států, které připravují armády na válečné konflikty místo toho, aby se zaměřily na skutečnou humanitární pomoc těmto těžce zkoušeným zemím. Bylo by správné, aby se vláda zeptala svých občanů, zda vynaložit předpokládaných 220 mil. korun na další angažmá v zahraničních misích, které stejně jako v předchozích případech nesouvisí s českými národními zájmy, anebo využít tyto prostředky ke zmírnění stále drastičtějších dopadů vládních škrtů tak, aby se dále nezhoršovala už tak tíživá sociální situace stále širších vrstev českých občanů.

KSČM nesouhlasí s postupem české vlády a vedení EU, které ospravedlňují vojenskou asistenci v Mali rezolucemi OSN, především Rezolucí 2085 z 20. prosince loňského roku, kterou nelze, dle našeho mínění, vykládat v plné šíři jako mezinárodně právní zmocnění k rozsáhlé intervenci vojenských jednotek členských států EU do záležitostí afrického státu Mali.

Obrácíme se proto v této souvislosti na vládu, aby odpověděla nám i veřejnosti na několik následujících otázek: Odpovídá mezinárodní mise všem požadavkům mezinárodního práva? Existuje vůbec žádost, kterou by se Rada bezpečnosti OSN

obracela na Vládu ČR, aby se podílela na zabezpečení mise? Odpovídá účast našich vojáků v misi v tak vzdálené zemi, jako je Mali, českým národním zájmům, a pokud ano, jak? Je vynakládání prostředků ze státního rozpočtu na tyto účely potřebnější než na řešení akutních, narůstajících sociálních problémů ve společnosti?

Zároveň si klademe otázku, zda Francii, která je iniciátorem mezinárodní intervence v této zemi, skutečně jde o nastolení demokracie, vlády práva a o bezpečný život obyvatel Mali, nebo si - tak jako v řadě jiných případů - snaží uchránit své mocenské zájmy, především kontrolu nesmírného nerostného bohatství v tomto teritoriu.

www.kscm.cz

6. 2. 2013

Prohlášení ČSSD: ČSSD je ochotna souhlasit s vysláním českých instruktorů do mise EU v Mali

ČSSD je ve světle aktuálních skutečností připravena podpořit vyslání českých instruktorů do připravované mise Evropské unie v Mali za předpokladu, že budou dodrženy jasné podmínky pro jejich nasazení.

V Mali hrozilo, že zemi či její část ovládnou radikální islámisté a vznikne tak prostor pro organizovaný zločin a nerušené aktivity teroristů. Mezinárodní společenství vedené Francií podniklo úspěšný vojenský zásah s cílem ukončit boje v Mali, ale zemi i nadále hrozí nebezpečí návratu nestability.

Angažovanost v Mali je legitimní vzhledem k riziku vzniku islámské základny pro export mezinárodního terorismu v blízkosti Evropy. Jak se ukázalo v případě teroristických útoků v Madridu a Londýně, ani Evropa není nebezpečí terorismu imunní.

Evropská unie se chystá vyslat do země misi vojenských instruktorů o celkové síle 500 mužů za účasti mimo jiné Polska a Velké Británie. Příslušníci této mise budou mít za úkol vycvičit vojenské síly Mali, které by pak měly být schopny lépe zajistit pořádek a stabilitu v zemi.

ČSSD v principu souhlasí s racionálním odůvodněním této mezinárodní mise, ale požaduje dodržení jasných podmínek při vyslání příslušníků Armády ČR do Mali. Účast českých vojáků musí být pouze v rámci výcviku ozbrojených sil Mali a v žádném případě se nesmí zapojit do bojových operací. Naše angažovanost v Mali dále nesmí být na úkor již tak těžce zkoušeného rozpočtu ministerstva obrany a musí proběhnout v souladu s urychleným snižováním naší vojenské přítomnosti v Afganistánu.

Je třeba, aby se mise Evropské unie opírala o silný mandát podpořený jasnou shodou mezinárodního společenství. Mandát českých instruktorů musí být též jasně časově omezen a jejich počet nesmí přesáhnout 50, tak jak jsme byli ujištěni vládou Petra Nečase.

Rozhodnutí o vyslání příslušníků našich ozbrojených sil do zahraničních misí je jedno z nejtěžších. Při rozhodování je třeba mít na paměti především bezpečí našich vojáků a jejich dostatečné materiální zajištění.

Za předpokladu, že výše zmíněné podmínky budou dodrženy, je ČSSD připravena podpořit vyslání českých instruktorů do mise EU v Mali.

www.cssd.cz

14. 2. 2013

Vyjádření členů Křesťansko-sociální platformy (ČSSD) k papežově abdikaci

Dne 11. února 2013 byla vydána zpráva, že papež Benedikt XVI. oznámil svou abdikaci ke dni 28. února.

Podepsaní členové Křesťansko-sociální platformy ČSSD oceňují jeho krok jako projev odvahy a pokory a vyslovují naději, že budoucí papež, který bude pravděpodobně zvolen v březnu letošního roku, se vrátí k intenzivním ekumenickým a mezináboženským vztahům a k sociálnímu učení svých předchůdců, zejména Jana Pavla II., který např. v encyklice *Laborem exercens* jednoznačně kritizoval kapitalismus a mluvil o primátu práce vůči kapitálu.

František Bublan, Jan Černý, Jan Dočkal, Karel Floss, Irena Flossová, Markéta Hrbková, Martin Chadima, Jaroslav Konečný, Šimon Krmenčík, Petr Matouš, Miroslav Německý, Filip Outrata, Anna Šabatová, Petr Šikýř, Ivan Štampach, Lucie Žemličková

www.cssd.cz

19. 2. 2013

5 podmínek ČSSD k přijetí fiskální ústavy

Pokračování evropské integrace je pro ČSSD nadřazeným cílem. Podepsání fiskálního paktu a schválení fiskální ústavy považujeme za zásadní. Tyto dvě věci nelze oddělovat, proto bude ČSSD podmiňovat souhlas s vládním návrhem fiskální ústavy následujícími kroky:

Podepsání fiskálního paktu EU, jako výraz odhodlání ČR pokračovat v evropské integraci

Plné promítnutí evropské legislativy do fiskálního paktu a nikoliv pouhé snahy o výrobu ukazatelů, které nejsou kompatibilní se standardy EU

Vyčištění stolu. Pravicová vláda vyrábí skryté dluhy, především v oblasti čerpání Evropských strukturálních fondů. Vláda musí jasně sdělit, jak velký skrytý dluh přenechá příští vládě. Pokud tak neučiní, musíme předpokládat katastrofický scénář, který říká, že skrytý deficit bude v rozsahu 150 – 250 mld. Kč, tedy cca 4 - 7 % HDP

Předložení prováděcího zákona k fiskální ústavě

Posunutí hranice pro aktivaci dluhové brzdy z rozpětí 40 – 50 % HDP na 45 – 55 % HDP. Již jen proto, že za pravicových vlád se zvedl veřejný dluh z 28,28 % v roce 2006 na cca 45 % na konci roku 2012

Za předpokladu, že budou uvedené podmínky splněny, je reálná šance, že bude fiskální ústava schválena ještě v tomto volebním období.

Fiskální pakt a fiskální ústava jsou pro ČSSD dvě spojené věci, jedno v žádném případě nenahrazuje druhé. Pakt není pouze o dluhové brzdě či výši deficitů veřejných financí. Fiskální pakt je především o koordinaci hospodářských politik zemí, které platí eurem. Eurozóna potřebuje nejenom společnou měnovou politiku, ale také společnou fiskální politiku a obecně společnou hospodářskou politiku. Fiskální pakt je tedy kamenem na cestě ke společné fiskální a hospodářské politice, kterou eurozóna zoufale potřebuje pro své přežití. Na straně druhé pro země, které neplatí eurem je fiskální pakt především o tom, že podpoří úsilí eurozóny o její hlubší integraci a zavazují se provádět tuto hlubší integraci v okamžiku, kdy přijmou euro. Okamžitý dopad na země, které neplatí eurem je po podepsání paktu minimální.

Česká republika by měla odejít z dvouprvkové množiny zemí EU, které fiskální pakt nepodepsaly: Spojené království a Česká republika. Spojené království je země s obrovským finančním sektorem a jako bývalá koloniální mocnost, si může dovolit zahrávat s členstvím v EU. Česká republika je závislá na zpracovatelském průmyslu a takový hazard si nemůže dovolit. Je tedy v našem zájmu fiskální pakt podepsat a to i přesto, že k některým ustanovením můžeme mít vážné výhrady. Například závazek strukturálního deficitu veřejných financí menší než 0,5% HDP, může být v době hospodářské krize příliš zavazující a poškozující snahy o hospodářské oživení. Navíc celá řada zemí, které fiskální pakt podepsaly, neplní a ještě dlouho tento ukazatel plnit nebudou.

www.cssd.cz

22. 2. 2013

Stanovisko ČSSD k plnění úkolů v Provinčním rekonstrukčním týmu v Lógaru

ČSSD kladně oceňuje působení českého Provinčního rekonstrukčního týmu v Lógaru od roku 2008 do roku 2013.

V rámci PRT se vystřídal téměř tři tisíce vojáků a 40 civilních expertů, kteří iniciovali a realizovali 141 rekonstrukčních a rozvojových projektů a přes 100 projektů rychlého dopadu. Pomoc směřovala zejména do afghánského zemědělství, školství a vodohospodářství s cílem zvýšit životní úroveň místního obyvatelstva.

Je třeba poděkovat nejen všem účastníkům všech deseti jednotek, které v Lógaru působili, ale také zabezpečovacím a logistickým týmům v naší zemi, které se spolupodíleli na odpovědné misi české armády. Na rozdíl od našich spojenců si čeští vojáci získali důvěru Afghánců, což se odrazilo nejen ve vzájemných vztazích, ale zejména v úspěšnosti naší mise. Posledním odřadem působícím v PRT je 11. jednotka k zajištění odsunu materiálu a techniky. V budoucnu bude působit v Afghánistánu ještě výcvikový poradní tým MAT.

Sociální demokraté děkují vojákům Armády ČR za jejich zodpovědnou a nebezpečnou činnost nejen v rámci končícího PRT Lógar, ale i za jejich zapojení do mise ISAF. ČSSD je připravena i po roce 2014 realizovat humanitární a rekonstrukční pomoc této těžce zkoušené a strádající zemi. Důležité je, že naše působení v této zahraniční misi se obešlo bez větších ztrát na životech. Ti, kteří položili své životy v Afghánistánu, si zasluhují naši úctu a poděkování.

www.cssd.cz

Březen 2013

4. 3. 2013

Překlad projevu Intigama Alijeva při převzetí ceny Homo Homini, kterou uděluje společnost Člověk v tísni

Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře zahraničních věcí a členové vlády České republiky, vážení členové nominační komise,

rád bych srdečně poděkoval všem, kdo se rozhodli poctit mě tímto vlivným oceněním. Jsem hrdý, že mohu patřit mezi světové osobnosti, které jej získaly.

Osobně vnímám cenu Homo Homini jako satisfakci a uznání snah všech ázerbajdžánských občanských aktivistů, kteří usilují o zajištění lidských práv a budování spravedlivé společnosti v naší zemi.

Ázerbájdžán byl jednou z republik Sovětského svazu. Je bohatý na nerostné suroviny. Země má nádhernou přírodu. A velmi přátelské obyvatele. Nicméně většina těchto obyvatel je nespokojená. Protože aby se mohli cítit spokojeně, musí požívat občanských práv a svobod ve své vlastní zemi.

K mé hluboké lítosti obyvatelům mé země chybí tyto základní svobody již po mnoho let. Je jim odepřeno právo na svobodné a spravedlivé volby, které jsou jedinou legitimní cestou k vytvoření vlády. Všechny ázerbajdžánské volby za posledních dvacet let nezávislosti na Sovětském svazu byly zmanipulovány a nikdy se nepřiblížily mezinárodním standardům.

Po letech systematické a nepřetržité represivní politiky s cílem zničit a oslabit opozici, vznikl jednostranický politický systém. Parlament, média i soudy jsou pod skutečnou kontrolou vlády.

Být obhájcem lidských práv zůstává v Ázerbájdžánu i nadále riskantní a život ohrožující činností. Ochrana lidských práv vás může stát i život, jak jsme mohli vidět v případě zavraždění novináře Elmara Husajnova a spisovatele Rafika Tagiho. Případně vám mohou tajně vložit drogy do vaší kapsy a následně vás zatknout tak, jako se to stalo satirikovi Mirzu Sakitimovi nebo mladému opozičnímu aktivistovi Jabbaru Savalanlimovi. Nebo můžete být napadeni při poklidném posezení v restauraci s přáteli a poté uvěznění za vandalství, jako se stalo v případě bloggerů Adnana Hajzadeho a člena velké poroty tohoto festivalu Jeden svět Emina Milliho.

Nebo s pomocí skryté kamery může být váš soukromý život nahrán a vysílán v televizi jako v případě Khadije Ismailové, která je reportérkou Rádia svobodná Evropa/Rádia Svoboda a autorkou seriálu investigativních článků odhalujících korupční kauzy na vysoké vládní úrovni.

Dále můžete být uvěznění na základě falešných obvinění kvůli ostré kritice vlády, jako se stalo například editorům Avazu Zeynallimovi a Hilalu Mammadovovi, kandidátů prezidentských voleb pro rok 2013 a vůdci hnutí REAL Ilgaru Mamedovovi, jednomu z vůdců opoziční strany „Musavat“ Tofiku Yagubluovi a desítkám a desítkám dalších zástupců občanské společnosti.

Za posledních dvacet let byly z politických důvodů zatčeny stovky lidí, z nichž se stali političtí vězni. Každý rok zadržují úřady pod záminkou falešných obvinění desítky osob - od politiků přes novináře a mládežnické aktivisty po obhájce lidských práv. Tito lidé věznění po několik let jsou propouštěni na základě mezinárodního nátlaku, aby po nich byli uvěznění zase jiní. A takto se tento politický kolotoč točí dokola a dokola.

Již přes dvacet let horlivě usilují aktivisté občanské společnosti spolu s Radou Evropy a dalšími mezinárodními organizacemi o vyřešení problematiky politických vězňů a hledají způsob, jak skoncovat se zatýkáním na základě politicky motivovaných obvinění. Tyto vleklé problémy významně zasahují do našich životů, berou nám čas i energii. Přesto zůstávají stále nevyřešené a představují prioritu v našich agendách. Mnoho lidí v mé zemi začíná chápat, že otázka politických vězňů zůstane nevyřešena tak dlouho, dokud nebudou zajištěny politické svobody, zformovány svobodné soudy a dokud vláda nebude ustanovena po svobodných a spravedlivých parlamentních volbách. Pokud politické strany, nevládní organizace a média nedokáží veřejně kontrolovat tyto instituce, zůstane problém otevřený a vláda se bude pokoušet z něj profitovat při jednání s občanskou společností a mezinárodními organizacemi.

Mimochodem, občanská společnost v naší zemi přijala s hlubokým zklamáním zprávu, že při zimním zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy byli mezi poslanci, kteří hlasovali proti Strässerově seznamu politických vězňů v Ázerbájdžánu i zástupci České republiky.

Lidé se podívali: jak je možné, že se poslanci demokratických zemí postaví za zkorumpovaný a autoritářský režim, podporují stíhání osob z politických důvodů, a hlasují pro existenci tak ostudného fenoménu, jakým jsou političtí vězni? Povzbuzeni tímto úspěchem a podporou ázerbájdžánské orgány odpověděly novým zatýkáním a kriminalizací dalších občanských aktivistů, takže byl seznam politických vězňů doplněn o další jména. Je to velmi smutné.

Nikdy nebylo jednoduché být v opozici a kritizovat vládní politiku. V poslední době tím více. Vláda se nespokojuje pouze s bitím, ponižováním a zatýkáním svých oponentů. Ale kupuje si opozici, novináře i advokáty lidských práv miliardami ukradenými ázerbájdžánskému lidu. Lidé, kteří neustoupí před bitím, zatýkáním nebo strachem ze smrti selhávají před tímto pokušením. Vláda se neomezila na kupování a uplácení pouze svých lidí, ale i mezinárodních organizací, zahraničních diplomatů, poslanců i zahraničních vlád.

Zpráva nazvaná “Kaviárová diplomacie” dobře popisuje tyto aktivity ázerbájdžánské vlády v Radě Evropy. Vláda, která platí ubohých 150-200 euro měsíčně svým učitelům a lékařům a která není schopna zajistit svým vesnicím dodávky plynu, elektřiny a vody, utrácí mnohem více peněz než Německo, Švýcarsko a Norsko za hostování pěvecké soutěže Eurovize. Utrácí miliony na opravu muzea Louvre, na otevření parku pojmenovaném po Hejdaru Alijevovi v Mexiku a na mnoha dalších podobných projektech. Tato ohavné situace má poškozující vliv na školství, vědu, literaturu, ale také na morálku atd. Fakta dokazují, jak nebezpečná je ázerbájdžánská vláda.

V Ázerbájdžánu se budou za necelý rok konat prezidentské volby. Vláda se snaží více omezit již uzavřený politický prostor, což dále zvyšuje tlak na občanskou společnost. Úřady se snaží kontrolovat finanční zdroje neziskových organizací, omezit aktivity mezinárodních organizací v zemi, zvýšit postihy za účast na pokojných demonstracích a vytvořit překážky u vstupních víz do země. Touto represivní politikou se vláda snaží uchránit samu sebe od širších lidových nepokojů a neočekávaného vývoje.

Navzdory pokračujícím ostrým zásahům a represím, jsou zde viditelné znaky obrození v Ázerbájdžánu. Lidé už nechtějí žít pod feudálními zákony 21. století. Vlády Ázerbájdžánu, Ruska, Arménie, Běloruska a dalších podobných režimů by si měly uvědomit, že lidská touha po svobodě je tak velká síla, že ji represe, zatýkání ani zabíjení nemůže zastavit.

Pomoc mezinárodního společenství pro nás hraje důležitou roli. Psaní článků a natáčení dokumentů odhalujících situaci v zemi, podepisování petic, kampaně za osvobození politických vězňů a nadnášení problému v diskuzích v Radě Evropy, EU, OSN a dalších vlivných institucích má významný přínos pro naše úsilí.

V mé zemi je mnoho vzácných lidí, kteří navzdory útlaku a omezení pokračují v boji za změnu a proti autoritářství. Mezi mými klienty je mnoho odvážných lidí. Někteří z

nich, včetně novinářů, politiků, občanských aktivistů jsou stále za mřížemi. Toto ocenění podpoří úsilí takových osobností a skupin lidí, kteří horlivě bojují o zajištění svobod v zemi.

V neposlední řadě vyjadřuji hlubokou vděčnost všem, kdo podporují naši občanskou společnost a demokratické síly v těchto těžkých časech.

Žít ve spravedlivé společnosti by mělo být pro člověka nejvyšší poctou. Přeji všem, aby byli oceněni touto odměnou.

Intigam Alijev

www.clovekvtisni.cz

6. 3. 2013

Vyjádření soustrasti ÚV KSČM s úmrtím venezuelského prezidenta Huga Cháveze.

Věříme, že odkaz Huga Cháveze povede Venezuelu k lepší budoucnosti

Komunistická strana Čech a Moravy vyjadřuje nejhlubší soustrast nad úmrtím prezidenta Huga Rafaela Cháveze Friase lidu Venezuely i rodině zesnulého. Tuto zprávu jsme přijali s hlubokou bolestí.

Smrt Hugo Cháveze je velkou ztrátou nejen pro venezuelský lid, ale také pro národy zemí Latinské Ameriky a pokrokové síly celého světa. Jsme však přesvědčeni, že jeho myšlenky o socialismu 21. století zakořenily v myslích těch, kteří usilují o lepší a spravedlivější svět, a budou i nadále hnací silou těchto snah.

www.kscm.cz

14. 3. 2013

Vyjádření kardinála D. Duka k novému papeži Františkovi

Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, který se účastnil konkláve, se den po zvolení kardinála Jorge Maria Bergoglia papežem Františkem vyslovuje k této nejen pro katolickou církev zásadní události.

„Už po svém návratu z Peru jsem byl přesvědčen, že novým papežem bude někdo z Nového světa a že to bude nejspíše Jižní Amerika,“ říká den po zvolení nového papeže kardinál Dominik Duka, který se účastnil konkláve. Objevení Ameriky nastolilo podle pražského arcibiskupa v Evropě otázku nového chápání práva, náboženské svobody, lidské důstojnosti a svobody. A byla to právě jižní polovina amerického kontinentu, kde se svedl boj o lidskou důstojnost a která novověku nakonec otevřela cestu ke svobodě. „Nový papež má italský původ, ale je to Argentinec, pochází z bolívarovské

Ameriky, která se nejvíce podílela na pokřesťanštění tohoto kontinentu,“ vysvětluje kardinál Duka. Skutečnost, že štafetu přebírá Nový svět, je podle něj přirozený vývoj. "Evropští katolíci jsou spojeni s Amerikou a především se španělskou Amerikou." Český volitel papeže zdůrazňuje, že při zasedání generální kongregace bylo jasné, že církve si je vědoma převahy ostatního světa nad Evropou, co se počtu katolíků týče, a také určité disproporce v zastoupení věřících těchto oblastí s ohledem vedení církve. K úvahám nad původem papeže kardinál Duka říká: „Do budoucna bude čím dál tím menší roli hrát, odkud papež pochází. Důležité budou jeho důrazy a zaměření jeho působení.“

I navzdory prvotním odhadům, že konkláve bude trvat déle než obvykle, jelikož se zdálo, že mezi kardinály není výrazná postava, byl nový papež zvolen již druhý den při páté volbě. Kardinál Duka to vidí tak, že „konkláve dalo najevo, že církve ví, kudy dál, že chce jít v linii Jana XXIII. a v duchu II. vatikánského koncilu“. „Papež František je zaměřen na pastorači. Vystupuje velmi prostě a úvahy o tom, že bude citlivý k sociálním otázkám, jsou zcela namístě. To ostatně dosvědčuje i volba jeho jména. Je zcela jasné, že se svým jménem přihlásil ke Františku z Assisi,“ vyvrací kardinál Duka pochybnosti, o kterého Františka vlastně má jít. „To vše bezpochyby vystoupí při pontifikátu nového papeže do popředí.“ „Výrazný je také jeho zájem o mladou generaci a to především s ohledem na potíže, s nimiž se ve světě potýká. Je to nezaměstnanost a nedostatečná podpora vzdělání,“ upozorňuje kardinál Duka.

Papež František sám je vzdělaný člověk. Studoval na významných školách latinské Ameriky a v Německu. Umí také perfektně německy. „Když jsem mu předával pozvání na Moravu k příležitosti 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje, mluvili jsme spolu německy,“ dosvědčuje jeho jazykovou vybavenost pražský arcibiskup. Zda papež pozvání přijme, ovšem podle kardinála Duky není možné říct. Zvolení jezuitu papežem ukazuje také na význam řeholí a jejich přínos pro církve současné doby, domnívá se kardinál Duka. „Důraz jezuitů na vzdělání a racionální uvažování nad aktuálními otázkami, dává také tušit, že František bude papež, který bude rozvíjet ekumenismus, mezináboženský dialog, ale také dialog s hledajícími lidmi.“ Není pravda, že nový papež nemá smysl pro humor. „Když jsem poprvé pozdravil Svatého otce Františka a gratuloval mu, řekl jsem, že se stal zázrak: z jezuitu se stal dominikán. (papežové totiž nosí bílý hábit po papeži sv. Piu V., který byl dominikán, zatímco jezuité tradičně nosí hábit černý). Oba jsme se smáli,“ dodává kardinál Duka.

tisk.cirkev.cz

25. 3. 2013

Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška k situaci na Kypru

V situaci, kdy Kypr stojí před krachem, přichází eurozóna se záchranným plánem v podobě půjčky ve výši 10 miliard eur. Považuji za logické a spravedlivé, že si přitom klade podmínku, aby se sami Kypřané na řešení krize podíleli.

Eurozóna neříká, kde má Kypr tyto prostředky získat. Zalovení v bankovním sektoru se ale nabízí. Jestliže někdo v této souvislosti kritizuje eurozónu a její lídry, pláče na špatném hrobě. Evropští daňoví poplatníci kyperskou nezodpovědnost každopádně zaplatí, jde jen o to, v jakém rozsahu.

Platit by však měl v první řadě ten, kdo problém zavinil. Bankovní vklady nedoloženého původu musely páchnout na sto honů, přesto si je kyperské banky hýčkaly. A kyperští politici je v tom podporovali. Tím spíš je nutné najít odvahu i k nepopulárním krokům. Místo odvahy jsme zatím svědky sázení na osvědčenou taktiku svalování odpovědnosti na Evropu.

Ta však nepožaduje ždímání kyperských občanů ať už formou zdanění bankovních vkladů, nebo znárodnění penzijních fondů. S těmito variantami koketují sami kyperští politici. Ti však mají i jiné možnosti: donutit platit akcionáře a věřitele bank. To by samozřejmě znamenalo skoncovat s výnosným finančním systémem, který na Kypru zavedli a v jehož pokračování doufají.

Budiž tedy jasně řečeno, že v případě okradení běžných střadatelů budou mít máslo na hlavě kyperští politici, kteří dali přednost zachování daňového ráje přitahujícího špinavé peníze před ohleduplností ve vztahu k obyčejným lidem.

Marek Ženíšek
místopředseda TOP 09

www.top09.cz

29. 3. 2013

Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška k postoji ODS k EU

ODS tradičně ve vztahu k EU sází na emoce, dramatické výrazivo a mobilizační rétoriku. Jenže to má háček. Úspěšně hájit naše zájmy v EU může jen někdo, kdo je v EU brán vážně. A to ODS při vši úctě není.

V Evropském parlamentu si spolu s britskými konzervativci hraje na vlastním písečku, zatímco opravdové politické zápolení se odehrává o kus dál na velkém hřišti. Na tom nic nemění skutečnost, že obě hlavní mužstva se mnohdy nehrnou do útočení, ale dávají přednost taktickému manévrování a kolikrát se na výsledku zápasu předem dohodnou. Důvod je prostý.

Protože Evropská komise není vládou, ale spíše úřednickým tělesem, nefunguje ani Evropský parlament na principu vládních a opozičních stran. Vztahy mezi hlavními institucemi EU se spíše podobají trojúhelníku, jehož tři vrcholy - Evropská komise, Evropský parlament a Rada - spolu institucionálně a mocensky soutěží. Aby Evropský parlament v této soutěži netahal za kratší konec, snaží se ve vztahu ke Komisi a Radě vystupovat jednotně. V tom tedy spočívá vysvětlení i logika onoho častého společného

postupu dvou největších evropských politických sil -lidovců a socialistů. Nejedná se o spolupráci z lásky, ale z rozumu.

Tím, že ODS toto dění většinou jen zpovzdálí sleduje, zbavuje se možnosti něco ovlivnit a pro české zájmy něco reálně udělat. Zbývají tak slova, o to vzletnější a silnější, o co více vzdálená činům.

O tom, jak vypadá takový sebevědomý názor ODS na půdě EU v praxi, vypovídá její tisková zpráva z 11. února, vychvalující vyjednávací schopnosti premiéra Nečase na summitu EU, v níž mimo jiné stojí: „Je přitom skutečností, že Česká republika dosáhla na summitu navýšení českého podílu o jednu miliardu eur proti původnímu návrhu.“ V rámci této jedné miliardy, která patrně vznikla zaokrouhlením částky 900 milionů, se přitom 300 milionů eur pouze přelilo z obálky rozvoje venkova do obálky regionálního rozvoje, takže jako o čistém navýšení českého podílu lze ve skutečnosti mluvit pouze o částce 600 milionů eur. Jak vidno, onen sebevědomý názor ODS v Evropě má spíše podobu přifukování skutečnosti, a je tedy zdáním, které více či méně úspěšně klame.

Nelze se zbavit dojmu, že ODS v Evropě vystupuje v roli osamělého střelce, který se sice naporuje v blyštivé zbroji a pálí o sto šest, ale většinou slepými anebo do prázdna. A tak mu nezbývá než se uchýlovat k poněkud křečovitě taktice dělání ramen, při které si neumí najít cestu k partnerům a získat je pro podporu svých návrhů. Výsledkem zákonitě nemůže být nic jiného než rozpaky, v horším případě pak směšnost.

Marek Ženíšek
místopředseda TOP 09

www.top09.cz